

സലാമ റമ്പാന്റെ അപവാദവ്യവസായം

ഫാദർ തോമ്മസ് വടശ്ശേരി എൽ. ഡി

Printed at the
St. Joseph's Printing House,
Tiruvalla
1957.

സലാമ രമ്പാന്റെ
അപവാദ വ്യവസായം

206

ഫാദർ തോമ്മസ് വടശ്ശേരി എൽ. ഡി.

[വില 1 രൂ. 10 അണ്.

Printed at the
St. Joseph's Printing House,
Tiruvalla,
1957.

Imprimatur

Mgr. Mathew Nedungatt,
Administrator.

Marygiri,
Tiruvalla,
1-10-'57. }

പ്രസ്താവന.

വന്ദ്യദിവ്യശ്രീ വി. സി. ഗീവരഗീസ് കോർ
 എപ്പിസ്കോപ്പാ ബി. എ. കത്തോലിക്കാസഭ
 യിൽ പ്രഭവശിശുശേഷം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ “ക
 ത്തോലിക്കാസഭയിൽ ഞാൻ ചേർന്നത് എന്തുകൊ
 ണ്ടു്?” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ വിമർശിച്ച ശ്രീമാൻ കെ.
 വി. തോമസ്സ് അമ്പലത്ത് “കത്തോലിക്കാസഭയിൽ
 ഞാൻ ചേരാതെ എന്തുകൊണ്ടു്?” എന്ന ഗ്രന്ഥവും,
 റവ. ഫാദർ എം. വി. ജോർജ്ജ് എം. എ., ബി.
 ഡി., എസ്. റി. എം. “ബ. വി. സി, ഗീവരഗീ
 സച്ചരണം റോമാസഭയും” എന്ന ഗ്രന്ഥവും, വന്ദ്യദി
 വ്യശ്രീമോശ സലാമറമ്പാൻ “വിശ്വാസത്യാഗി” എ
 ന്നൊരു ലഘുലേഖയും പിന്നീടു “കാതോലിക്കാസഭ
 യും റോമ്മാവാദങ്ങളും” എന്ന ഗ്രന്ഥവും പ്രസിദ്ധപ്പെ
 ടുത്തി. ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ അപ്പഴപ്പോൾ വിമർശിച്ച
 തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന “സത്യസഭാകാ
 ഹള”ത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്ന ലേഖനങ്ങൾ ശ്ര
 ലാപുവും ഞാൻ വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഗീവരഗീ
 സ് കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ “വിശ്വാസത്യാഗി”ക്കു
 നൽകിയ “ശകാരവർഷങ്ങൾ” എന്ന സമുചിതമാ
 യ മറുപടിയും ഞാൻ സസൂക്ഷ്മം വായിച്ചു. തന്മൂലം
 പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥങ്ങളെ വിമർശിച്ചു എന്തെങ്കിലും ഏഴുത
 ണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം എനിക്കുശേഷം ഇല്ലായിരുന്നു.

കത്തോലിക്കാ ന്യായ സമ്പന്നിച്ചു പറയു
 ന്നോടും എഴുതുന്നോടും അകത്തോലിക്കാസഭകളിൽ ഉ
 ന്നത സ്ഥാനങ്ങളിലിരിക്കുന്നവരും, സർവ്വകലാശാലാ
 ബിരുദധാരികളായ അദ്ധ്യസ്തവിദ്യരും, ആ സഭകളിൽ

ലെ പേരും പെരുമയുമുള്ള പ്രസംഗകന്മാരും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും പോലും സാധാരണമായി പ്രയോഗിക്കാറുള്ള അധികേഷപങ്ങൾ, ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ, കത്തോലിക്ക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉദ്ധരിയ്ക്കുമ്പോൾ വായനക്കാരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്നതിനും വഞ്ചിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന വ്യാജപ്രസ്താവനകൾ, കൃത്രിമങ്ങൾ ആദിയായവ “കത്തോലിക്കാസഭയും യാക്കോബായ വാടങ്ങളും”, “ഫാദർ കെ. റി. സഖറിയർ സിൻറ വിതണ്യാവാടങ്ങൾ”, “എൻറ തെങ്ങേലി പ്രസംഗം” മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഞാൻ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. വന്ദ്യദിവ്യശ്രീ ഗീവരഗീസ് കോർഎപ്പിസ്കോപ്പായുടെ ഗ്രന്ഥത്തിനെതിരായി ഇറങ്ങിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളും ലഘുലേഖയും അകത്തോലിക്ക സഭാംഗങ്ങളിൽ നിന്നു മുന്യങ്ങായിട്ടുള്ളവ പോലെതന്നെ അധികേഷപങ്ങളും, ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും, സഭാസംബന്ധമായി വലിയജ്ഞാനമില്ലാത്ത സാധാരണ വായനക്കാരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്ന വ്യാജപ്രസ്താവനകളും കൃത്രിമങ്ങളും മറുംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞവയത്രേ. ഹൃദയ പരമാർത്ഥികളും സത്യസ്നേഹികളുമായവർക്കു ഞാൻ നേരത്തേ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചാൽ ഇക്കാര്യങ്ങൾ ശരിയായി ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാകയാൽ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കെല്ലാം മറുപടി എഴുതി സമയം പാഴാക്കുകയും, ബുദ്ധിമുട്ടി പുതിയ പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചുപ്പിച്ചിട്ടു വളരെ പണം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ എന്നായിരുന്നു എൻറ ചിന്ത. വാസ്തവത്തിൽ പത്തു വാണം കണ്ടവർക്കു ആയിരം വാണം കണ്ടേണ്ട ആവശ്യമെന്തു്?

എന്നാൽ എൻറ സ്നേഹിതന്മാരിൽ ചിലർ

ഇനിയും വാണങ്ങൾ കാണിക്കണമെന്ന് എനോടു
 ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവരുടെ പലപ്രാവശ്യത്തേ സ്പേ
 ഹപ്പർകമായ നിർബന്ധമനുസരിച്ച മാത്രമാണു സ
 ലാമ റമ്പാൻ എഴുതിയ "കത്തോലിക്കാസഭയും റോ
 മമാവാദങ്ങളും" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിനു ഞാൻ ഈ വി
 മർശനം എഴുതിയത്. ഇങ്ങനെയുള്ള നിർബന്ധമി
 ല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ ഗ്രന്ഥം ലോകരംഗത്തു പ്ര
 ത്യാക്ഷമാകാൻ ഇടവരികയില്ലായിരുന്നു. യാക്കോ
 ബായക്കാരുടെ ഇടയിൽ വിഭേദിയനായ ഈ സലാ
 മറമ്പാൻ മഹാപണ്ഡിതനായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടി
 രിക്കുന്ന ഒരു പ്രശസ്തപുക്തിയാണെന്നും, അദ്ദേഹ
 ത്തിന്റെ ലഘുലേഖയും ഈ ഗ്രന്ഥവും യാക്കോ
 ബായക്കാർ അഭിമാനാഹ്ളാദപൂർവ്വം വായിച്ചു പല
 സ്ഥലങ്ങളിലും കത്തോലിക്കരോടു തീവ്രമായ വാദ
 പ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും,
 റമ്പാച്ചന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ കാര്യങ്ങൾക്കു തക്കതാ
 യ മറുപടി പറയുവാൻ ഒരു കത്തോലിക്കനും ഒരുകാ
 ലത്തും സാധിക്കയില്ലെന്നും മറ്റും യാക്കോബായക്കാർ
 വിജയഘോഷം മുഴക്കുന്നതായി ഞാൻ പലരിൽ നി
 ന്ന് അറിയുന്നതിനും ഇടയായി. പോരെങ്കിൽ തി
 രുവല്ലാ കട്ടിപ്പുറത്തുപള്ളിവികാരി വന്ദ്യദിവ്യശ്രീ
 കണിയാമ്പറമ്പിൽ കുര്യാൻ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ
 റമ്പാച്ചന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിന് എഴുതിക്കൊടുത്തിരിക്ക
 ന്ന പ്രൗഢമായ അവതാരികയിൽ "റീത്തുകാർ" (യാ
 കോബായ സഭയിൽനിന്നും മറ്റും അടുത്ത കാലത്തു
 കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേർന്നവർ) ചരിത്രവസ്തുതക
 ളെ കോട്ടിമറിക്കുകയും, ഐക്യവിശ്വാസത്തിൽ
 അടിയുറച്ചു നില്ക്കുന്നവരെ പതറിക്കുകയും, സത്യത്തി
 ന്റെ നേരേ വാദം വിശ്വകയും ചെയ്യുന്നവരാണെ

നും, അഗാധ പണ്ഡിതനും വിജ്ഞാന കേന്ദ്രവും ഇന്നത്തേ തലമുറയുടെ അഭിമാന ഭാജനവുമായ സലാമ റമ്പാനെപ്പോലെയുള്ളവർക്കു മാത്രമേ ഗീവറഗിസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായുടെയും മറ്റും അബദ്ധജഡിലമായ കൃതികളെ വിജയകരമായി വിമർശിച്ചു ഖണ്ഡിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളുവെന്നും, സലാമ റമ്പാന്റെ ഈ ഗ്രന്ഥം പോലെ അനേക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇനി മലങ്കരയിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ സർവ്വേശ്വരൻ സഹായിക്കട്ടെ എന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (പുറം 8) അവതാരികയിൽ കണ്ട ഈ സ്തുതിവാക്യങ്ങളാണ് എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരുടെ നിർബന്ധം കഴിഞ്ഞാൽ ഈ വിമർശന ഗ്രന്ഥം എഴുതുവാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. അഭിവന്ദ്യനായ കണിയാമ്പറമ്പിൽ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ ഇത്രയധികം പുഷ്പം തൂണ ഈ റമ്പാച്ചന്റെ അഗാധ പാണ്ഡിത്യവും, യാക്കാബായക്കാർക്കു ഈ തലമുറയിൽ അഭിമാനം കൊള്ളത്തക്ക അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമർശന സാമർത്ഥ്യവും വിജ്ഞാന സമ്പത്തും വാസ്തവത്തിൽ എങ്ങനെയുള്ളത്, ചരിത്രവസ്തുതകളെ കോട്ടി മറിക്കയും സത്യവിശ്വാസത്തിനായി ഓഹിക്കുന്ന നിർദ്ദോഷികളെ പതറിക്കയും സത്യത്തിന്റെ നേരേ വാൾ വിശുക്തയും ചെയ്യുന്നവരെന്നു പറഞ്ഞു കത്തോലിക്കരെ അധികേപിക്കുന്ന കണിയാമ്പറമ്പിൽ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ ഗ്രന്ഥരചനയും സത്യസന്ധതയും എങ്ങനെയുള്ളത്, സലാമ റമ്പാന്റെ രൂപോലെയുള്ള കൃതികൾ മലങ്കരയിൽ ധാരാളം പ്രചരിക്കുന്നതിനു ദൈവം അനുഗ്രഹിച്ചാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഫലങ്ങൾ എന്ത് എന്നീ കാര്യങ്ങളോക്കെ സത്യാനുഭവങ്ങളും ഹൃദയപരമാർത്ഥികളുമായ പൊതുജനങ്ങളെ ധരിപ്പിക്കുന്നത് വളരെ

നന്നായിരിക്കുമല്ലോ എന്നൊരു കൌതുകവും എനിക്കുതോന്നി. “റോമ്മാസഭയുടെ പത്രോസ്യവലയിൽ ചീഞ്ഞുനാറിയ മത്സ്യങ്ങൾ അല്ലാതെ അകപ്പെടാറില്ലല്ലോ. മുടക്കപ്പെട്ടവരും, ദ്രവ്യഗ്രഹികളും, സ്വാർത്ഥതല്പരരും, അങ്ങയെപ്പോലെ (വി.സി. ഗീവറഗീസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായെപ്പോലെ) ഉള്ളവരും അല്ലയോ അതിൽ കിട്ടുന്ന മത്സ്യങ്ങൾ?” (വിശ്വാസത്യാഗി, പുറം 4). കത്തോലിക്ക സഭയിൽ ഇതുവരെ ചേർന്നിട്ടുള്ള മേല്പട്ടക്കാരും പണ്ഡിതന്മാരും ചിന്തകന്മാരും ഉൾപ്പെട്ട എല്ലാവർക്കും, ഭാവിതലമുറകളിൽ ചേരാനിരിക്കുന്ന സകലർക്കും പരമസാത്വികനായ സലാമറമ്പാൻ സ്റ്റേഫ്യൂവും കൊടുത്തിരിക്കുന്ന “നല്ല നടത്ത്”യുടെ സാക്ഷിപത്രമാണു. ഇത്! കത്തോലിക്ക സഭയെ സംബന്ധിച്ച പഠയ്ക്കുമ്പോൾ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആദ്യന്തം ഇതുപോലെയുള്ള ആശയങ്ങളും പദപ്രയോഗങ്ങളുമാണു പണ്ഡിതനായ ഈ റമ്പാൻ വായനക്കാരുടെ മുമ്പിൽ നിരത്തിവയ്ക്കുന്നത്! ഇത്തരത്തിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുന്നവർക്കു കത്തോലിക്ക സഭയെ സംബന്ധിച്ചു തോന്നുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ എങ്ങനെയിരിക്കും? ഇതോടുകൂടി കണിയാമ്പറമ്പിൽ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ അവസാനികളുടെ വായിക്കുമ്പോഴോ? ഈ ചിന്തകളുടെയെല്ലാം ഫലമാണു് ഈ വിമർശനഗ്രന്ഥം.

കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ വൈദികർക്കുള്ളതുപോലെ തത്വശാസ്ത്രം, ദൈവശാസ്ത്രം, സഭാചരിത്രം, സഭാനിയമങ്ങൾ ആദിയായ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച സുഖീർഷവും, ശാസ്ത്രീയവും, പണ്ഡിതവുമായ പഠനം യാക്കോബായ സഭയിലെ വൈദികർക്കു ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. തന്നിമിത്തം യാക്കോബാ

യ വിശ്വാസ വിഷയങ്ങളെല്ലാറ്റിനെയും സംബന്ധിച്ച ശാസ്ത്രീയവും ഖണ്ഡിതവുമായ ജ്ഞാനമുള്ളവർ യാക്കോബായക്കാരുടെ ഇടയിൽ ആപുർവ്വമെന്നല്ല, ഇക്കാലത്തു ആരും തന്നെ ഇല്ലെന്നു പറയുന്നതു വെറും വാസ്തവമല്ലാതെ ഒരു കുറ്റാചാരപണമാകുന്നതല്ല. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ ആശയങ്ങളാണു ഇക്കാലത്തു യാക്കോബായ പണ്ഡിതന്മാർക്കുപോലുമുള്ളതു്. ഇക്കാരണത്താലത്രേ ഏക സഭ, സഭയുടെ ഭരണഘടന, മേല്പട്ടക്കാരുടെ മുടക്കു ആദിയായ ഗൌരവാവഹമായ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുപോലും അഭിപ്രായഭിന്നതകൾ യാക്കോബായ സഭയിലെ മേല്പട്ടക്കാരുടെയും മല്ലാനാരുടെയും ഇടയിൽ തന്നെയും നാം കാണുന്നതു്. ഇങ്ങനെ തങ്ങളുടെ സഭയുടെ കാര്യങ്ങളെപ്പോലും ശരിയായും ഖണ്ഡിതമായും മനസ്സിലാക്കാത്ത യാക്കോബായക്കാർ കത്തോലിക്ക സഭയുടെ വിശ്വാസ വിഷയങ്ങളെ വിമർശിച്ചാൽ എങ്ങനെയിരിക്കും? “വൈദ്യ! നിന്നെത്തന്നെ നി സുഖപ്പെടുത്തുക” (ലൂക്കോ. 4, 23), “നിന്റെ കണ്ണിലുള്ള തുലാം നോക്കാതെ നിന്റെ സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ തുരുമ്പു നി നോക്കുന്നതെന്തു്?.....കപടഭക്താ! ആദ്യമേതെന്ന നിന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു തുലാം എടുത്തുകളയുക; അപ്പോൾ നിന്റെ സഹോദരന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു തുരുമ്പു എടുത്തു കളയുവാൻ നിനക്കു കാണാറാകും” (മത്താ. 7, 3.5) എന്നിങ്ങനെ ക്രിസ്തുനാഥൻ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ള വാക്യങ്ങളനുസരിച്ചു ആദ്യമേ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം സഭയിലെ വിശ്വാസകാര്യങ്ങൾ ശരിയായി പഠിച്ചിട്ടു യാക്കോബായ പണ്ഡിതന്മാർ കത്തോലിക്ക സഭയിലെ വിശ്വാസവിഷയങ്ങളെ വിമർശിച്ചെഴുതിയിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു!

കത്തോലിക്കാസഭയുടെ വിശ്വാസസത്യങ്ങളെ വിശദീകരിച്ച കത്തോലിക്ക ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ എഴുതിയിട്ടുള്ള ചില പുസ്തകങ്ങളെകീഴും ശരിയായി വായിച്ചു പഠിച്ചിട്ടു യാക്കോബായക്കാർ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നതിൽ അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാറുള്ള അനേകം ചിന്താക്കുഴപ്പങ്ങളും വിതണ്ഡാവാദങ്ങളും ഉണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ കത്തോലിക്കാസഭയെ ആക്ഷേപിച്ചു എഴുതിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അിന്നാണ യാക്കോബായക്കാർ സാധാരണമായി കത്തോലിക്ക വിശ്വാസവിഷയങ്ങൾ പഠിക്കുന്നത്. ഈ വെട്ടി വിഴുങ്ങുന്ന മീൻ അറിയാതെ ചുണ്ടയും വിഴുങ്ങി അപകടത്തിലാകുന്നതുപോലെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ പുസ്തകങ്ങളിൽ കാണുന്ന ആശയങ്ങളെടുത്തു കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കു തിരിച്ചായി പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ യാക്കോബായ സഭയുടെതന്നെ അടിത്തറ മാന്തി തങ്ങളെ അപകടത്തിലാക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതെന്നുള്ള സംഗതി അഭ്യസ്തവിദ്യരും ഉന്നതബിരുദധാരികളുമായ യാക്കോബായ സഹോദരങ്ങൾക്കു പോലും അറിഞ്ഞുകൂടാ. രണ്ടണമാത്രം മുടക്കിയാൽ കത്തോലിക്കരുടെ “വേദോപദേശ സംഗ്രഹം” എന്ന ഗ്രന്ഥം ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥമാത്രം വായിച്ചു പഠിച്ചാലും യാക്കോബായ പണ്ഡിതന്മാർ കത്തോലിക്കാസഭയെയും അതോടുകൂടി അറിയാതെ തങ്ങളുടെ സഭയുടെ പല വിശ്വാസവിഷയങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു പലപ്പോഴും പറയാറുള്ള ആക്ഷേപങ്ങൾ പറയാതിരിക്കുന്നതിനു് ഇടയാകുമായിരുന്നു. “പഠിച്ചവൻ മാത്രം പഠിപ്പിക്കട്ടെ” എന്ന മഹനീയ തത്വം കത്തോലിക്കാസഭയെ വിമർശിക്കുമ്പോൾ അകത്തേലേക്കു സഹോദരങ്ങൾ അശേഷം ചാലി

കന്നിപ്പെന്നു വ്യസനസമേതം / പായേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. "വാളെടുക്കുന്നവനെല്ലാം വെളിച്ചപ്പാട്" എന്ന മട്ടിൽ അകത്താലിക്കനായ ഏതു "മുതുമണ്ടനും" കത്തോലിക്കസഭയിലെ അതിഗഹനങ്ങളായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയും പ്രസംഗിക്കുകയും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കുകയും ചെയ്യുവരുന്ന ഒരു പതിവാണു അകത്തോലിക്കരുടെ ഇടയിൽ കണ്ടുവരുന്നത്. കത്തോലിക്കാസഭ ആർക്കും എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും പ്രഹരിക്കാവുന്ന ഒരു തല്ലുകൊള്ളി ചെണ്ടയായി സഭാ നിന്നു കൊള്ളണമെന്നാണ് ഏറ്റവും നല്ല അകത്തോലിക്ക സഹോദരങ്ങളുടെയും മനോഭാവം. എന്തു ചെയ്യും?

"വി. സി. ഗീവരഗീസച്ചനും റോമസഭയും" എന്ന തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ റവ. ഫാദർ എം. വി. ജോർജ്ജ് എം. എ., ബി. ഡി., എസ്. റി. എം. വി. സി. ഗീവരഗീസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ കത്തോലിക്കസഭയിൽ ചേർന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "സ്വന്ത വായനയാൽ സമ്പാദിച്ച വേദപരിജ്ഞാനം കൂടാതെ ഒരു ബി. ഡി. കോഴ്സെങ്കിലും ബ. അച്ചൻ ലഭിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഇപ്പോഴത്തെ വൈതരണിയിൽ ഒരു പക്ഷേ അദ്ദേഹം ചാടുകയില്ലായിരുന്നു". യാക്കോബായ വൈദികർ ബി. ഡി., എസ്. റി. എം. മുതലായ ബിരുദങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുന്നതു യാക്കോബായ വേദശാസ്ത്രം പഠിച്ചല്ലെന്നുള്ളതു ആർക്കും അറിയാം. നിത്യരക്ഷയ്ക്കു മാമ്മോദീനാപോലും ആവശ്യമില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ചില പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു സഭാവിഭാഗങ്ങൾ നടത്തുന്ന വൈദിക കോളേജുകളിൽ നിന്നു പഠിച്ചിറങ്ങുന്ന ചില പട്ടക്കരും, അവരിൽനിന്നു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ചില മേല്പട്ടക്കാരും ഉള്ളതു നിമിത്തമാണു യാക്കോബായ സഭ

യിൽ ഇത്രയധികം പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു വിശ്വാസം കയറി ആ സഭ അധഃപതിക്കാനും, ഏക സത്യസഭയായ കത്തോലിക്കസഭയോടു യാക്കോബായക്കാർക്കു ഇത്രയധികം വെറുപ്പുണ്ടാകാനും കാരണമായത് എന്നുള്ളതു ഒരു വാസ്തുവമാണ്. ഗീവറഗീസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ ബി. ഡി. കോഴ്സ് നടത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ ബ. ജോർജ്ജച്ചന്മെപ്പോലെ യാക്കോബായ വിശ്വാസത്തിനു നേരേ വിപരീതമായ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു ആശയങ്ങളുള്ള ഒരാളായിത്തീരുക എന്ന വൈതരണിയിൽ ചാടുന്നതിനും, അങ്ങനെ സത്യസഭയായ കത്തോലിക്ക സഭയിൽ വരാതിരിക്കുന്നതിനും പക്ഷേ ഇടയാകുമായിരുന്നു എന്നുള്ളതും ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. അങ്ങനെ സംഭവിക്കാതിരുന്നതിൽ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ എന്നെന്നും ദൈവത്തിനു പ്രത്യേകം നന്ദി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ബ. ജോർജ്ജു അച്ചൻ രചിച്ച ഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതുന്നു;—“കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം ശരിക്കു പഠിച്ചു ഇതര സഭകളിൽനിന്നും റോമ്മാസഭയിൽ ചേർന്നവർ ഒരു ശതമാനംപോലും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.....റോമ്മാസഭ ഒരു സഭയല്ല; പിന്നെയോ മതത്തിന്റെ പേരെടുത്ത (religious label) ഒരു ഭൗതികശക്തിയാണ്. കത്തോലിക്കന്റെ അപ്പോസ്തോലനായ തോമ്മാസ്റ്റീഹായ്ക്കു പത്രോസിനെക്കാൾ എന്തു കുറവുള്ളൂ? സകല ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും ഏക തല യേശുക്രിസ്തുവാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായി ലോകത്തിലുള്ളതു റോമയിലെ ബിഷപ്പല്ല, പരിശുദ്ധാത്മാവാണ്.....ഒരു പാത്രീയർക്കീസും മറ്റു പാത്രീയർക്കീസുമാരുടെ പിതാവോ തലവനോ അല്ല, പിന്നയോ എല്ലാ പാത്രീയർക്കീസുമാരും സമന്മാരും സഹോദരന്മാരുമാണ്...” (പുറം

10, 11, 14, 43, 47). ഇപ്രകാരമുള്ള തനിപ്രോട്ടസ്റ്റന്റു ആശയങ്ങളും, കത്തോലിക്ക സഭയിൽ പ്രതിമകളുണ്ടാക്കി വിഗ്രഹാരാധന നടത്തുന്നു (പുറം 31-32), പാപമോചനച്ചിട്ടു വില്പന നടത്തുന്നു, ബേസ്പുക്കാനാ വിശ്വാസം 1439-ൽ ഫ്ലോറൻസ് സൂനഹദോസ് പുതുതായി കണ്ടുപിടിച്ചതാണ് (പുറം 33), കത്തോലിക്കസഭ മതപീഡനം നടത്തുന്നു (പുറം 58), കത്തോലിക്കസഭ സഭാംഗങ്ങളെ വേദപുസ്തകം വായിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല (പുറം 41), കത്തോലിക്ക സഭ പുകതിസപാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കുന്നില്ല (പുറം 49) ആദിയായ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു പഴഞ്ചൻ വാടങ്ങളും ബ. ജോർജ്ജച്ചൻ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആദ്യവസാനം വായനക്കാരുടെ മുമ്പിൽ നിർദ്ദയം വിട്ടുവണക്കുന്നതു യാക്കോബായസഭയിലെ വിശ്വാസം എന്താണെന്നു അശേഷം പഠിക്കാതെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ വേദശാസ്ത്രം മാത്രം പഠിച്ചു ഉന്നത ബിരുദങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചതുകൊണ്ടാണ്. ഈ നിർഭാഗ്യവസ്ഥ വി. സി. ഗീവരഗീസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാൽക്കുണ്ടാകാതെ കത്തോലിക്കസഭയ്ക്കു ആശ്ശേഷിച്ചതു ഒരു പക്ഷേ ജോർജ്ജച്ചനെപ്പോലെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു വേദശാസ്ത്രം പഠിച്ചു ഉന്നത ബിരുദങ്ങൾ സമ്പാദിക്കാൻ ഇടവരാതിരുന്നതിനാലത്രേ. ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ അഞ്ചു മേല്പട്ടക്കാരെ കൂടാതെ വൈദികരും അൽമായരും ഉൾപ്പെട്ടു ഉന്നത ബിരുദധാരികളായ പതിനൊന്നുപേർ കൂടി അംഗങ്ങളായുള്ള "വിശ്വാസപ്രചരണസംഘം"ത്തിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഫാദർ എം. വി. ജോർജ്ജിന്റെ ഗ്രന്ഥം ഇത്തരത്തിൽ ആപാദിച്ചുവരും കത്തോലിക്കവിശ്വാസസത്യങ്ങളെ തെ

റാലിസരിപ്പിക്കുന്നതും, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു ആശയങ്ങൾ കൊണ്ടും വാദമുഖങ്ങൾകൊണ്ടും നിറഞ്ഞതും, യാക്കോബായസഭ വിശ്വസിച്ചുവരുന്ന പല കാര്യമായ വിശ്വാസസത്യങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമെങ്കിൽ ഇക്കാലത്തു യാക്കോബായക്കാരുടെ മജ്ജയമനികൾപ്പോലും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു വിശ്വാസത്താൽ സമ്പൂർണ്ണവും, കത്തോലിക്കവിശ്വാസത്തിനു പ്രതികൂലവുമെന്നല്ലേ അനുമതിക്കേണ്ടതു്? ഈ സ്ഥിതിക്കു സാധാരണ യാക്കോബായക്കാരുടെ വിശ്വാസവും കത്തോലിക്കസഭയ്ക്കു തിരായ വാദരീതികളും എങ്ങനെയിരിക്കും? “അങ്ങനമെന്നാൽ എനിക്കറിയാം, മഞ്ഞളുപോലെ വെളുത്തിരിക്കും” എന്ന മട്ടിലായിരിക്കയില്ലേ?

ഒരു ലഘുലേഖയായി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുഴുതിത്തുടങ്ങിയ ഈ കൃതി വായനക്കാർക്കു കഴിയുന്നത്ര ഉപയോഗ യോഗ്യമായിരിക്കട്ടെ എന്നുകരുതി ഇത്രയും വിപുലമാക്കി. സാക്ഷിപ്തമായിട്ടാണെങ്കിലും ഇതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള അനേകം വിഷയങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ചു ഇടയകാനോൻ, അറബികാനോനാകൾ, മാർപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരം, വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥപിൻഗാമി അന്ത്യോക്യയിലോ റോമ്മായിലോ? പൊതുസൂനഹദോസുകൾ, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പുറപ്പാടു്, ഇരുസ്വഭാവ വിശ്വാസം, “ബേസ്പുർക്കാനാ,” അമലോതഭവം, പത്തുകല്പനകൾ മുതലായവ കത്തോലിക്കരുടെയും യാക്കോബായക്കാരുടെയും ഇടയിൽ എപ്പോഴും ചൂടേറിയ വാദപ്രതിവാദത്തിലിരിക്കുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളാണ്. ഇരുകക്ഷികളും ഇവ ശരിയായി പറിച്ചു, ആരുടെ ഭാഗത്താണ് സത്യാവസ്ഥ എന്നു ഗ്ര

ഹിക്കുന്നത് രണ്ടുകൂട്ടർക്കും വളരെ പ്രയോജനകരമായിരിക്കും.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള പല വിഷയങ്ങളും സഭാചരിത്രത്തെയും അധിക വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്ത സാധാരണ വായനക്കാർക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമുള്ള ഗഹനങ്ങളായ വിശ്വാസ സത്യങ്ങളെയും സാരമായി സ്പർശിക്കുന്നവയാകയാൽ കത്തോലിക്കസഭയെ സംബന്ധിച്ച സലാമറമ്പാനം അവതരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയാത്തവിധം കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാലും വായനക്കാരിൽ ഉളവാക്കിയിട്ടുള്ള ഭീമമായ തെറ്റിദ്ധാരണകളെയും അവയുടെയും നിശ്ശേഷം നീക്കിക്കളയുന്നതിനു പലകയ്യങ്ങളും സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ച സത്യസ്ഥിതി ആരുടെയും മുഖം നോക്കാതെ തുറന്നു കാണിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടത് സത്യത്തെയും നീതിയെയും സ്നേഹിക്കുന്ന ഏവർക്കുമുള്ള കടമയാണെന്നും നിഷ്പക്ഷമതികളായ സാധാരണ വായനക്കാരോടുള്ള ഒരു ധർമ്മാനുഷ്ഠാനമാണെന്നുമുള്ള സഭാഭേദശൂന്യതാൽ പ്രേരിതനായിട്ടാണെന്നല്ലാതെ ഏതെങ്കിലും സഭയെയോ സഭാംഗങ്ങളെയോ മനഃപൂർവ്വം അധിക്ഷേപിക്കുകയോ, തരംതാഴ്ത്തുകയോ ചെയ്യണമെന്നുള്ള ദുരുദ്ദേശത്തോടു കൂടിയാണെന്ന് ആരും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. അന്യരെ ഭൂഷിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ മറ്റുവിധത്തിൽ അതു സാധിക്കാമല്ലോ.

സലാമറമ്പാന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട അഞ്ചു ചോദ്യങ്ങളുടെ വി. സി. ഗീവറഗീസ് കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ തൃപ്തികരമായ മറുപടി നൽകിയിട്ടില്ലെന്നു റമ്പാച്ചൻ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ ജ

യഭേരി മുഴക്കുന്നു. (പുറം 1-2). ഈ അഞ്ചു ചോദ്യങ്ങളും, അവയ്ക്കു ഈ പുസ്തകത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള മറുപടികളുടെ പുറങ്ങളും താഴെ ചേർക്കുന്നു:-

1) യാക്കോബായസഭയിൽ പാഷണ്ഡോപദേശം വല്ലതും ഉണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു തെളിയിക്കണം (മറുപടി ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പുറം 34-38; 79-81; 116-118; 136-164-ൽ കാണുക. "മലങ്കര യാക്കോബായക്കാർ ഏകസ്വഭാവ വാദികളോ?" എന്ന പേരിൽ 1951-ൽ ഞാൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഗ്രന്ഥം മുഴുവനും ഇതിനു മറുപടിയാണ്.)

2) വി. പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനം അന്ത്യോഖ്യായിൽ നിന്നു രോമ്മായിലേക്കു മാറി എന്നുള്ളതിനു തെളിവെന്ത്? (മറുപടി ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പുറം 38-61; 69-72; 89-101; 104-112; 239-255.)

3) പത്തു കല്പനകൾ റോമ്മാസഭ തിരുത്തൽ ചെയ്തിട്ടില്ലേ? (മറുപടി, പുറം 209-230)

4) മർദ്ദന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ (മറുപടി പുറം 118-121)

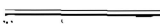
5) മാർപ്പാപ്പായുടെ മൗലിക രാജത്വം (മൗലിക രാജത്വം എന്ന പദത്താൽ റമ്പാച്ചൻ എന്താശയമാണു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു പരമാധികാരം ലഭിച്ചതു റോമ്മാ സിംഹാസനം സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനത്തു സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടാണെന്നുള്ള ആശയമാണെങ്കിൽ അതിനു മറുപടി ഈ പുസ്തകം പുറം 38-61; 85-86-ൽ. 2-ാം ചോദ്യത്തിനു നല്കിയിട്ടുള്ള മറുപടിയുടെ പുറങ്ങൾ ഇവിടെയും കാണുക.)

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങളെ മുൻവിധികൂടാതെയും നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയോടുകൂടിയും പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം ചിന്തിച്ചു പഠനം ചെയ്യുന്നവർക്കു കാരോന്നീന്റെയും സത്യാവസ്ഥ ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ വെളിപ്പെടാതിരിക്കയില്ലെന്നു ഞാൻ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുകയും, അതിനു വേണ്ട വിശേഷാൽഗ്രഹങ്ങൾ സത്യാന്വേഷികൾക്കും ഹൃദയപരമാത്മികൾക്കും കരുണ നിറഞ്ഞ ദൈവം സമൃദ്ധമായി പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഗ്രന്ഥകർത്താ.

ഭദ്രാസനദേവാലയം,
 തിരുവല്ലാ. }
 അമലോത്ഭവ തിരുനാൾ,
 1957.

വിഷയവിവരണി.

പുറം.

1. വേദവാക്യങ്ങളെ കോട്ടിമാട്ടുന്നു. 3

- 1) ശകാരവർഷങ്ങൾ നടത്തുകയിൽ, * 3
- 2) സഭാലക്ഷണങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുകയിൽ, 8.

2. വ്യാജപ്രസ്താവനകൾ. 14

- 1) മാർപ്പാപ്പാ ദൈവം, 14. 2) ത്രിസൂ“ബേ സ്“പ്താർന്നാ“യിൽ, 16. 3) വി. അല്ലോൻ സ്“ലിഗോരിയുടെ ഗ്രന്ഥം ഉദ്ധരിക്കുമ്പോൾ, 19

3. കൃതികൾ. 30

- 1) ഇപ്പോഴത്തെ മാർപ്പാപ്പായുടെ മാതൃക ലേഖനം ഉദ്ധരിക്കുകയിൽ, 30. 2) ഗീവരഗി സ്“കോർ എപ്പിസ്“കോപ്പായുടെ ഗ്രന്ഥം ഉദ്ധരിക്കുകയിൽ, 32. 3) ഫാദർ വടശ്ശേരിയുടെ ഗ്രന്ഥം ഉദ്ധരിക്കുകയിൽ, 34.

4. ഇരിക്കുന്ന കമ്പ്യൂട്ടറുകൾ. 38

- 1) ഇസായകാനോനിലെ തിക്യാകാനോൻ 38. 2) അറബികാനോനാകൾ, 43. 3) സഭയുടെ ഭരണഘടന, 54. 4) മെത്രാന്മാരുടെ വിധേയത്വം, 59. 5) വി. പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരം, 61; യാക്കോബായ സാക്ഷ്യങ്ങൾ, 62.

---

* വിഷയം കഴിഞ്ഞുള്ള സംഖ്യ പ്രതിപാദനം ആരംഭിക്കുന്ന പുറം കാണിക്കുന്നു.

5. ഓർവ്വോപ്യാനങ്ങൾ.

1) സഭയുടെ വിശുദ്ധി, 72. 2) സഭയുടെ ശൈശ്വാനിക്രമം, 79. 3) പൊതുസൂനഹദോസുകൾ, 81; എതിർവാദങ്ങൾക്കു മറുപടി, 86. 4) വി. പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമി അന്ത്യോക്യയിലോ റോമയിലോ? 89; എതിർവാദങ്ങൾക്കു മറുപടി, 92. 5) യാക്കോബ് ബർടാനാ, 101. 6) ദൈവം എഴുന്നേല്പിച്ച രണ്ടു മഹായാർ, 102.

6. വായനക്കാരുടെ വഞ്ചിക്കുന്നു.

1) പൊതുസൂനഹദോസുകളും രാജാക്കന്മാരും 104. 2) രണ്ടാമത്തെ സാർവ്വത്രിക സൂനഹദോസ്, 105. 3) മാപ്പാപ്പായ്ക്കു ശാസനക്കത്തു അയച്ചോ? 109. 4) യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആസ്ഥാനം അന്ത്യോക്യയിലോ? 113. 5) യാക്കോബായ സഭയുടെ പേരു ഓർത്തഡോക്സ് എങ്ങനാ? 114. 7) കത്തോലിക്കസഭയിൽ പല വിശ്വാസങ്ങളോ? 116. 6) പാഷണ്ഡതയില്ലാത്തതുകൊണ്ടുമാത്രം സഭ ശരിയോ? 116. 8) കത്തോലിക്കസഭയിലെ മർദ്ദനപ്രസ്ഥാനം, 118. 9) ലത്തീൻകാരുടെ കൃതിമണ്ഡലം, 122. 10) ഇപ്പോഴത്തെ മാപ്പാപ്പാ ഏകസഭാവചനാഭിമുഖീകരണമോ? 122. 11) കത്തോലിക്കർക്കു വേദപുസ്തകം വായിക്കുവാൻ അനുവാദമില്ലേ? 123. 12) മാപ്പാപ്പായ്ക്കു പാപം-ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നു, 127. 13) ഗ്ലോമ്മോൻ നരകത്തിലെന്ന്, 128.

7. റമ്പാച്ചൻ കാണുന്ന പാഷണ്ഡതകൾ. 129

- 1) പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പുറപ്പാട്, 130.
- 2) ഇരസ്യഭാവവിശ്വാസം, 136. 3) "ബേസ് പൂക്കാനാ", 164. 4) ദൈവമാതാവിന്റെ അമലോദയം, 173.

8. പത്തുകല്പനകൾ. 209

ആദ്യത്തേ രണ്ടുകല്പനകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു ഒന്നാക്കിയോ?, 209. 10-ാം കല്പന വെട്ടിക്കണ്ടിച്ച രണ്ടാക്കിയോ? 221.

9. റമ്പാച്ചന്റെ പ്രവചനങ്ങൾ. 229

ഗീവരഗീസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ ഭാവി, 229; മരണം, 229.

10. അവതാരികാകർത്താവിന്റെ സത്യസന്ധത. 231

അവതാരികയിലെ ആശയങ്ങൾ, 231. സത്യത്തിന്റെ നേരേ വാൾ വീശുന്നതാത്? 236. അധ്യയൻ ഫൊർട്ടെസ്കിന്റെ ഗ്രന്ഥം ഉദ്ധരിക്കുന്നതിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള മഹാ കൃതിമങ്ങളും സത്യഗോപനങ്ങളും, 239.

11. ഉപസംഹാരം. 260

കത്തോലിക്കസഭയോടുള്ള അകത്തോലിക്ക സഹോദരങ്ങളുടെ എതിർപ്പ്, 261. അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ, 262. കത്തോലിക്കസഭയുടെ വിജയപാരമ്പര്യം, 268.

സലാമ റമ്പാന്റെ അപവാദവ്യവസായം

“കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ഞാൻ ചേന്നതു എന്തുകൊണ്ട്?” എന്ന പേരിൽ വന്ദ്യ ദിവ്യശ്രീ വി. സി. ഗീവരഗീസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ ബി. എ. അഖർകർ രചിച്ച ഗ്രന്ഥത്തിന് എതിരായി സിറിയൻ സഭയിലും, പത്തനംതിട്ടയുള്ള മഞ്ഞനിക്കര സന്യാസാശ്രമത്തിൽ അന്യോക്യാ പ്രതിനിധിമാർ ജൂലിയോസ് തിരുമേനിയോടുകൂടി ഇപ്പോൾ വെച്ചുവരുന്ന വന്ദ്യ ദേഹവുമായ മോശ സലാമ റമ്പാൻ ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് “വിശ്വാസത്യാഗി” എന്ന ഒരു ലഘുലേഖയും, “കത്തോലിക്കാസഭയും റോമ്മാ വാദങ്ങളും” എന്ന ഗ്രന്ഥവും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. “വിശ്വാസത്യാഗിക്കു” മറുപടിയായി “ശങ്കരവർഷങ്ങൾ” എന്ന പേരിൽ വി. സി. ഗീവരഗീസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാതന്നെ ഒരു ലഘുലേഖ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി.

“വിശ്വാസത്യാഗി” എന്ന ലഘുലേഖയിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളെ ഒന്നുകൂടി വിശദീകരിച്ചെഴുതിയിട്ടുള്ളതാണു “കത്തോലിക്കാസഭയും റോമ്മാവാദങ്ങളും” എന്ന ഗ്രന്ഥം. ഇതിന്റെ അവതാരികയിൽ പാത്രിയർണീസ് കക്ഷിയീൽപ്പെട്ട വന്ദ്യ ദിവ്യശ്രീ കുത്വൻ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ കണിയമ്പറമ്പിൽ അഖർകർ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യങ്ങളെയും മോശറമ്പാന്റെ അഗാധപാണ്ഡിത്യ

തെയും ഇതര യോഗ്യതകളെയും വാഴ്ത്തി പുകഴ്ത്തി ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു: “മലങ്കര സുറിയാനിസഭയിൽ പരിശുദ്ധ കർബാന സന്നിധിയിൽ സത്യംചെയ്ത സ്ഥാനമേറേ ഒരു വൈദികൻ—ബ. വി. സി. ഗീവറഗീസച്ചൻ— വി. സഭയെ ഉപേക്ഷിച്ച റോമ്മാസഭയിൽ ചേർന്നശേഷം * സ്വസ്ഥാനസാധൂകരണത്തിനായി രചിച്ച അബല ജഡിലമായ കൃതികളുടെ ഒരു നിഷ്പക്ഷ വിമർശനവും ഖണ്ഡനവുമാണ് ഈ മഹത്തായ കൃതിയുടെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. ചരിത്രം, വിശ്വാസം മുതലായവയിൽ അടിമതിയ പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ച ഒരു തുല്യകയ്ക്കു മാത്രമേ അതു വിജയകരമായി നടത്തുവാൻ സാധ്യമാകൂ. യുവാവെങ്കിലും സാത്വികനും അഗ്രാധപണ്ഡിതനും വിജ്ഞാനകേന്ദ്രവുമായ ബ. മോശ സലാമറമ്പാച്ചനവർകൾ ഇന്നത്തെ തലമുറയുടെ അഭിമാനഭാജനമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമത്വവും എന്നാൽ സംക്ഷിപ്തവും ശാസ്ത്രീയവുമായ പ്രതിപാദനം നിർമ്മത്സരന്മാരെ ഇരുത്തി ചിന്തിപ്പിക്കുന്നതാണ്. മലങ്കര സുറിയാനി സഭ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാണ്ഡിത്യത്തിൻ മധുരരസം ആസ്വദിക്കാൻ ആകാംക്ഷയോടിരിക്കുകയാണ്. ഇതുപോലുള്ള അനേകഗ്രന്ഥങ്ങൾ ബ. റമ്പാച്ചൻ മലങ്കരയ്ക്കു സംഭാവന ചെയ്യാൻ സർവ്വേശ്വരൻ സഹായിക്കട്ടെ എന്ന് അസ്സാദൃശന്മാർ പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്” (അവ

---

* വി. കർബാനയുടെ സന്നിധിയിൽ സത്യംചെയ്ത സ്ഥാനമേറേ വന്യ ദിവ്യശ്രീ കയ്യിൽ കോർ ഏപ്പിസ്കോപ്പായ യാക്കോബായ സഭയെ ഉപേക്ഷിച്ചു കത്തോലിക്ക സഭയിൽ ചേർന്നു. എന്നാൽ മൂന്നുകൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു യാക്കോബായ സഭയിലേക്കു അദ്ദേഹം തിരിച്ചുപോയി എന്നൊരു വിശേഷതയുണ്ട്— ഗ്രന്ഥകർതാ.

താരിക, പുറം V-VI). അവതാരികയിലെ ഈ ഭാഗം വായിക്കുന്ന സാധാരണ വായനക്കാരിൽ സുലഭമറമ്പാച്ചനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തെയും സംബന്ധിച്ച മുന്പുകൂട്ടിയുണ്ടാകുന്ന അഭിപ്രായം എത്ര വിലയേറിയതായിരിക്കുമെന്നു വിശേഷാൽ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. പക്ഷേ യാഥാർത്ഥ്യം എന്താണെന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ നീഷ്ഠപക്ഷബുദ്ധിയാ ശോധന ചെയ്യുന്നവർക്ക് മനസ്സിലാകൂ.

“വിശ്വാസത്യാഗി” എന്ന ലഘുലേഖപ്പോലെ റമ്പാച്ചന്റെ ഈ ഗ്രന്ഥവും വേദപുസ്തക വാക്യങ്ങളെ കോട്ടിമാട്ടുന്നതും, ശകാരവർഷങ്ങൾ നിറഞ്ഞതും, കത്തോലിക്കസഭയുടെമേൽ ഇല്ലാത്ത കുറ്റങ്ങളെല്ലാം ആരോപിച്ച അപഹസിക്കുന്നതും, വ്യാജപ്രസ്താവനകൾ, കൃത്രിമങ്ങൾ, ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ മുതലായവയാൽ വായനക്കാരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്നതും, യാക്കോബായസഭ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന പല ഉപദേശങ്ങൾക്കതന്നെയും എതിരായിട്ടുള്ളതുമായ ഒന്നത്രേ. ഇവ വിശദീകരിച്ചു തെളിയിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ഈ ലഘുലേഖയുടെ ഉദ്ദേശ്യം.

1. വേദവാക്യങ്ങളെ കോട്ടിമാട്ടുന്നു.

(1) ശകാരവർഷങ്ങൾ നടത്തുകയിൽ

“വിശ്വാസത്യാഗി” എന്ന ലഘുലേഖയിൽ സുലഭമറമ്പാൻ, മഹാ ഭ്രാന്തനാരെയും പിശാചുക്കളെയും സംബന്ധിച്ച പഴയ നിയമത്തിലും പുതിയനിയമത്തിലും പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വാക്യങ്ങൾ മിക്കതും ഉദ്ധരിച്ച യാക്കോബായ സഭയെ ഉപേക്ഷിച്ചു കത്തോലിക്കാസ

ഭയം ആശ്ശേഷിച്ചു വി. സി. ഗീവരഗീസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായിൽ ആരോപിക്കുന്നു. ഇതു അകത്തോലിക്ക ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ സമുസാധാരണമായ ഒരു രചനാരീതിയാണ്. അതായത് അവർ ഭോഷിക്കുന്ന ആളുകളെയും സഭകളെയുംപറ്റി പറയുമ്പോൾ വേദപുസ്തകത്തിൽ ആദ്യത്തം കാണുന്ന ശാപവാക്യങ്ങളും മാലിന്യദ്വാരകമായ പദങ്ങളും വൈരാഗ്യപൂർവ്വം പ്രയോഗിക്കുക എന്നുള്ളതു്. വേദവാക്യങ്ങളാണല്ലോ ഉദ്ധരിക്കുന്നതെന്നു കരുതി സാധാരണക്കാർ ഇവയെല്ലാം ഭയഭക്തിയോടുകൂടി വായിച്ചു ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ അഭിപ്രായം ശരിയാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. വേദവാക്യങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയും മറ്റും മോശ റമ്പാൻ ഗീവരഗീസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായ്കൊടുക്കുന്ന വിശേഷണങ്ങളിൽ ചിലതു കേട്ടാലും.

“ഏതാത്തക്കളെയും വിശ്വസിക്കുന്നവൻ” (1 യോഹ. 4, 1), “കാറ്റിനാൽ ഉലയുന്ന ഓട (ഞാങ്ങ) - മത്താ. 11, 7, “മൂവടൻ” (സാദൃശ്യവർഗ്ഗങ്ങൾ 26, 4), “സർപ്പം” (ഉല്പത്തി 3, 1), “നാവിൻകീഴിൽ മുർഖന്റെ വിഷമുള്ളവൻ” (സങ്കീ. 58, 4), “സാന്താനെപ്പോലെ കോപിപ്പൻ” (വെളി. 12, 12-17), “സാന്താനാകുന്ന അന്തിക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ദേശവാഹി”, “സാന്താനന്റെ ദൈവത്വം വഹിക്കുന്ന പാമ്പ്”, “കപടഭക്തൻ”, ഗോലിയാത്തിനെപ്പോലെ ദൂഷണങ്ങൾ പറയുന്നവൻ” (1ശമുവേൽ 17, 25), “റബ്ശാക്കെയുടെ ആത്മാവിൽ വരുന്നവൻ” (ഏശായാ 36, 37 അദ്ധ്യായങ്ങൾ), “കള്ളപ്രവാചകൻ”, “പുതിയ വെപ്പാട്ടിയായ റീതു സപീകരിച്ചവൻ”, റൂബേനെപ്പോലെ “വെള്ളംപോലെ തു

ഭൂവനവൻ” (ഉല്പത്തി 49, 4), ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ, ഭാവിയിൽ വേദംകൊണ്ടു ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നവൻ, “ആദ്യപിശാചിൽ ഉണ്ടായതായ അഹംഭാവം, ദ്രവ്യാഗ്രഹം, മത്സരം എന്നീ പാപങ്ങൾ ഉള്ളവൻ”, “നരകയോഗ്യൻ”, “വഞ്ചകൻ, ദ്രവ്യാഗ്രഹി, സ്വാർത്ഥതല്പരൻ, യുദ്ധസ്കരിയോത്താ, ഏഴു അശുലാത്താക്കൾ ഉള്ളവൻ...” (വിശ്വാസത്യാഗി, പുറം 1-4). സാത്വികനും അഗാധപണ്ഡിതനുമെന്നു കണിയ്യാമ്പറമ്പിൽ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ സാക്ഷിപത്രം കൊടുത്തിരിക്കുന്ന മോശറമ്പാന്റെ “പാണ്ഡിത്യത്തിൻ മധുരരസം” കേരളത്തിലെ യാക്കോബായക്കാട്ക ഇതിൽ കൂടുതൽ ആസ്വദിക്കണമെന്നു തോന്നുന്നെങ്കിൽ വേദപുസ്തകംതുറന്നു ഇതുപോലെയുള്ള വേദവാക്യങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചാൽ മതിയാകും.

“അണലികളുടെ സന്താനം” (മത്താ. 3, 7), “കരകൻ” (ലൂക്കോ 13, 32), “കൊതുക്കുകളെ അരിച്ചുനീക്കുകയും, ഒട്ടകങ്ങളെ വിഴുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന കരുടരായ വഴികാട്ടികൾ” (മത്താ. 23, 24), “കടിച്ചുകീറുന്ന ചെന്നയ്ക്കൾ” (മത്താ. 7, 15), “വെള്ളശേഷിപ്പു പുറമേ ഭംഗിയുള്ളതായി കാണപ്പെടുന്നെങ്കിലും അകമേ, മരിച്ചവരുടെ അസ്ഥികളും സകലവിധ മ്ളേഹരതയുംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ശവക്കല്ലറകൾ” (മത്താ. 23, 27), “പിടലി കടുത്തവൻ” (നട. 7, 15), “സകല ഭൃഷ്ടതയും വ്യഭിചാരവും നിരസവും, തിന്മയും, പിടിച്ചുപറിയും, അന്യയയും.....ഏഷണിയും നിറഞ്ഞവൻ” (റോമ്മാ. 1, 29), “ഭൂരചെന്നയ്ക്കൾ” (നട. 20, 29), “മൃഗതുല്യൻ, ആത്മാവു ഇല്ലാത്തവൻ” (യൂദാ. 19), “കള്ളമിശിഹാക്കൾ” (1 യോഹ. 4, 3), “ഉദരത്തെ ദൈവമാക്കിയവൻ” (പീലി-

3, 19), “മർദ്ദിച്ചതിലേക്കു തിരിച്ചുചെല്ലുന്നനായ്”,
 കളിച്ചിട്ടു ചെയ്തയിൽ ഉരുളുവാൻ തിരിഞ്ഞ പന്നി”
 (2 പത്രോ. 2, 22) എന്നിങ്ങനെ വേദപുസ്തകത്തിലുള്ള
 അനേക പദപ്രയോഗങ്ങൾ ഗീവരഗീസ് കോർ
 എപ്പിസ്കോപ്പായെപ്പറ്റി പറയാതെ മനഃപൂർവ്വം
 വീട്ടുകളഞ്ഞതിൽ സലാമറമ്പാൻ കാണിച്ചിട്ടുള്ള മ
 ഹാമനസ്കതയും കരുണയും സഹോദരസ്നേഹവും
 പ്രശംസാർഹമാണെന്നത്രേ റമ്പാച്ചൻറെ ഈ ലഘു
 ലേഖനവായിക്കുന്നവർക്കു തോന്നിപ്പോകുന്നതു്.

അന്ത്യോക്യയിലെ പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീ
 സ് അബൂജാപാത്രിയർക്കീസിനെപ്പറ്റി “നിഗളി,
 അത്രപിക്കടുത്ത കായ്ക്കങ്ങളിൽ മടിയൻ, ദ്രവ്യാഗ്രഹി,
 ദൈവത്തിൽ ഭയമോ ശങ്കയോ ഇല്ലാത്തവൻ, കൂടാ
 ശചെയ്തു മൂറോൻ (ലേഖ്യ എണ്ണ) വിററ പണംശേ
 ഖരിച്ചവൻ, കലഹപ്രിയൻ” എന്നും, അബൂൽമിശി
 ഹാ പാത്രിയർക്കീസ് അബൂജായെപ്പറ്റി “സന്ധ്യാ
 സമയത്തേ ചെയ്താ, വഞ്ചകൻ, ചതിയൻ, സത്യവി
 ശ്വാസത്തിൽ അശേഷം ചൊല്ലാത്തവൻ, ദ്രോ
 ഹി, മുടക്കപ്പെട്ടവൻ, ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ, മദ്ബഹാ
 യുടെ മുമ്പാകെ അസത്യം പറയുന്ന അസത്യവാദി,
 വെള്ളിയുടെയും പൊന്നിന്റെയും ദാസൻ, നിന്ദ്യങ്ങ
 ലും മ്ളേഹങ്ങളുമായ നടപട്ടിക്കാരൻ, കൈക്കലി
 കൊണ്ടും ചതിയാലും മെത്രാന്മാരെ വഞ്ചിച്ചവൻ,
 പിടിച്ചുപറിക്കാരൻ, ജനങ്ങളെ എല്ലാസ്ഥലത്തും കല
 കുന്നവൻ” എന്നും, അപ്രേം പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കര
 റെന്തഡോക്ട് കക്ഷിയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ പരമാല്പ
 ക്ഷനായ കാതോലിക്കാബാവാെപ്പറ്റി “വൃദ്ധൻ,
 വൃദ്ധൻ പുന്ത്രസ് (ബാവാ അറുമായക്കാരനായിരു
 ന്നപ്പോൾ ഉള്ളപേരു്), നിയമങ്ങൾ അനുസരിപ്പാൻ

അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവൻ, കൈവെപ്പില്ലാതെ മെത്രാൻ
 എന്നു വ്യക്തനാമത്തിൽ അഹങ്കരിച്ചു നടക്കുന്നവൻ,
 സഭയാകുന്ന തൊഴുത്തിനു പുറത്തുള്ളവൻ” എന്നും,
 പാത്രീയർക്കിന് കർമ്മങ്ങൾ അബൂൽമിശിഹായെപ്പു
 ററി “ഭ്രാന്തൻ, ദുർമ്മാറ്റി, മദ്യപാനി, പാഷണ്ഡി,
 കള്ളനെ മെത്രാനാക്കിയവൻ, പൊതുസ്വത്തു വിറ്റ
 വൻ, ഭണ്ഡാരം മാനിയവൻ, പാക്കിൽ പള്ളി മഹ
 മദിയർക്കുകൊടുത്തവൻ” എന്നും, ഓർത്തഡോക്സ് കർമ്മ
 യിലെ മെത്രാനുരൂപി പട്ടമില്ലാത്ത വേദം ചുവ
 പ്പുവേഷധാരികളായ അൽമായക്കാരിനും, ഇവർ ക്രി
 ങ്കാരം ചെയ്ത മൂറോൻ (ലിവിവ എണ്ണ) ആനയെയോ,
 കാളയെയോ തേപ്പിക്കാനോ കെട്ടുവള്ളങ്ങൾക്കു പു
 റട്ടാനോ മാത്രമേ കൊള്ളുകയുള്ളൂ, ഇവർ ക്രിസ്തുമതം
 പള്ളികൾ രണ്ടാമതും ക്രിസ്തുമതം ചെയ്യണമെന്നും മറ്റും
 പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതോടുകൂടി * യാക്കോബായസഭയെ
 ഉപേക്ഷിച്ചു കത്തോലിക്കസഭയിൽ ചേർന്നു ഗീവവർ
 ഗീസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായുടെമേൽ സലാമ
 റമ്പാൻ ചൊരിഞ്ഞിട്ടുള്ള ദുരൂഹവാക്കുകൾ എത്ര
 മാർദ്ദവമേറിയവ, എത്ര പൃശ്നങ്ങൾ! ഇക്കാര്യ
 ത്തിൽ തന്റെ പാത്രീയർക്കിന്മാരോടൊപ്പം റമ്പാ
 ചൻ സമത്വമില്ലതന്നെ. ഇതാണു വിദേശത്തേ യാ
 കോബായസഭയിൽനിന്നു മലങ്കര യാക്കോബായസ
 ഭയ്ക്കു ലഭിക്കുന്ന മധുരരസം. കത്തോലിക്കസഭയിൽ
 ചേർന്നു കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായെ ഇങ്ങനെ “പു
 തെറി”കൊണ്ടു അഭിഷേകം ചെയ്യാൻ, കത്തോലി
 ക്കസഭാമന്ദിരം മറിഞ്ഞു താഴെവിഴുമോ, യാക്കോ

* “എന്റെ തെങ്ങിലിപ്പസംഗം” എന്ന ഗ്രന്ഥം 388 മുതൽ
 418 വരെയുള്ള പുറങ്ങളിൽ ഈ സാക്ഷ്യങ്ങളെല്ലാം മുഴുവനായി
 ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

ബായസഭാമന്ദിരം ഉയന്നുയന്നു മാളികയാകുമോ എന്നത്രേ വിദ്യാഭ്യാസവും ചിന്താശക്തിയുമുള്ളവർ ആലോചിക്കേണ്ടതു്. റമ്പാച്ചൻ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ വേദവാക്യങ്ങളെല്ലാം റമ്പാച്ചനിൽതന്നെ അന്വർത്ഥമായിരിക്കുന്നു എന്നൊരാൾ പറഞ്ഞാൽ റമ്പാച്ചൻ എന്തു മാപടി നൽകും? ഒരു സംഗതിക്കും ഒരു മൂല്യവും നൽകാതെ വേദവാക്യങ്ങളെ ഇങ്ങനെ കണ്ടമാനം ഉദ്ധരിച്ച അന്യരെ ഭുഷിക്കുന്നതാണോ പാണ്ഡിത്യത്തിന്റെയും സമ്പ്രദായത്തിന്റെയും ലക്ഷണം? അവതാരികാകർത്താവായ കണിയാമ്പറമ്പിൽ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ എന്തു പറയുന്നു?

(2) സഭാലക്ഷണങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കയിൽ.

ലോകത്തിലുള്ള അനേക ക്രൈസ്തവസഭകളിൽ നിന്നും ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച ഏക സത്യസഭയെ തിരിച്ചറിയുന്നതിന്നു ക്രിസ്തുബന്ധം 325-ൽ സമ്മേളിച്ച നിക്യാ സൂനഹദോസ് സത്യസഭയ്ക്കു സാർവ്വത്രികത (Catholicity, കാതോലിക്വതം), ഒരറ്റംവികൃതം, ഏകത്വം, വിശുദ്ധി എന്നിങ്ങനെ നാലു ലക്ഷണങ്ങൾ ഉള്ളതായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. ഈ നാലു ലക്ഷണങ്ങൾ ഏതു സഭയിൽ പൂർണ്ണമായി നിറവേറിയിട്ടുണ്ടോ ആ സഭയാണു സത്യസഭ. കത്തോലിക്കസഭയിൽ ഈ നാലു ലക്ഷണങ്ങളും പൂർണ്ണമായി നിറവേറിയിട്ടുണ്ട് (ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ എഴുതിയ "ഏക സത്യസഭ" എന്ന പുസ്തകം കാണുക). യാക്കോബായസഭയിൽ ഈ ലക്ഷണങ്ങളൊന്നും നിറവേറിയിട്ടില്ല. തന്മൂലം സലാമ റമ്പാൻ വേദപുസ്തകവാക്യങ്ങളെ കോട്ടിമാട്ടിയും, സഭാലക്ഷണങ്ങൾക്കു പുറിയ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾകൊടുത്തും യാക്കോബായസഭ സത്യസഭ

യരണെന്നു വായനക്കാരെ ധരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

കാതോലിക്കും അഥവാ സാമൂഹികമെന്നു പറഞ്ഞാൽ “യഹൂദസഭയെപ്പോലെ ഏകജാതിക്ക മാത്രമല്ല സകല ജാതികൾക്കും വ്യത്യസ്തംകൂടാതെ തുല്യമായി ക്രിസ്തീയസഭയിൽ അവകാശികളായിരിക്കാമെന്നാണ് അർത്ഥം. അല്ലാതെ എല്ലായ്പ്പോഴും എല്ലായിടത്തും സഭയുണ്ടായിരിക്കണമെന്നില്ല. 14-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ അമേരിക്കയിലും, ആസ്ട്രേലിയിലും ക്രിസ്തീയരുടെ നാമമേ ഇല്ലായിരുന്നു” എന്നിങ്ങനെയാണ് സഭയുടെ സാമൂഹികതയെപ്പറ്റി റമ്പാച്ചൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. (കാതോലിക്കാസഭയും റോമാവാദങ്ങളും, പും 7)

യാക്കോബായസഭ സിറിയ, ഇറാക്ക്, മലങ്കര എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഗണ്യമായ വിധത്തിലുള്ള, യാക്കോബായസഭ ചെറുതായിരിക്കുകൊണ്ടു തദംഗങ്ങളെ ആശ്ചസ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി “ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടമേ ഭയപ്പെടേണ്ടാ; എന്തെന്നാൽ നിങ്ങളുടെ പിതാവു നിങ്ങൾക്കു രാജ്യം നല്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു” (ലൂക്കോ. 12, 32) എന്നു വേദവാക്യം റമ്പാച്ചൻ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽതന്നെ അച്ചടിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ എന്നും ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടമായിരിക്കുമെന്നാണോ വേദപുസ്തകം പറയുന്നത്? പഴയനിയമത്തിലും പുതിയനിയമത്തിലുമുള്ള അനേകം വേദവാക്യങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ എല്ലായിടത്തും വ്യാപിക്കുമെന്നു പ്രസ്താവിക്കുമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. “നിന്റെ സന്തതി ഭൂമിയിലെ പൊടിപോലെയൊക്കും. കിഴക്കോട്ടും, പടിഞ്ഞാട്ടും, വടക്കോട്ടും,

തെക്കോട്ടും നീ വലിക്കും. ഭൂമിയിലെ സകല വംശങ്ങളും നീ മൂലവും നിന്റെ സന്തതിമൂലവും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും” (ഉല്പത്തി 28, 14). “അവസാനദിവസങ്ങളിൽ കത്താവിന്റെ ആലയമുള്ള പവ്തുപവ്തുങ്ങളുടെ ശിഖരത്തിൽ സ്ഥാപിതവും, കന്നുകൂറുകൾ മീതെ ഉന്നതവുമായിരിക്കും. സകല ജാതികളും അതിലേക്ക് ഒഴുകിച്ചെല്ലും” (ഏശായ 2, 2). “രാജ്യത്തിന്റെ ഈ സുവിശേഷം സകല ജാതികൾക്കും സാക്ഷ്യത്തിനായിട്ടു ലോകമെങ്ങും പ്രസംഗിക്കപ്പെടും” (മത്താ. 24, 14). “എല്ലാ വംശത്തിലും, ഭാഷയിലും, ജനത്തിലും, ജാതിയിലും നിന്നു നിന്റെ രക്തംകൊണ്ടു ദൈവത്തിനായി ഞങ്ങളെ നീ വിലയ്ക്കുവാങ്ങി” (വെളി. 5, 9; സങ്കീർത്തനം 2, 7-9; 18, 4-5; ഏശായ 11, 10; 54, 2-3; മലാഖി 1, 10-11; റോമ്മാ. 1, 8; 4, 13-17 കാണുക). “നിങ്ങൾ പേരായി സകല ജാതികളോടും ഉപദേശിച്ചു അവരെ പഠിപ്പിക്കുവിൻ” (മത്താ. 28, 19-20). “നിങ്ങൾ ലോകമെങ്ങും പോയി സകല സൃഷ്ടിയിലും എന്റെ സുവിശേഷം അറിയിക്കുവിൻ” (മർക്കോ. 16, 15). “നിങ്ങൾ ഓരോസ്ത്രം, യൂദാ മുഴുവനിലും, ശമ്രായരുടെ സ്ഥലത്തും, ഭൂമിയുടെ അതിർത്തികൾ വരെയും എനിക്കു സാക്ഷികൾ ആകും” (നടപടി 1, 8). ഈ വേദവാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടമായിട്ടു എന്നും ഇരിക്കാതെ ലോകം മുഴുവൻ പ്രചരിക്കുന്ന ഒന്നായിത്തീരുമെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. “ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടമേ” എന്നു ക്രിസ്തു വിളിച്ചതു പന്ത്രണ്ടു അപ്പൊസ്തോലന്മാർ ഉൾപ്പെട്ട സംഘത്തെയാണു്, അല്ലാതെ ഭാവിയിൽ ലോകമെങ്ങും പ്രചരിക്കാനിരുന്ന സഭയെ അല്ല. കടുക്മ

ഞിയോടും പുളിച്ചുമാവിനോടും ക്രിസ്തു തന്റെ സഭയെ ഉപമിക്കുന്നു (മത്താ 13, 31-33). കടകമണി സകല വിത്തുകളിലും ചെറുതാണെങ്കിലും അതു മുളച്ചു വൻവൃക്ഷമായിത്തീരുന്നു. അല്പം പുളിച്ച കുമ്പേണ മൂന്നിടങ്ങഴി മാവിനെ മുഴുവൻ പുളിപ്പിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ ആരംഭകാലത്തു പന്ത്രണ്ടു അപ്പൊസ്തോലന്മാർ മാത്രം അംഗങ്ങളായുണ്ടായിരുന്ന സഭ—ആ ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടം—ശതാബ്ദങ്ങൾ മുമ്പോട്ടുപോകുന്നോരും ലോകത്തിൽ കൂടുതൽ കൂടുതൽ പ്രചരിച്ച ജനസംഖ്യയിൽ ഗണ്യമായവിധം അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നാണു വേദപുസ്തകവാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു തെളിയുന്നത്. യാക്കോബായസഭയുടെ ആരംഭകാലത്തു, അതായതു യാക്കോബ് ബർഭാനായുടെ കാലമായ 6-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ 89 മെത്രാന്മാരും ഒരു ലക്ഷത്തോളം പട്ടുകാരും, 15 ലക്ഷത്തോളം ജനങ്ങളും ആ സഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കേരളത്തിലെ കാഞ്ഞാലോക്സ് കക്ഷിയെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയാലും വിഭേദത്തും കേരളത്തിലുമായി 23 മേല്പട്ടുകാരും, 340 പട്ടുകാരും, 5,28,450 ആളുകളുമേ യാക്കോബായ സഭയിൽ ഉള്ളൂ. പത്തുപരിന്ത്യശതാബ്ദങ്ങൾ മുമ്പോട്ടുപോയപ്പോൾ യാക്കോബായസഭ സുവിശേഷത്തിൽ പറയുന്ന കടകവൃക്ഷംപോലെ വളരുന്നതിനു പകരം ശോചനീയമായി അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ വന്നപ്പോൾ സാർവ്വത്രികത എന്നു പറഞ്ഞാൽ എല്ലായിടത്തും വ്യാപിച്ചിരിക്കുക എന്നല്ലെന്നും, ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടമായി ഒരു സഭ ഇപ്പോഴും ഇരുന്നാലും ഭയപ്പെടാനില്ലെന്നും മറ്റും സലാമറമ്പാനും കൂട്ടരും പറഞ്ഞു യാക്കോബായക്കാർക്കു ആശ്ചസിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ യാക്കോബായക്കാർ

എങ്ങനെ ആ സഭയിൽ നിലക്കും? തിരുവല്ലായിൽ കുന്നത്താനം എന്ന സ്ഥലത്തു ഒരാൾ ഒരു സഭ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അയാൾ മാത്രമേ അതിന്റെ അംഗമായിട്ടുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു "ഒറ്റ മിഷ്യൻകാരൻ" എന്നാണ് ആളുകൾ അയാളെ വിളിക്കുന്നത്. അയാൾക്കു തന്റെ സഭ സകല ജാതിമനുഷ്യക്കും ചേരുവാൻ അർഹതയുള്ള ഒന്നാണെന്നും, ഇപ്പോൾ അതു വളരെ ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടമായിരിക്കുകൊണ്ടു ഭയപ്പെടാനൊന്നുമില്ലെന്നും പറയാമല്ലോ. എത്ര ക്രിസ്തീയസഭയ്ക്കാണ് ഇങ്ങനെ പറയുവാൻ പാടില്ലാത്തത്? അങ്ങനെയെങ്കിൽ നിക്യാസൂനഹദോസിലെ പിതാക്കന്മാർ നൽകിയ ലക്ഷണമൊന്നു കൊണ്ടു ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച ഏകസത്യസഭയെ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ സത്യസഭയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ പറയാതിരിക്കരുല്ലേ വേണ്ടിയിരുന്നത്?

സത്യസഭയ്ക്കു സാർവ്വത്രികത എന്ന ലക്ഷണമുണ്ടെന്നു നിക്യാസൂനയിലെ പിതാക്കന്മാർ 325-ൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തപ്പോൾ സഭ ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടമായിട്ടു ഇരിക്കയല്ലായിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസുമാരും മെത്രാന്മാരുമായി 318 മേൽപട്ടക്കാർ ആസൂനഹദോസിൽ സംബന്ധിക്കത്തക്കവണ്ണം സഭ അന്നും സർവ്വലോകപ്രാപകമായിരുന്നു. അതിദൂർസ്ഥമായ റോമ്മായിൽ നിന്നു മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിമാരും, ഇൻഡ്യയിൽ ഭരണാധികാരമുണ്ടായിരുന്ന മാർ യോഹന്നാൻ മെത്രാനും ആസൂനഹദോസിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. 325-ൽ ഉണ്ടായിരുന്നതിനേക്കാൾ വ്യാപ്തി ഇക്കാലത്തു സഭയ്ക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടേ? കൊളംബസ് അമേരിക്കാ ഭൂഖണ്ഡം കണ്ടുപിടിച്ചതു് 1498-ൽ ആണ്. ഇങ്ങനെ ലോകത്തി

ൽ ഒരു ഭൂവിഭാഗമുണ്ടെന്നു അന്നുവരെ ക്രിസ്ത്യാനി
കളാകും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. - ആസ്ത്രേലിയായിൽ ക്രി
സ്ത്യാനികൾ ആദ്യമായി പ്രവേശിക്കുന്നതു 1606-ൽ
ആണ്. ഇനിയും ക്രിസ്തീയ മിഷ്യനറിമാർ
പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പല സ്ഥലങ്ങളും ദക്ഷിണോ
ത്തര ധ്രുവപ്രദേശങ്ങളിലുണ്ട്. ഇവയെ അടിസ്ഥാന
പ്പെടുത്തി ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ 15-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ
ലോകമെങ്ങും പ്രചരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, ഇപ്പോഴും പ്രച
രിച്ചിട്ടില്ലെന്നും റമ്പാച്ചൻ പറയുന്നതിന്റെ യുക്തി
എത്രയോ ബാലിശം! ചന്ദ്രഗോളത്തിൽ ഇനി മനു
ഷ്യരുണ്ടെന്നു കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടാൽ സഭ അതുവരെ
സാർവത്രികമല്ലെന്ന് ഈ റമ്പാച്ചൻ വാദിക്കാൻ ഇട
യുണ്ട്. ആദിമ ശതാബ്ദങ്ങളിൽ തുടങ്ങി കത്തോ
ലിക്കസഭമിഷ്യനറിമാരെ അയച്ചുകൊണ്ടു ലോകമെ
ങ്ങും ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയെ പ്രചരിപ്പിച്ചുവരുന്നു.
ക്രിസ്തു സഭ സ്ഥാപിച്ചിട്ടു രണ്ടായിരത്തോളം വർഷ
ങ്ങളായി. ഇതുവരെയും യാക്കോബായസഭ ലോക
ത്തിൽ ഗണ്യമായി പ്രചരിക്കുകയോ, പ്രോഷിതന്മാ
രെ അയച്ചു ആ സഭയെ ലോകമെങ്ങും പ്രചരിപ്പി
ക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇനി ഇതുപോലെ പല നൂറ്റാ
ണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞാലും കത്തോലിക്കസഭ ചെയ്യുന്നതു
പോലെ ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും പ്രേ
ഷിതന്മാരെ അയക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തിയാക്കോബാ
യ സഭയ്ക്കു ലഭിക്കുമെന്നു ഇപ്പോഴത്തേ അതിന്റെ
സ്ഥിതിഗതികളിൽ നിന്നു ഉറപ്പിക്കാൻ നിവൃത്തി
യില്ല. വേദവാക്യങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നപ്രകാരം ഇനി
ഏതു കാലത്തു യാക്കോബായസഭ സാർവത്രികമാ
കും? ആകയാൽ റമ്പാച്ചൻ സാർവത്രികതയ്ക്കു നല്കു
ന്ന അർത്ഥം—സകലജാതികൾക്കും ക്രിസ്തുവിന്റെ സ

ഭയിൽ അവകാശമുണ്ടെന്നുള്ള അർത്ഥം—വെച്ചുനേടുക
ക്കിയാലും കത്തോലിക്കസഭയിലാണ് ആ ലക്ഷണ-
യമാർത്ഥത്തിൽ നിറവേറിയിട്ടുള്ളതെന്നും, യാക്കോ-
ബായ സഭയിൽ അതു ഭാവിയിൽ നിറവേറാൻകൂ-
സാദ്ധ്യതയില്ലെന്നും സമ്മതിക്കാതെ നിർവാഹമില്ല.

2. വ്യാജപ്രസ്താവനകൾ.

(1) കത്തോലിക്കർ മാർപ്പാപ്പായെ ദൈവമാ-
യിട്ടു വിശ്വസിച്ചുവരുന്നെന്നും, ഫെരാരി എന്ന ക-
ത്തോലിക്കൻ രചിച്ച സഭാനിഘണ്ടുവിൽ (Fer-
rari's Ecclesiastical Dictionary) പാപ്പാ ദൈ-
വമാണെന്നു എഴുതിയിട്ടുണ്ടെന്നും “വിശ്വാസത്യാ-
ഗി” മൂന്നാം പുറത്തു സലാമറമ്പാൻ പറയുന്നു.

ലോകത്തിലുള്ള യാതൊരു കത്തോലിക്കനും
മാർപ്പാപ്പാ ദൈവമാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. എ-
ട്ടു വാല്യങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഫെരാരിയുടെ സഭാനിഘ-
ണ്ടു എന്ന ഗ്രന്ഥസഞ്ചയം ആദ്യവാ സെമ്മിനാരിയി-
ലേ ഗ്രന്ഥശാലയിലുണ്ട്. അതിലൊന്നിലും മാർപ്പാ-
പ്പാ ദൈവമാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇക്കാർയ്യങ്ങൾ
വി. സി. ഗീവരഗീസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ എഴു-
തിയ “ശകാരവർഷങ്ങൾ” എന്ന ലഘുലേഖയിൽ
സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനു മറുപടി
യായി സലാമറമ്പാൻ “കത്തോലിക്കസഭയും റോമ്മു-
വാടങ്ങളും” എന്ന തന്റെ പുതിയ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ
മുഖവുര 3-ാം പുറത്തു ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “വിശ്വാ-
സത്യാഗി എന്ന ലഘുലേഖയുടെ 3-ാം വശത്തു ചേ-
ർത്തിട്ടുള്ള ഫെരാരിയുടെ സഭാനിഘണ്ടു എന്ന പുസ്തകം

കത്തിലെ ഉലരണി കോതമംഗലം ക്രിസ്തീയസഖി ശേഷപ്രചരണസംഘം വകയായി 'വേപ്പൽമതപീഡ' എന്ന പേരിൽ 1931-ൽ മൂന്നാം നമ്പരായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ പുസ്തകം 6, 7 വശങ്ങളിൽ കണ്ടതാണ്. മനഃപൂർവ്വം തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുവാൻ വ്യാജ പ്രസ്താവനകൾ ഞങ്ങൾ ചെയ്യുമെന്നു അച്ചൻ വിചാരിക്കേണ്ട". വിലക്കുപ്പെട്ട വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം തിന്നതു എന്തിനാണെന്നു ദൈവം ആടാമിനോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ "എന്റെ സഖിയായി എനിക്കു നിന്നു സ്ത്രീയാണു എനിക്കു തന്നതു" എന്നും, ദൈവം ഹാവായോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ "പാമ്പു എന്നെ വഞ്ചിച്ചു, ഞാൻ തിന്നുപോയി" എന്നും പറഞ്ഞു രണ്ടു പേരും കുറുത്തിൽനിന്നു ഒഴിയുവാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ ദൈവം ഈ മറുപടി കേട്ടു തൃപ്തനാകാതെ മൂന്നു പേരെയും കഠിനമായി ശിക്ഷിച്ചു (ഉല്പത്തി 3; 11-19). റമ്പാച്ചൻ വലിയ പണ്ഡിതനാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. കോതമംഗലത്തു ആരോ എഴുതി അച്ചടിപ്പിച്ച പുസ്തകത്തിൽ കണ്ടതു തെറ്റോ ശരിയോ എന്നു പരിശോധിച്ചറിയാതെ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പകർത്തിയ റമ്പാച്ചന്റെ പ്രവൃത്തി സ്തുത്യർഹമോ? അനേകം പണ്ഡിതന്മാരുള്ള കത്തോലിക്ക സഭയെപ്പറ്റി ഇതു ആക്ഷേപകരമായി എഴുതുന്നതിനു മുമ്പു കോതമംഗലം ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾക്കു എന്തു പഠിപ്പിച്ചെന്നു റമ്പാച്ചൻ അന്വേഷിച്ചോ? അച്ചടിച്ച കാണുന്നതെല്ലാം ശരിയാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതോ പണ്ഡിതന്മാരുടെ ലക്ഷണം? പണ്ടുതന്നെ വെയിലത്തു കിടന്ന പട്ടിയുടെ പുറത്തു കള്ളിപ്പാള മാരിയിട്ടു ഏതോ ജോലിക്കു പോയി തിരികെ വന്നപ്പോൾ കള്ളിപ്പാള മാറിത്തു കള്ളില്ലാതെ നഷ്ടപ്പെട്ടതാ

യി കണ്ടു വിസ്മയിച്ചു. പട്ടി എഴുന്നേറുക പോകുന്ന കാര്യം ചിന്തിക്കാതെയാണ് അയാൾ പട്ടിയുടെ മേൽ കള്ളംപാള ചാരിയത്. കോതമംഗലംകാർ റമ്പാച്ചനെ ചതിക്കുമെന്നു റമ്പാച്ചൻ അറിഞ്ഞില്ല. പാവം! എന്നാൽ “മാർപ്പാപ്പാ മുമ്പു ദൈവമായി ലിശ്യസിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു” എന്നു വിശ്വാസശ്യാഗിയെന്നു ലഘുലേഖയുടെ മൂന്നാംപുറത്തു മരൊറാരു ഭാഗത്തു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു കോതമംഗലംകാരുടെ യല്ല, റമ്പാച്ചന്റെ സ്വന്തം അഭിപ്രായമാണല്ലോ. അതു എവിടെ നിന്നു കിട്ടിയ അറിവാണു്? അതിലും ചതിവു പററിയോ?

(2) ക്രിസ്തു “ബേസ്പുക്കാനാ”യിൽ (ശുദ്ധീകരണലത്തിൽ) പാപികളോടുകൂടി ഇപ്പോഴും പീഡ സഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, ക്രിസ്തുവിനെ അവിടെ നിന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി കത്തോലിക്കർ ഇപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടെന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു ഓർത്തുരിൽ അച്ചടിപ്പിച്ച ഒരു പുസ്തകത്തിൽ നിന്നു റമ്പാച്ചൻ താഴെക്കാണുന്ന പ്രാർത്ഥന ഉദ്ധരിക്കുന്നു:-

“ഞങ്ങളുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനേ! ബേസ്പുക്കാനാ അതിലെ ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ലെന്നും അവരോടുകൂടെ അങ്ങിനെ ബേസ്പുക്കാനാ അങ്ങേക്കു ഉള്ളതാണെന്നും ഞങ്ങൾ നന്നായി അറിയുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം മൂലം അങ്ങേയ്ക്കും ഈ ആത്മാക്കൾക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു എത്രയോ യുക്തമാണെന്നു അങ്ങിനെ ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതന്നു. അതഭിമാനകരമായ ബേസ്പുക്കാനായുടെ ബേസ്പുക്കാനായിട്ട് നിന്നു അ

ങ്ങേയും ആ ആത്മാക്കളെയും വിടുവിക്കാനുള്ള സകല മാർഗ്ഗങ്ങളെയും തരണം ചെയ്യുവാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു" (പുറം 4-5).

അന്ത്യോക്യാപാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രതിനിധിയായ മാർ ജൂലിയോസ് തിരുമേനി 22 കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു റാന്നിയിൽ പറഞ്ഞ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഇക്കാര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അന്നു റാന്നി കത്തോലിക്ക പള്ളിയിൽ പ്രസംഗത്തിനു ചെന്നിരുന്ന റവ. ഡോക്ടർ പ്ലാസിയം, റവ. ഫാദർ തോമ്മസ് തറയിലും (ഇപ്പോൾ തറയിൽ തിരുമേനി) ഇക്കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി മാർ ജൂലിയോസ് തിരുമേനിയോടു സംസാരിച്ച ആ പുസ്തകം കാണിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതാണ്. ഇതേപ്പറ്റി "എന്റെ തെങ്ങേലിപ്രസംഗം" എന്ന ഗ്രന്ഥം പുറം 107-114-ൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ഇവിടെ ആവർത്തിക്കുന്നില്ല.

ക്രിസ്തു ശുദ്ധീകരണലതത്തിൽ ഒരു നിമിഷമെങ്കിലും കിടന്നതായോ, ഇപ്പോഴും കിടക്കുന്നതായോ ഭൂമുഖത്തുള്ള ധാരതൊരു കത്തോലിക്കനും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെയുള്ള വിശ്വാസം മഹാപാപങ്ങളായാണ്. കത്തോലിക്ക മേല്പട്ടക്കാരുടെ അനുമതിയോടുകൂടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള യാതൊരു ഗ്രന്ഥത്തിലും ഇങ്ങനെയുള്ള വിശ്വാസം എഴുതിയിട്ടുള്ളതായി കാണുകയില്ല. ദൈവവരപ്രസാദത്തിൽ മരിക്കുകയും ഈ ലോകത്തിൽ വെച്ചു ചെയ്ത കുറ്റനവാപങ്ങൾക്കും ചെറിയ പാപങ്ങൾക്കും മുഴുവനായി പരിഹാരം ചെയ്യാതെ മരിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ ആത്മാക്കളാണ് ശുദ്ധീകരണലതത്തിൽ പീഡ അനുഭവിക്കുന്നത്.

വിഷ്ണുനൈമിത്യേ കത്തോലിക്കസഭ പഠിപ്പിക്കുന്ന
 ത്. പാപം ചെയ്യാതെ ജീവിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെയും
 പാപങ്ങൾക്കെല്ലാം പൂണ്ണ പരിഹാരംചെയ്തു മരിച്ചി
 ട്ടുള്ള മഹാവിശുദ്ധന്മാരുടെയും ആത്മാക്കൾ ശുദ്ധീ
 കരസ്ഥലത്തിൽ പോകുമെന്നു കത്തോലിക്കസഭ പഠി
 പ്പിക്കുന്നില്ല. എല്ലാ ക്രൈസ്തവസഭകളെയുംപോലെ
 കത്തോലിക്കസഭയും ക്രിസ്തുവിൽ യാതൊരു പാപവ്യ
 മില്ലെന്നും, ഒരു ചെറിയ പാപംപോലും ചെയ്യാതെ
 യാണു ക്രിസ്തു മരിച്ചതെന്നും പഠിപ്പിക്കുന്നു. യാക്കോ
 ബായസഭയെപ്പോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർപ്പതിരു
 നാൾ കഴിഞ്ഞു നാല്പതാംദിവസം ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വ
 ഗ്ഗാരോഹണതിരുനാളും കത്തോലിക്കസഭയിലെ എ
 ള്ലാ ദേവാലയങ്ങളിലും പ്രതിവർഷം കൊണ്ടാടിവരു
 ന്നു. വാസ്തവം ഇങ്ങനെ ഇരിക്കേ ക്രിസ്തു ഇപ്പോഴും
 ശുദ്ധീകരസ്ഥലത്തിൽ കിടന്നു പീഡ സഹിക്കുന്നതാ
 യി കത്തോലിക്കസഭ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറ
 ണ്തു ഓർത്തോമിൽ അച്ചടിപ്പിച്ചു ഏതോ അറബി പു
 സ്തകത്തിൽനിന്നു പ്രാർത്ഥന ഉദ്ധരിക്കുന്നതു വ്യാജവും
 കൃത്രിമവുമല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്താണു്? സംഗതി
 കൾ പറഞ്ഞുവരുമ്പോൾ ഹെരാരിയുടെയും കോതമം
 ഗലംകാരുടെയും പുസ്തകത്തിന്റെപോലെയിരിക്കേ
 ഇതും. പണ്ടാരോ പുലിയെ കണ്ടതു ചോദിച്ചവന്നു
 പോൾ കരിയില ഇളകിയതായി കണ്ടെന്നു പറഞ്ഞ
 തുപോലെ. ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു കന്യകമറിയ
 ത്തിൽനിന്നു ജനിക്കാതെ, ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ മുട്ടപോ
 ലെ ഏതോ വലിയ ഒരു മുട്ടയിൽനിന്നു മനുഷ്യനാ
 യി വിരിഞ്ഞിറങ്ങുകയായിരുന്നെന്നു യാക്കോബായ
 കാർ വിശ്വസിച്ചുവരുണെന്നും, “ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീ
 വചരിത്രം” എന്നപേരിൽ 1930-ൽ അന്ത്യോക്യാ

യിൽ അച്ചടിപ്പിച്ച ഒരു പുസ്തകത്തിന്റെ 58-ാം പാഠ്യ ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതിൽ പറഞ്ഞാൽ സലാമ റമ്പാൻ എന്തു മറുപടി നൽകും? ആ മറുപടിതന്നെയാണ് ക്രിസ്തു ശുദ്ധീകരണത്തിൽ കിടക്കുന്നതായി കത്തോലിക്കർ വിശ്വസിക്കുന്നതും ഓർത്തഡോക്സിയൽ അച്ചടിപ്പിച്ച ഒരു പുസ്തകം ഇന്നു പുറത്തു ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥനയുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞു. അതു ഉദ്ധരിക്കുന്ന റമ്പാച്ചൻ നല്ല വാക്കുകളിൽ. ഇതുപോലെയുള്ള വ്യാജപ്രസ്താവനകൾകൊണ്ടു യാക്കോബായസഭയുടെ നിലയെ ഉറപ്പിക്കാമെന്നു വ്യാമോഹിക്കുന്ന യാക്കോബായ പണ്ഡിതന്മാരുടെ പാണ്ഡിത്യവും സദാചാരബോധവും എത്ര പ്രശംസാർഹം!

(3) എന്നാൽ ഇവയൊക്കെക്കാൾ വ്യാജപ്രസ്താവനകളും കൃത്രിമങ്ങളും സലാമ റമ്പാൻ പ്രയോഗിക്കുന്നതു കത്തോലിക്കസഭയിലെ സുപ്രസിദ്ധ സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ ഒരാളായ വി. അല്ലോൻസിലിഗോരി എഴുതിയ "സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രം" (Moral Theology) എന്ന ഗ്രന്ഥസഞ്ചയത്തിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിക്കുക നൽകുമ്പോഴാണ്. വി. ലിഗോരിയുടെ പുസ്തകത്തിന്റെ വാല്യവും പുറവുമെല്ലാം റമ്പാച്ചൻ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതു എവിടെ അച്ചടിപ്പിച്ചതാണെന്നോ, ആരു അച്ചടിപ്പിച്ചതാണെന്നോ പറയുന്നില്ല. വി. ലിഗോരി എഴുതിയിട്ടുള്ള പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കു നേരേ വിപരീതമായവ റമ്പാച്ചൻ ഉദ്ധരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഈ പുസ്തകം റമ്പാച്ചൻ എവിടെ കിട്ടിയെന്നു അറിഞ്ഞാൽകൊള്ളാമായിരുന്നു. റമ്പാച്ചൻ പറയുന്നവിധത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു പുസ്തകം വി. ലിഗോരി

യോ, കത്തോലിക്ക സഭയിൽ ആരെങ്കിലുമോ എഴുതിയിട്ടില്ല. മാർ ജൂലിയോസ് തിരുമേനിയുടെ സെക്രട്ടറിയായി ദീർഘകാലം മത്തരുന്നിക്കരെ വസിച്ചിരുന്ന ഭേദവും, ഇപ്പോൾ ശീമയിലുള്ള ബയ്റൂട്ടിൽ മാർ സെവേരിയോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായ അബൂൽ ആഹാദ് റമ്പാനായിരിക്കയിൽ "മാന്തേർമ്മാ ദിയസ്കോറോസിന്റെ തീരുസഭ" എന്നൊരു "തെറിപുസ്തകം" കത്തോലിക്കസഭയെ ആക്ഷേപിച്ച എഴുതുകയുണ്ടായി. അതിലേ ചരക്കുകളെയാണു ശരിയോ തെറ്റോ എന്നു ചിന്ത ചെയ്യുവാൻ പണ്ഡിതനായ സലാമ റമ്പാനും തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പകർത്തിയിരിക്കുന്നതു് (പുറം 4-7). ആഹാദ് റമ്പാന്റെ ആ പുസ്തകം വായിക്കണമെന്നാണു സലാമ റമ്പാൻ വായനക്കാർക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശവും. കേരള മംഗലംകാരേക്കാൾ തന്റെ സ്വഭേദശീലായ ആഹാദ് റമ്പാൻ വിശ്വസ്തനും പണ്ഡിതനുമാണെന്നു സലാമ റമ്പാൻ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്റെ ഈ മറുപടി കാണുമ്പോൾ ആഹാദ് റമ്പാന്റെ പുസ്തകത്തിൽ കണ്ടതാണു് ഇവയെല്ലാം എന്നു പറഞ്ഞു സലാമ റമ്പാനു ഒഴിയുകയും ചെയ്യാം. അഗാധപണ്ഡിതനായ സലാമ റമ്പാന്റെ പാണ്ഡിത്യത്തിന്റെയും സത്യാവസ്ഥ വായനക്കാരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതിലുള്ള ശ്രദ്ധ് കാത്തിയുടെയും മാനദണ്ഡം എത്ര ഉന്നതമെന്നു കണ്ടാലും!

"എന്റെ തെങ്ങേലി പ്രസംഗം" എന്ന എന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആഹാദ് റമ്പാന്റെ പുസ്തകത്തെ വിമർശിക്കയിൽ സലാമ റമ്പാൻ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഇക്കാർയ്യങ്ങൾ മിക്കതിനെ

യം സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ച മറുപടി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട് (പുറം 116-152). അവ ഇവിടെ പകർത്തിയാൽ ഈ ലഘുലേഖ വലിയ ഗ്രന്ഥമായിത്തീരും. എന്നാൽ ഈ ലഘുലേഖ വായിക്കുന്നവർ സലാമറമ്പാന്റെ വ്യാജപ്രസ്താവനകളും കൃത്രിമങ്ങളും ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി റമ്പാച്ചൻ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളും അല്ലോൻസു ലിഗോരിയം കത്തോലിക്കസഭയും സാക്ഷാൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളും എന്തെന്നു സംക്ഷിപ്തമായി പറയാം. ആദ്യവാ സെമ്മിനാരിയിലെ ഗ്രന്ഥശാലയിൽ വി. ലിഗോരിയുടെ സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രമുണ്ട്. അതിൽ നിന്നാണു ഞാൻ ഉദ്ധരണികൾ നൽകുന്നത്. ഈ വാചയത്തെ സംബന്ധിച്ച കൂടുതൽ അറിയണമെന്നു് ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ "എന്റെ തെങ്ങേലി പ്രസംഗം" എന്ന ഗ്രന്ഥം വായിച്ചാൽ മതി.

1. "മരിക്കാറായ പൂർണ്ണ ഗർഭിണിസ്ത്രീയുടെ ഉദരംകീറി കട്ടിയെ പുറത്താക്കി മാമ്മോദീസാമുക്കേണ്ടതാണെ"ന്നു വി. ലിഗോരി പഠിപ്പിക്കുന്നതായി ആഹാട് റമ്പാൻ എഴുതിയെങ്കിലും സലാമറമ്പാൻ അതു "ഗർഭിണികളുടെ വയർകീറി അവരുടെ ഉരുവുകളെ മാമ്മോദീസാ മുക്കുന്നത്" എന്നു പകർത്തി. മരിക്കാറായ ഗർഭിണി സ്ത്രീയുടെ വയർ കീറണമെന്നു വി. ലിഗോരി പറഞ്ഞിട്ടില്ല. സലാമറമ്പാൻ പറയുന്നതു കേട്ടാൽ എല്ലാ ഗർഭിണികളുടെയും വയർകീറണം—സപാഭാവികമായി ഒരു സ്ത്രീയെയും പ്രസവിക്ക്വാൻ അനുവദിക്കരുതു്—എന്നു വി. ലിഗോരി പഠിപ്പിക്കുന്നതായിതോന്നിപ്പോകും. എന്നാൽ ലിഗോരി പറയുന്നതു "ഗർഭിണിയായ സ്ത്രീ മരിക്കുകയും പ്രജ ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ ശസ്ത്രവിദ

ഗ്ലോബൽ ശസ്ത്രീയ ചെയ്ത കട്ടിയെ എടുത്ത മാമ്മോദീസാ മുക്കണം എന്നാണ് (സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രം, പുസ്തകം 6, ഖണ്ഡിക നമ്പർ 108). പണ്ണിഗർഭിണിയായ തള്ള മരിച്ചശേഷം കട്ടി ജീവിക്കുന്നതിൽ അതിനെ മരിക്കാതെ രക്ഷിക്കുവാൻ ശസ്ത്രീവിദഗ്ദ്ധന്മാരായ ഡോക്ടർമാർക്കു സാധിക്കുമെങ്കിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നു മനുഷ്യസ്നേഹിയായ ആരെങ്കിലും പറയുമോ? അങ്ങനെ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന കട്ടിക്കു മാമ്മോദീസാ നൽകുന്നതു റോ? മരിച്ച ഗർഭിണിയുടെ വയർ ശസ്ത്രീവിദഗ്ദ്ധന്മാർ കീറി ജീവനുള്ള കട്ടിയെ രക്ഷിക്കണമെന്നു ലിഗോരി പറയുമ്പോൾ, മരിക്കാറായ ഗർഭിണിയുടെ—എല്ലാ ഗർഭിണികളുടെയും—വയർ കീറണം എന്നു ആഹാദ്‌മ്പാനം സലാമറമ്പാനം പറയുന്നതു വായനക്കാരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കാനല്ലേ? ഡോക്ടർമാർ ഒരു കട്ടിയെ രക്ഷിക്കാനായി മരിച്ച സ്ത്രീയുടെ വയർ കീറുന്നതും, മരിക്കാറായ അഥവാ മരിക്കാതെ സുഖമായിരിക്കുന്ന സ്ത്രീയുടെ വയർ കീറുന്നതും ഒരുപോലെയാണോ?

2. “ഉപ്പൽകൊണ്ടുള്ള മാമ്മോദീസാ സ്വീകർച്ചമാണ്” എന്നു ലിഗോരി പറയുന്നതായി ആഹാദ്‌മ്പാൻ എഴുതുമ്പോൾ “ഉപ്പൽകൊണ്ടുള്ള മാമ്മോദീസാ” എന്നു മാത്രം സലാമറമ്പാൻ എഴുതുന്നു. കത്തോലിക്കസഭയിലെ മാമ്മോദീസായെല്ലാം ഉപ്പൽകൊണ്ടാണെന്നു വായനക്കാർ ധരിക്കാൻവേണ്ടിയായിരിക്കാം സലാമറമ്പാൻ ഇങ്ങനെ എഴുതിയതു്. കത്തോലിക്കസഭ പഠിപ്പിക്കുന്നതു മാമ്മോദീസാ ശരിയാകണമെങ്കിൽ സ്വാഭാവികജലം (natural water) ഉപയോഗിക്കണമെന്നാണ്. മരിക്കാറാ

യികിടക്കുന്ന ഒരാളെ മാമ്മോദീസാ മുക്കേണ്ട അത്യാവശ്യമുണ്ടു്, എന്നാൽ സഭാഭാവികജലം ഉടനെ കിട്ടാനില്ല എന്നു കരുതുക. അങ്ങനെ വന്നാലും പാൽ, എണ്ണ, നെയ്യു്, വീഞ്ഞു്, കണ്ണനീർ, രക്തം, വിയർപ്പു്, തുപ്പൽ ആദിയായ ഏതെങ്കിലും ദ്രാവകംകൊണ്ടു മാമ്മോദീസാ മുക്കിയാൽ ശരിയാകയില്ലെന്നു ണ വി. ലിഗോരിയും കത്തോലിക്കസഭയും പഠിപ്പിക്കുന്നതു്. തുപ്പൽകൊണ്ടുള്ള മാമ്മോദീസാ ശരിയാണെന്നു പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന ചില പാഷണ്ഡികളുടെ അഭിപ്രായത്തെ ഇന്നനെൻമാർ മാപ്പാപ്പാ ശപിച്ചു തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും ലിഗോരി തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സ്തുത്യമായി എഴുതിയിരിക്കുന്നു (പുസ്തകം 6, ഖണ്ഡിക 103-104). ഇങ്ങനെ തുപ്പൽകൊണ്ടുള്ള മാമ്മോദീസാ അസാധുവാണെന്നു സ്തുത്യമായി പഠിപ്പിക്കുന്ന വി. ലിഗോരി തുപ്പൽകൊണ്ടുള്ള മാമ്മോദീസാ സാധുവാണെന്നു പഠിപ്പിക്കുന്നതായി ആഹാട്റമ്പാനും സലാമറമ്പാനും പായത്തു വാദിയെ പ്രതിയാക്കുന്ന ഈ സമ്പ്രദായം സന്യാസിമാരായ റമ്പാനാർക്കു യോജിച്ചതോ?

3. “ഒരുവൻ മരണത്തെ ഭയന്നു ദൈവകല്പനകളെ ലംഘിക്കുകയോ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതുപോലെ കമ്പസാരിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യാം.” ഒരാൾ മരിക്കേണ്ടിവന്നാലും സ്വതഃ അഥവാ ആന്തരികമായിത്തന്നെ തിന്മയായ മതത്യാഗം, ദൈവഭൂഷണം, വ്യഭിചാരം, മന്ത്രവാദം ആദിയായവ ഭയം നിമിത്തം ചെയ്യുന്നതു ഭയങ്കരപാപമാണെന്നത്രേ കത്തോലിക്കസഭയും ലിഗോരിയും പഠിപ്പിക്കുന്നതു് (പുസ്തകം 5, ഖണ്ഡിക 19-22). മരണത്തെ ഭയന്നു ദൈവകല്പനകൾ ലംഘിക്കാമെങ്കിൽ കത്തോലി

ക്കസഭയിൽ ഇത്രയധികം രക്തസാക്ഷികൾ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. ഈ അടുത്ത കാലത്തു പന്ത്രണ്ടു വയസ്സു മാത്രം പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന മരിയ ഗൊരേത്തി എന്ന ബാല്യക അശുലഭമായ ഒരു പാപത്തിനു വശംവദയാകുന്നതിനേക്കാൾ അലക്സാണ്ടർ എന്ന ഒരു യുവാവിൽ നിന്നു പതിന്നാലു കത്തോരൂ രക്തസാക്ഷിണിയായി മരിക്കയാണുണ്ടായത്.

4. “കമ്പസാരപിതാവു കമ്പസാരസമയത്തും വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നതു പാപമല്ല”. ആഹാദ് റമ്പാനുപോലും ഈ വഷളത്തരം എഴുതുവാൻ ധൈര്യം തോന്നിയില്ല. സലാമ റമ്പാൻ ഇക്കാര്യത്തിൽ ആഹാദ് റമ്പാനെയും ജയിച്ചിരിക്കുന്നു. വ്യഭിചാരം ആരുചെയ്താലും, എപ്പോൾ ചെയ്താലും യേക്കരപാപമാണെന്നത്രേ കത്തോലിക്കസഭയും വി. ലിഗോരിയും പഠിപ്പിക്കുന്നത്. വി. ക്രിസോസ്തമി കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ പാപം ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ പുണ്യവസ്തു ദുഷണം (Sacrilege) എന്ന യേക്കരപാപംകൂടി ഉണ്ടാകുന്നു എന്നത്രേ കത്തോലിക്കസഭയും വി. ലിഗോരിയും പഠിപ്പിക്കുന്നത്. വ്യഭിചാരം, വേശ്യാനുഗമമുതലായവ എത്രമാത്രം കഠിനപാപങ്ങളാണെന്നു വി. ലിഗോരി തന്റെ സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രം മൂന്നാംപുസ്തകത്തിൽ “വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുത്”, അന്വന്റെ കാര്യയെ ആഗ്രഹിക്കരുത്” എന്നീ ദൈവകല്പനകളെ സംബന്ധിച്ച എഴുതുകയിൽ അനേകം അല്പായങ്ങളിലായി സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

5. “കമ്പസാരിക്കുന്നവൻ കമ്പസാരിപ്പിക്കുന്നവനെ കമ്പസാരത്തിൽ ചതിക്കയും, താൻ ചെയ്ത പാപം ഹൃദയത്തിൽ കമ്പസാരിച്ചുകൊണ്ടു വായാൽ

വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യാം. കന്യാസാരസമയത്തു കള്ളം പറയാം". വി. ലിഗോരിയുടെ ഒരു പുസ്തകത്തിലും ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. കഠിനപാപങ്ങളെയും പ്രത്യേകമാലിന്യം വരുത്തുന്ന അവയുടെ സഹായകങ്ങളെയും കന്യാസാരത്തിൽ പട്ടിക്കാരനോടു പറയുവാൻ ഏല്പാവർക്കം കടമയുണ്ട്. മനഃപൂർവ്വം ഇവ പറയാതെ നടത്തുന്ന കന്യാസാരം അസാധുവും പുണ്യവസ്തു ദുഷണവുമാണ് (Sacrilege) എന്നതേ കത്തോലിക്കസഭയുടെയും വി. ലിഗോരിയുടെയും ഉപദേശം (പുസ്തകം 6, ഖണ്ഡിക 465-468). യാക്കോബായസഭയിലാണ് കന്യാസാരിക്കാൻ വരുന്നവർ കന്യാസാരിപ്പിക്കുന്ന പട്ടിക്കാരനെ ചതിക്കുന്നതും, കന്യാസാരത്തിൽ കള്ളം പറയുന്നതുമെന്ന് "ഏന്റെ തെങ്ങേലി പ്രസംഗം" പുറം 133-142-ൽ ഞാൻ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

6. "അസപാലാവിക ഭാതുമാർതുബന്ധം പറച്ചമല്ല". അസപാലാവിക (പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ) ഭാതുമാർതുബന്ധം മരണകരമായ പാപമാണെന്നത്രേ ലിഗോരിയുടെ പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നത് (പുസ്തകം 6, ഖണ്ഡിക 915-918).

7. "പത്തു കല്ലനകളെയും പാപ്പായ്ക്കു നീക്കിക്കളയാം". മേലധികാരിയുടെ യാതൊരു കല്ലനയെയും കീഴിലുള്ളവർക്കു നീക്കിക്കളയുവാൻ അധികാരമില്ല. അതുപോലെ ദൈവത്തിന്റെ കല്ലനകളെ നീക്കിക്കളയുന്നതിനു പാപ്പായ്ക്കോ, ഏതെങ്കിലും മനുഷ്യനോ അധികാരമില്ലെന്നാണ് ലിഗോരി പറയുന്നത്. (പുസ്തകം 6, ഖണ്ഡിക 195-196).

8. “വിശ്വാസം നിഷേധിക്കയും വിഗ്രഹത്തിനു ആരാധന നടത്തുകയും ചെയ്യാം”. മരണത്തിൽ നിന്നു ഒഴിയുവാൻ വേണ്ടിപ്പോലും വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിക്കയോ, വിഗ്രഹാരാധന നടത്തുകയോ ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നത്രേ ലിഗോരി പറയുന്നത്. (പുസ്തകം 2, ഖണ്ഡിക 4; പുസ്തകം 1, ഖണ്ഡിക 175).

9. “വേദവിപരീതികളെയും അക്രൈസ്തവരെയും കൊല്ലാം”. കൊല്ലരുതെന്നു ദൈവം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു വേദവിപരീതികളെയും അക്രൈസ്തവരെയും കൊല്ലാമെന്നുള്ള അർത്ഥത്തിൽ ലിഗോരി ഒരിക്കലും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. കൊലപാതകം ചെയ്യുന്നതും അതിനു സഹകരിക്കുന്നതും ഭയങ്കര പാപമാണെന്നത്രേ അദ്ദേഹം എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. (പുസ്തകം 3, ഖണ്ഡിക 393).

10. “ഉരുവിനെ (ഗർഭത്തിലുള്ള ശിശുവിനെ) കൊല്ലുവാൻ ഗർഭിണിക്കു മരണം കുടിക്കാം. സന്തതി ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ മരണം കുടിക്കാം”. ഗർഭത്തിലുള്ള ശിശുവിനെ കൊല്ലുന്നതും, സന്തതി ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ മരണം കുടിക്കുന്നതും പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ ഭയങ്കര പാപങ്ങളാണെന്നു ലിഗോരി എഴുതിയിരിക്കുന്നു. (പുസ്തക 3, ഖണ്ഡിക 394).

11. “ന്യായാധിപനു കൈക്കൂലി വാങ്ങാം. മെത്രാനു കൈക്കൂലി കൊടുക്കാം. പാപ്പാ ആയിത്തീരുവാൻ വേണ്ടി കർദ്ദിനാളന്മാർക്കു കൈക്കൂലി കൊടുക്കാം”. ആരാണെങ്കിലും കൈക്കൂലി വാങ്ങുന്നതും കൊടുക്കുന്നതും പാപമാണെന്നു ലിഗോരി പറയുന്നു. (പുസ്തകം 4, ഖണ്ഡിക 211—212). വൈദികാധികാരങ്ങളോ സ്ഥാനമാനങ്ങളോ ലഭിക്കുന്നതിനു

കൈക്കൂലി വാങ്ങുന്നവരും കൊടുക്കുന്നവരും പുണ്യ വസ്തുക്കളെ ക്രയവിക്രയം ചെയ്യുക (Simony) എന്നുള്ള യേശു പാപത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതു ലിഗോരി എഴുതിയിരിക്കുന്നു. (പുസ്തകം 3, ഖണ്ഡിക 52-63).

12. "ആവശ്യത്തിന്റെ പേരിൽ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൽ സൂത്രത്തിനു ഭംഗമായിരിക്കുകയില്ല". എത്ര നല്ല ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി തിന്മ ചെയ്താലും തിന്മയല്ലാതെ നന്മയാകയില്ലെന്നത്രേ ലിഗോരി പഠിപ്പിക്കുന്നത് (പുസ്തകം 5, ഖണ്ഡിക 38-41). ഉദാഹരണമായി ഒരാളെ വലിയ അപകടത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണെങ്കിലും കള്ളം പറയുന്നതു പാപമാണ്. "End does not justify the means" (ഒരാൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ചീത്ത മാർഗ്ഗങ്ങൾ അയാളുടെ നല്ല ഉദ്ദേശ്യം നിമിത്തം നല്ലതാകയില്ല) എന്നത്രേ കത്തോലിക്കസഭ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. മറിച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്നതായി സലാമറമ്പാനെപ്പോലെ മറ്റു അകത്തോലിക്കരും പറഞ്ഞു കത്തോലിക്ക സഭയെ ആക്ഷേപിച്ചുവരുന്നു.

ഇത്രയും പ്രതിപാദിച്ചതിൽനിന്നും ആഹാട് റമ്പാനും സലാമറമ്പാനും തങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വി. ലിഗോരിയും കത്തോലിക്ക സഭയും സാക്ഷാൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു നേരേ വിപരീതമായവ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നു വായനക്കാരെ ധരിപ്പിക്കുവാനാണ് ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു അനിഷ്ടധ്യമായി തെളിയുന്നുണ്ടല്ലോ. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വേദപുസ്തകത്തെപ്പറ്റി ഒട്ടും പരിചയമില്ലാത്ത ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെ കുറിച്ചായി ഭ്രാന്തെഴുതിക്കുന്ന ഒരു ഹൈന്ദവന്മതം വ്യക്തം ഗ്രന്ഥം രചിക്കുന്നത് സങ്കല്പിക്കുക. അതിൽ

ദൈവം മോശയ്ക്ക് പ്രത്യക്ഷനായി സീനായ് മലകളിൽ വെച്ചു കൊടുത്ത കൽപ്പനകൾ "നിന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്കരുത്", കൊല്ലണം, വ്യഭിചാരം ചെയ്യണം, മോഷ്ടിക്കണം, കള്ളസാക്ഷി പറയണം" എന്നെല്ലാം ആണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടു "1954-ൽ അച്ചടിപ്പിച്ച വേദപുസ്തകം, പുറം 75" എന്നഴ്ചയിൽ ആ ഹൈന്ദവനേതാവിനെപ്പറ്റി എന്തു പറയണം? ആളുകളുടെ അജ്ഞതയിൽനിന്നു മുതലെടുക്കുന്ന രൊളല്ലേ അദ്ദേഹം? ഇതുപോലെ കത്തോലിക്ക സഭയെ ചോഷിക്കുന്ന സലാമ റമ്പാൻ യാക്കോബായക്കാർക്കും സാധാരണ വായനക്കാർക്കും പരിചയമില്ലാത്ത വി. ലിഗോരിയുടെ സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രത്തിൽനിന്നു അദ്ദേഹവും കത്തോലിക്ക സഭയും പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു നേരേ വിപരീതമായവ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടു ലിഗോരിയുടെ പുസ്തകത്തിന്റെ വാല്യവും പുറവും വായനക്കാരുടെ മുമ്പിൽ സഭയെയും പ്രബല്മാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു! ഇങ്ങനെ വായനക്കാരെ വഞ്ചിക്കുന്നതാണോ സത്യസന്ധതയുടെയും പാണ്ഡിത്യത്തിന്റെയും ലക്ഷണം? ആലുവാ സെമ്മിനാരിയിൽ വി. ലിഗോരിയുടെ സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞല്ലോ. ആലുവയിൽ പോയി വി. ലിഗോരിയുടെ ആ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു റമ്പാൻ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളമാതിരി ഏതെങ്കിലും സംഗതി അതിൽ ഉള്ളതായി കാണിച്ചുതരമോ? റമ്പാച്ചന്റെ യാത്രച്ചെലവു മുഴുവനും ഞാൻ വഹിച്ചുകൊള്ളാം.

വി. ലിഗോരിയെയും കത്തോലിക്ക സഭയെയും സംബന്ധിച്ച ഇത്രയധികം വ്യാജപ്രസ്താവനകൾ നടത്തി വായനക്കാരെ വഞ്ചിച്ചിട്ടും തൃപ്തനാകാതെ കത്തോലിക്ക സഭയെപ്പറ്റി അജ്ഞതയും വിദ്വേഷവും

വായനക്കാരിൽ വർദ്ധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി റമ്പാച്ചൻ ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു: “ഇവകൾ കൂടാതെ ഇങ്ങനെയുള്ളതും ഇവയെക്കാൾ നിത്യവും, പ്രസ്താവിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ പാലിക്കുന്നതുമായ അനേകകാര്യങ്ങൾ പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തിലുണ്ട്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തെപ്രതി അവ ഞങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല”. എത്ര “മയ്യാദോമ”നായിട്ടാണു റമ്പാച്ചൻ ഇവിടെ പ്രത്യക്ഷനാകുന്നത്! ഇതിൽ കൂടുതൽ ഇനി എന്താണു പറയാവാനുള്ളത്? - ഇനി പറയാനുള്ളവയും ഇതുപോലെ ഇരിക്കുമെന്നു മാന്യവായനക്കാർ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുമല്ലോ. അല്ലോൻസു ലിഗോരി സമർത്ഥനായ ഒരു അഭിഭാഷകനായിരുന്നു. ഒരു കേസിൽ അറിയാതെ തെറ്റായ ഒരു പ്രമാണത്തെ ആസ്പദമാക്കി വാദിക്കുന്നതിനിടയായി. പിന്നീടു അദ്ദേഹത്തിനു ആ പ്രമാണം തെറ്റായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലായി. അറിയാതെയാണെങ്കിലും തെറ്റായെടുവാൻ ഇടയാക്കിയ അഭിഭാഷകവൃത്തി തുടർന്നാൽ ആത്മനാശം നേരിട്ടേക്കുമെന്നു ഭയന്നു അദ്ദേഹം ജോലി ഉപേക്ഷിച്ചു സന്യാസജീവിതം തെരഞ്ഞെടുത്തു. കഠിനതപഃക്രിയകൾ ചെയ്തു മഹാപുണ്യവാനായി അദ്ദേഹം മരിച്ചു. “രക്ഷകന്റെ സഭ”(Redemptorist Order) എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന വിശുത സന്യാസസമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകനും ഇദ്ദേഹമാണ്. ആദ്ധ്യാത്മിക പാരായണത്തിനു ഉപകരിക്കുന്ന അസംഖ്യം വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്ര പരിശുദ്ധനും മഹാനും മുദ്രലമനസ്സാക്കിയുള്ളവനുമായ വി. ലിഗോരിയെയാണു സകലവിധ വഷളതകൾക്കും മ്ളേഹതകളും പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരാളായി രണ്ടു

യാക്കോബായ റമ്പാന്മാർ വായനക്കാരുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്!

ഇത്രയും എഴുതിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആഹാട് റമ്പാൻ (ഇപ്പോൾ ബയ്റൂട്ടിലെ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ) യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു എന്ന വാർത്ത അടങ്ങിയ ക്ലോബർ 16-ാംനമ്പറിലെ മലയാളമനോരമയും കേരളഭൂഷണവും എന്റെ കൈവശം കിട്ടി. ആഹാട് റമ്പാൻ ഒരു പണ്ഡിതനും വിവിധ ഭാഷകൾ അറിയുന്ന ആളുമാണെന്നത്രേ പത്രറിപ്പോർട്ട്. ആഹാട് റമ്പാനെപ്പോലെ സലാമ റമ്പാനും ഒരു പാത്രിയർക്കീസാകാനുള്ള യോഗ്യതകൾ ഇല്ലാതില്ല. ദൈവം ഇവരെ രണ്ടുപേരെയും അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

3. കൃത്രിമങ്ങൾ.

(1) വ. ലിഗോരിയുടെ സന്മാർഗ്ഗശാസ്ത്രം ഉദ്ധരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ മറ്റു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിലും പല കൃത്രിമങ്ങൾ സലാമ റമ്പാൻ കാണിക്കുന്നുണ്ട്. "ഇപ്പോഴത്തെ പോപ്പ്" യെയ്യുസമേതം പ്രസ്താവിക്കുന്നത് ഏകസ്വഭാവവിശ്വാസം സത്യവിശ്വാസമാണെന്നാണ്" എന്ന് റമ്പാൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ട് 12-ാം പിയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ എഴുതിയ "നിത്യരാജൻ" എന്ന ചാക്രികലേഖനത്തിന്റെ പുറം നല്കുന്നു (വിശ്വാസശ്യാഗി; പുറം 3; കാതോലിക്കാസഭയും റോമാവാദങ്ങളും; പുറം 35). എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ മാർപ്പാപ്പാ തന്റെ ചാക്രികലേഖനത്തിൽ ക്രി

സ്തുവിന്റെ സ്വഭാവങ്ങളെപ്പറ്റി എഴുതിയിരിക്കുന്നതു ഇങ്ങനെയാണ്: “(ക്രിസ്തുവിൽ) ഐക്യത്തിനുശേഷം രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ കൂടിക്കലർന്നു ഏകസ്വഭാവം ഉദ്ഭൂതമായി എന്നു വിചാരിക്കുന്നതും ഭോഷ്യത്വമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സന്യൂണ്യവും യഥാർത്ഥവുമായ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ—പ്രത്യേകിച്ചു ദൈവസ്വഭാവം അപരിമേയവും അവ്യയവുമാകയാൽ—യാതൊരു വിധത്തിലും ഒന്നായിത്തീരുക സാദ്ധ്യമല്ല...ആകയാൽ സാധാരണവും വ്യക്തവുമായ പദപ്രയോഗമനുസരിച്ചു ദൈവത്തിൽ ഒരു സ്വഭാവവും (nature) മൂന്നു ആളുകളും (persons) ഉണ്ടെന്നും ക്രിസ്തുവിൽ ഒരാളും രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുമുണ്ടെന്നും നാം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു” (നിത്യരാജൻ എന്ന വിശ്വലേഖനം, മലയാള പരിഭാഷ, എറണാകുളം (1953) പുറം 4, 18). കൂടാതെ ഈ ചാരികലേഖനത്തിൽ തന്നെ ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുണ്ടെന്നു ഭയഭ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത ലെഭൻ മാർപ്പാപ്പായുടെയും കൽക്കദോനിയർ സൂനഹദോസിന്റെയും നിരവധി സാക്ഷ്യങ്ങൾ ആലോചനം മാർപ്പാപ്പാ ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. (പുറം 14-18; 22-23) ഇങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുണ്ടെന്നു സ്വപ്ലമായി പഠിപ്പിച്ച ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഒരു ചാരികലേഖനംകൂടി എഴുതിയിട്ടുള്ള ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മാർപ്പാപ്പാ ഏകസ്വഭാവവിശ്വാസിയായെന്നു ഡയ്യൂപുവും പറയുന്ന സലാമറമ്പാൻ പണ്ടു പിതാക്കന്മാർ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും കത്തോലിക്ക ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും ഉദ്ധരിക്കുമ്പോൾ പച്ചനേരായിരിക്കുമോ വായനക്കാരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുക?

(2) ബ. വി. സി. ഗീവറഗിസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ എഴുതിയ “കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ഞാൻ ചേർന്നത് എന്തുകൊണ്ട്?” എന്ന ഗ്രന്ഥം 75-ാം പുറത്തു മാപ്പാപ്പാ “പണ്ഡിതസമിതികളുടെ അന്വേഷണങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും ആവശ്യപ്പെട്ടുവാനുണ്ടായ ശേഷമേ വിശ്വാസസത്യങ്ങളെ പ്രഖ്യാപിക്കാവൂ” എന്നു എഴുതിയിട്ടുണ്ടെന്നു സലാമറമ്പാൻ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം ലെഖാൻ മാർപ്പാപ്പാ ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുണ്ടെന്നു ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തുകൊണ്ടു കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ പാത്രിയർക്കീസിനയച്ച ലേഖനം ഒരു പണ്ഡിതസമിതിയെയും കാണിച്ചില്ലെന്നും, ആകയാൽ ഇരുസ്വഭാവവിശ്വാസം വിശ്വാസസത്യമല്ലെന്നും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു (2-ാം ഭാഗം, പുറം 24). എന്നാൽ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ മാർപ്പാപ്പായുടെ അപ്രമാദ പ്രഖ്യാപനത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണു്: “ലോകമഴുവനിലുള്ള സഭയുടെ സ്വീകരണത്തിനായി ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏക വികാരി എന്ന നിലയിൽ (മാർപ്പാപ്പാ) വിശ്വാസം, സന്മാർഗ്ഗം എന്നിവയെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഔദ്യോഗികമായും അവസാനമായും (final) പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ അപ്രമാദിത്വമുള്ളു. അപ്രമാദിത്വാധികാരം മാർപ്പാപ്പായ്ക്കുണ്ടെന്നു കത്തോലിക്കാസഭയിലെ പൊതു സൂനഹദോസ് (Vatican Synod 1870 A. D.) തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ, സാധാരണമായി മാർപ്പാപ്പാമാർ ചെയ്യാറുള്ളതു മേൽപട്ടക്കാരുടെ (മെത്രാന്മാരുടെ) അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞശേഷം അപ്രമാദിത്വ പ്രഖ്യാപനം നടത്തുകയാണു്. ഇതിനു ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം. ദൈവമാതാവു അമലോദഭവയാണെന്നു

ന്ന 9-ാം വിയ്യൂസ് മാർപ്പാപ്പാ 1854-ൽ അപ്രമാ
 ടിപെൻറം ഉപയോഗിച്ചു-പ്രഖ്യാപിച്ചവിധംതന്നെ
 നോക്കിയാൽ മതി... ഈ വിഷയത്തെ ക്രമക്രമം
 യി പരിശോധിച്ചു പഠിച്ചു അഭിപ്രായം സമർപ്പിക്ക
 വാൻ ഒരു പണ്ഡിതസമിതിയെ നിയമിച്ചു...പിന്നീ
 ട് മെത്രാന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും ആവശ്യപ്പെട്ടു...
 അവർ അനുകൂലമായ മറുപടികൊടുത്തു. ഇത്രയും ക
 ഴിഞ്ഞതിനു ശേഷമാണ്. അമലോതവം ഒരു വി
 ശ്വാസസത്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചത്" (പുറം 74-75)
 കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ ഇവിടെ പറയുന്നതു ക്രിസ്തു
 വിന്റെ വികാരിയെന്ന നിലയിൽ മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു ത
 നിച്ച അപ്രമാദപ്രഖ്യാപനത്തിനു അധികാരമുണ്ടെ
 ന്നും, അങ്ങനെ വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസ് പഠിപ്പി
 ക്കുന്നതും, എന്താൽ മാർപ്പാപ്പാ സാധാരണമായി
 പണ്ഡിതന്മാരുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം
 അറിഞ്ഞിട്ടാണ് ഭൗദ്യോഗികമായി വിശ്വാസപ്ര
 ഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നതെന്നും, അതിനു ഒരു ഉദാഹരണ
 മാണ് ദൈവമാതാവു അമലോതവയാണെന്നു പ്രഖ്യാ
 പനം ചെയ്യുന്നതാണല്ലോ. രാജാവിനു ചില പ്ര
 ഖ്യാപനങ്ങൾ നടത്തുവാൻ തനിച്ച അധികാരമു
 ണ്ടെന്നും, സാധാരണമായി മന്ത്രിയോടു ആലോ
 ചിച്ചശേഷമാണു രാജാവു അങ്ങനെയുള്ള പ്രഖ്യാപ
 നങ്ങൾ നടത്താറുള്ളതെന്നും ഒരോ പഠത്താൽ രാ
 ജാവനു പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ തനിച്ചു നടത്താൻ അധി
 കാരമില്ലെന്നും അയാൾ പറയുന്നതായി വ്യാഖ്യാനി
 ക്കുന്നതു ശരിയോ? ഇതുപോലെ മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു ത
 നിച്ച അപ്രമാദപ്രഖ്യാപനത്തിനു അധികാരമുണ്ടെ
 ന്ന പഠത്തിട്ടുള്ള വാചകങ്ങളെയെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചി
 ട് "ഈ വിഷയത്തെ ക്രമക്രമമായി പരിശോധി

ചുപിച്ച അഭിപ്രായം സമർപ്പിക്കുവാൻ ഒരു പ
 ണ്ഡിതസമിതിയെ നിയമിച്ചു” എന്നു അമലോരൂ
 വ പ്രഖ്യാപനത്തെ ഉടഹരിച്ചു കോർ എപ്പിസ്
 കോപ്പാ 75-ാം പുറത്തു എഴുതിയിരിക്കുന്ന വാചക
 തെ “പണ്ഡിതസമിതികളുടെ അനേകങ്ങളുടെ
 അഭിപ്രായങ്ങളും ആവശ്യപ്പെട്ടു വാങ്ങിയശേഷമേ
 (മാർപ്പാപ്പാ) വിശ്വാസസത്യങ്ങളെ പ്രഖ്യാപിക്കാ
 വൂ” എന്നിങ്ങനെ റമ്പാച്ചൻ മാറ്റിയെഴുതി കോർ
 എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ മേൽ കുതിരകയറി ലെഹൻ
 മാർപ്പാപ്പാ തനിച്ചു ചെയ്ത പ്രഖ്യാപനം ശരിയല്ല
 ന്നു സ്ഥാപിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരാളുടെ
 ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട ആശയങ്ങളെ
 യെല്ലാം മറച്ചുവെച്ചിട്ടു വാചകങ്ങളെത്തന്നെയും മാ
 റി എഴുതി ഭർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നതു മ
 ഹാകൃതിമമല്ലേ?

(3) “വിശ്വാസത്യാഗി” എന്ന ലഘുലേഖയിൽ
 സലാമ റമ്പാൻ ഈ ഗ്രന്ഥകാരനെ “സഖാവു”, കള്ള
 പ്രവാചകൻ, നരകയോഗ്യൻ” എന്നിങ്ങനെ വിളി
 ച്ചിരിക്കുന്നു (പുറം 2,3). സന്യാസിയാകകൊണ്ടു എ
 ന്നാ പറയാമായിരിക്കാം. “സുറിയാനി സഭയിൽ
 (യാക്കോബായ സഭയിൽ) യാതൊരു പാഷണ്ഡോ
 പദേശവും ഇല്ലെന്നു അവളുടെ ശത്രുക്കൾപോലും സ
 മ്മതിക്കുന്നുണ്ടു” എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടു ഈ ഗ്രന്ഥ
 കാരൻ എഴുതിയ “ഏക സത്യസഭ” എന്ന പുസ്തക
 ത്തിന്റെ 21, 101, 102 എന്നീ പുറങ്ങൾ സലാമ റ
 മ്പാൻ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു
 (പുറം 4). എവുത്തിക്കോസ് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതു ക്രി
 സ്തുവിൽ മനുഷ്യത്വം അഥവാ മനുഷ്യസ്വഭാവം ല
 യിച്ചുപോയതിനാൽ ദൈവത്വം അഥവാ ദൈവസ്വ

ഭാവം എന്ന ഏകസ്വഭാവം മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് എവൃത്തിക്കോസിയനെയും അനുയായികളെയും ഏകസ്വഭാവവാദികൾ (Monophysites) എന്നു വിളിക്കുന്നത്. യാക്കോബായസഭ ഏക സ്വഭാവവാദത്തിൽ നിന്നും ഉത്ഭവിച്ചതാണെങ്കിലും ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും പൂർണ്ണമായിട്ടുണ്ടെന്നും, എങ്കിലും അതുതകരമായ ഏകസ്വഭാവമാണു ക്രിസ്തുവിലുള്ളതെന്നും ആ സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ (strict sense-ൽ) യാക്കോബായക്കാർ ഏകസ്വഭാവവാദികളാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ എന്നതേ "ഏകസ്വത്വസഭ" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് (പുറം 21). ഇതേ അർത്ഥത്തിലാണ് 101, 102 എന്നീ പുറങ്ങളിലും ഞാൻ പറയുന്നതു്. യാക്കോബായക്കാരുടെ രൂപദ്രോഹിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്ന വിശ്വാസം കത്തോലിക്ക വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമല്ലെങ്കിലും യാക്കോബായ സഭയിലേ പല മേല്പട്ടക്കാരും പണ്ഡിതന്മാരും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ പല അബദ്ധോപദേശങ്ങളെയും ഇക്കാലത്തു സ്വീകരിക്കുകയോ അനുക്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. ആകയാൽ ഇപ്പോഴത്തേ എല്ലാ യാക്കോബായക്കാരും പാഷണ്ഡോപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാത്ത സത്യവിശ്വാസികളാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ എന്നും ഏക സ്വത്വസഭ എന്ന ഗ്രന്ഥം 101-ാം പുറത്തു ഞാൻ സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. പോരെങ്കിൽ ഏക സ്വത്വസഭ എന്ന ഗ്രന്ഥം 22-ാം പുറത്തു "മലങ്കര യാക്കോബായക്കാർ ഏകസ്വഭാവവാദികളോ?" എന്ന എന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ഈ വിഷയം സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള നിർദ്ദേശവും നല്കിയിട്ടുണ്ടു്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ

28-ാം പുറത്തു ഞാൻ പറയുന്നു: “ദൈവശാസ്ത്രപരമായും താത്വികമായും പത്രംലോലിച്ചാൽ ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു സ്വഭാവമെന്നു പറയുന്നതാണു ശരിയെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഏകസ്വഭാവം എന്നു പദത്തിനു യാക്കോബായക്കാർ വിവക്ഷിക്കുന്ന അർത്ഥത്തിൽ എവുത്തിക്കോസിന്റെ പാഷണ്ഡതയില്ലെങ്കിലും ആ പദപ്രയോഗം ശരിയല്ല. ഇക്കാര്യം വിശദമാക്കുന്നതിനു ഏതാനും തെളിവുകൾ താഴെച്ചേർക്കുന്നു.” തുടർന്നു ആ തെളിവുകൾ ഞാൻ നല്കുന്നു (പുറം 28-33).

ഇതേ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 81-ാം പുറത്തു ഞാൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “വിദേശത്തെയും മലങ്കരയിലെയും യാക്കോബായസഭ ഏക സ്വഭാവവാദത്തെ പാഷണ്ഡയാപദേശമായി ശപിച്ചു കൽക്കടോനിയോ (കത്തോലിക്ക) വിശ്വാസത്തിനു അനുരൂപമായ വിശ്വാസം പരോക്ഷമായി ഏറ്റുപറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ള വിവിധസാക്ഷ്യങ്ങളെയും ചരിത്രരേഖകളെയും ആസ്പദമാക്കി നിഷ്പക്ഷബുദ്ധ്യോ പത്രംലോലിച്ചാൽ ഏക സ്വഭാവവാദികളുടെ താഴെപ്പറയുന്ന ലക്ഷണങ്ങളെല്ലാം ഈ രണ്ടു സഭാവിഭാഗങ്ങളും ഇപ്പോഴും കാണിച്ചുവരുന്നതായി ബോദ്ധ്യമാകും.” (പുറം 81)

തുടർന്നു ഏക സ്വഭാവവാദികളുടെ ആ ലക്ഷണങ്ങൾ യാക്കോബായസഭയിൽ ഉള്ളതായി പറഞ്ഞിട്ട് ഇപ്രകാരം ഉപസംഹരിക്കുന്നു:—“യാക്കോബായക്കാർ കത്തോലിക്കസഭയെ ആഗ്രേഷിക്കാതെ ഇപ്പോഴേത്തേപ്പോലെ യാക്കോബായസഭയിൽത്തന്നെ നിൽക്കുന്ന കാലത്തോളം അവർ ശപിക്കുന്ന ഏക സ്വഭാവവാദികളെ അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ മേല്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ (6 കാര്യങ്ങളിൽ) പൂണ്ണമാ

യി അവർ അനുക്രമിക്കുന്നതായി പറയണമല്ലോ. ആകയാൽ തടനുസരണമായി ഏകസ്വഭാവവാദികളുടെ ചില അബദ്ധോപദേശങ്ങളുടെ വിഷബ്ധിജം അഥവാ റൂഷ്ഫലങ്ങൾ മലങ്കരയാക്കോബായക്കാരിൽ ഇപ്പോഴും ഉള്ളതായി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു" (യാക്കോബായക്കാർ ഏകസ്വഭാവവാദികളോ? പുറം 81—83). ഇങ്ങനെ ശരിയായ അഥവാ നിഷ്കൃഷ്ടമായ (strict sense-ൽ) അർത്ഥത്തിൽ യാക്കോബായക്കാർക്കു എവുത്തിക്കോസിന്റെ ഏകസ്വഭാവവിശ്വാസം എന്ന പാഷണ്ഡതയില്ലെന്നു ഞാൻ പറയുമ്പോൾ ആ പാഷണ്ഡതയുടെ വിഷബ്ധിജമോ അല്ലെങ്കിൽ ചില റൂഷ്ഫലങ്ങളോ യാക്കോബായസഭയിൽ ഇല്ലെന്നു അർത്ഥം വരുന്നില്ലെന്നു റമ്പാച്ചൻ ഉദ്ധരിക്കുന്ന "ഏകസത്യസഭ" എന്ന ഏതൻ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നുതന്നെ തെളിയുന്നുണ്ട്. നിഷ്കൃഷ്ടമായ അഥവാ ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ പാഷണ്ഡതയില്ലെന്നു പറയുമ്പോൾ വ്യാപകമായ അർത്ഥത്തിൽ പാഷണ്ഡതയുടെ അല്ലെങ്കിലും സ്പർശനം (ചില പദപ്രയോഗങ്ങളിലാണെങ്കിലും) ഉണ്ടെന്നല്ലേ അർത്ഥം? സലാമറമ്പാൻ ഇക്കാര്യം വായനക്കാരിൽനിന്നു മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട് യാക്കോബായസഭയിൽ പാഷണ്ഡതയുടെ യാതൊരു സ്പർശനവും (പദപ്രയോഗങ്ങളിലാണെങ്കിലും) ഇല്ലെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതായി തന്റെ ലഘുലേഖയിലും ഗ്രന്ഥത്തിലും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇതും ഒരു കൃത്രിമമല്ലേ? റമ്പാച്ചൻ വായനക്കാരെ സത്യംഗ്രഹിപ്പിക്കുന്ന ആളായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ സംക്ഷിപ്തമായി ഭേദപ്പെടുത്തിയ ഒരു വാചകത്തെമാത്രം ആശ്രയിക്കാതെ അവിടെ വായിക്കുവാൻ ഞാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടു

ഇള എന്റെ പുസ്തകംകൂടി വായിച്ചിട്ടു ഈ വിഷയത്തിൽ എന്റെ ഖണ്ഡിതമായ അഭിപ്രായമെന്താണെന്നു വായനക്കാരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തതു ഹൃദയപരമാത്മതയുടെയും സത്യാന്വേഷണ മനഃസ്ഥിതിയുടെയും കുറവുകൊണ്ടല്ലേ?

4. ഇരിക്കുന്ന കമ്പു വെട്ടുന്നു.

കത്തോലിക്കസഭയുടെ ഉപദേശാധാരങ്ങൾ അബലമാണെന്നു സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ആവേശത്താൽ മതിമറന്നു യാക്കോബായസഭ വിശ്വസിക്കുന്നതും, ഔദ്യോഗികമായി പഠിപ്പിച്ചുവരുന്നതുമായ പല സംഗതികളെയും ഈ പുസ്തകത്തിൽ റമ്പാച്ചൻ നിഷേധിക്കുന്നുണ്ട്. ഇരിക്കുന്ന കമ്പു സ്വയമായി വെട്ടുന്നതുപോലെ വിവേകരാഹിത്യത്തെയും ഭോഷത്വത്തെയും കാണിക്കുന്ന ഒരു ലക്ഷണമാണ് ഇതു. റമ്പാച്ചൻ നിഷേധിക്കുന്ന ചില കാര്യങ്ങളെ ഉദാഹരണത്തിനു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം.

(1) ഇടായ കാനോനിലെ നിക്യാ കാനോൻ.

13-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ബർ എബ്രായ എന്ന യാക്കോബായ പണ്ഡിതൻ പുരാതന കൈയെഴുത്തു പ്രതികളിൽനിന്നും ക്രോഡീകരിച്ചിട്ടുള്ള "ഇടായ കാനോൻ" എന്ന പുസ്തകം യാക്കോബായസഭയുടെ ഔദ്യോഗികമായ സഭാനിയമഗ്രന്ഥമാണ്. മിക്കവാറും കൈയെഴുത്തു പ്രതികളിൽ കിടന്നിരുന്ന ഈ "ഇടായകാനോൻ" പോൾ ബെസ്സാൻ

എന്നൊരു കത്തോലിക്ക പണ്ഡിതനാൽ 1898-ൽ പാരിസ് പട്ടണത്തിൽ മുദ്രണം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ബർ എബ്രായയുടെ ഈ കാനോനാണു വിദേശത്തും കേരളത്തിലുമുള്ള യാക്കോബായ സഭയിൽ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നത്. കോടതിഭാഷയിൽ "എ അക്കം" എന്ന പേരിൽ ഈ കാനോൻ കേരളത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടുവരുന്നു.

ഇടയകാനോനിൽ അപ്പസ്തോലന്മാരുടെയും പുരാതന പിതാക്കന്മാരുടെയും കാലം തുടങ്ങിയുള്ള പല സഭാനിയമങ്ങളെയും നടപടികളെയും മാത്രമല്ല, നിക്യാ, കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ, എഫേസൂസ് ആദിയായ പൊതുസൂനഹദോസുകളുടെയും, അന്ത്യോക്യാ, അങ്കോറാ, ലാവോദിക്യാ മുതലായ പ്രാദേശിക സൂനഹദോസുകളുടെയും പല നിശ്ചയങ്ങളെയും അഭിപ്രായങ്ങളെയും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആചാര്യത്വത്തെപ്പറ്റി പറയുകയിൽ നിക്യാ സൂനഹദോസിന്റെതായി താഴെക്കാണുന്നു കാനോൻ (നിശ്ചയം) ഇടയ കാനോനിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു:-

“നിഖ്യാ:-ലോകത്തിലെ നാലുഭാഗങ്ങളുടെ സംഖ്യയനുസരിച്ചു പാത്രിയർക്കീസന്മാർ നാലുപേരുണ്ടായിരിക്കണം. എല്ലാവരുടെയും പ്രധാന തലവൻ റോമായിലെ പാത്രിയർക്കീസും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്രൂടെ അലക്സാന്ദ്രിയായിലെ പാത്രിയർക്കീസും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്രൂടെ എപ്പ്യേസോസിൽനിന്നു പാത്രിയർക്കീസമാനം അങ്ങോട്ടു മാറപ്പെടുകയും പുതിയ റോമ്മാ എന്നു നാമകരണം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള കസ്തന്തിനോപോലീസിലെ പാത്രിയർക്കീസും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്രൂടെ പെൺസത്യദേശം മുഴുവനിലും അധികാ

രമ്യ അന്വേഷകയായിലെ പാത്രീയർക്കീസും. ആയിരിക്കണം" (ഇസായ കാനോൻ, 7, 1)

വി. സി. ഗീവർഗീസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ കാനോൻ ഭാഗം ഉദ്ധരിച്ചു രോമ്മാ മാർപ്പാപ്പാ എല്ലാ പാത്രീയർക്കീസുമാരുടെയും തലവനാണെന്നു സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട് (പുറം 10-11). സലാമ റമ്പാൻ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇതിനു പറയുന്ന മറുപടി വാദിയെ പ്രതിയാക്കുന്ന തരത്തിലാണ്. "ഈ കാനോൻ വ്യാജമാണ്. രോമ്മാസഭ കൃത്രിമമായി ഉണ്ടാക്കിയതാണ്. നിഖ്യായുടെ നാമധേയം വ്യാജമായി അതിനു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. നിഖ്യായിൽ ആകെ ഇരുപതു കാനോൻ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ" എന്നതേ റമ്പാച്ചൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് (പുറം 14)

കത്തോലിക്കസഭയിൽ ഇസായ കാനോനോ നിക്യാസുനഹദോസിന്റെതായി ഇങ്ങനെയൊരു കാനോനായോ (നിശ്ചയമോ) ഇല്ല. നിക്യാസുനഹദോസിന്റെതായി ഇരുപതു കാനോനുകളെയാണു കത്തോലിക്കസഭ സ്വീകരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ യാക്കോബായസഭ ഈ ഇരുപതു കാനോനുകളെ മാത്രമല്ല മറ്റു കാനോനുകളെയും നിക്യാസുനഹദോസിന്റെതായി സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽ ഒന്നാണു പാത്രീയർക്കീസുമാരെപ്പറ്റി പറയുന്ന പ്രസ്തുത കാനോനം. ഇതു നിക്യാസുനഹദോസിന്റെ നിശ്ചയമായി യാക്കോബായക്കാർ പരിഗണിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണു "നിക്യാ" എന്ന തലവാചകത്തോടുകൂടി ഇസായകാനോനിൽ ഇതു ബർ എബ്രായ എന്ന യാക്കോബായ പണ്ഡിതൻ ഉദ്ധരിക്കുന്നത്. എന്നിട്ടു സലാമ റമ്പാൻ പറയുന്നു, ഈ കാനോൻ വ്യാജമാ

ഒന്നും, കത്തോലിക്കർ കൃത്രിമമായി ഉണ്ടാക്കി നികയാരുടെ നാമധേയം വ്യാജമായി അതിനു നൽകിയെന്നും! എത്ര കാര്യത്തിനും തെളിവൊന്നും നൽകാതെ കത്തോലിക്കരെ കള്ളന്മാരാക്കുകയാണു റമ്പാച്ചൻറെ പണി.

വി. പത്രോസിന്റെ മൂന്നാമത്തേ പിൽഗാമിയായി റോമ്മാ സിംഹാസനത്തിൽ വാണ വി. ക്ലീമിസ് (ഭരണകാലം 91-100) കോറീന്ത്യാ സഭയ്ക്കു അയച്ച രണ്ടു ലേഖനങ്ങളെ യാക്കോബായസഭ പുതിയ നിയമത്തിലെ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു (ഇടയകാനോൻ 7, 9; വട്ടശ്ശേരി തിരുമേനി എഴുതിയ മൂതാപദേശസാരങ്ങൾ, 33-ാം സംഗതി). എന്നാൽ കത്തോലിക്കസഭ ഇവയെ മറ്റു മാർപ്പാപ്പമാരുടെ ലേഖനങ്ങളെ എന്നപോലെ പരിഗണിക്കുന്നതല്ലാതെ വേദപുസ്തകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. യാക്കോബായക്കാർ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന "തക്ലാ"യിൽ (കർബാനപുസ്തകത്തിൽ) മാർസിക്ലാസ് (119-127), മാർ ജൂലിയോസ് (337-352) എന്നീ മാർപ്പാപ്പമാരുടെ നാമത്തിൽ കർബാനക്രമങ്ങളുണ്ട്. കൂടാതെ വി. യാക്കോബ്, വി. പത്രോസ്, വി. യോഹന്നാൻ, പത്രണ്ടു ശ്ലീഹന്മാർ ആടിയായവരുടെ നാമത്തിലും കർബാനക്രമങ്ങളുണ്ട്. ഇങ്ങനെ കത്തോലിക്കസഭയിൽ ഇല്ലാത്ത പല വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും കർബാനക്രമങ്ങളും യാക്കോബായ സഭയിൽ ഉള്ളതുപോലെ നിക്യാ സൂനഹദോസിന്റെ ചില നിയമങ്ങളും യാക്കോബായസഭയിലുണ്ട്. കർബാനക്രമങ്ങളിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ആശയങ്ങൾ സാരാംശപ്രകാരം ശ്ലീഹന്മാരുടെ കാലംതുടങ്ങി സഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായി വിശ്വസിക്കാമെങ്കിലും ഇന്നു കാണ

ന്ന തരത്തിൽ പൂർണ്ണമായവിധം അവ ശ്ലീഹന്മാരുടെ
 കാലത്തു ഇല്ലായിരുന്നെന്നു പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രാ
 യപ്പെടുന്നു. ഇതുപോലെ പാത്രിയർക്കീസുമാരെ സം
 ബന്ധിച്ചും മറ്റും പറയുന്നതും, നിക്യാസുനഹദോ
 സിന്റെ പേരിൽ യാക്കോബായക്കാർ സ്വീകരിക്ക
 ന്നതുമായ കാനോനാകൾ ആ സുനഹദോസിന്റെ
 ഇരുപതു കാനോനുകളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിലും—
 നിക്യാ സുനഹദോസിന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞാണ് അവ
 ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയിൽ ക്രോഡീകരിക്കപ്പെട്ടതെ
 ക്കിലും—അവയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആശയം
 സാരാംശപ്രകാരം നിക്യാസുനഹദോസീനു മുന്പുത
 ന്ന അതായതു ശ്ലീഹന്മാരുടെ കാലം തുടങ്ങി തന്നെ
 സഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതാണെന്നു പണ്ഡിതന്മാർ
 അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അന്നു മാർപ്പാപ്പാ, പാത്രിയർക്കീ
 സ് ആദിയായ ബഹുമാന സുഖകരമായ പ്രത്യേകപേ
 രുകൾ മേൽപട്ടക്കാർക്കു ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിലും റോമ്മാ
 യിലെ മെത്രാൻ വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥപിൻ
 ഗാമിയാണെന്നും, ആ നിലയിൽ എല്ലാ വൈദികാ
 ല്യക്ഷന്മാരുടെയും തലവനാണെന്നുമുള്ള വിശ്വാസം
 സഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇക്കാര്യമാണു നിക്യാസു
 നഹദോസിന്റെതായി യാക്കോബായക്കാർ സ്വീക
 രിക്കുന്നതും, ബർ എബ്രായ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉ
 ലരിക്കുന്നതുമായ കാനോൻ പ്രസ്താവമാകുന്നതു്.
 ഇതു കത്തോലിക്കരുടെ കൃത്രിമ കാനോനാണെന്നു
 സലാമറന്മാർ പറയുന്നതു സഭാല്യക്ഷനായ റോമ്മാ
 മാർപ്പാപ്പായിൽനിന്നു വേർപെട്ടുള്ള യാക്കോബായ
 സഭയുടെ നിയമവിരുദ്ധമായ നിലയെ സാധൂകരി
 ക്കുവാൻ യാതൊരു ന്യായവും പറയുവാൻ നിവൃ
 ത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണു്.

(2) അറബി കാനോനാകൾ.

നിക്യാ സൂനഹദോസിന്റെ ഇരുപതു കാനോനുകളെ കൂടാതെ “അറബികാനോനാകൾ” എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന 84 കാനോനുകളെയും നിക്യാ സൂനഹദോസിന്റെതായി നെസ്തോറിയൻ, യാക്കോബായ, ഗ്രീക്കു ആദിയായ എല്ലാ പൗരസ്ത്യ സഭക്കാരും സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ കാനോനുകളെപ്പറ്റി സലാമറന്മാൻ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “നിഖ്യായിലേതായി 20 കാനോനാകൾ മാത്രമേയുള്ളൂ. എന്നാൽ റോമ്മാസഭയ്ക്കു നിഖ്യായിലേതായി 84 കാനോനുകളുണ്ട്. അവ ‘അറബികാനോൻ’ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു... ഈ അറബികാനോൻ വ്യാജമാണ്” (പുറം 14, 16). ഇവിടെയും റമ്പാച്ചൻ വാദിയെ പ്രതിയാക്കുന്ന വിദ്വയാണു എടുത്തിരിക്കുന്നത്. മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ കത്തോലിക്കസഭ നിക്യാസൂനഹദോസിന്റെതായി 20 കാനോനുകളേ സ്വീകരിക്കുന്നുള്ളൂ. കത്തോലിക്കസഭയിൽ അറബികാനോനുകളേ ഇല്ല. യാക്കോബായക്കാരുടെ നിയമഗ്രന്ഥമായ ഹുദായകാനോനിൽ നിക്യായിലെ 81-ാം കാനോനാ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് അറബികാനോനുകളെപ്പറ്റി പൊതുവെ പറയുന്ന ഭാഗം കേട്ടാലും:—“നിഖ്യാ 81:—ദേറാക്കാർ (സന്യാസിമാർ) തലമുടി വളർത്തരുത്; രോമം കിരിടംപോലെ നിറത്താതെ തലമുഴുവനും മണ്ഡനം ചെയ്യണം. സ്വർണ്ണമോ, വെള്ളിയോ മറ്റവല്ലതുമോ കൊണ്ടുള്ള മോതിരങ്ങൾ വിരലിൽ ധരിക്കരുത്. ഇതു നിഖ്യാസൂനഹദോസിലെ രണ്ടാം പുസ്തകത്തിൽ നിന്നാകുന്നു. അതിൽ യേശുനായകാര്യങ്ങളും സുറിയാനി കാര്യങ്ങളുമായി 84 കാനോനുകളുണ്ട്” (ഹുദായകാ

നോൻ 7, 10). ഈ 84 കാനോനുകളാണ് അറബികാനോനാകൾ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. അവയിൽ 81-ാം കാനോനാണു ഇവിടെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഈ 84 കാനോനാകൾ യേശുനായകന്മാരുടെയും സുറിയാനിക്കാരുടെയും കാനോനുകളാണെന്ന് ഇവിടെ പറയുന്നതിനാൽ യേശുനായ (ഗ്രീക്കു) നെസ്തോറിയൻ, യാക്കോബായ, ഇഗ്നേഷ്യായ, അബിസ്സീനിയൻ, അമ്മേനിയൻ എന്നീ അക്ത്തോലിക്ക പെത്രരസത്വ സഭകളുടെയെല്ലാം കാനോനുകളാണ്. ഈ സഭകളുടെയെല്ലാം നിമഗ്നങ്ങളിൽ ഈ കാനോനുകളുണ്ട്. വാസ്തവം ഇങ്ങനെയിരിക്കെ സലാമറവാൻ പറയുന്നു, ഇവ കത്തോലിക്കരുടെ കാനോനുകളാണെന്ന്. നട്ടെല്ലയെ അർദ്ധരാത്രിയാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ അല്ലേ ഇത്?

മലങ്കര യാക്കോബായ സഭയിലെ പ്രമുഖ ചരിത്രകാരനായ ശ്രീമാൻ ഈ. എം. ഫിലിപ്പ് തന്റെ ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ അറബിക്കാനോനെ സംബന്ധിച്ചു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:—“അറബിക്കാനോന്റെ വിശ്വസനീയതയെ ചില ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ സംശയിക്കുന്നു. ‘സവ് പെത്രരസത്വ സമുദായങ്ങളും ഒരുപോലെ ബഹുമാനിക്കുന്നതും, നെസ്തോറിയൻ യാക്കോബിയരും (യാക്കോബായക്കാരും) തമ്മിലുള്ള പിരിച്ചിരിപ്പിനുമുമ്പു പക്ഷേ പുത്തിയായതുമായ’ ഒരു നിയമമെന്നാണു ശിബൺ. ഈ കാനോനെപ്പറ്റി പറയുന്നത് (1) ‘സാമ്രാജ്യനിയമങ്ങൾപോലെ ബന്ധിക്കുന്നതായി കിഴക്കൻസഭ അതിനെ സ്വീകരിക്കുന്നു’ എന്നും, ‘ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സകല നല്ല ആചാരങ്ങൾക്കും

---

1) Decline and Fall, Chap. 47.

ഹേതുളതൻ ആൽപ്രഡു രാജാവാണ്ണെൻ പറയപ്പെട്ട
 നതുപോലെ അറബിക്കാനോൻ നിഖ്യാസുനഹടോ
 സ്വൽ ഉരദവിച്ചുതാണ്ണെൻ പറയപ്പെട്ടന്നുണ്ടെങ്കിലും
 അതു യഥാർത്ഥത്തിൽ പെരരസത്യസഭ അംഗീകരി
 ച്ചിരുന്ന ആ ചാരമയ്യുടകളുടെയും കാനോനുകളുടെ
 യും ഒരു സമുച്ചയം ആകുന്നു എന്നും ഡീൻ സ്റ്റാൻലി
 എഴുതിയിരിക്കുന്നു." (2)

നെൻബെർട്ട് സ്കോട്ട് പിഎച്ച്. ഡി., ബി.
 ലിറാ. (ക്ലാസ്സ്), എഫ്. ആർ. എച്ച്. എസ്. എ
 ന്ന സുപ്രസിദ്ധ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് പണ്ഡിതൻ എഴുതിയ
 "പെരരസത്യസഭകളും പാപ്പാസ്ഥാനവും" എന്ന ഗ്ര
 ന്ഥത്തിൽ അറബിക്കാനോനുകളെ സംബന്ധിച്ച യ
 പ്രകാരം എഴുതുന്നു:—

"There is in existence an Arabic collection
 of eighty-four so called *Canons of Nicoea*. The
 learned Maronite, Abraham Echellensis, pub-
 lished in Paris (1645) a Latin Translation of
 them and the result of the profound research he
 made regarding them. He came to the con-
 clusion that they must have been collected from
 several Oriental nations — Syrians, Chaldeans,
 Maronites, Copts, Jacobites and Nestorians —
 and that they were translations of ancient Greek
 originals....."

Canon 39— Of the care and power which
 a patriarch has over the bishops and arch-
 bishops of his patriarchate; and the primacy of

---

2) Lectures on the History of the English Church,
 Lecture 5, p. 162, 2nd Editon.

the Bishop of Rome over all. In this canon the following passage occurs:

“The patriarch is to all those who are under his power, just as he who holds the seat of Rome is the head and prince of all patriarchs; in as much as he is first, as was Peter, to whom power is given over all Christian princes, and over all their peoples, as he who is the Vicar of Christ our Lord over all peoples and over the whole Christian Church.”

Canon 37 of Echellensis Nova Versio 84. Arabic Canonum Con. Nicoeni, runs as follows:

“Let there be only four patriarchs in the whole world as there are four writers of the Gospel..... And let there be a prince and chief over them, the lord of the see of the Divine Peter at Rome, according as the Apostles commanded. And after him the lord of the great Alexandria, which is the see of Mark. And the third is the lord of Ephesus, which is the see of John the Divine, who speaks divine things. And the fourth and last is my lord of Antioch, which is another see of Peter.” *

പരിഭാഷ.

“നിക്യായുടെ കാനോനുകൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതും 84 കാനോനുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ ഒരു അറബി (കാനോൻ) സഞ്ചയം നിലവിലിരിക്കുന്നു.

* The Eastern Churches and the Papacy, The Rev. S. Herbert Scott D. Phil., B. Litt. (Oxon), F. R. H. S., 1928, p. 386.

ന്നു. ഏബ്രഹാം എച്ചെല്ലേൻസിസ് എന്ന മാറോ നീത്താ പണ്ഡിതൻ ഈ കാനോനുകളുടെ ഒരു ല ത്തിൻ പരിഭാഷയും അവയെ സംബന്ധിച്ച നടത്തി യ അവഗാഹമായ ഗവേഷണത്തിന്റെ ഫലങ്ങളും 1645-ൽ പാരിസിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ഇവ പല പൌരസ്ത്യജാതികളുടെ ഇടയിൽ നി ന്ന്—സുറിനാനിക്കാർ, കൽദായക്കാർ, മാറോനി ത്താക്കാർ, ഇശ്ശൂറായക്കാർ, യാക്കോബായക്കാർ, നെസ്തോറിയർ എന്നിവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു—ശേ ഖരിക്കപ്പെട്ടവയാണെന്നും, പുരാതനങ്ങളായ ഗ്രീക്ക മൂലങ്ങളിൽ നിന്നു ഇവ വിവർത്തനം ചെയ്യ പ്പെട്ടവയാണെന്നുമുള്ള അനുമാനത്തിൽ അദ്ദേഹം എത്തിച്ചേർന്നു.

തന്റെ പാത്രിയർക്കാ സംസ്ഥാനത്തുള്ള മെത്രാ നാരുടെയും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെയുംമേൽ ഒരു പാത്രിയർക്കീസിനുള്ള മേൽനോട്ടത്തെയും അധികാര ത്തെയും സംബന്ധിച്ചും, റോമ്മാമെത്രാൻ എല്ലാവ രുടെയും മേലുള്ള പരമാധികാരത്തെ സംബന്ധിച്ചും പറയുന്ന ദീർഘം കാനോനിൽ താഴെക്കാണുന്ന ഖ ണ്ഡിക നാം കാണുന്നു:

“റോമ്മാ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്ന പാത്രിയ ക്കീസ് എല്ലാ പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെയും തലവനും അധിപതിയും ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ അതേ, ഒരു പാത്രിയർക്കീസ് തന്റെ അധികാരത്തിൽ കീഴുള്ള എ ള്ലാവർക്കും. അദ്ദേഹം (റോമ്മാ പാത്രിയർക്കീസ്) എ ള്ലാ ക്രിസ്തീയാധിപതിമാരുടെമേലും അവരുടെ എ ള്ലാ ജനങ്ങളുടെമേലും അധികാരം നൽകപ്പെട്ട പ രോസിനെപ്പോലെ ഒന്നാമനും, അദ്ദേഹത്തെപ്പോ

ലെ (പത്രോസിനെപ്പോലെ) എല്ലാ ജനങ്ങളുടെമേലും ക്രിസ്തീയ സഭ മുഴുവൻമേലും നമ്മുടെ കർത്താവായ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിനിധിയുമാകുന്നു.

എച്ചെല്ലേൻസിസ് പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയ 84 നിക്യാ അറബി കാനോനുകളിൽ 37-ാം കാനോനാ ഇപ്രകാരമാണ്:

“നാലു സുവിശേഷകന്മാർ ഉള്ളതുപോലെ ലോകത്തിലാകെ നാലു പാത്രീയർക്കീസുമാർ മാത്രം ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. അപ്പൊസ്തോലന്മാർ കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ രോമ്മായിൽ ഭിദ്യനായ പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനത്തിന്റെ നാമൻ ഇവരുടെമേൽ അധിപതിയും തലവനുമായിരിക്കട്ടെ. അദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞാൽ മക്കോസിന്റെ സിംഹാസനമായ മഹനീയ അലക്സാണ്ട്രിയായുടെ നാമൻ. ഭിദ്യകാതൂടെ ഉള്ള പരയന്ന ഭിദ്യനായ യോഹന്നാന്റെ സിംഹാസനമായ ഏഥേസ്യസിന്റെ നാമൻ മൂന്നാമൻ. നാലാമനും അവസാനത്തേതേ ആളുമോ പത്രോസിന്റെ വേറൊരു സിംഹാസനമായ അന്ത്യോക്യായിലെ ഏന്റെ നാമൻ.”

(ഹെർബർട്ട് സ്കോട്ട്, പെരസ്ട്ര്യ സഭകളും പാപ്പാസ്ഥാനവും, 1928, പുറം 386)

ഹെർബർട്ട് സ്കോട്ട് ഒരു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു പണ്ഡിതനാണെന്നു പറഞ്ഞല്ലോ. അദ്ദേഹം എഴുതിയ “പെരസ്ട്ര്യസഭകളും പാപ്പാസ്ഥാനവും” എന്ന പ്രബന്ധമാണു പിന്നീടു ഗ്രന്ഥമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു്. ഓക്സ്ഫോർഡ് സർവ്വകലാശാലയിലെ പ്രൊഫർമാർ സ്കോട്ടിന്റെ ഈ പ്രബന്ധം പരിശോധിച്ച അതു പണ്ഡിതോചിതമെന്നു കാണുക

യം പിഎച്ച്. ഡി. എന്ന ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ അന്വേഷണത്തിന് നൽകി. മാപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരത്തെ എതിർക്കുന്ന കാനോനുകൾ വ്യാജനിർമ്മിതമാണെന്ന് പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് പണ്ഡിതന്മാർ അവ രിക്കലും സ്വീകരിക്കയില്ല. ഇങ്ങനെ യാക്കോബായ സഭയിലെ നിയമഗ്രന്ഥമായ ഇസായകാനോൻ, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് ആദിയായ ഇതര സഭകളിലെ പണ്ഡിതന്മാരും, യാക്കോബായ സഭയിലെ ചരിത്രകാരനായ ശ്രീ. ഇ. എം. ഫിലിപ്പും അറബികാനോനുകളെ യാക്കോബായക്കാർ ഉൾപ്പെട്ട എല്ലാ പൗരസ്ത്യ സഭകളും സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് പറയുമ്പോൾ സലാമറമ്പാൻ പറയുന്നു അവ കത്തോലിക്കസഭ കൃതിയായി ഉണ്ടാക്കിയ കാനോനാണെന്ന്! സഹതപിക്കുമല്ലോ എന്തു ചെയ്യും?

37-ാം അറബികാനോനായ ഇപ്രകാരമാണ് റമ്പാച്ചൻ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്: "പ്രപഞ്ചത്തിൽ നാലുഭാഗങ്ങൾ മാത്രമുണ്ട്. നാലു ഏവൻഗേലിയോനുകൾ മാത്രമുള്ളതിനാൽ പ്രപഞ്ചത്തിൽ നാലു പാത്രീയക്കാ ആസ്ഥാനങ്ങൾ (Patriarchates) ഉണ്ടായിരിക്കണം. പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനമായ ഒന്നാമത്തേ പാത്രീയക്കാസ്ഥാനം റോമിലും, രണ്ടാമത്തേതു പരിശുദ്ധ മക്കോസ് ഏവൻഗേലീസ്തായുടെ സിംഹാസനമായ അലക്സന്ദ്രിയയിലും, മൂന്നാമത്തേതു വീണ്ടും പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനമാകുന്ന അന്ത്യോഖ്യയിലും, നാലാമത്തേതു അവസാന ഘട്ടത്തിൽ എഫേസോസിൽ നിന്നു മാറ്റപ്പെട്ട യൂഹാനോൻ ഏവൻഗേലീസ്തായുടെ സിംഹാസനമാകുന്ന കസ്തന്തിനോപോലീസിലും അത്രേ" (പുറം 15). മറ്റു വാചകങ്ങൾ എങ്ങനെയിര

നാലും “അപ്പൊസ്തോലന്മാർ കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ റോമയിൽ ടിബ്യനായ പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനത്തിന്റെ നാമൻ അവരുടെമേൽ (പാത്രിയർക്കീസ്മാരുടെമേൽ) അധിപതിയും തലവനും ആയിരിക്കട്ടെ” എന്ന വാചകം റമ്പാച്ചൻ ഉദ്ധരിക്കാതെ ഇവിടെ മറച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നത് എന്തിനാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അപ്പൊസ്തോലികകാലം തുടങ്ങി റോമാ മെത്രാൻ സഭയിൽ പരമാധികാരമുണ്ടായിരുന്നെന്നു സ്പഷ്ടമായി ഏറ്റുപറയുന്ന ഈ വാചകം റമ്പാച്ചൻ ഒന്നിടത്തു ഒരു ഗുളികയാകയാൽ മർദ്ദിച്ചുകളഞ്ഞതായിരിക്കണം. എന്നാൽ ഒരു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരനായ സ്കോട്ട് സത്യത്തെ മറയ്ക്കാതെ ഹൃദയപരമാർത്ഥതയോടുകൂടി ഈ വാചകം 37-ാം കാനോനിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതായി മുകളിൽ കാണുക. (പുറം 46, 48)

അറബികാനോനുകളിൽ 8-ാം കാനോനാ പറയുന്നു:—“ഒരു പാത്രിയർക്കീസിനു തന്റെ അധികാരത്തിനു കീഴുള്ളവരുടെമേൽ ന്യായപ്രകാരം ഇഷ്ടമുള്ളതെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അധികാരമുള്ളതുപോലെ എല്ലാ പാത്രിയർക്കീസ്മാരുടെമേലും റോമയിലെ പാത്രിയർക്കീസിനു് അധികാരമുണ്ടു്. ഭാഗ്യവാനായ പത്രോസിനു പൊതുവിൽ എന്നപോലെ തന്നെ”(3)

റോമാ പാത്രിയർക്കീസിനു മറ്റു പാത്രിയർക്കീസ്മാരുടെമേലും, സഭ മുഴുവനിലുമുള്ള അധികാരം എങ്ങനെയുള്ളതാണെന്നു 44-ാം അറബികാനോനായിൽ ഇതിലും വ്യക്തമായി പറയുന്നുണ്ടു്. നിക്യാസൂനഹ്സോസിന്റെ നിശ്ചയമായി ആ കാനോനു

---

3) Codex Prop. Syriac—27, p. 10.

യിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ സ്വകീയാഭിപ്രായത്താലോ, അഥവാ മെത്രാന്മാരുടെ സ്വകീയാഭിപ്രായത്താലോ അയോഗ്യമായി ചെയ്യുന്ന എല്ലാകാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും അറിയുന്നതിനുള്ള അധികാരം പാത്രിയർക്കീസിനുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും ഈ പൊതു സുന്നഹദോസ് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പാത്രിയർക്കീസ് പൊതുവായ പിതാവും, എല്ലാ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെത്രാന്മാരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവകാശത്തിന്റെ മക്കളുമാകുന്നു. മക്കളുടെമേൽ പിതാവിന്റെ (ബഹുമാനം) എന്നതുപോലെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ബഹുമാനം വാഴുന്നു. തന്റെ അധികാരത്തിനു വിധേയരായവരുടെമേൽ യഥായോഗ്യം ഇഷ്ടമുള്ളതെല്ലാം ചെയ്യുന്നതിന് ഒരു പാത്രിയർക്കീസിനു അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ റോമ്മാ പാത്രിയർക്കീസിനു എല്ലാ പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെമേലും അധികാരമുണ്ട്. അതു ഭാഗ്യവാനായ പത്രോസിനു സംഘം മുഴുവന്റെമേലും (അധികാരം) ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ അത്രേ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ റോമ്മാസിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്നവൻ സഭ മുഴുവനിലും പത്രോസിന്റെ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു. ആകയാൽ ഇവയെ (ഈ നിശ്ചയങ്ങളെ) ലംഘിക്കുന്നവൻ ഈ പൊതു സുന്നഹദോസിന്റെ ശാപത്തിനു വിധേയനായിത്തീരുന്ന" (4)

കത്തോലിക്കസഭയിൽ ഇല്ലാത്തതും, എന്നാൽ യാക്കോബായസഭ ഉൾപ്പെട്ട എല്ലാ പെൺരസ്ത്യസഭകാരും സ്വീകരിക്കുന്നതുമായ ഈ അറബികാനോ

---

4) Jugie, Theol. Dog. Christ. Orient. V (1935), p. 49.

നാകളും, യാക്കോബായക്കാരുടെ ഇടയകാനോനും കത്തോലിക്കർ പറയുന്നതിനേക്കാൾ ഏതായും സ്പഷ്ടമായി മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു സഭ മുഴുവനിലും പരമാധികാരമുണ്ടെന്നു ഏറ്റുപറയുമ്പോൾ സഭാമത പണ്ഡിത വല്ല സമാധാനവും പറയുവാൻ സാധിക്കുമോ? ഈ വിഷമസ്ഥിതിയിൽ നിന്നു രക്ഷപെടുവാൻവേണ്ടി അദ്ദേഹം ഇടയകാനോനിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന കാനോനും, അറബികാനോനുകളും കത്തോലിക്ക സഭയുടെതാണെന്നും, അവ കത്തോലിക്കർ വ്യാജമായി നിർമ്മിച്ചതാണെന്നും പറയുന്നു. സ്വന്തം ഭാര്യയിൽ ജനിച്ച കുട്ടികൾ തൻ്റെതല്ലെന്നും, വേറെയാളുടെതാണെന്നും കരാർ പറഞ്ഞാൽ അയാൾക്കു ലജ്ജയോ അഭിമാനമോ അല്പമെങ്കിലുമുണ്ടോ? ഇതുപോലെ അല്ലേ ഈ കാനോനുകളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള റമ്പാച്ചൻ്റെ പ്രസ്താവനയും?

ഈ അറബികാനോനുകൾ വ്യാജമെങ്കിൽ യാക്കോബായക്കാരുടെ കാനോൻ പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തതല്ലെന്നു എന്നുള്ള ചേർച്ചത്തിനു റമ്പാച്ചൻ മറുപടി പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "പഴയകാലത്തുള്ള ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ ഭരണരീതിയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി. ബർ എബ്രായ ഈ ഭാഗം ചേർത്തിരിക്കാമെന്നു ചിലർ പറയുന്നു" (പുറം 16). അറബികാനോനുകൾ കത്തോലിക്ക സഭ കൃത്രിമമായിട്ടുണ്ടാക്കിയ കള്ളകാനോനുകളാണെന്നുള്ള റമ്പാച്ചൻ്റെ ആദ്യത്തേ പ്രസ്താവനയ്ക്കു വിപരീതമത്രേ പിന്നീടു ചേർത്തിരിക്കുന്ന ഈ വാചകം. യാക്കോബായസഭയ്ക്കു യാതൊരു ബന്ധവും ആ കാനോനുകളോടു ഇല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ പുസ്തകത്തിൽ അവ ചേർക്കുമോ? ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ പ്ര

രാതനമായ ഭരണരീതി രോമ്മാ പാത്രീയർക്കിടയിൽ പാത്രീയർക്കിടയിൽ തലവനായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടാണെങ്കിൽ ആ പാത്രീയർക്കിടയിൽ നിന്നു വേർപെടുത്തു യാക്കോബായ സഭയിലെ ഉദ്യോഗത്തേ ഭരണരീതി തലവനിലാത്ത- ഭരണരീതിയല്ലേ? തലവിലാത്ത ഉടൽ എങ്ങനെയിരിക്കും? ഇങ്ങനെ സഭയിലെ പുരാതനമായ ഭരണരീതി മാറ്റി പുതിയതു നടപ്പിലാക്കാൻ ആക്കാണു അധികാരമുള്ളതെന്നു യാക്കോബായക്കാർ ചിന്തിക്കേണ്ടതല്ലേ?

കന്യാലിഖനങ്ങളെ കൃത്രിമമായി കാണാൻ ഉണ്ടാക്കിയെന്നു റമ്പാച്ചൻ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. പണ്ടു മാർത്തോമ്മാസഭക്കാരായുള്ള വ്യവഹാരത്തിൽ ജയം കിട്ടുന്നതിനായി യാക്കോബായക്കാർ ബർ എബ്രായയുടെ ശരിയായ കാണാനിൽ (എ അക്കത്തിൽ) പല ഭാഗങ്ങൾ കളഞ്ഞും, ചില ഭാഗങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തും ഭേദപ്പെടുത്തിയും മലങ്കരയിൽ ഒരു കാണാനുണ്ടാക്കി കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കി. അതു 18 അക്കം കാണാൻ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഇതുപോലെ ഒരു കാണാൻ കേരളത്തിലുണ്ടാകട്ടെ ഭൂലോകത്തു വേറെങ്ങുമില്ല. ഈ കള്ളകാണാനാണു ശരിയായ കാണാനായി ഓർത്തോഡോക്സുകൾക്കു കഴിയുന്നത്ര സമുദായങ്ങളിൽ പാത്രീയർക്കിടയിൽ കഴിഞ്ഞു മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഓർത്തോഡോക്സുകൾക്കു യാവട്ടെ എ അക്കമാണു ശരിയായ കാണാൻ എന്നു വാദിച്ചുവരുന്നു. ഇതേ സംബന്ധിച്ച "എൻറൈക്കോലി പ്യസംഗം" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ (പുറം 336-346; 359-364-ൽ) സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ഇവിടെ ആവർത്തിക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ സ്വന്തം കാണാനെ തന്നെ ഭേദപ്പെടുത്തി കൃത്രിമമാ

യി നിമിത്തവും, അതു ഇപ്പോഴും ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ, യാക്കോബായക്കാർ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന കാനോൻ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ കത്തോലിക്കർ വ്യാജമാക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു ആക്ഷേപിക്കുന്നു! നോക്കൂണേ സത്യവും നീതിയും പോയ പോക്കു! "അരിയും തിന്നു" ആശാരിച്ചിയെ യും കടിച്ചിട്ടും പിന്നെയും നായ്ക്കോണു മുറുമുറപ്പ്" എന്നു പറയുന്നതുപോലെ അല്ലേ ഇതു്?

(3) സഭയുടെ ഭരണഘടന.

സഭയുടെ ഏകത്വത്തെയും ഭരണഘടനയെയും സംബന്ധിച്ചു പറയുമ്പോൾ സലാമ റമ്പാൻ യാക്കോബായ സഭയുടെ വിശ്വാസത്തിനു നേരേ വിപരീതമായ കാര്യങ്ങളാണു പ്രസ്താവിക്കുന്നതു്. "സഭയുടെ ഐക്യത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ ഏക പാത്രിയർക്കീസെന്നോ, ഏക പാപ്പായെന്നോ, ഏക ഭരണഘടനയെന്നോ അല്ല ..... സഭയുടെ ഏകത്വം അഥവാ ഐക്യം യാതൊരു മനുഷ്യനെയും ആശ്രയിക്കുന്നില്ല... മനുഷ്യനെ ആശ്രയിച്ചാൽ സഭ ഒരു ലൌകിക പ്രസ്ഥാനമായിത്തീരും. നാലു സുവിശേഷങ്ങൾ ഏക സുവിശേഷമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു... വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം ആരാഭത്തിലും, വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം അവസാനത്തിലും വെച്ചിരിക്കുന്നതു, വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിനു കൂടുതൽ ബഹുമാനമുള്ളതുകൊണ്ടോ, വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിനു അധികാരക്കുറവുള്ളതുകൊണ്ടോ അല്ല. ഇപ്രകാരം തന്നെ പാത്രിയർക്കീസന്മാരിലും അധികാരത്തിലല്ല, അവരവരുടെ പട്ടണങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയ പ്രാധാന്യമനു

സരിച്ചു. ഒന്നാമത്തേ പാത്രീയർക്കീസെനോ, മൂന്നാമത്തേ പാത്രീയർക്കീസെനോ വിളിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ അതുകൊണ്ടു ഒരു പാത്രീയർക്കീസിനു മറ്റൊരു പാത്രീയർക്കീസിന്റെമേൽ അധികാരം ചെലുത്തുവാനോ, ഭരണം നടത്തുവാനോ അവകാശമുണ്ടെന്നു വരികയില്ല" എന്നതേറ്റൊമ്പാച്ചൻ പറയുന്നതു് (പുറം 3, 15).

കിസ്തു ഒരു സഭയെ അല്ലാതെ വ്യത്യസ്ത ഭരണഘടനകളുള്ള നാലു സഭകളെ സ്ഥാപിച്ചതായി യാക്കോബായക്കാർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. കിസ്തു സ്ഥാപിച്ച ഏക സഭയ്ക്കു തുല്യാധികാരമുള്ള നാലു ഭരണാധികാരികൾ ഉണ്ടെന്നു മല്ലയാക്കോബായ സഭയുടെ വിശ്വാസം. മെത്രാനും, പാത്രീയർക്കീസിനും, മാപ്പാപ്പായ്ക്കും (തലവനായ പാത്രീയർക്കീസിനും) പട്ടത്രത്തിന്റെ നൽകുവരങ്ങൾ ഒരുപോലെയാണെങ്കിലും ഭരണാധികാരം ഒരുപോലെയാണെന്നുള്ള വിശ്വാസമല്ല യാക്കോബായ സഭയ്ക്കുള്ളതു്. തന്റെ അധികാരത്തിൽ കീഴുള്ള കുററുക്കാരായ മെത്രാന്മാരെയും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെയും ശിക്ഷിക്കുവാനും മുടക്കുവാനും പാത്രീയർക്കീസിനു അധികാരമുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടാണു വട്ടുശ്ശേരി മെത്രാപ്പോലീത്തായെ അബ്ബുള്ളാ പാത്രീയർക്കീസു മുടക്കിയതും. ഒരു പാത്രീയർക്കീസിനു തന്റെ കീഴുള്ളവരുടെമേൽ ഏതു അധികാരമുണ്ടോ അതേ അധികാരം—വേണ്ടിവന്നാൽ ശിക്ഷിക്കുവാനും മുടക്കുവാനുമുള്ള അധികാരം—റോമായിലെ പാത്രീയർക്കീസിനു മറ്റു പാത്രീയർക്കീസുമാരുടെമേൽ ഉണ്ടെന്നു യാക്കോബായക്കാർ സ്വീകരിക്കുന്നതും മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചതുമായ 37, 39, 8, 44 എന്നീ അറബികാനോനുകൾ സ്പഷ്ടമായി വിളിച്ചുപറ

യുവോൾ റോമ്മാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരം മറ്റു പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെതുപോലെ ആണെന്നുള്ള റമ്പാച്ചന്റെ പ്രസ്താവനയ്ക്കു എന്തു വിലയാണുള്ളത്? ശിക്ഷിക്കുന്നവനും, ശിക്ഷ സ്വീകരിക്കുന്നവനും ഒരേ അധികാരമാണോ ഉള്ളത്? പട്ടണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യമനുസരിച്ച്, വെറും ലോകരീതി പ്രകാരവുമാണോ മെത്രാന്മാരുടെമേലും, മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെമേലും പാത്രിയർക്കീസിനു അധികാരം കിട്ടിയത്? അങ്ങനെയൊന്നിൽ സഭയുടെ ഈ നിശ്ചയങ്ങളെയും ഭരണഘടനയെയും ലംഘിച്ചുകൊണ്ടു മെത്രാന്മാർക്കു പാത്രിയർക്കീസിനെ അനുസരിക്കാതിരിക്കാമല്ലോ. അങ്ങനെയൊന്നിൽ മലങ്കരയിലെ ഔദ്യോഗിക ക്ഷിക്കാർ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിനെ അനുസരിക്കാതിരിക്കുന്നതു മഹാപാപമാണെന്നു സലാമ റമ്പാച്ചനും കൂട്ടരും പറയുന്നതു എന്തിന്? സാധാരണക്കാരനായ ഒരു പാത്രിയർക്കീസിനു വേറൊരു പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മേൽ അധികാരമില്ല. പക്ഷേ എല്ലാ പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെയും തലവനായ റോമ്മാ പാത്രിയർക്കീസിനു മറ്റു പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെമേൽ യാതൊരു അധികാരമില്ലെന്നാണോ കാനോനുകൾ പറയുന്നത്? അപ്പസ്തോലന്മാർ കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ റോമ്മാ പാത്രിയർക്കീസിനു മറ്റു പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെമേൽ അധികാരമുണ്ടെന്നു -- വി. പത്രോസിനു സഭ മുഴുവനിലും അധികാരമുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ റോമ്മാ സിംഹാസനത്തിലെ മെത്രാനു മറ്റു സിംഹാസനങ്ങളിലെ പാത്രിയർക്കീസുമാർ ഉൾപ്പെട്ട സഭ മുഴുവനിലും അധികാരമുണ്ടെന്നു -- യാക്കോബായ സഭയിലെ കാനോനുകൾ പറയുമ്പോൾ റമ്പാച്ചൻ മറിച്ചുപറയുന്നു.

ന്നതു യാക്കോബായ സഭാവിശ്വാസത്തിനും കാനോ
 നാകൾക്കും എതിരല്ലേ? മെത്രാന്മാരുടെമേൽ പാത്രി
 യർക്കീസിനു അധികാരമുണ്ടെങ്കിൽ പാത്രിയർക്കീ
 സുമാരുടെമേൽ തലവനായ പാത്രിയർക്കീസിനു അ
 ധികാരം ഉണ്ടായിക്കൂടേ? ഒരു പാത്രിയർക്കീസിനു
 തന്റെ കീഴുള്ള മെത്രാന്മാരുടെമേൽ വെറും മൂപ്പു
 സ്ഥാനമോ ബഹുമാനമോ അല്ലെങ്കിൽ തലവനായ
 റോമ്മാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരം വെറും
 മൂപ്പും ബഹുമാനവുമാകുന്നതെങ്ങനെ?

സഭാചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ റോമ്മാ പാ
 ത്രിയർക്കീസ് അലക്സാണ്ട്രിയ, അന്ത്യോക്യ, കോ
 ൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ എന്നീ മൂന്നു സിംഹാസനങ്ങ
 ലിലെ പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെമേലും അധികാരം പ്ര
 യോഗിച്ചതായി ധാരാളം സംഭവങ്ങൾ കാണാം.
 സെലൂസീനോസ് മാർപ്പാപ്പാ കോൺസ്റ്റാൻറിനോ
 പ്പിൾ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന നെസ്തോറിയസി
 ന്റെ അബലോപദേശങ്ങളെ ശപിച്ചു. അലക്സാ
 ണ്ഡ്രിയ പാത്രിയർക്കീസായ കൂറിലോസ് പ്രത്യേ
 ക കല്പനയനുസരിച്ച് മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധി
 യായി എഫേസുസ് സൂനഹദോസിൽ അല്പക്ഷം വ
 ഹിച്ചു. നെസ്തോറിയസിനെതിരായുള്ള മാർപ്പാപ്പായു
 ടെ വിധി നടപ്പിലാക്കി. നെസ്തോറിയസിനെ അ
 നുകൂലിച്ചതുകൊണ്ട് അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസാ
 യിരുന്ന യോഹന്നാനിൽ എഫേസുസിലെ പിതാക്ക
 ന്മാർ കുറും അരോപിച്ചെങ്കിലും യോഹന്നാൻ പി
 ന്നിട്ട അനന്തപിതാക്കൾ മാർപ്പാപ്പാ അദ്ദേഹത്തെ
 മഹറോൻ ശിക്ഷയിൽനിന്നു വിമുക്തനാക്കി. (എ
 ന്റെ ഐതര്യങ്ങൾ പ്രസംഗം, പുറം 275—282 കാണ
 ക) കൽക്കടോനിയ. സൂനഹദോസുവഴി ലെഖൻ

മാർപ്പാപ്പാ അലക്സാണ്ട്രീയ പാത്രിയർക്കീസായി
 രുന്ന ദീയസ്ത്രോറോസിനെ ശപിച്ച സഭയിൽനിന്നു
 ബഹിഷ്കരിച്ചു. ഇങ്ങനെ റോമ്മാ പാത്രിയർക്കീ
 സ് മറ്റു മൂന്നു പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെമേലും അധി
 കാരം പ്രയോഗിക്കുന്നതായി അനീഷേയ്യുമായ ചരി
 ത്രവസ്തുതകൾ തെളിയിക്കുമ്പോൾ നാലു സുവിശേഷ
 ങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പറയുന്നതുപോലെ പാത്രിയർക്കീ
 സുമാരെ സംബന്ധിച്ചാ ഒന്നാമത്തേയും രണ്ടാമത്തേ
 യും എന്തു പറയുന്നു എന്നല്ലാതെ റോമ്മാ പാത്രിയർ
 ക്കീസിനു വിശേഷാൽ അധികാരമൊന്നുമില്ലെന്നു
 റമ്പാച്ചൻ പറയുന്നതു യാക്കോബായക്കാരുടെ കാ
 നോനാകളെയും, യാക്കോബായക്കാർ സ്വീകരിക്ക
 ന്ന എഫേസ്യസ് സുന്നഹദോസിന്റെ ചരിത്രത്തെ
 യും മറ്റും മറച്ചുവെക്കുകൊണ്ടല്ലേ? ഇതോ പാണ്ഡി
 ത്യത്തിന്റെ ലക്ഷണം?

“സഭയുടെ ഏകത്വം അഥവാ ഐക്യം യാ
 തൊരു മനുഷ്യനെയും ആശ്രയിക്കുന്നില്ല. ആശ്രയി
 ച്ചാൽ ഒരു ലൗകിക പ്രസ്ഥാനമായിത്തീരും” എ
 ന്നുള്ള റമ്പാച്ചന്റെ പ്രസ്താവനയും യാക്കോബായ
 സഭയുടെ വിശ്വാസത്തിന് എതിരാണ്. യാക്കോ
 ബായസഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷൻ പാത്രിയർക്കീസാ
 ണ്. അദ്ദേഹത്തോടു യോജിച്ചു നില്ക്കാതെയും, അ
 ദ്ദേഹത്താൽ മുടക്കപ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്ന മെത്രാപ്പോലീ
 ത്താമാരും മെത്രാന്മാരും സഭയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായി
 യാക്കോബായക്കാർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. യാക്കോ
 ബായ പാത്രിയർക്കീസിനാൽ മുടക്കപ്പെട്ട ഓർത്ത
 ഡോക്സ് കക്ഷിയിലെ കാതോലിക്കാബാവായും മേ
 ല്ലട്ടക്കാരും സഭയ്ക്കു പുറത്തു നില്ക്കുന്നവരും പട്ട
 മില്ലാത്ത അൽമായക്കാരുമാണെന്നത്രേ റമ്പാച്ചന്റെ

സഭയിലെ വിശ്വാസം. ഒരു മെത്രാനാൽ മുടക്കപ്പെട്ട
 പട്ടക്കാരനും അൽമായക്കാരനും സഭയുടെ ഐക്യത്തിൽ നിന്നു വേർപെടുമെന്നാണു യാക്കോബായ സഭയുടെ വിശ്വാസം. പാത്രീയർക്കീസും മെത്രാനാ
 തം മനുഷ്യരാണ്. ആകയാൽ സഭയുടെ ഏകത്വം അഥവാ ഐക്യം മേല്പട്ടക്കാരുടെ അധികാരത്തെ ആശ്രയിച്ചാണ് ഇരിക്കുന്നത്. കത്തോലിക്കസഭയ്ക്കു എതിരായിട്ടു എഴുതുവോൾ തന്റെ സഭയിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ പോലും പണ്ഡിതനായ ഈ റമ്പാൻ മറന്നു കണ്ടമാനം എഴുതുന്നത് എന്ത്? “കത്തോലിക്ക ചത്താലും വേണ്ടുകയില്ല, നാത്തുന്റെ കണ്ണനീരു കാണണം” എന്നുള്ള കശുവപ്പേ ഇവിടെ കാണുന്നത്?

(4) മെത്രാന്മാരുടെ വിധേയത്വം.

കത്തോലിക്കസഭയിലെ മെത്രാന്മാർ അഭിഷേകം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ “കത്തോലിക്കാസഭയുടെ അവർ മേല്പട്ടസ്ഥാനം കൊടുത്തതെന്നു വിസ്തരിക്കുവാൻ ‘തിരുസിംഹാസനത്തിന്റെ കൃപയാൽ’ എന്നു ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടു അവർ ഇതു സ്വീകരിക്കുന്നു. തന്മൂലം അസന്മാരെക്കാൾ ഏറ്റവും താണ അവസ്ഥയിലേക്കു അവർ നിപതിച്ചു കഴിഞ്ഞു. പരമാധികാരിയായ പാപ്പായുടെ ഈ അധികാരത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ ആ സാധുക്കൾക്കു എങ്ങനെ കഴിയും? എതിർത്താൽ റോമൻ അധികാരികൾ അവരെ കൊന്നുകളയും. നേരെ മറിച്ചു സുറിയാനിസഭയുടെ എപ്പിസ്കോപ്പന്മാർ (മെത്രാന്മാർ) ‘ദൈവകൃപയാൽ’ എന്നാണല്ലോ എഴുതുന്നത്.....ഏതായാലും ആസന്നഭാവിലെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ മെത്രാന്മാരിൽ മനു

സ്വാക്ഷിയും അഭിമാനബോധവുമുള്ളവർ ഈ ചൈശ്വ
ശാപിക ബോധത്തെ എതിർക്കുകയും ഈ ദുരാചാര
ത്തിന് എതിരായി ശബ്ദമുയർത്തുകയും ചെയ്യുമെന്നു
പ്രത്യാശിക്കാം” എന്നിങ്ങനെ റമ്പാച്ചൻ രേഖപ്പെ
ടുത്തു. (പുറം, 17)

തന്റെ സഭയിലെ നടപടികളെ ഓർക്കാതെ
യാണു റമ്പാച്ചൻ ഇങ്ങനെയെല്ലാം എഴുതികൂട്ടിയീ
രിക്കുന്നത്. യാക്കോബായ സഭയിലെ മെത്രാന്മാർ
സ്ഥാനം ഏൽക്കുമ്പോൾ പാത്രീയർക്കീസിനെ അ
നുസരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞു “ശൽമൂസാ” (ഉട
മ്പടി) എഴുതിവയ്ക്കുന്നുണ്ട്. കത്തോലിക്കസഭയിലെ
മേല്പട്ടക്കാരും സഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായ മാർപ്പാപ്പാ
യെ അനുസരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.
ഇങ്ങനെ മേലധികാരികൾ അനുസരണം വാഗ്ദാനം
ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു ഓസന്മാരെക്കാൾ അധഃപതിക്ക
മെങ്കിൽ പാത്രീയർക്കീസിനു ഉടമ്പടി എഴുതിക്കൊ
ടുക്കുന്ന യാക്കോബായ മേല്പട്ടക്കാരും അധഃപതിക്കയ
ല്ലേ ചെയ്യുന്നത്? കത്തോലിക്കമെത്രാന്മാർ “ദൈവ
കൃപയാലും പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിന്റെ ആനു
ക്രൂപ്യത്താലും ഇന്നത്രപരയുടെ മെത്രാൻ” എന്നു
ണ ഇടയലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞു വരുന്നത്. മേല്പട്ട
സ്ഥാനത്തിന്റെ നൽകലങ്ങൾ അഭിഷേകമൂലം ക
ത്തോലിക്കാവിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്നതായിട്ടാണു അവർ വി
ശ്വസിക്കുന്നത്. ഒരു രൂപതയ്ക്കു മേല്പട്ടക്കാരനെ
നിശ്ചയിച്ചു നിയമിക്കുന്നതു മാർപ്പാപ്പായാകയാലാ
ണു “പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിന്റെ ആനുക്രൂപ്യ
ത്താ”ൽ എന്നുകൂടി ഇടയലേഖനത്തിൽ കത്തോലി
ക്കമെത്രാന്മാർ പറയുന്നത്. യാക്കോബായസഭയി
ലും ക്രിസ്തുനേരിട്ടല്ല മെത്രാന്മാരെ നിയമിക്കുന്നതും,

അധികാരങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതും; പാത്രീയർക്കിടയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള സുനഹദോസോ ആണ്. ഇങ്ങനെ മേലധികാരിയെ അനുസരിക്കുന്നതും, മേലധികാരിയോടു സ്നേഹവും ബഹുമാനവും കൃതജ്ഞതയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതും ഭാസ്യമനഃസ്ഥിതിയും പൈശാചിക ബോധവുമൊന്നിയിൽ യാക്കോബായസഭയിൽ ഇവ വേണ്ടെന്നോ പറയുന്നതു്? ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ കാതോലിക്കാ ബാവായും മെത്രാന്മാരും പാത്രീയർക്കിടയിൽ അനുസരിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് അവരെ മുടക്കി അവരുടെമേൽ ലോകത്തിലാകാതെ ചെയ്യാത്തവിധം ശകാരവർഷങ്ങൾ ചൊരിയുകയും, അവർ പട്ടമില്ലാത്ത അൽമായക്കാരാണെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു അധികേഷപിക്കയും, നാല്പത്തഞ്ചുകൊല്ലമായി അവരുമായി വ്യവഹാരങ്ങളും "കോഴിപ്പോരും" നടത്തുകയും ചെയ്തുവരുന്ന സലാമറമ്പാന്റെ സഭയാണോ കൊല്ലുകയും തിന്നുകയും ചെയ്യാത്തതും, അഭിമാനബോധമുള്ളതും, പൈശാചിക ബോധമില്ലാത്തതും എന്നു റമ്പാച്ചൻ സഭയ്ക്കു കിട്ടുമ്പോൾ ഇരുന്ന ചിന്തിച്ചാൽ കൊള്ളാം.

(5) വി. പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരം.

വി. പത്രോസ് അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ തലവനാണെന്നും, സഭ മുഴുവനിലും വി. പത്രോസിനു പരമാധികാരം സിദ്ധിച്ചിരുന്നെന്നുമത്രേ യാക്കോബായസഭയുടെ വിശ്വാസം. യാക്കോബായ പാത്രീയർക്കിടയിൽ അധികാരത്തെ നിഷേധിച്ച 1912-ൽ കാതോലിക്കാബാവായെ വാഴിച്ച സ്വന്തം സഭക്കാരായതോടുകൂടിയാണു മലങ്കരയിലെ ഓർത്തഡോക്സ് കക്ഷിക്കാർ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരെപ്പോലെ വി.

പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരം നിഷേധിച്ചു അപ്പോസ്തോലന്മാരെല്ലാം സമന്വദിക്കുന്നു. പഠിപ്പിച്ചു തുടങ്ങിയതു്. സലാമ റമ്പാൻ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിക്കാരനാണു്. എന്നാൽ കത്തോലിക്കസഭയെ ഭ്രഷ്ടിച്ചെഴുതുകയിൽ തന്റെ സഭയിലെ വിശ്വാസം മറന്നു് അദ്ദേഹം പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെയും ഓർത്തോഡോക്സുകക്ഷിയുടെയും അഭിലാഷങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. വി. പത്രോസിന്റെ അധികാരത്തെപ്പറ്റി റമ്പാച്ചൻ പറയുന്നതു കേട്ടാലും. "കത്തോലിക്കസഭയെ ശ്രമിതമാക്കുമാത്രം സഭയുടെ തലവനാകുന്നു... വി. പത്രോസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ പ്രഥമനും, തലവനും, പ്രതിനിധിയും ആകുന്നു. പത്രോസും പെത്രലോസും ശ്ലീഹന്മാരുടെ തലവന്മാരാണ്.. പത്രോസിനെപ്പോലെതന്നെ മറ്റു ശ്ലീഹന്മാരും കത്തോലിക്കസിന്റെ ശ്ലീഹന്മാരാണ്, വി. പത്രോസിന്റെ ആകൃഷ്ടങ്ങളോ, ഉപദേശങ്ങളോ, ഭരണീയരോ അല്ല... പുരസ്കരിച്ചിട്ടുള്ളതാൽ ഭരണത്തെ സംബന്ധിച്ചും ഉദ്യോഗത്തെ സംബന്ധിച്ചും എന്നുവേണ്ടാ സകലത്തെ സംബന്ധിച്ചും വി. പത്രോസിനു കീഴ്തിട്ടുള്ള സകലതും, സ്നാനം, സന്ദേശങ്ങളും താക്കോലുകളും അധികാരങ്ങളും അവർക്കു കീഴ്തിട്ടുണ്ടു്" (II, പുറം 1-2). ഇവയുടെ വി. പത്രോസ് പ്രഥമനും, തലവനുമായിരിക്കുന്നു ഒരു വാചകത്തിൽ റമ്പാച്ചൻ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഭേദവിധിയിൽ വാചകത്തിൽ "പ്രഥമനും തലവനും" എടുത്തു കളയുന്നതിനാൽ റമ്പാച്ചന്റെ ആശയം എന്താണെന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്നു മനസ്സിലാകും. റമ്പാച്ചന്റെ മേല്പട്ടിക്കാരനും, യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കേരളത്തിലെ പ്രതിനിധിയുമായ മാർ ജൂലിയോസ് തിരുമേനിക്കു 114-ൽ തിരുമു

ലപുരം കത്തോലിക്കാപള്ളി ഡികാരി . റവ. ഫാദർ മാത്യു ചിററക്കാട്ടു അമ്പർകളുടെ സഹോദരൻ പി. കെ. കോശി അമ്പർകൾ ദൈവദൂതയക്കയ്യണ്ടായി. വി. പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരത്തെപ്പറ്റിയും കോബായ സഭയുടെ വിശ്വാസം എന്താണെന്ന് ആ ഏഴത്തിൽ ചോദിച്ചിരുന്നു. അതിനു മറുപടിയായി ജൂലിയോസ് തിരുമേനിയുടെ സെക്രട്ടറിയായ വി. സി. ശമുവേൽ കത്തനാർ 28-2-1939-ൽ പത്തനംതിട്ടയിൽ നിന്ന് ഇങ്ങനെ എഴുതി: "15-7-114-ൽ ബാവാ തിരുമനസ്സിലേപേക്കു നിങ്ങൾ അയച്ച കത്തു തിരുമനസ്സിലേക്കു കിട്ടി. ആജ്ഞാനുസരണം ഈ മറുപടി അയക്കുന്നു.

വി. പത്രോസ് ശ്ലീഹായുടെ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിങ്ങളുടെ ചോദ്യത്തിനു വി. സഭയുടെ വിശ്വാസമനുസരിച്ചുള്ള മറുപടി താഴെ പറയുന്നവണ്ണമാണ്. വി. പത്രോസ് അപ്പൊസ്റ്റോലനെപ്പറ്റി സഭ എല്ലാക്കാലത്തും അപ്പൊസ്റ്റോലതലവൻ എന്നാണ് പറഞ്ഞുപോന്നിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു സാധാരണ ഉപയോഗിക്കുന്ന പേരുതന്നെയും അപ്പൊസ്റ്റോലതലവനായ പത്രോസ് എന്നാണ്. പത്രോസുശ്ലീഹാ ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ ആകമാന തലവനുമാണ്. അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിപ്പാൻ ആകമാനസഭയ്ക്കും കടമയുണ്ട്. വേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നും വി. പത്രോസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ തലവനാണെന്നു സുവിശിതമാകുന്നുണ്ട്. അതിലേക്കു വേദപുസ്തകത്തിലുള്ള ചില തെളിവുകൾക്കു വാക്യങ്ങൾ ഇവിടെ കുറിക്കാം. (മത്താ. 10, 2; 16, 17-19; ലൂക്കോ. 22, 31-32; യോഹ. 21, 15-18).....

സഭാപിതാക്കന്മാരും ഈ അഭിപ്രായത്തെ ശക്തിയായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബർ എബ്രായ എന്ന് മഹാ പണ്ഡിതൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ "മ്നാറസ് ക്കെട്ശാ" എന്ന വേദശാസ്ത്രപരമായ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വി. പത്രോസ് ശ്ലീഹായെ അപ്പസ്തോല തലവനെന്നു സംബോധന ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പത്രോസ് ശ്ലീഹാ ശ്ലീഹന്മാരുടെ തലവനും, മേല്പട്ടക്കാരരുടെ തലവനും, പാത്രിയർക്കീസുമായിരിക്കേ സ്വയം കശീശദ (മുപ്പൻ) എന്നു വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. വിണ്ടും മുശെ ബർ കീഹേദ എന്നു പിതാവു അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ക്രദാശവ്യാഖ്യാനം' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പട്ടുപത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നിടത്തു ശുല ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം 22, 31-32 എന്നീ വാക്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ശുല പത്രോസിനെപ്പറ്റി അപ്പസ്തോല തലവൻ എന്നു വ്യാഖ്യാനിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്.

ഇങ്ങനെ പല തെളിവുകളും പറയുവാൻണ്ട്. നമ്മുടെ നമസ്കാരങ്ങളിൽ തന്നെയും ഇതിലേക്കു പല തെളിവുകളുണ്ട്. എങ്കിലും സമയച്ചുരുക്കവും ദൈർഘ്യവേദവുംമൂലം ചുരുക്കുന്നു.

അവസാനമായി ഒരു കാര്യം ചോദിക്കുന്നു. വി. പത്രോസ് അപ്പസ്തോലസമനെന്നു പറയുന്ന എപ്പിസ്കോപ്പന്മാർ (മെത്രാന്മാർ) അവർക്കു മേലായി സഭയിലുള്ള അധികാരികൾ സമന്മാരാണെന്നു സമത്രികുവാന്നാണല്ലോ ഇങ്ങനെ പണിപ്പെടുന്നതു്. അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ മേലധികാരികൾ എന്നു പറഞ്ഞു അ

വരെ വേഷംകെട്ടിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നത് അവരെ കേവലം അവഹേളനപാത്രങ്ങൾ ആക്കുവാനാണോ?*

യാക്കോബായ സഭയുടെയും യാക്കോബായസഭ സ്പീകരിക്കുന്ന പിതാക്കന്മാരുടെയും വിശ്വാസം വി. പത്രോസിനും മറ്റു അപ്പസ്തോലന്മാർക്കും ഒരു പോലെയാണെന്നു അധികാരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും, വി. പത്രോസ് അപ്പൊസ്തോലന്മാരുടെ തലവനാകയാൽ സഭ മുഴുവനിലും ആദ്ദേഹത്തിനു അധികാരം സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതാണെന്നും ഈ കത്തിൽ സ്പഷ്ടമായി പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. മെത്രാന്മാരുടെ അധികാരമെല്ലാം ഒരുപോലെയാണെന്നു വാദിക്കുന്ന ഓർത്തഡോക്സ് കക്ഷിയിൽ എല്ലാ മെത്രാന്മാരുടെയും മുകളിലായി കത്തോലിക്കാബാവാധൈ വാഴിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നതു എന്തിനു? അദ്ദേഹത്തിനു മറ്റു മെത്രാന്മാരേക്കാൾ അധികാരമില്ലെങ്കിൽ വേറും വേഷം കെട്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് ആക്ഷേപാർഹമല്ലേ എന്നിങ്ങനെ എഴുത്തിന്റെ അവസാനഭാഗത്തു ചോദിച്ചിരിക്കുന്നത് സലാമ റമ്പാൻ പ്രത്യേകിച്ചു ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. സലാമ റമ്പാന്റെ സഭയിലാണെങ്കിലും എല്ലാ മെത്രാന്മാരുടെയും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെയും മുകളിൽ വേണ്ടിവന്നാൽ അവരെ ശിക്ഷിക്കാനും മുടക്കുവാനുമുള്ള അധികാരത്തോടുകൂടി ഒരു പാത്രീയക്കീസുണ്ടു്. ഗ്രീഹന്മാരുടെ പിൻഗാമികളാണു് മെത്രാന്മാർ എന്നു യാക്കോബായ സഭ വിശ്വസിക്കുന്നു. അങ്ങനെയെ

---

*വന്ദ്യദിവ്യശ്രീ ചേപ്പാട്ടു പീലിപ്പോസു റമ്പാൻ എഴുതിയ "നേർവഴിക്കാട്ടി" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും, ഈ ഗ്രന്ഥക്കാരൻ എഴുതിയ "കത്തോലിക്കാ സഭയും യാക്കോബായ വാദങ്ങളും" (പുറം 159-160) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും ഈ കത്തു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ങ്കിൽ ആ മെത്രാന്മാരെയും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെയും മുടക്കുവാൻ അധികാരമുള്ള പാത്രീയർക്കീസ് മെത്രാന്മാരെക്കാൾ വിശേഷാൽ അധികാരമുള്ള ഒരാളല്ലേ? മുടക്കുന്നവരും മുടക്കപ്പെടുന്നവർക്കും ഒരേ അധികാരമാണോ ഉള്ളത്? വി. പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയാണെന്നു/പറഞ്ഞാണു പാത്രീയർക്കീസ് മറ്റു മെത്രാന്മാരെ മുടക്കുന്നത്. ആകയാൽ പത്രോസിനും മറ്റു ശ്ലീഹന്മാർക്കും ഒരുപോലെയാണു് അധികാരമെന്നുള്ള സലാമറമ്പാന്റെ വിശ്വാസം തന്റെ സഭയുടെ വിശ്വാസമല്ല, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ വിശ്വാസമല്ലേ?

വ്യാഴാഴ്ച രാത്രിയിലെ ശ്ഹീമ്മാ പ്രാർത്ഥനയിൽ യാക്കോബായ വൈദികർ ഇപ്രകാരം ചൊല്ലുന്നു:- “സത്യവിശ്വാസം പ്രസംഗിച്ച മെത്രാന്മാർ ശെമക്കാന്റെ ശബ്ദത്തിൽ തർക്കംകൂടാതെ അതു പഠിച്ചിട്ടു്”. ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച ഏക സത്യസഭയിൽ സത്യവിശ്വാസം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു നിയുക്തരായ മെത്രാന്മാർ ഇഷ്ടാനുസരണം സ്വതന്ത്രമായി സത്യവിശ്വാസം പഠിപ്പിക്കാതെ വി. പത്രോസിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥപിൻഗാമികളുടെയും ഐക്യത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു തർക്കം അഥവാ ഭിന്നത ഇല്ലാതെ ഒരേ വിശ്വാസമാണു പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതെന്നുള്ള പുരാതൻ വിശ്വാസമത്രേ ഇവിടെ ഏറ്റുപറയുന്നത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സത്യവിശ്വാസം പ്രസംഗിക്കുന്ന ഏല്ലാ മെത്രാന്മാരുടെയും കാലത്തു വി. പത്രോസിന്റെ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ വി. പത്രോസ് ജീവിച്ചിരിക്കയില്ലല്ലോ. ആകയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമി യായിരിക്കണം വി. പത്രോസിന്റെ ശബ്ദം പുറപ്പെടു

ഭവിക്കുന്നത്. മുകളിൽ ഹൂടായ കാനോനിലും അറബികാനോനുകളിലും ഏറ്റുപറയുന്നതായി നാം കണ്ട റോമ്മാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പരമാധികാരത്തിലുള്ള വിശ്വാസമാണു ഇവിടെയും സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

എട്ടാം ശതാബ്ദത്തിൽ യാക്കോബായസഭയെ ഭരിച്ചിരുന്ന (758-790) ഗീവറഗീസ് പാത്രിയർക്കീസ് "ഞാനോ നിന്റെ വിശ്വാസം ക്ഷയിച്ചു പോകാതിരിക്കുവാൻ നിന്നെക്കുറിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു. നീയും ഒരിക്കൽ മരണസാന്തരപ്പെട്ടു നിന്റെ സഹോദരന്മാരെ ഉറപ്പിക്കുക" (ലൂക്കോ. 22, 32) എന്നിങ്ങനെ അവസാനത്തേ അത്താഴത്തിൽവെച്ചു നമ്മുടെ കർത്താവു വി. പത്രോസിനോടു അരുളിച്ചെയ്ത വാക്യത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ടു വിശുദ്ധ പത്രോസിനു മറ്റു ശ്ലീഹന്മാരുടെമേൽ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പരമാധികാരത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:—"നീ മരണസാന്തരപ്പെട്ടു നിന്റെ സഹോദരന്മാരെ ഉറപ്പിക്കുക എന്നു അവനോടു പറയപ്പെട്ടു. അതായത്, മരണസാന്തരപ്പെട്ടശേഷം അനന്തരമായി ജീവിച്ചാൽ മാത്രം പോരാ, പ്രത്യേക അവൻ തന്റെ കൂട്ടുകാരുടെ കൂടിയും ഉപദേശാവും തലവനും ആവണം. മറ്റൊരാൾ മനുഷ്യരുടെയും മാത്രം ഉപദേശാവായാൽ പോരാ, പ്രത്യേക മനുഷ്യരെ പഠിപ്പിക്കുന്നവരെയും ഉപദേശിക്കുന്നവരെയുംകൂടി ഉറപ്പിക്കുന്നവനാകണം"(1). ശ്ലീഹന്മാരെ ഉറപ്പിക്കുന്ന പത്രോസിനും, ഉറപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ശ്ലീഹന്മാർക്കും ഒരേ അധികാരമല്ല ഉള്ളതെന്നും, ഉറപ്പിക്കുന്നവൻ ഉറപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരെപ്പോലെ ആ

1) Codex Vat. Syr. 154 p. 224; Jugie V, p. 392-393.

യാൽ ആരും ഉറയ്ക്കാതെ ഇളകിപ്പോകുമെന്നും ആരും സമ്മതിക്കും. ആകയാൽ ഗീവരഗീസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അഭിപ്രായം എല്ലാ ശുദ്ധീകരണങ്ങളുടെയും അധികാരം ഒരുപോലെ അല്ലായിരുന്നെന്നും, വി. പത്രോസിനു മറ്റു ശുദ്ധീകരണങ്ങളുടെമേൽ അധികാരമുണ്ടായിരുന്നെന്നും അത്രേ.

ബെതാം ശതാബ്ദത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നവരും, കോസലിലേ യാക്കോബായ മെത്രാപ്പോലീത്തായും, യാക്കോബായ പണ്ഡിതന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനുമായ മോശെ ബർ കീഫോ പെരരോഹിത്യത്തെ സംബന്ധിച്ച എഴുതിയ പ്രബന്ധത്തിൽ പറയുന്നു:— “ശിഷ്യന്മാരെല്ലാവരും ശുദ്ധീകരണരായിരുന്നു. എല്ലാവരും നമ്മുടെ രക്ഷകനിൽനിന്നു കൈവെപ്പു സ്വീകരിച്ചു. എല്ലാവരും മെത്രാന്മാരാക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഭരണത്തിനുവേണ്ടി ശെമൊൻ (പത്രോസ്) തലവനാക്കപ്പെട്ടു” (2). സഭാഭരണത്തിനുവേണ്ടി പത്രോസ് മറ്റു ശുദ്ധീകരണങ്ങളുടെ തലവനാക്കപ്പെട്ടെങ്കിൽ മറ്റു ശുദ്ധീകരണങ്ങളുടെമേൽ തലവൻ എന്ന നിയമത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ഭേദം അധികാരം വി. പത്രോസിനു ലഭിച്ചിരിക്കണം. തലവൻ മറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ചു യാതൊരു വിശേഷാധികാരവുമില്ലെങ്കിൽ തലവൻ എന്നു പറയുന്നതിൽ അശേഷം അർത്ഥമില്ല.

പന്ത്രണ്ടാം ശതാബ്ദത്തിൽ യാക്കോബായ സഭയെ ഭരിച്ചിരുന്ന യൂഹനോൻ ബർ വഹബുൻ പാത്രിയർക്കീസ് കൂടാശകളെപ്പറ്റി എഴുതിയ വ്യാഖ്യാനം

---

2) De Sacerd. Tract. 4. c. 6; Codex de Prop. p. 124.

നത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു:—“കൈവെണ്ണിലും, റുഹായുടെ വിളിയിലും, ദാനത്തിലും, പാത്രീയക്കീസും, മെത്രാനും, മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഒന്നുപോലെയാണു്. ശൈമൊനും (പത്രോസും) അവന്റെ കൂട്ടുകാരായ ശ്ലീഹന്മാരും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനം സ്വീകരിച്ച ഒന്നുപോലെ പുരോഹിതന്മാരാക്കപ്പെട്ടതുപോലെതന്നെ. എന്നാൽ ഭരണത്തിനു ശൈമോൻ (പത്രോസു്) തന്റെ കൂട്ടുകാരുടെ തലവൻ ആക്കപ്പെട്ടു്” (3). സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുക, ദിവ്യബലിയർപ്പിക്കുക, പാപം മോചിക്കുക, പട്ടം നല്കുക മുതലായ അധികാരങ്ങൾ വി. പത്രോസിനു ലഭിച്ചതുപോലെ എല്ലാ ശ്ലീഹന്മാർക്കും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതുപോലെ മെത്രാന്മാർക്കും, മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കും, പാത്രീയക്കീസുമാർക്കും മാർപ്പാപ്പായ്ക്കും ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അധികാരം ഒരുപോലെയാണു്. എന്നാൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു തന്റെ കീഴിലുള്ള മെത്രാന്മാരുടെമേലും, പാത്രീയക്കീസിനു തന്റെ കീഴിലുള്ള മെത്രാന്മാരുടെയും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെയും മേലും, പാത്രീയക്കീസുമാരിൽ തലവനായ റോമ്മാ പാത്രീയക്കീസിനു വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥപിൻഗാമിയെന്ന നിലയിൽ സഭ മുഴുവനിലും, അതായതു ലോകമെങ്ങും വ്യാപിച്ചിട്ടുള്ള സഭയിലെ എല്ലാ പാത്രീയർക്കീസുമാരുടെയും, മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെയും, മെത്രാന്മാരുടെയും, പട്ടക്കാരുടെയും, ജനങ്ങളുടെയുംമേലും അധികാരമുണ്ടു്. ഇതുപോലെ വി. പത്രോസിനു സർവ്വലോകവ്യാപകമായ സഭ മുഴുവനിലും അതായതു എല്ലാ ശ്ലീഹന്മാരുടെയും അവരുടെ ഭരണത്തിലി

---

(3) In Exposit. Sacram. C. 29. art. 15; Codex de Prop. Sharfian. Syriac P. 4. 11. a tergo.

രുന്ന എല്ലാവരുടെയും മേൽ അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു. വി. പത്രോസിനല്ലാതെ ശ്ലീഹന്മാരിൽ ആർക്കും മറ്റും ശ്ലീഹന്മാരുടെ മേലോ, സഭ മുഴുവനിലുമോ ഭരണാധികാരമില്ലായിരുന്നു തലവനായ വി. പത്രോസിനോടു യോജിച്ചുനിന്നുകൊണ്ടാണു ശ്ലീഹന്മാർ ഓരോരോ സ്ഥലത്തു സഭ സ്ഥാപിച്ചു ഭരിച്ചുവന്നിരുന്നതു്. ഇതുപോലെ വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയായ റോമാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഐക്യത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടുവേണം മറ്റു പാത്രിയർക്കീസുമാരും മേല്പട്ടുകാരും സഭയെ ഭരിക്കുവാൻ. ഇക്കാര്യമാണു യജ്ഞോബായക്കാർ സ്വീകരിക്കുന്ന ഇടയകാനേരണം അറബി കാനോനുകളും വ്യക്തമാക്കുന്നതും. അവ കത്തോലിക്കരുടെ കൃത്രിമ ഗ്രന്ഥങ്ങളാണെന്നു പറഞ്ഞു തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്ന സലാമറമ്പാൻ തന്റെ നിലയെ സാധൂകരിക്കുവാൻ വി. പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരവും തള്ളിക്കളയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. വി. പത്രോസിനു സഭ മുഴുവനിലും ഭരണാധികാരം നൽകിയതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തേക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല. സഭ ലോകാവസാനംവരെ നിലനില്പാനുള്ള സ്ഥാപനമാകയാൽ വി. പത്രോസിനു ലഭിച്ച ഭരണാധികാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിക്കും ലഭിക്കേണ്ടതാണു്. വി. പത്രോസു് ആദ്യം ജരസലേമിലും, പിന്നീടു അന്ത്യോക്യയിലും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു. ഏഴുകൊല്ലം അന്ത്യോക്യായിൽ ഭരിച്ചിട്ടു റോമയയിലേക്കു പോയി. അവിടെ മെത്രാനായി ഭരണം നടത്തുകയിൽ രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു. വി. പത്രോസു് അന്ത്യോക്യായിൽ നിന്നു റോമയിലേക്കു പോയപ്പോൾ തനിക്കു ലഭിച്ച പരമാധികാരം അന്ത്യോക്യായിൽ ഭരണം

ഭരമേല്പിച്ച എവോദിയോസിനു നല്കിയിട്ടില്ല പോയത്. അങ്ങനെ നല്കിയെങ്കിൽ വി. പത്രോസ് ജീവിച്ചിരിക്കെ എവോദിയോസിന്റെ അധികാരത്തിനു വിധേയനായി എന്ന് വരും. പത്രോസ് ജീവിച്ചിരിക്കെ വേറൊരു തലവൻ സഭയ്ക്കുണ്ടായിരിക്കയില്ലല്ലോ. മാത്രമല്ല, അന്ത്യോക്യാസിംഹാസനത്തിലെ മെത്രാൻ (പാത്രിയർക്കീസിനു) സഭ മുഴുവനിലും അധികാരം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതായി യാതൊരു ചരിത്രരേഖയുമില്ല. യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസ്മാർ അന്ത്യോക്യാസിംഹാസനത്തിൽ വി. പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമികളാണെന്നു പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും “അന്ത്യോക്യായിലും കിഴക്കുക്കരയും” ഭരണാധികാരമുള്ളതായിട്ടേ ഇപ്പോഴും അവരുടെ കല്പനകളിലും മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച ഇസായകാനോനിലും പറയുന്നുള്ള (പുറം 39-40). നേരെ മറിച്ചു റോമ്മാപാത്രിയർക്കീസ് കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും വടക്കും തെക്കും ഉൾപ്പെട്ട സഭ മുഴുവനിലും അധികാരം സിലിച്ചിട്ടുള്ളതായി അവകാശപ്പെടുകയും, ഈ അവകാശവാദം ശരിയാണെന്നു അനിഷേധ്യമായ ചരിത്രരേഖകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ചരിത്രരേഖകളെ യാക്കോബായസഭ സ്വീകരിക്കുന്ന ഇസായകാനോനും അറബി കാനോനുകളും ഉറപ്പിക്കുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസല്ല, റോമ്മാ പാത്രിയർക്കീസാണു വി. പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരമുള്ള യഥാർത്ഥ പിൻഗാമി; അന്ത്യോക്യാസിംഹാസനമല്ല, റോമ്മാസിംഹാസനമാണു വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിത്വമുള്ള സിംഹാസനം. ആകയാൽ യാക്കോബായക്കാർ റോമ്മാപാത്രിയർക്കീസിനോടുള്ള ഐക്യത്തിൽ വരാത്തകാലത്തോളം

വി. പത്രോസിനോടുള്ള ഐക്യത്തിൽ നിന്നു വേർപെട്ടു ഏകസത്യസഭയ്ക്കു പുറത്തു നിൽക്കുന്നു. യാക്കോബായസഭയുടെ നിയമവിരുദ്ധമായ ഈ നിലയെ സാധൂകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയത്രേ ശീതീഹനാരെല്ലാം സമന്വാരാണെന്നും, വി. പത്രോസിനു പരമാധികാരമില്ലെന്നുമുള്ള, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു വാദവുമകൊണ്ടു സലാമറമ്പാൻ ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. ഈ വാദം യാക്കോബായസഭയുടെ വിശ്വാസത്തിനു എതിരായെന്നുള്ള കാര്യം റമ്പാച്ചൻ കാക്കുന്നില്ല. കത്തോലിക്കസഭയോടുള്ള കഠിനമായ വിദ്വേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിയെയും ചിന്തകളെയും അന്ധകാരപ്പെടുത്തുകയും, മറ്റു പിടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു!

5. ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ.

റമ്പാച്ചന്റെ പുസ്തകത്തിൽ എവിടെ നോക്കിയാലും വായനക്കാരെ വഞ്ചിക്കുന്നതും തെറ്റിലിരിക്കുന്നതുമായ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും പ്രസ്താവനകളും പ്രതിപാദനങ്ങളും മാത്രമേ കാണാനുള്ളൂ. ഇതുവരെ പ്രസ്താവിച്ച കാര്യങ്ങളിൽനിന്നു മാന്യ വായനക്കാർക്കു ഇക്കാര്യം ശരിയായി ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും റമ്പാച്ചൻ വേറേയും അനേക വിഷയങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അവയ്ക്കും സംക്ഷിപ്തമായിട്ടെങ്കിലും മറുപടി കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ ഈ വിമർശനം അപൂർണ്ണമായിരിക്കും.

(1) സഭയുടെ വിശുദ്ധി.

സഭയുടെ സാർവത്രികത, ഏകത്വം എന്നീ രണ്ടു ലക്ഷണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച റമ്പാച്ചൻ നൽക

ന്ന ദർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ എങ്ങനെയുള്ളതാണെന്നു നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു (മുകളിൽ പുറം 9, 54-59). കത്തോലിക്കസഭയ്ക്കു സാന്നാർത്ഥികവിശുദ്ധിയില്ലെന്നു കാണിക്കുവാൻവേണ്ടി വി. ലിഗോരിയുടെ സന്നാർഗ്ഗശാസ്ത്രത്തിലെ കാര്യങ്ങൾ മുകളിൽ നാം കണ്ടതുപോലെ റമ്പാച്ചൻ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഇവയെല്ലാം വ്യാജപ്രസ്താവനകളും കൃത്രിമങ്ങളുമാകയാൽ റമ്പാച്ചൻ പണുത കോട്ട തകർന്നതായി കരുതാമല്ലോ. കത്തോലിക്കാ സഭയിലുള്ളതുപോലെ ഇത്രയേറെ വിശുദ്ധന്മാർ വേറൊരു ക്രൈസ്തവസഭയിലും ഇല്ലെന്നും, ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസി, കൊച്ചുഭരതപ്പു, വിൻസെൻ, ഡി പോൾ ആദിയായ വിശുദ്ധന്മാർക്കുള്ളപ്പോലെ അഖിലലോക പ്രസിദ്ധരും മറ്റൊരു ശാക്തീകളുമായ വിശുദ്ധരെ വേറൊരു സഭയ്ക്കും പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഗീവർഗീസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതിനു മറുപടിയായി റമ്പാച്ചൻ പറയുന്നതു കത്തോലിക്കസഭ അന്വേകം കൊലപാതകങ്ങൾ ചെയ്തവയെന്നും, മുപ്പതോളം വെപ്പാട്ടികളുള്ള വൃദ്ധിമാരികളെയും വിശുദ്ധന്മാരായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നാണ് (പുറം II, 32). കത്തോലിക്ക സഭയെ ഏറ്റവും ദോഷിക്കുന്ന നന്ദിശ്ചരന്മാരുടെപ്പോലും പ്രശംസയ്ക്കും വിസ്മയത്തിനും പാത്രീഭൂതരായ അസംഖ്യം വിശുദ്ധന്മാർ വന്ദ്യ റമ്പാച്ചൻ കൊലപാതകികളും ദുർമ്മാടികളുമായി തോന്നുന്നെങ്കിൽ ഈ റമ്പാച്ചന്റെ ലോകപരിച്ഛയവും, ഹൃദയപരമാത്മതയും, കത്തോലിക്ക സഭയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ജ്ഞാനവും എത്ര പ്രശംസനീയം!

എത്ര ഭക്തനെയും കത്തോലിക്കസഭ പുണ്യവാനായിനാമകരണം ചെയ്യുകയില്ല. വീരോചിത പു

ഞങ്ങളുടെ (heroic virtues) ചെയ്ത ഏവർക്കും അനു
 കരണയോഗ്യരായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ചിലരെ മാത്രമേ വി
 ശുദ്ധന്മാരായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യാറുള്ളൂ. മരിച്ച ഒ
 രാളുടെ ജീവിതപരിശുദ്ധിയെയും വീരോചിത പു
 ണ്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച ദീർഘകാലം അതി നി
 ഷ്കൃഷ്ടമായ അന്വേഷണം നടത്തി സഭാധികാരി
 കൾക്കു മനോബോദ്ധ്യം ലഭിച്ചാലും അയാളുടെ മാ
 ല്യാസ്ഥത്താൽ അനിഷേധ്യമെന്നു ശാസ്ത്രീയരീത്യാ
 തെളിഞ്ഞു രണ്ടു അതുഭൂതരോഗശമനങ്ങളെങ്കിലും—സു
 വിശേഷത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നതുപോലെയുള്ള എ
 ന്നെങ്കിലും രോഗശമനങ്ങൾ—നടന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ
 “അനുഗൃഹീതൻ” (Blessed) എന്നു അദ്ദേഹത്തെ
 നാമകരണം ചെയ്യുകയുള്ളൂ. അതു കഴിഞ്ഞാൽ അ
 തുപോലെയുള്ള രണ്ടു അതുഭൂതസംഭവങ്ങൾ നടന്നെ
 കിലേ വിശുദ്ധൻ (Saint) എന്നു നാമകരണംചെയ്യ
 യ്കയുള്ളൂ. പല കൊല്ലങ്ങളോളമായി അന്വേഷണ
 വും പഠനവും നടത്തിയിട്ടും ഭരണങ്ങാനത്തേ അതി
 ഭക്തയായ അല്ലോൻസാമ്മയെ ഇതുവരെ അനുഗൃഹീ
 ത എന്ന പദവികുതാഴെയുള്ള വന്ദ്യ (Venerable)
 എന്നുപോലും നാമകരണം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു അറിയു
 ന്വോൾ കത്തോലിക്കസഭ വിശുദ്ധന്മാരുടെ നാമകര
 ണത്തിൽ കാണിക്കുന്ന വിവേകവും ശ്രദ്ധയും അ
 ന്വേഷണരീതിയും എത്രമാത്രമെന്നു നമ്മുടെ നാട്ടിലു
 ള്ള സാധാരണക്കാർക്കുപോലും ഇല്ലോൾ മനസ്സിലാ
 ക്കാം. എന്നിട്ടാണു സലാമറമ്പാച്ചൻ തന്റെ അപ
 വാദങ്ങളും വ്യാജപ്രസ്താവനകളുമാകുന്ന ചരക്കു മലങ്ക
 രയിൽ വിററഴിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്.

ലണ്ടനിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന “യൂണിവേഴ്സ്”
 എന്ന വിശ്വപരിശുത പത്രത്തിന്റെ 1957 ആഗസ്റ്റ്

30-ാം-യിലെ ലക്കത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള ഒരു റിപ്പോർട്ട് ഇപ്രകാരമാണ്:— “Miracles needed in a Passionists’ cause. Speaking of the canonisation cause of the Venerable Dominic Barberi on Sunday, Fr. Alfred Wilson, Passionist procurator general, said that what was needed to further his beatification cause were miracles. ‘It is not a question of doubt as to sanctity that is holding back his beatification’, he said. ‘But two authenticated miracles are necessary before the process can be completed’. Several miracles have already been rejected officially, although privately they have been accepted, ... Proof wanted. ‘But what we really want are miracles from Lancashire. Some people today are sceptical, but the faith is still strong in this country and a miracle would furnish undeniable proof’.

Fr. Wilson was preaching during the annual pilgrimage to the Ven. Dominic’s tomb..... Despite the bad weather, more than 2,000 pilgrims were present .....

The Ven. Dominic Barberi, an Italian Passionist, arrived in England on November 5, 1840 and died in 1849..... His amazing work, amid great tribulations, has earned him the title of ‘Apostle of the Second Spring’. It was he who, on October 9, 1845 received into the Church ‘Cardinal Newman’.

(Universe, London, August 30, 1957)

പരിഭാഷ.

“ക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡനഭവ സന്യാസ സഭ”
യിലെ ഒരംഗത്തെ “അനുഗൃഹീതൻ” എന്ന് നാമകര

ണം ചെയ്യുവാൻ അതുതങ്ങൾ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. വന്ദ്യനായ ഡോമിനിക്ക ബർബേരിയെ വിശുദ്ധനെന്നു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നതു സംബന്ധിച്ചുള്ള ചടങ്ങുകളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുകയിൽ പീഡാന്വേസന്യാസസഭയിലെ പ്രൊക്കറ്റോർ ജനറലായ ഫാദർ ആൽഫ്രഡ് വിൽസൺ കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച പറഞ്ഞതു്, അനുഗ്രഹിതൻ എന്നു പേരുവീളിക്കുന്ന ചടങ്ങു പുരോഗമിപ്പിക്കുന്നതിനു് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതു് അതുതങ്ങളാണെന്നതേ. 'അനുഗ്രഹിതൻ എന്നു പേരുവീളിക്കുന്നതിനു പ്രതിബന്ധമായിനിൽക്കുന്നതു ജീവിതവിശുദ്ധിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള എന്തെങ്കിലും സംശയകരമായ പ്രശ്നമല്ല' എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. 'ഇതു ചടങ്ങു പുത്തിയാക്കുന്നതിനു മുമ്പു പ്രാമാണികമായ രണ്ടു അതുതങ്ങൾ വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.' പല അതുതങ്ങളെയും (തിരുസംഘം) ഐക്യോഗികമായി തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. രഹസ്യമായി അവസ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവയാണു്...തെളിവുകൾ വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 'വാസ്തുവത്തിൽ നമുക്കു വേണ്ടതു ലങ്കാഷയാറിൽ നിന്നുള്ള അതുതങ്ങളാണു്. ചില ആളുകൾ ഇന്നു അവിശ്വാസികളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതു പ്രദേശത്തു വിശ്വാസം ഇപ്പോഴും ശക്തിമത്താണു്. അതുതം അനിഷേധ്യമായ തെളിവു നല്കും.'

ഫാദർ വിൽസൺ വന്ദ്യനായ ഡോമിനിക്കിന്റെ കവറിടത്തിങ്കൽ വാർഷിക തീർത്ഥാടനാഘോഷങ്ങളിൽ പ്രസംഗിക്കുകയായിരുന്നു...കാലാവസ്ഥ പ്രതികൂലമായിരുന്നിട്ടും രണ്ടായിരത്തിലധികം തീർത്ഥാടകർ അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നു...വന്ദ്യനായ ഡോമിനിക്ക ബർബേരി ഇറാലി സ്വദേശിയും.

പിയാനഭവ സന്യാസസഭാംഗവുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം 1840 നവംബർ 5-ാംന- ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വന്നു. 1849-ൽ മരിച്ചു...വലിയുപീഡകൾക്കിടയിൽ അദ്ദേഹം നടത്തിയ വിസ്മയകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിമിത്തം 'ചിതീയ-വസന്തകാലത്തിന്റെ പ്രേഷിതൻ' എന്ന സ്തുത്യർഹമായ നാമം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു. 1845 ഒക്ടോബർ 9-ാംന- കർദ്ദിനാർ സൂമാനെ ഇദ്ദേഹമാണു കത്തോലിക്കാസഭയിൽ സ്വീകരിച്ചതു്."

മഹാനായ ഒരു സന്യാസിയെ അനുഗ്രഹീതനെന്നു പേരു വിളിക്കുന്നതിനു തന്നെയും ഇത്രമാത്രം ശ്രദ്ധയാണു കത്തോലിക്കസഭ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതെങ്കിൽ അനേകരെ കൊന്നിട്ടുള്ളവരെയും മുപ്പതോളം വെപ്പാട്ടികളുണ്ടായിരുന്നവരെയും കത്തോലിക്കസഭ വിശുദ്ധനാമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ള പ്രസ്താവന അന്യരെ നീചനീചമായി ളക്കുന്നതിൽ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ദീർഘകാലത്തേ തഴക്കംകൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടു്? യാക്കോബായസഭയിൽ പല വിശുദ്ധന്മാരുമുണ്ടെന്നു റമ്പാച്ചൻ പറയുന്നു (II, പുറം 32). -കത്തോലിക്കസഭയിൽ നിന്നു ഭവർപിരിഞ്ഞശേഷം യാക്കോബായസഭയിൽ ഭക്തന്മാർ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നല്ലാതെ അഖിലലോക പ്രസിദ്ധരായ എത്ര വിശുദ്ധന്മാരുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്? കത്തോലിക്കസഭയിലുള്ളവരെപ്പോലെ വീരോചിത പുണ്യങ്ങൾ ചെയ്തവരോ അവർ? അവരെ പേരു വിളിക്കുന്നതിനു മുമ്പു കത്തോലിക്കസഭയിലുള്ളതു പോലെ കർശനമായ അന്വേഷണങ്ങൾ നിവ്ഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അനിഷേധ്യമായി തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ള അ

തട്ടുതങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയാണോ നാമകരണം നടത്തിയിട്ടുള്ളത്?

പരമലതിരുമേനി വലിയ ഒരു ഭക്തനായിരുന്നു എന്നതിനു സംശയമില്ല. അദ്ദേഹത്തെ ഒരു വിശുദ്ധനായി ഇപ്പോഴുതേൾ കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനി ഒരു ദിവസം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. കത്തോലിക്കസഭയിൽ നടക്കുന്നതുപോലെ ദീർഘകാലത്തേ കർമ്മമായ അന്വേഷണങ്ങളുടെയും പഠനത്തിന്റെയും ശേഷവും, ശാസ്ത്രീയരീത്യാ തെളിയിച്ചിട്ടുള്ള അതൃപ്തസംഭവങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയുമാണു ഈ നാമകരണം നടന്നതെന്നു യാക്കോബായക്കാർക്കു തെളിയിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകുവാൻ അർഹതയുള്ള വലിയ ഭക്തന്മാരെ അല്ല, വീരോചിതപുണ്യങ്ങൾ ചെയ്തു ഏവർക്കും അനുഭവണയോഗ്യരായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള അസംഖ്യം പേരിൽ ചിലരെ മാത്രമാണു കത്തോലിക്കസഭ വിശുദ്ധന്മാരായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. കുഷ്ഠരോഗികളെ ശുശ്രൂഷിച്ച കുഷ്ഠരോഗംബാധിച്ച, ഒടുവിൽ കുഷ്ഠരോഗിയായി മരിച്ചിട്ടുള്ള അഖിലലോകപ്രതിലനം മഹാ ത്യാഗിയുമായ ഫാദർ സാമിയനെടയാ, “ക്രിസ്ത്യാനുക്കരണം” എന്ന ജഗൽ പ്രസിദ്ധമായ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവും മഹാ ഭക്ത സന്യാസിയുമായിരുന്ന തോമ്മസ്സ് അ കെമ്പീസിടനയോ അനുഗൃഹീതൻ എന്ന പദവിക്കും “വന്ദ്യൻ” എന്ന പദവിക്കും വളരെ താഴെയുള്ള “ദൈവത്തിന്റെ ഭാസൻ” എന്നു പോലും ഇതുവരെ നാമകരണം ചെയ്തിട്ടില്ല.

(2) സഭയുടെ ശുഭഭാവനകൾ.

ശുദ്ധീകരണ പഠിപ്പിച്ച അതേ ഉപദേശങ്ങളെ തന്നെയാണു യാക്കോബായസഭ പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്നും, പാഷണ്ഡപദേശങ്ങൾ യാക്കോബായ സഭയിൽ ഇല്ലെന്നും റമ്പാച്ചൻ പറയുന്നു (പുറം 4, 8). യാക്കോബായ സഭയിലെ ഔദ്യോഗികഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്ന വിശ്വാസങ്ങൾക്കെതിരായി ആ സഭയിൽ പഠിപ്പിച്ച പ്രമാണ്യവുമുള്ളവർ ഇക്കാലത്തു പറയുകയും എഴുതുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ യാക്കോബായക്കാർ പാഷണ്ഡതയില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. "പല സത്യസഭകൾ അഥവാ സഭാഭാദരീസഭകൾ ഉണ്ടു്; വി. പത്രോസിനു പരമാധികാരമില്ല; ശുദ്ധീകരണലോകം അധികാരത്തിൽ സമന്വരായിരുന്നു; റോമ്മാ മാപ്പാപ്പായ്ക്കും മറ്റു പാത്രീയർക്കീസുമാർക്കും ഒരുപോലെയാണു അധികാരം; മാതേന്മാമാശുഹാ സ്ഥാപിച്ച കേരളീയസഭ സർവ്വഗ്രന്ഥമാണു്, വിദേശത്തേ യാതൊരു അധികാരത്തിനും അതു വിധേയമായിരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല; പാത്രീയർക്കീസു് മെത്രാനെ മുടക്കിയാൽ ആ മെത്രാന്റെ പട്ടംകൂടി മാഞ്ഞു് അൽമായക്കാരനായിത്തീരും" എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിശ്വാസങ്ങളോക്കെ മലങ്കര ഓത്തോഡോക്സുകക്ഷിയിലും പാത്രീയർക്കീസുകക്ഷിയിലുമായി കണ്ടുവരുന്നു. ഇവയൊന്നും പുരാതനസഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസമല്ല. ആകയാൽ പുരാതന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്ന യാക്കോബായ സഭയ്ക്കു മുകളിൽ പ്രസ്തുതവിട്ടു വിധം നിഷ്പ്രഭമായ അത്മത്തിൽ (പുറം 35) പാഷണ്ഡതയില്ലെന്നു വന്നാലും ഇപ്പോൾ നടപ്പിലിരിക്കുന്ന യാക്കോബായ സഭയിൽ പാഷണ്ഡതയില്ലെന്നു പറ

യന്നതു ശരിയല്ല. ഗ്രന്ഥത്തിലെ പശു പുല്ലു തിന്നുകയില്ലല്ലോ.

ഒരു സഭ അപ്പോസ്തോലികമാണെങ്കിൽ ഏകസത്യസഭയിൽനിന്നു വേർപെടാത്ത—മുടക്കപ്പെടാത്ത—സ്ഥിതിയിലുമായിരിക്കണം. 451-ൽ കൽക്കടോനിയാ സൂനഹദോസിൽവെച്ചു നിയമാനുസരണം മുടക്കപ്പെട്ടു ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട ഏകസ്വഭാവവാദികളിൽ ചിലവിഭാഗക്കാരെ 6-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന യാക്കോബ് ബർസാനോ എന്ന മേല്പട്ടക്കാരൻ സംഘടിപ്പിച്ച രൂപവൽക്കരിച്ചതാണു യാക്കോബായ സഭ. "റീയൂ" അഥവാ തലവനായ പാത്രിയർക്കീസ് എന്നു യാക്കോബായ സഭയിലെ ഹുടായ കാനോനും അറബി കാനോനുകളും വിളിച്ചുവരുന്ന റോമ്മാ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നു യാക്കോബായ സഭ വേർപെട്ടു നിൽക്കുന്നതിനാൽ ഇതു സഭയിലെ ഭരണാധികാരികൾ മുടക്കപ്പെട്ട സ്ഥിതിയിലാണു ഇരിക്കുന്നതു്. (മലങ്കര യാക്കോബായക്കാർ ഏകസ്വഭാവവാദികളോ? പുറം 51-75 കാണുക.) ആകയാൽ യാക്കോബായ സഭയ്ക്കു ഹൈലിക്രയാ അഥവാ ഗ്രീഹന്മാരിൽ നിന്നു ലഭിച്ച നിർമ്മലമായ ഉപദേശങ്ങളും ഇടമുറിയാത്ത ഭരണാധികാരവുമില്ല.

ഇങ്ങനെ ഏകസത്യസഭയുടെതായി നിക്യാ സൂനഹദോസ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന സാർവ്വത്രികത, ഏകത്വം, വിശുദ്ധി, ഹൈലിക്രയാ എന്നീ നാലു ലക്ഷണങ്ങളും യാക്കോബായ സഭയിൽ നിറവേറിയിട്ടുണ്ടെന്നു സ്ഥാപിക്കുവാൻ റമ്പാച്ചൻ ചെയ്യുന്ന ശ്രമം ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളിന്മേൽ അധിഷ്ഠിതവും, ചരിത്രരേഖകൾക്കും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധവുമാകുന്ന വാസ്തവത്തിൽ യാക്കോബായ സഭയല്ല, കത്തോല.

കുസയോണ നാലു ലക്ഷണങ്ങളുമുള്ള ഏക സത്യ സഭ (ഏകസത്യസഭ എന്ന ഗ്രന്ഥം കാണുക.)

(3) പൊതുസുനഹദോസുകൾ.

പുരാതന സഭയിലുള്ള ചില വിശ്വാസ വിഷയങ്ങളെ കത്തോലിക്കസഭ വിശദീകരിക്കുകയോ ഒഴുക്കിയോ പ്രഖ്യാപിക്കുകയോ ചെയ്യുവാനായി നെ ആസ്പദമാക്കി പുതിയ വിശ്വാസസത്യങ്ങളെ കത്തോലിക്ക സഭ കണ്ടുപിടിക്കുന്നു എന്നുള്ള ആരോപണം റമ്പാച്ചന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പലഭാഗത്തും കാണുന്നുണ്ട്. (പുറം 4, 9-11; II, 11, 17). വായനക്കാരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എഫേസ്യസ് സുനഹദോസിന്റെ രണ്ടാം നിശ്ചയം അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിക്കുന്നു. "പരിശുദ്ധാത്മാവോടുകൂടി നിഖ്യായിൽ കൂടിയ വി. പിതാക്കന്മാർ വെളിച്ചം വിശ്വാസമല്ലാതെ വേറൊരു വിശ്വാസം ഉണ്ടാക്കുവാനോ എഴുതുവാനോ ആർക്കും അധികാരമില്ലെന്നു വി. സുനഹദോസ് തീരുമാനിച്ചു" (പുറം 11). തുടർന്ന് റമ്പാച്ചൻ എഴുതുന്നു: "നിക്യാവിശ്വാസം, അതേപടി വിശുദ്ധ സഭ സ്വീകരിച്ചു തൃപ്തിപ്പെടുന്നു. അതു നിരസിക്കുകയോ, അതിൽ കൂടുതൽ കറവുകൾ വരുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നവരെ വിശുദ്ധ സഭ ശപിക്കുന്നു." (പുറം 11).

നിക്യാസുനഹദോസിനു ശേഷം 381-ൽ നടന്ന കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ സുനഹദോസിനെയും, 431-ൽ നടന്ന എഫേസ്യസ് സുനഹദോസിനെയും കത്തോലിക്കരും യാക്കോബായക്കാരും സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ട്. നിക്യാസുനഹദോസിൽ ക്രിസ്തു ദൈവമാണെന്നും, കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ സുനഹദോസിൽ

പരിശുദ്ധാത്മാവു ദൈവമാണെന്നും, എഫേസ്യസ് സൂനഹദോസിൽ ദൈവപുത്രനും സാക്ഷാൽ മനുഷ്യനുമായ ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു വ്യക്തിത്വമേ (Person) ഉള്ളവെന്നും, ദൈവപുത്രനെ പ്രസവിച്ചതിനാൽ കന്യകമറിയത്തെ ദൈവമാതാവെന്നു സന്യായം വിളിക്കാമെന്നുമാണു ഒരുദ്വേഗികമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതു്. ഈ സൂനഹദോസുകളിൽ ഇങ്ങനെ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പ് ഇവയെല്ലാം സഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസകാര്യങ്ങളാണു്. യഥാക്രമം ആറിയോസ്, മക്കദോനിയസ്, നെസ്തോറിയസ് എന്നീ പാഷണ്ഡികളുടെ അബദ്ധോപദേശങ്ങൾക്കു എതിരായിട്ടാണു് ഈ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ നടന്നതു്. ഇങ്ങനെ നിക്യാസൂനഹദോസിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യാത്ത കാര്യങ്ങൾ പിന്നാലെ നടന്ന സൂനഹദോസുകളിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതുകൊണ്ടു സഭയും പിതൃക്കന്മാരും നിക്യാസൂനഹദോസിന്റെ വിശ്വാസത്തെ കേടപ്പെടുത്തിയതായിയാക്കോബായക്കാരോ കത്തോലിക്കരോ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. സൂനഹദോസുകളുടെ പ്രഖ്യാപനങ്ങളാൽ സഭയിൽ നേരത്തേ ഉണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസവിഷയങ്ങൾ സാധാരണക്കാർക്കും മനസ്സിലാകത്തക്കവണ്ണം വിശദീകരിക്കപ്പെടുകയും വ്യക്തമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു എന്നല്ലാതെ സൂനഹദോസുകൾ പുതിയ വിശ്വാസ സത്യങ്ങളെ കണ്ടുപിടിയ്ക്കുകയല്ല ചെയ്തതു്. നിക്യാ സൂനഹദോസിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു ദൈവമാണെന്നോ, ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു വ്യക്തിത്വമേ ഉള്ളവെന്നോ, കന്യകമറിയത്തെ ദൈവമാതാവെന്നു വിളിക്കാമെന്നോ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിട്ടില്ല. സലാമറമ്പാന്റെ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരമാണെങ്കിൽ നിക്യാ സൂനഹദോസിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതു്.

ഇത്തരം ഈ വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ സ്വീകാരയോഗ്യമല്ല. നിക്യാ സൂനഹദോസിന്റെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനംകൊണ്ടു സഭ തൃപ്തിയടഞ്ഞെങ്കിൽ എന്തിനാണു പിന്നീടു രണ്ടു സൂനഹദോസുകൾ കൂടി സമ്മേളിച്ചു പുതിയ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനങ്ങൾ നടത്തിയതു? നിക്യാസൂനഹദോസിന്റെ നിശ്ചയങ്ങളിൽ എല്ലാ വിശ്വാസകാര്യങ്ങളും അടങ്ങിയിരിപ്പണ്ടെങ്കിൽ മറ്റു രണ്ടു സൂനഹദോസുകളുടെ നിശ്ചയങ്ങൾ എന്തിനു യാക്കോബായക്കാർ സ്വീകരിക്കുന്നു? “നിക്യാവിശ്വാസപ്രമാണം” എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നതും, കത്തോലിക്ക, നെസ്റ്റോറിയൻ, യാക്കോബായ, ഗ്രീക്കു ആദിയായ സഭകളെല്ലാം സ്വീകരിക്കുന്നതുമായ വിശ്വാസപ്രമാണം “പരിശുദ്ധാത്മാവിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു” എന്ന വാചകത്തിൽ അവസാനിച്ചിരുന്നു (1). “സകലത്തെയും ജീവിപ്പിക്കുന്ന കർത്താവും” എന്നു തുടങ്ങി പരിശുദ്ധാത്മാവിനു പിതാവിനോടും പുത്രനോടുമുള്ള സമത്വത്തെ ഏറ്റുപറയുന്ന ഭാഗവും, “കാതോലികവും ഹൈന്ദവവും ഏകവും വിശുദ്ധവുമെന്നിങ്ങനെ സഭയുടെ നാലു ലക്ഷണങ്ങളെ ഏറ്റുപറയുന്ന ഭാഗവും, തുടർന്നുള്ള ഭാഗങ്ങളും 381-ൽ നടന്ന കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ സൂനഹദോസിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്ത ഭാഗങ്ങളാണ് (2). ആകയാൽ “നിക്യാ വിശ്വാസപ്രമാണം” എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നതു സാക്ഷാൽ നിക്യാ-കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ വിശ്വാസപ്രമാണമാണ്. ഇക്കാര്യം റമ്പാച്ചൻ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? നിക്യാ വിശ്വാസപ്രമാണത്തോടു ഒന്നും കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ പാടില്ലെങ്കിൽ കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ സൂന

---

1) Cf. Denz. 54. 2) Denz. 86.

ഹരദോസ് അങ്ങനെ ചെയ്തു തെറ്റിപ്പോയെന്നു വ
രുന്ന. ഇതു യാക്കോബായക്കാർ സ്വീകരിക്കുന്ന ഒരു
ഉപദേശമാണോ?

എഫേസ്യസ് സൂനഹദോസിന്റെ രണ്ടാം നി
ശ്ചയമായി റമ്പാച്ചൻ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളു
ടെ ശരിയായ അർത്ഥം, ക്രിസ്തു സാക്ഷാൽ ദൈവമാ
ണെന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ചും മറ്റും നിക്യാസ്യൻ
ഹദോസ് തിരുമാനിച്ചതിനു വിപരീതമായി ആർ
ക്കെങ്കിലും വിശ്വാസം ഉണ്ടാക്കുവാനോ എഴുതുവാ
നോ അധികാരമില്ല എന്നത്രേ. അല്ലാതെ സഭയിലു
ള്ള വേറെ വിശ്വാസ വിഷയങ്ങളെ ക്രിസ്തുവിന്റെ
ദൈവത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച നടത്തിയതുപോലെ
ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുവാൻ സഭയ്ക്കു
ഭാവിയിൽ പാടില്ലെന്നല്ല. അങ്ങനെയെങ്കിൽ നി
ക്യാസ്യൻ ഹദോസുമാത്രം മതിയായിരുന്നു. എന്നിനു
രണ്ടു സൂനഹദോസുകൾ കൂടി സഭയുമുണ്ടല്ലോ? നിക്യാ
സ്യൻ ഹദോസ് സകല വിശ്വാസ വിഷയങ്ങളെയും
ചർച്ച ചെയ്തു നിശ്ചയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയായി റമ്പാ
ച്ചൻ തെളിയിക്കുമോ? പാടില്ലെങ്കിൽ നിക്യാസ്യൻ
പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ മാത്രം മതിയെന്നു
റമ്പാച്ചൻ പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്തു്? വായന
ക്കാരെ വഞ്ചിക്കുന്നതിനു റമ്പാച്ചൻ എടുത്തിരിക്കുന്ന
വിദ്യ കണ്ടാലും! എഫേസ്യസ് സൂനഹദോസിന്റെ
രണ്ടാം നിശ്ചയത്തെ തന്റെ ദുരദേശം സാധിക്കുവാ
ൻ എങ്ങനെ ഉദ്വയാഖ്യാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നും
കാണുക! എന്തിനാണു റമ്പാച്ചൻ ഈ ബലപ്പാടെ
ല്ലാം കഴിക്കുന്നതു്? മാർപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരം,
അപ്രമാദിത്വം ആടിയായി കത്തോലിക്കസഭയെ
ദ്യോഗികമായി പിന്നീട് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിട്ടുള്ള

ചില വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ തെറ്റാണെന്നും, നികൃഷ്ട-
വിശ്വാസത്തിനു എതിരാണെന്നും, സൂനഹദോസ് നി-
ശ്ചയങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമാണെന്നും വായനക്കാരെ ശ്ര-
മിപ്പിക്കുവാൻ.

വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയെ-
ന്ന നിലയിൽ റോമ്മാ മെത്രാനു ഞ്ജേ മുഴുവനിലും പ-
രമാധികാരമുണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസം പുരാതന സഭ-
യിലുണ്ടായിരുന്നെന്നും—അപ്പൊസ്തോലന്മാർ തന്നെ
കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നും—യാക്കോബായസഭ സ്വീക-
രിക്കുന്ന ഹുദായ കാനോനും അറബികാനോനുകളും
പ്രസ്തുതമായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതായി മുകളിൽ തെളി-
യിച്ചല്ലോ. ഇങ്ങനെ പുരാതന സഭയിലുണ്ടായിര-
ന്ന ഒരു വിശ്വാസത്തെ — മാർക്സാപ്പായുടെ പരമ-
ധികാരത്തെ—1870-ൽ നടന്ന വത്തിക്കാൻ സൂന-
ഹദോസ് ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത
എന്നല്ലാതെ ഈ വിശ്വാസസത്യത്തെ പുതുതായി
കത്തോലിക്കസഭ കണ്ടുപിടിക്കയല്ല ചെയ്തത്. മുക-
ളിൽ പറഞ്ഞവിധം ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെ
സംബന്ധിച്ച 325-ൽ നിക്വായിൽ നടന്ന വിശ്വാ-
സപ്രഖ്യാപനത്താൽ പുതിയ വിശ്വാസം സഭയിൽ
ഉണ്ടാകയല്ല ചെയ്തത്. അതുപോലെ ഔദ്യോഗിക
പ്രഖ്യാപനത്താൽ ഇവിടെയും പുതിയ വിശ്വാസം
ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ദൈവമാതാവു ശരീരത്തോടുകൂടി ഉ-
യിത്തു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു എന്നുള്ളതു പുരാ-
തന സഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു വിശ്വാസമാണ്.
കത്തോലിക്ക സഭയിലെപ്പോലെ യാക്കോബായസഭ-
യിലും ഈ വിശ്വാസമുണ്ട്. രണ്ടു സഭയിലും ദൈ-
വമാതാവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോപണത്തിനാൾ (വ-
ഷ്ടിപ്പി) പുരാതന കാലംതുടങ്ങി കൊണ്ടാടിവരുന്നു.

കത്തോലിക്കസഭ മാതാവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോപണം ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തത് 1950-ൽ മാത്രമാണ്. ഇക്കാരണത്താൽ പുതിയ വിശ്വാസം കത്തോലിക്കസഭ കണ്ടുപിടിച്ചതായി പറയാമോ? ഇതുപോലെ കത്തോലിക്കസഭ ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിട്ടുള്ള വിശ്വാസ സത്യങ്ങളെല്ലാം പുരാതന സഭയിൽ പരോക്ഷമായിട്ടെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നതാണ്. ഔദ്യോഗിക പ്രഖ്യാപനത്താൽ പുതിയ വിശ്വാസം കണ്ടുപിടിക്കയാണെന്നുള്ള റമ്പാച്ചന്റെ ആരോപണം വായനക്കാരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ദുർവ്യാഖ്യാനമല്ലാതെ അതിൽ യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ കണികപോലുമില്ല.

“ഒരു സൂനഹദോസു സാർവ്വത്രികമാകണമെങ്കിൽ അതിന്റെ നിശ്ചയങ്ങൾ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ചേർക്കണം. ഇരുപതാം...പുരമായികാരം മുതലായവ രോമ്മാക്കാരുടെ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ കാണുന്നില്ലല്ലോ” എന്നു റമ്പാച്ചൻ പറയുന്നു

(II, പുറം 11).

മറുപടി.

ഒരു സൂനഹദോസിൽ തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ള അസംഖ്യം നിശ്ചയങ്ങളെ സാധാരണ ആളുകൾ പ്രാർത്ഥനാ വസരങ്ങളിലും വി. കബ്ബാനയ്ക്കും മറ്റും ചെയ്യുന്ന “വിശ്വാസപ്രമാണ”ത്തിൽ ഒരു സങ്കോരം ചേർത്തിട്ടില്ല. വിവിധ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സൂനഹദോസു നിശ്ചയങ്ങൾ ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നാണു നാം മനസ്സിലാക്കുന്നത്. വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ അവയെല്ലാം ചേർത്തു ചെയ്യുക സാദ്ധ്യമല്ല. യാക്കോബായക്കാർ സ്വീകരിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ മൂന്നു സൂനഹദോസുകളിലെ എല്ലാ നിശ്ചയങ്ങളെയും ചേർത്തു എഴുതി

യിട്ടുള്ള ഒരു വിശ്വാസപ്രമാണം റമ്പാച്ചൻ കാണിച്ചുതരാമോ? സാധാരണ ജനങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നതും വി. കർബാനയ്ക്കു ചൊല്ലുന്നതും നിക്യാ വിശ്വാസപ്രമാണമാണ്. ഇതിൽ നിക്യായുടെ 20 കാനോനുകൾ ചേർത്തിട്ടുണ്ടോ? എഫേസ്യസ് സൂനഹദോസിന്റെ നിശ്ചയങ്ങളൊന്നും നിക്യാവിശ്വാസപ്രമാണത്തിലില്ല. ആകയാൽ നിക്യായിലേയും എഫേസ്യസിലേയും സൂനഹദോസുകൾ സാർവ്വത്രികമല്ലേ?

“ഇരുപതു സൂനഹദോസുകളിൽ സാർവ്വത്രികം ഏതൊക്കെയാണ്? റോമ്മാക്കാർക്കുതന്നെയും ഇതുവരെയും നിശ്ചയമായിട്ടില്ല. പ്രത്യേകിച്ചു 869-ൽ കൂടിയ കൂസ്തന്തിനോ പോളിസിലെ 4-ാം സൂനഹദോസും, 1414-ൽ കൂടിയ കോൺസ്റ്റാൻസ് സൂനഹദോസും ഇതിനു ഉദാഹരണങ്ങളാണ്” (പുറം 11).

മറുപടി.

കത്തോലിക്ക സഭയിലെ ഇരുപതു പൊതു സൂനഹദോസുകളും സാർവ്വത്രികമാണ്. കത്തോലിക്കരുടെ ഏതു സഭാചരിത്രത്തിൽ നോക്കിയാലും അവ കാണാം. വിസ്തരമേറത്താൽ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല. കത്തോലിക്കർ അവയെ സംബന്ധിച്ച ഒരു സംശയവും തോന്നാത്തവിധത്തിൽ അവ തീർച്ചയായ സൂനഹദോസുകളാണ്. 869-ലും, 1414-ലും കൂടിയ സൂനഹദോസുകളും പൊതുസൂനഹദോസുകളായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണ്. അതിൽ കത്തോലിക്കർ ഒരു സംശയവുമില്ല. സംശയമുള്ളതു റമ്പാച്ചൻ കൂട്ടക്കം മാത്രമാണ്.

“ചേദവിപരീതികൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ മാത്രം സാർവ്വത്രിക സൂനഹദോസുകൾ ആവശ്യമാണ്. ദൈവ

കൂപയാൽ ഇത്രേവരെ സുറിയാനിസഭയിൽ പറയ-
ത്തക്ക യാതൊരു വേദവിപരീതവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല³²
(പുറം 11-12).

മറുപടി. വിശ്വാസ വിഷയങ്ങളെ സംബ-
ന്ധിച്ച വിശദീകരണങ്ങൾ ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ അ-
ഥവാ സംശയങ്ങൾ തോന്നുമ്പോൾ സുനഹദോസു-
കൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടാ എന്നുള്ളതിനു വല്ല തെളിവു
ണ്ടോ? കമ്മ്യൂണിസം, നിർമ്മതപ്രസ്ഥാനം മുതലാ-
യവ ലോകത്തിൽ ഇക്കാലത്തു ഉണ്ടായിട്ടും അവ-
യാക്കോബായക്കാരുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിച്ചിട്ടും ഔ-
ദ്യോഗിക പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ വഴി വിശ്വാസികൾക്കു
അവയുടെ തിന്മ മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കേണ്ട ആവ-
ശ്യമില്ലേ? ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വം, വ്യക്തി-
ത്വം, സ്വഭാവങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിഷയങ്ങ-
ളെ സംബന്ധിച്ച പുരാതനസഭയിൽ അബലോപ-
ദേശങ്ങൾ ഉണ്ടായപ്പോൾ പൊതു സുനഹദോസു-
കൾ ഉണ്ടായെങ്കിൽ, ഇവയേക്കാൾ ഭയങ്കരമായി—
ദൈവത്തിന്റെ ആസ്തിപൂർത്തയും സന്മാർഗ്ഗത്തെയും
അടിയോടെ ഇളക്കുന്ന—അബലോപദേശങ്ങൾ
ഇക്കാലത്തു ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കെ പൊതു സു-
നഹദോസുകളുടെ ആവശ്യമില്ലേ? സഭ സജീവമായ
ഒരു സ്ഥാപനമാണ്. പുരാതനകാലത്തുണ്ടായ അ-
ബലോപദേശങ്ങളെ സഭ തന്റെ മക്കൾക്കു ചൂണ്ടി-
ക്കാണിച്ചെങ്കിൽ പിന്നീടുണ്ടായവയെ ചൂണ്ടിക്കാ-
ണിച്ച സത്യവിശ്വാസത്തിൽ അവരെ നിലനിറു-
ത്തേണ്ടയോ?

ഓത്തൊഡോക്സു കക്ഷിക്കാർ ശീശ്മക്കാ-
രും പാഷണ്ഡികളുമാണെന്നാണല്ലോ റമ്പാച്ചന്റെ
കക്ഷി പറയുന്നത്. ഓത്തൊഡോക്സുകക്ഷി യെ

കോബായസഭയിൽ 45 കൊല്ലമായി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു ഭിന്നതയാണ്. എന്നിട്ടും ഒരു പൊതു സൂനഹദോസുകൂടി കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്കാതെ ഹിന്ദുക്കളും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരും മറ്റും ഉൾപ്പെട്ട വിധികർത്താക്കളുള്ള കോടതികൾക്കു എന്തിനാണ് പ്രധാനപ്പെട്ട മതകാര്യങ്ങൾ—പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മുടക്ക ന്യായാനുസരണമാണോ?, പാത്രിയർക്കീസിനു മലങ്കരയിൽ ലെഗലിറ്റി കാര്യമുണ്ടോ?, കത്തോലിക്കാസ്വരൂപനം ശരിയോ?, എ അക്കമോ 18 അക്കമോ ശരിയായ കാരണമെന്തെന്ന് ഇത്യാദി അനേക കാര്യങ്ങൾ—തീരുമാനിക്കാൻ വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നത്? പൊതുസൂനഹദോസു കൂട്ടുവാൻ സഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായ മാർപ്പാപ്പായുടെ ഐക്യത്തിൽ നില്ക്കണം. ആ ഐക്യത്തിൽ നിന്നു വേർപെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു സഭക്കാരും പൊതു സൂനഹദോസു കൂടിയിട്ടില്ല. അതുപോലെ യാക്കോബായക്കാരും കൂടിയിട്ടില്ല. ഈ കാരണം മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടു വേദവിപരീതമില്ലാത്തതിനാലാണ് പൊതുസൂനഹദോസു കൂടാത്തതെന്നു റമ്പാച്ചൻ പറയുന്നതു വായനക്കാരെ വഴിതെറ്റിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ്.

(4) പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമി

അന്ത്യോക്യയിലോ റോമയിലോ?

1. വന്ദ്യദിവ്യശ്രീ ഗീവരഗീസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങനെ യേശുതന്നെ: “പത്രോസിന്റെ ഒന്നാമത്തേ വേലസ്ഥലം യെരൂശലേമും, രണ്ടാമത്തേ പ്രധാനവേലസ്ഥലം അന്ത്യോക്യയും, അവസാനത്തേ വേലസ്ഥലം റോമായുമായിരുന്നു. റോമയിൽ വെച്ചു മരിച്ചെന്നു യാക്കോ

ബായസഭ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്. മരിക്കുന്നതുവരെ അദ്ദേഹംതന്നെ സാർവ്വത്രികസഭയുടെ പ്രധാനയിടയൻ എന്നു സംശയമില്ല. മരിച്ചപ്പോൾ മരിച്ചസ്ഥലത്തേ മെത്രാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയുമായി" (പുറം 115). ഇതിനു മറുപടിയായി റമ്പാച്ചൻ എഴുതുന്നു: "പത്രോസ് റോമ്മായിൽവെച്ചു മരിച്ചെന്നു യാക്കോബായസഭ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്. മരിച്ച സ്ഥലത്തേ മെത്രാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയുമായി എന്നു കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ പറയുന്നു. പത്രോസ് മരിക്കുന്ന സ്ഥലത്താണു തന്റെ പിൻഗാമി ആയിരിക്കേണ്ടതെങ്കിൽ.....ബ. കോറിയച്ചൻ.....കല്ല്യാശ്ശേരിയിലോ, ഓമല്ലൂരോ വെച്ചു മരിച്ചാൽ അച്ചന്റെ അവകാശം ആക്കാണെന്നു അച്ചൻ വിധിക്കട്ടെ. ബ. കോറിയച്ചൻ പണിത വീട് തന്റെ തലമേൽത്തന്നെ വീണുപോയി". (II, പുറം 22). കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ എഴുതിയിരിക്കുന്ന പല വാചകങ്ങളും വിട്ടിട്ടു—ഇടയ്ക്കുള്ളതുപോലും വിട്ടിട്ടു—രണ്ടു ചെറിയ വാചകങ്ങൾ എടുത്തു വായനക്കാരുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു റമ്പാച്ചൻ നടത്തുന്ന വാദകോലാഹലം കണ്ടാലും, യെരൂശലേമിലും അന്ത്യോക്യയിലുമുള്ള സഭകളെ ഭരിച്ചാനായി വേറെ മെത്രാന്മാരെ നിയമിച്ചശേഷം അവസാനത്തേ വേലസ്ഥലമായ റോമ്മായിൽ വന്നു സഭ സ്ഥാപിച്ച പ്രധാന ഇടയൻ എന്ന നിലയിൽ അതിനെ മരിച്ചശേഷം അവിടെ മരിച്ച പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമി റോമ്മായിലല്ലാതെ എങ്ങനെയാണു അന്ത്യോക്യയിൽ ഉണ്ടാകുന്നതു്? വി. പത്രോസ് മരിച്ചപ്പോൾ യെരൂശലേമിലും അന്ത്യോക്യയിലും ഉണ്ടായിരുന്ന മെത്രാന്മാർ പെട്ടെന്നു മരിച്ചില്ലെ

കിൽ ഇപരിൽ ആരാണു വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമി? അന്ത്യോക്യായിൽ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയുണ്ടായെങ്കിൽ യെരൂശലേമിലും ഉണ്ടാകേണ്ടതോ? സഭ മുഴുവനിലും അധികാരമുള്ള മൂന്നു പിൻഗാമികൾ വി. പത്രോസിനുണ്ടാകുമോ? മൂസലിലെ യാക്കോബായ മെത്രാനായ മൂശെ ബർകീഫോ ദേവാലയത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠാകർമ്മത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രസംഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു:—“കേപ്പാ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ശെമോൻ—യോനായുടെ പുത്രൻ, അതായതു ശ്ലീഹന്മാരുടെ തലവനായ പത്രോസ്—റോമ്മായിലേക്കു പോകയും അവിടെ സഭ സ്ഥാപിക്കയും, അതിനെ ശ്ലീഹന്മാരുടെ തലവന്റെ സിംഹാസനമാക്കുകയും, 25 സൌഖ്യങ്ങൾ അതിനെ ഭരിക്കുകയും ചെയ്തു”(1). ഇങ്ങനെ അന്ത്യോക്യായിൽ നിന്നു മാറി റോമ്മായെ ശ്ലീഹന്മാരുടെ തലവന്റെ സിംഹാസനമാക്കി, 25 കൊല്ലം അതിനെ ഭരിച്ച അവിടെവെച്ചു മരിച്ച വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയെ എങ്ങനെയാണു അന്ത്യോക്യായിൽ കാണുന്നതെന്നു റമ്പാച്ചൻ പറഞ്ഞാലും. അന്ത്യോക്യായിൽ വി. പത്രോസ് ഏഴു കൊല്ലം ഭരിച്ചെന്നാണു ചരിത്രം പറയുന്നതു്. 25 കൊല്ലം ഭരിച്ച റോമ്മായിൽ വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയില്ലെന്നും, ഏഴുകൊല്ലം ഭരിച്ച അന്ത്യോക്യായിലാണു ആ പിൻഗാമിയുള്ളതെന്നും പറയുന്നതിന്റെ ന്യായവും യുക്തിയുമെന്തു്? യാക്കോബായസഭയിലെ ഹുദായകാനോനും മറ്റും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന റോമ്മായിലെ പാത്രീയർക്കീസിനാണു സഭ മുഴുവ

1) Moses Barkipo. de dedic. Ecccl. Homil. 1, Cod. Vatic. syr. 159, p. 314.

നിലം അധികാരമുള്ളതെന്നു തന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ മുകൾ ഭാഗങ്ങളിൽ (പുറം 10-13) സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള കോർഎപ്പിസ്കോപ്പായുടെ രണ്ടു മുറിവാചകങ്ങളെ എടുത്താണു റമ്പാച്ചൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലയിൽ "വീടു" ഉരുട്ടിയിടുന്നത്. ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ ഈ വീടു ഉരുണ്ടുവീഴുന്നതു കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ തലയിലോ റമ്പാച്ചന്റെ തലയിലോ?

2. "വി. പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനം അന്ത്യോക്യയിൽ നിന്നു രോമ്മയിലേക്കു മാറ്റി എടുത്തതിനു തെളിവെന്തു?" (മുഖവുര, പുറം 2). "വി. പത്രോസ് അന്ത്യോക്യയിൽ തന്റെ സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അച്ചന്റെ പുതിയസഭ (കത്തോലിക്കസഭ) വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നറിയാമോ? അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ശീശ്ശങ്കാരായിത്തീരുന്നതെങ്ങനെ? രോമ്മിൽ വി. പത്രോസ് യാതൊരു സിംഹാസനവും സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അന്ത്യോക്യയിൽ നിന്നു തന്റെ സിംഹാസനത്തെ മാറ്റി രോമ്മിൽ സ്ഥാപിച്ചു എന്നും പാപ്പാമതക്കാർ (കത്തോലിക്കർ) വിശ്വസിക്കുന്നു. അന്ത്യോക്യയിൽ പത്രോസ് സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചതിന്റെ ഓർമ്മ ഫെബ്രുവരി 22-ാംനു രോമ്മാസഭ കൊണ്ടാടുന്നു. വത്തിക്കാണിലെയും, കൽക്കദോണിയാ സഭയിലെ സകല ഗ്രന്ഥശാലകളെയും അച്ചൻ കൂട്ടരും പരിശോധിച്ചു അന്ത്യോക്യയിൽ നിന്നു രോമ്മിലേക്കു സിംഹാസനത്തെ മാറ്റി എന്നു എന്തെങ്കിലും ഒരു തെളിവു കാണിക്കാമോ" (വിശ്വാസത്യാഗി, പുറം 8)

മറുപടി. കരിമരണപ്രയോഗം നടത്തുന്നവർ എലിവാണപ്പെട്ടിക്ക തീ കൊളുത്തുമ്പോൾ എന്തെ

ഈ ബഹുമാണ നടക്കുന്നതു്. മുകളിലേക്കും താഴേക്കും, പുററിയും കറങ്ങിയും നാനാവശത്തേക്കും എലിവാണങ്ങൾ ചീറ്റിക്കൊണ്ടു പോയുന്നു. മുകളിൽ ഉലരിച്ചിരിക്കുന്ന റമ്പാച്ചൻറെ വാചകങ്ങൾ കൃത്രിമങ്ങളും ദുവ്യാഖ്യാനങ്ങളും വ്യാജങ്ങളും തെറ്റിലുരിപ്പിക്കലും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ ഒരു എലിവാണപ്പെട്ടിതന്നെയാണു്.

വി. പത്രോസിൻറെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമി അന്ത്യോക്യായിലല്ല, - രോമ്മായിലാണെന്നു കത്തോലിക്കർ പറയുന്നതിൻറെ അർത്ഥം വി. പത്രോസ് അന്ത്യോക്യായിൽ ഇരിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ച കസേര (സിംഹാസനം) രോമ്മായിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി എന്നാണെന്നോ അഥവാ അന്ത്യോക്യായിൽ വി. പത്രോസ് സ്ഥാപിച്ച സഭയെ രോമ്മായിലേക്കു കെട്ടിവലിച്ചുകൊണ്ടുപോയി എന്നോ ആണെന്നു വായനക്കാരെ ധരിപ്പിക്കുവാനാണു റമ്പാച്ചൻറെ ശ്രമം. ഇവയൊന്നും കത്തോലിക്കർ വിശ്വസിക്കുന്ന കാര്യമല്ല. "അന്ത്യോക്യാസിംഹാസനം, രോമ്മാസിംഹാസനം" എന്നു പറഞ്ഞാൽ അന്ത്യോക്യായിൽ സ്ഥാപിച്ച സഭ, രോമ്മായിൽ സ്ഥാപിച്ച സഭ എന്നാണർത്ഥം. ഈ സഭ കസേരയോ, കെട്ടിവലിച്ചുകൊണ്ടുപോകാവുന്ന സാധനമോ അല്ല. വി. പത്രോസ് ആദ്യം ജരൂസലേമിലും, പിന്നീടു അന്ത്യോക്യായിലും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു. അന്ത്യോക്യാസഭയെ ഏഴുകൊല്ലം ഭരിച്ചശേഷം വി. പത്രോസ് രോമ്മായിലേക്കു പോയി അവിടെ സഭ സ്ഥാപിച്ചു മെത്രാനായി ഭരിച്ചു. 25 കൊല്ലം വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ ഭരിച്ചതായി മുശെ ബർ കീഫോ എന്നയാക്കോബായ പുണ്യപത്രൻ പറയുന്നതായി മുകളിൽ

പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. (1) വി. പത്രോസ് അന്ത്യോക്യയിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചതിനെ കത്തോലിക്കർ നിഷേധിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ പത്രോസ് അന്ത്യോക്യയിൽ സ്ഥാപിച്ച സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയെത്തന്നെയാണു്.

ഈ സഭയിൽനിന്നു കൽക്കദോണിയാ സൂനഹദോസിൽവെച്ചു 451-ൽ ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട ഏക സ്വഭാവവാദികളിൽ ചില വിഭാഗക്കാരെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു യാക്കോബു് ബർസാനാ സംഘടിപ്പിച്ച യാക്കോബായ സഭയെ അല്ല വി. പത്രോസ് അന്ത്യോക്യയിൽ സ്ഥാപിച്ചതു്. ആകയാൽ കത്തോലിക്കർ അന്ത്യോക്യാസഭ സ്ഥാപിച്ചതിന്റെ തിരുനാൾ ഫെബ്രുവരി 22-ാംനു കൊണ്ടാടുമ്പോൾ യാക്കോബായസഭ സ്ഥാപിച്ചതിന്റെ തിരുനാളല്ല കൊണ്ടാടുന്നതു്. അന്ത്യോക്യാസിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ച തിരുനാൾ കത്തോലിക്കസഭയിൽ കൊണ്ടാടുന്നതു കൊണ്ടു പരമാധികാരമുള്ള സിംഹാസനം അന്ത്യോക്യായിൽ ആണെന്നു അർത്ഥമില്ല. വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചതിന്റെ തിരുനാൾ ജനുവരി 18-ാംനു കത്തോലിക്കസഭയിൽ കൊണ്ടാടിവരുന്നു. റോമ്മിൽ വി. പത്രോസ് സഭ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കത്തോലിക്കർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെന്നു വെച്ചാൽ പറയുന്നതു തികഞ്ഞ വ്യാജപ്രസ്താവനയാണു്. വി. പത്രോസ് റോമ്മായിലെ ആദ്യ മെത്രാനായിരുന്നു എന്നുള്ളതു കത്തോലിക്കരെല്ലാം പൂർണ്ണ

---

1) ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച മറ്റു യാക്കോബായ സാക്ഷ്യങ്ങളും ചരിത്രരേഖകളും "കത്തോലിക്കാസഭയും യാക്കോബായ വാദങ്ങളും" എന്ന എന്റെ ഗ്രന്ഥം 1-5 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ കാണുക.

മായി വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു. വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമി അന്ത്യോക്യയിലല്ല, റോമ്മായിലാണെന്നുള്ളതിനു വത്തിക്കാണിലെ ഗ്രന്ഥശാലകളോ, കൽക്കടോണിനായിലെ ഗ്രന്ഥശാലകളോ പരിശോധിക്കാതെ റമ്പാച്ചന്റെ സഭയിലെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മാത്രം പരിശോധിച്ചാൽ മതി. റമ്പാച്ചന്റെ സഭ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഇടയകാനോനും, അറബി കാനോനുകളും ഇക്കാര്യങ്ങൾ എത്രയും വ്യക്തമായി പറയുന്നുണ്ടെന്നു മുകളിൽ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ (പുറം 38-54).

റമ്പാച്ചനോടു ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ഒന്നു ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അന്ത്യോക്യയിലെ പാത്രിയർക്കീസ് സഭ മുഴുവന്റെയും അദ്ധ്യക്ഷനാണെന്നുള്ളതിനു എവിടെയെങ്കിലും തപ്പിറമ്പാച്ചൻ ഏതെങ്കിലും ചർച്ചകൾക്കുവേണ്ടിവരാമോ? റമ്പാച്ചന്റെ സഭയിലെ ഇടയ കാനോൻ പറയുന്നതു അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസിനു "പൌരസ്ത്യദേശം മുഴുവനിലു"മേ അധികാരമുള്ള എന്നാണ് (മുകളിൽ പുറം 39-40 കാണുക). 325-ൽ സമ്മേളിച്ച നിക്യാ സൂനഹദോസിലെ പിതാക്കന്മാർ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസിനു പൌരസ്ത്യദേശം മുഴുവനിലും അധികാരമുണ്ടെന്നു പറയുമ്പോൾ തലവനായ റോമ്മാപാത്രിയർക്കീസിനോടു അക്കാലത്തു യോജിച്ചുനിന്ന അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസിനാണ്, അല്ലാതെ 6-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന പേരിൽ യാക്കോബ് ബർസാനാ വാഴിച്ച യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിനല്ല എന്നുള്ള കാര്യവും ഇവിടെ പ്രത്യേകം അനുസ്മരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇപ്പോഴും യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസുമാർ എഴുതുന്ന കല്പനകളിൽ "അ

ന്യോക്യായുടെ ശ്ലീഹായ്ക്കു തുടർന്നു സിംഹാസനത്തിന്റെ പാത്രീയർക്കീസ് എന്നു പറയുമെങ്കിലും താൻ വി. പത്രോസ് നെപ്പോലെ സഭ മുഴുവനിലും അധികാരമുള്ള പാത്രീയർക്കീസാണെന്നു പറയുന്നില്ല. 1950 മാർച്ച് 14-ാംനു അപ്പേം പാത്രീയർക്കീസ് ചിങ്ങവനത്തു കൂടിയ വട്ടമേശ സമ്മേളനത്തിലെ നിശ്ചയങ്ങൾക്കു മറുപടിയായി നഖ്കിയ സമാധാന വ്യവസ്ഥകളിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:—“ശ്ലീഹന്മാരുടെ രചനയായ പരിശുദ്ധനായ മാർ പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ വാഴുന്ന അന്യോക്യായുടെയും കീഴ്ക്കൊക്കെയുടെയും പാത്രീയർക്കീസ് സത്യവിശ്വാസത്തിനടുത്ത ആകമാന സ്വറിയാനി സഭയുടെ മഹാപ്രധാനാചാര്യനും പിതാവും ആകുന്നു എന്നു മലയാളത്തുള്ള സുറിയാനിക്കാർ വിശ്വസിക്കാൻ ന്യായമാകുന്നു.” (പെരൾപനി 1950 മാർച്ച് 29-ാംനു-)

ഇവിടെ യാക്കോബായ പാത്രീയർക്കീസ് അന്യോക്യായിലും കീഴ്ക്കൻപ്രദേശങ്ങളിലുമേ തനിക്കു അധികാരമുള്ളതായി പറയുന്നുള്ളു. ഇവ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള എല്ലാവരുടെയുമല്ല, സുറിയാനിക്കാരുടെ മാത്രം മഹാ പ്രധാനാചാര്യനും പിതാവും ആണെന്നു അദ്ദേഹം. ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച സഭ കീഴ്ക്കമാത്രമല്ല, പടിഞ്ഞാറും, വടക്കും, തെക്കും—എല്ലാ ദേശത്തും—വ്യാപിച്ച സാർവ്വത്രിക സഭയാണു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയിൽ സുറിയാനിക്കാർ മാത്രമല്ല, ലത്തീൻ, ഗ്രീക്കു ആദിയായി എല്ലാ റീത്തുകളിൽപെട്ട ക്രിസ്ത്യാനികളുമുണ്ടു്. യാക്കോബായക്കാർ സ്വീകരിക്കുന്ന നിക്യാ, എഫേസ്യസ് എന്നീ രണ്ടു സൂനഹദോസുകളിൽ മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിമാരായി വന്ന ലത്തീൻ റീത്തുകാരായ മേല്പട്ടക്കാരും, പട്ടക്കാരും, ഗ്രീക്കു, സു

റിയാനി എന്നീ റീത്തുകളിൽപ്പെട്ട പാത്രിയർക്കീസുമാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആകയാൽ അക്കാലത്തു സഭാലത്തിൻകാരും, സുറിയാനിക്കാരും, ഗ്രീക്കുകാരും ഉൾപ്പെട്ട ഒരു സമൂഹമായിരുന്നു എന്നു നിസ്സംശയം പറയാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെ ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച സഭാസംഘടനകളിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ ഉൾപ്പെട്ട സംഘമാണെങ്കിൽ അന്ത്യോക്യയിലും കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലുമുള്ള സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെമേൽ മാത്രം ഭരണാധികാരമുള്ള യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസ് എങ്ങനെ സഭ മുഴുവന്റെയും അദ്ധ്യക്ഷനാകും? വി. പത്രോസിനു അന്ത്യോക്യയിലോ, കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലോ, സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മേലോ മാത്രമല്ല ലോകമാകെ വ്യാപിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയുംമേൽ അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണല്ലോ യാക്കോബായ സഭയിലെ പിതാക്കന്മാരും സഭാമന്ദിരങ്ങൾ മേൽപ്പെട്ട്ക്കൊരനൊരു മാർ ജൂലിയോസ് തീരുമേനിയും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിക്കു വി. പത്രോസിനു ലഭിച്ചതുപോലെ സഭ മുഴുവനിലും അധികാരം വേണ്ടേ? എന്നാൽ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസ് ഇങ്ങനെ സഭ മുഴുവനിലും അധികാരമുള്ളതായി ഈ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലും പറയാത്ത സ്ഥിതിക്കു അദ്ദേഹം എങ്ങനെ വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയാകും?

ചരിത്ര രേഖകളെല്ലാം വിളിച്ചു പറയുന്നതു റോമോ പാത്രിയർക്കീസിനു സഭ മുഴുവനിലും പരമാധികാരമുണ്ടെന്നതേ (മുകളിൽ പുറം 38-54, 57 കാണുക). യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിനു സഭ മുഴുവനിലും പരമാധികാരമുള്ളതായി ഒരു ചരിത്രരേഖയുമി

ല്ല. ഇക്കാരണത്താലാണു വി. പത്രോസിന്റെ യ
 മാത്ഥ പിൻഗാമി റോമ്മാ പാത്രിയർക്കീസാണു്, അ
 ന്നോക്യാ പാത്രിയർക്കീസല്ല എന്നു കത്തോലിക്കർ
 പറയുന്നതു്. റമ്പാച്ചൻ ചെയ്യുപുറം ഇക്കാര്യം നി
 ഷേധിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ ഒരു സംഭവം ഓർമ്മ
 യിൽ വരുന്നു. പലർകൂടി ഒരു ഷാപ്പിൽ മദ്യപാനം
 ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കവെ ഉന്മത്തനായ ഒരാൾ കൂട്ടുകാ
 രിൽ മത്തായി എന്നയാൾ ഒരു പെണ്ണാണെന്നു വാ
 ടിച്ചു. "ചുണയുണ്ടെങ്കിൽ ആണാണെന്നു തെളിയി
 ക്കുക" എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം.
 മത്തായിയും മറുക്കുവരും അക്കാര്യം നിഷ്പ്രയാ
 സം തെളിയിച്ചെങ്കിലും സുബോധം നശിച്ച ആ മ
 ദ്യപൻ തെളിവുകളെല്ലാം നിഷേധിച്ചു. എന്തു ചെ
 യ്യം? വി. പത്രോസിന്റെ യമാത്ഥ പിൻഗാമി റോ
 മ്മാ പാത്രിയർക്കീസാണെന്നു റമ്പാച്ചന്റെ സഭയി
 ലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. "യാ
 കോബായ പാത്രിയർക്കീസ് യമാത്ഥ പിൻഗാമി
 യാണെന്നുള്ളതിനു യാതൊരു തെളിവുമില്ല. എ
 ന്നിട്ടും റമ്പാച്ചൻ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ടു് പറയു
 ന്നു, വത്തിക്കാനിലും കൽക്കദോനിയായിലുമുള്ള
 ഗ്രന്ഥശാലകൾ മുഴുവൻ തപ്പി റോമ്മാ പാത്രിയർക്കീ
 സാണു വി. പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയെന്നു തെ
 ളിയിക്കാമോ എന്നു്? സുബോധത്തിനോ, പാണ്ഡി
 ത്വത്തിനോ യാതൊരു കുറവുമില്ലാത്ത ഈ റമ്പാച്ച
 ന്റെ ധർഷ്ട്യത്തിൽ ആർ വിസ്മയിക്കയില്ല! ഇ
 ക്കാര്യം അനിഷേധ്യമായി തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞു.
 റമ്പാച്ചൻ ഇതു നിഷേധിക്കുമോ എന്നാണു് അറി
 യേണ്ടതു്.

3. “അന്ത്യോക്യാ, റോമ്മാ, അലക്സാണ്ട്രീയാ കന്സുന്തിനോപോലീസ് എന്നീ തലസ്ഥാനങ്ങൾക്കു കിട്ടിയട്ടുള്ള ബഹുമാനപ്രഥമതയും മൂപ്പും ഒരു ദിവ്യ നടപടിയല്ല, പിന്നെയോ സഭാപരവും ആചാരപരവും അത്രെ.” (Ecclesiastical and Traditional) -പുറം 23.

മറുപടി. തലസ്ഥാനനഗരങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം നിമിത്തം അന്ത്യോക്യായിലും കന്സുന്തിനോപോലീസിനും ബഹുമാനവും മൂപ്പുസ്ഥാനവും കിട്ടിയതു ശരിയായിരിക്കാം. എന്നാൽ റോമ്മാ പാത്രീയക്കീസിനു മറ്റു സിംഹാസനങ്ങളുടെയും പാത്രീയക്കീസുമാരുടെയും മേൽ പരമാധികാരം ലഭിച്ചതു റോമ്മാ തലസ്ഥാനനഗരമാണെന്നുള്ള കാരണത്താലല്ല, റോമ്മാ മെത്രാൻ വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയും സഭയുടെ പൊതുവായ അദ്ധ്യക്ഷനുമായ യാലാണ്. ആദിമ ശതാബ്ദങ്ങളിൽ മറ്റെല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കാരും റോമ്മായിൽ അതികഠിനമായ മതപീഡനം നടന്നു വന്നിരുന്നതെല്ലാ സഭക്കാരും സമ്മതിക്കുന്നു. ആഴയാൽ തലസ്ഥാന നഗരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യമനുസരിച്ചു പരിഗണിച്ചാൽ റോമ്മാ മെത്രാൻ ലൈതകികമായ ഒരുധികാരവും ലഭിക്കുന്നതിനു സാദ്ധ്യമല്ലായിരുന്നു. റോമ്മാ മെത്രാന്റെ അധികാരം ലൈതകികമല്ല, അപ്പൊസ്റ്റോലന്മാർ കല്പിച്ചിട്ടുള്ള പുരാതന നടപടിയായെന്നു മുകളിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളല്ലോ. മലങ്കരയിലുള്ള മേല്പട്ടക്കാരെ ശിക്ഷിക്കുവാനും മുടക്കുവാനും യാക്കോബായ പാത്രീയക്കീസിനു കിട്ടിയിട്ടുള്ള അധികാരം വെറും ലൈതകികമാണെന്നോ റമ്പാച്ചന്റെ അഭിപ്രായം? അങ്ങനെയെങ്കിൽ പാത്രീയക്കീസിനെ അനുസരിക്കാത്ത

കാഞ്ഞായോക്സുകക്ഷിയിലെ കാതോലിക്കാബാ
 വായും മേല്പട്ടക്കാലം ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ക
 ററക്കാരല്ലെന്നല്ലേ റമ്പാച്ചന്റെ സഭക്കാർ പറയേണ്ട
 ത്? അങ്ങനെയല്ലല്ലോ പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ആക
 യാൽ റോമ്മാമെത്രാനു മറ്റു പാത്രീയർക്കീസുമാരുടെ
 മേൽ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അധികാരം സഭാപരവും ആചാര
 പരവുമാണെങ്കിൽ തന്നെയും അതിനെ വകവെക്കാതെ
 അനുസരണരാഹിത്യത്തിൽ നില്ക്കുന്ന യാക്കോബായ
 കാർ കുററക്കാരല്ലേ?

4. “ഏതെങ്കിലും ഒരു കാലത്തു സാക്ഷാൽ അ
 ന്ത്യോഖ്യൻ പാത്രീയർക്കീസ് റോമ്മാ സിംഹാസ
 നത്തിൽ കീഴിൽ പെട്ടിട്ടുള്ളതായി കേറിയച്ചൻ
 (വി. സി. ഗീവരഗീസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ
 യ്ക്കു) തെളിയിക്കാമോ?” (പുറം 22-23)

മാപടി. റോമ്മാ മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു വി. പത്രോ
 സിനെപ്പോലെ സഭ മുഴുവനിലും പരമാധികാരമുള്ള
 തുകൊണ്ടു് അന്ത്യോക്യാ പാത്രീയർക്കീസും മറ്റു പാ
 ത്രീയർക്കീസുമാരും ആദിമുതൽ റോമ്മാ സിംഹാസ
 നത്തിൽ വിധേയരായിരുന്നു. ഇക്കാര്യമാണു യാ
 കോബായക്കാർ സ്വീകരിക്കുന്ന ഹൃദയ കടന്നോണം
 അറബികാനോനുകളും പറയുന്നതു് (മുകളിൽ പുറം
 38-52; 57 കാണുക).

എഫേസുസ് സൂനഹദോസിന്റെ കാലത്തു
 അന്ത്യോക്യാ പാത്രീയർക്കീസായിരുന്ന യോഹന്നാ
 നെ മഹറോൻ ശിക്ഷയിൽ നിന്നു മാർപ്പാപ്പാ മോ
 ചിച്ചതായി മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളല്ലോ (പുറം
 57). മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു അന്ത്യോക്യാ പാത്രീയർക്കീ
 സ് വിധേയനായിരുന്നെന്നല്ലേ ഇക്കാര്യം തെളിയി

ക്കുന്നത്? മേലധികാരിക്കേ കീഴുള്ളവരുടെ ശിക്ഷ മോചിക്കാൻ സാധിക്കൂ. 451-ൽ നടന്ന കൽക്കസോനിയ സൂനഹദോസിൽ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന മാക്സിമോസ് സംബന്ധിച്ച ആ സൂനഹദോസിന്റെ നിശ്ചയങ്ങളിൽ ഒപ്പുവെച്ച (1) കൽക്കസോനിയ സൂനഹദോസിൽ ലെഹൻ മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിമാരാണ് ആലുക്സം വഹിച്ചതും. ആകയാൽ അന്നും സാക്ഷാൽ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസ് റോമ്മാസിംഹാസനത്തിനു വിധേയനായിരുന്നു. കൽക്കസോനിയ സൂനഹദോസിനു ശേഷമാണ് യാക്കോബ് ബർടാനാ അനധികൃതമായി "അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസ്" എന്ന പേരിൽ മർട്ടിനിൽ സേർജിയൂസിനെ പാത്രിയർക്കീസായി വാഴിച്ചത്. ഇങ്ങനെയാണ് യാക്കോബായസയിൽ ആദ്യമായി പാത്രിയർക്കീസുണ്ടാകുന്നത്. വി. പത്രോസ് സ്ഥാപിച്ച അന്ത്യോക്യാസിംഹാസനത്തോടു യാക്കോബ് ബർടാനാ അനധികൃതമായി സ്ഥാപിച്ച യാക്കോബായസിംഹാസനത്തിനു യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല.

(5) യാക്കോബ് ബർടാനാ.

"കൽക്കസോനിയ സൂനഹദോസ് കൂടിയതുകിന്ത്യവർഷം 451-ൽ ആണല്ലോ. വി. യാക്കോബ് ബർടാനാ 543-ൽ ആണു സ്ഥാനാഭിഷിക്തനായത്...പ്രസ്തുത സൂനഹദോസും വി. യാക്കോബ് ബർടാനായുടെ സ്ഥാനാഭിഷേകവും തമ്മിൽ 100 വർഷത്തോളം അകലമുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്കു യാക്കോബാ

---

1) ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ഏഴുതീയ "കൽക്കസോനിയ സൂനഹദോസ്" പുറം 70, 137 കാണുക.

യ സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ യാക്കോബ് ബുർടാനായാണെന്നു എങ്ങനെ പറയാം?" (പുറം 24).

മറുപടി. 451-ൽ സമ്മേളിച്ച കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസിൽ വെച്ചു മുടക്കപ്പെട്ട് ഏക സഭ്യ സഭയിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കൃതരായവർ ഏക സ്വഭാവവാദികൾ (Monophysites) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഇവർ കാലാന്തരത്തിൽ ഇരുപതോളം വിഭിന്ന വിഭാഗക്കാരായിത്തീർന്നു മിക്കവാറും നാമാവശേഷമാകാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ 543-ൽ അഭിഷിക്തനായ യാക്കോബ് ബുർടാനാ ഇജിപ്ത്, സിറിയ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന ഏക സ്വഭാവവാദികളെ സംഘടിപ്പിച്ചു സേർജിയൂസിനെ അവരുടെ പാത്രിയർക്കീസായി വാഴിച്ചു. മറ്റു ഏക സ്വഭാവവാദികൾ ഇപ്പോൾ ഇഗ്ലൂായ, അബിസ്സീനിയൻ, അമ്മേനിയൻ എന്നീ സഭകളിൽ സ്വതന്ത്രകക്ഷികളായി നില്ക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസിന്റെ കാലത്തുണ്ടായ ഏക സ്വഭാവവാദികളിൽ നിന്നു 100 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞുണ്ടായ ഒരു സഭാവിഭാഗമാണു യാക്കോബായസഭ. ആകയാൽ കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസിന്റെ കാലത്തു "യാക്കോബായ" എന്നു പ്രത്യേകിച്ചു നാമമുള്ള ഈ സഭയില്ലായിരുന്നു. യാക്കോബ് ബുർടാനാ ഇങ്ങനെയൊരു പ്രത്യേക സഭയെ സംഘടിപ്പിച്ചതു കൊണ്ടാണു യാക്കോബായ സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ യാക്കോബ് ബുർടാനായാണെന്നു പറയുന്നതു് (എന്റെ തെങ്ങേലിപ്രസംഗം, പുറം 26-40 കാണുക)

(6) ദൈവം എഴുന്നേറ്റിട്ടു മഹാന്മാർ.

ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ യാക്കോബുബുർടാനാ

യെയും, കേരളത്തിൽ 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇട്ടി
ത്തൊമ്മൻ കത്തനാരെയും ദൈവം എഴുന്നേല്പിച്ചതു
പാതാളവാതിലുകൾ സഭയെ ജയിക്കയില്ലെന്നുള്ളതി
നു ശക്തിമത്തായ തെളിവായി റമ്പാച്ചൻ പറയു
ന്നു (II, പുറം 35—36)

മറുപടി. ഇരുപതോളം വിഭിന്ന വിഭാഗക്കാരാ
യി ചിന്നിച്ചിതറിയ ഏകസ്വഭാവവാദികൾ മിക്കവാ
രും നാമാവശേഷമാകാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് യാ
ക്കോബുബർടാനാ അവരെ സംഘടിപ്പിച്ചതു്. യാ
ക്കോബുബർടാനാ ഇല്ലായിരുണെങ്കിൽ യാക്കോബാ
യസഭ എന്നൊരു സഭ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടാകയില്ലാ
യിരുന്നു. ഇതുപോലെ ദുവാഗിക്കാരനും മാർപ്പാപ്പാ
യുടെ നാമത്തിൽ വ്യാജലേഖനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന
തിൽ വിരതനുമായ ആഞ്ഞിലിമൂട്ടിൽ ഇട്ടിത്തൊ
മ്മൻ കത്തനാർ ഇല്ലായിരുണെങ്കിൽ കേരളത്തിൽ
യാക്കോബായസഭ എന്നൊരു സഭയും ഉണ്ടാകയില്ലാ
യിരുന്നു. (എന്റെ തെങ്ങേലിപ്രസംഗം, പുറം 25-
65 കാണുക) പക്ഷേ ഇവർ ദൈവം എഴുന്നേല്പിച്ച
താനോ എന്നുള്ള കാര്യം റമ്പാച്ചൻ തെളിയിക്കേ
ണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നെസ്തോറിയസ്, ലൂഥർ ആദിയായ
വർ ഇല്ലായിരുണെങ്കിൽ നെസ്തോറിയൻ സഭയോ,
പ്രോട്ടസ്റ്റൻ്റ് സഭകളോ ഇന്നു ലോകത്തിൽ ഉണ്ടാക
യില്ലായിരുന്നു. ഇവരെ ദൈവം എഴുന്നേല്പിച്ചതാ
ണെന്നു ഇവരുടെ സഭാംഗങ്ങൾ പറയുമെങ്കിലും റമ്പാ
ച്ചൻ അതു വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ? ലോകത്തിലെ പ
ണ്ഡിതന്മാർ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടോ? അതുപോലെ യ
ഥാർത്ഥമായ ചരിത്രരേഖകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പരി
ശോധിക്കുമ്പോൾ യാക്കോബുബർടാനായും ഇട്ടി
ത്തൊമ്മൻ കത്തനാരും ദൈവത്താൽ എഴുന്നേല്പിക്ക

പ്പെട്ടവരായിരിക്കുമോ എന്നാണ് അറിയേണ്ടതു്-
യാക്കോബായക്കടക്കം ഇവർ ദിവ്യപുരുഷന്മാരായി
രിക്കാം. എന്നാൽ "കാക്കയ്ക്കം തൻകണ്ടു പൊൻ
കണ്ടു" എന്നുള്ള പ്രമാണം അനുസ്മരിച്ച ചിന്തിക്ക
ന്ന ഇതരസഭാപണ്ഡിതന്മാർക്കോ?

6. വായനക്കാരെ വഞ്ചിക്കുന്നു.

വായനക്കാരെ സ്പഷ്ടമായി വഞ്ചിക്കുന്ന അനേ
കം പ്രസ്താവനകൾ സലാമറമ്പാന്റെ പുസ്തകത്തിൽ
ആദ്യനും കാണാവുന്നതാണ്. അവയിൽ ചിലതി
നെ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1. "റോമൻ ചക്രവർത്തികൾ ക്രിസ്ത്യാനികളാ
യപ്പോൾ സാർവ്വത്രിക സുനഹദോസുകൾ വിളിച്ചുകൂ
ട്ടി. ഇവർ വിശ്വാസദോഹികളായപ്പോൾ ഇതു സാ
ധിക്കാതെ വന്നു" (II, പുറം 13)

മറുപടി. ക്രൈസ്തവരാജാക്കന്മാരോ ചക്രവ
ർത്തിമാരോ ഇല്ലെങ്കിൽ സുനഹദോസുകൾ നടത്തു
വാൻ സഭയ്ക്കു പാടില്ലെന്നുണ്ടോ? ജരസലേമിൽ ക്രി
സ്തീയ അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ സുനഹദോസ് രാജാക്ക
ന്മാരല്ലെല്ലോ വിളിച്ചുകൂട്ടിയതു്. (നട. 15 കാണുക)
ചക്രവർത്തിമാരും രാജാക്കന്മാരും ആദ്യകാലത്തേ
പൊതുസുനഹദോസുകൾ വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനും, അവ
യിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന മെത്രാന്മാർക്ക് യാത്രാസൗ
കര്യങ്ങളും വാസസ്ഥലങ്ങളും മറ്റും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടു
ക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു എന്നല്ലാതെ
പൊതുസുനഹദോസുകളുടെ ആദ്യന്തരകാര്യങ്ങളിൽ
അവർ പ്രവേശിച്ചിരുന്നില്ല. ഉദാഹരണമായി നി

ക്രമം സൂനഹദോസിൽ കോൺസ്റ്റന്റയിൽ ചക്രവ
 ത്തി സന്നിഹിതനായിരുന്നെങ്കിലും ചില മെത്രാന്മാ
 രുടെമേൽ കുറ്റങ്ങൾ ആരോപിക്കപ്പെടുന്നതു കേട്ട
 കൊണ്ടിരുന്ന ചക്രവർത്തി അവയെപ്പറ്റി അഭിപ്രാ
 യമൊന്നും പറയാതെ സൂനഹദോസിൽ ഉണ്ടായിര
 ുന്ന മെത്രാന്മാരോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി മഹാ
 നായ വി. ഗ്രിഗോറിയോസ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു:—
 “നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ ആളുകളാണ്. ഈ പരാ
 തികളെ സംബന്ധിച്ച നിങ്ങൾതന്നെ പരിശോധന
 നടത്തുവിൻ. ദൈവികകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി വിധിപ്ര
 സ്താവികക എന്നുള്ളതു നമ്മെപ്പോലുള്ളവർക്കു അനു
 യോജ്യമല്ല”(1). പൊതുസൂനഹദോസുകളിൽ മേല്പട്ട
 ക്കാർ മാത്രമാണു വിശ്വാസകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി തീരു
 മാനങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. കത്തോലിക്കസഭയിൽ
 നിന്നു വേർപിരിഞ്ഞതിനുശേഷം യാതൊരു അക
 ത്തോലിക്കസഭയിലും പൊതുസൂനഹദോസ് നടത്തു
 ട്ടില്ലാത്തതുപോലെ യാക്കോബായസഭയിലും നടത്തു
 ട്ടില്ല. അതിന്റെ കാരണം പൊതുസൂനഹദോസു
 കൾക്കു വിലയും പ്രാമാണ്യവും സാധുത്വവും നൽകുന്ന
 രോമ്മാ മാർപ്പാപ്പായുടെ അധികാരത്തിൽ നിന്നു അ
 കത്തോലിക്കസഭകൾ വേർപിരിഞ്ഞു എന്നുള്ളതുമാ
 ത്രമാണ്. ഇങ്ങനെ പുരാതനസഭയിലേപ്പോലെ യാ
 കോബായസഭയിൽ പൊതുസൂനഹദോസ് നടക്കാ
 ത്തതിന്റെ കാരണം ക്രിസ്തീയരാജാക്കന്മാർ വിശ്വാ
 സമില്ലാത്തവരായതുകൊണ്ടാണെന്നു റമ്പാച്ചൻ പറ
 യുന്നതു വായനക്കാരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കാനാണ്.

2. “381-ൽ കസ്തന്തിനോപോലീസിൽ ക്രി
 സ്തീയ സാമൂഹിക സൂനഹദോസ് പ്രാദേശികമായി

1) Gregorius, De titulo Sacerdotis in Exod. 20.

രണ്ടു എന്തെങ്കിലും വടശ്ശേരി പറയുന്നു. അതും വ്യാജമല്ലേ?" (പുറം 34).

മുപടി. "ഇവിടെ റമ്പാച്ചൻ മലങ്കര നസ്രാണികളും ക്രൈസ്തവ പുനരവ്യവസ്ഥയും" എന്ന പേരിൽ 1952-ൽ ഞാൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 21-22 പുറങ്ങൾ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പുറങ്ങളിൽ ഞാൻ എഴുതിയിട്ടുള്ള വാചകം ഇങ്ങനെയാണ്:—"പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദൈവത്വത്തെ നിഷേധിച്ച മക്കദോനിയോസിനെ ശപിക്കുവാൻ 381-ൽ സമ്മേളിച്ചതും, വളരെക്കാലം പൗരസ്ത്യദേശത്തേ ഒരു പ്രാദേശിക സൂനഹദോസായി മാത്രം അറിയപ്പെട്ടവനുമായ കോൺസ്റ്റന്റിനോപ്പിൾ സൂനഹദോസ് വാശ്വാത്യ പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തേ പൊതുസൂനഹദോസായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടതു റോമ്മാ മാർപ്പാപ്പായുടെ അംഗീകരണത്തിനുശേഷം മാത്രമാണ്". ഈ വാചകത്തിന്റെ അവസാനത്തെ ഭാഗം (കോൺസ്റ്റന്റിനോപ്പിൾ സൂനഹദോസ് പിന്നിട്ട പൊതു സൂനഹദോസായിത്തീർന്നു എന്ന ഭാഗം) മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടു കസ്തന്തനോപ്പോലീസിലെ സൂനഹദോസ് പ്രാദേശിക സൂനഹദോസായിരുന്നെന്നു മാത്രം ഞാൻ പറയുന്നതായി എന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ പുറം കാണിച്ചു വായനക്കാരെ റമ്പാച്ചൻ വഞ്ചിക്കുന്നതു മറ്റു വഞ്ചനകൾപോലെ ഒന്നാണെന്നല്ലാതെ എന്താണു പറയേണ്ടതു്?

കോൺസ്റ്റന്റിനോപ്പിൾ സൂനഹദോസിനെപ്പറ്റി കത്തോലിക്ക സഭയുടെ ബലശത്രുവായ ഡോളിബർ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:—"It was a Council of

‘Oriental Bishops only, and acquired the authority of an Oecumenical Synod by the subsequent acceptance and confirmation of the Pope’ (2) (“ഇതു പൗരസ്ത്യ മെത്രാന്മാർ മാത്രം ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു സൂനഹദോസായിരുന്നു. മാപ്പാപ്പാ പിന്നീട് സ്വീകരിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തതു നിമിത്തം ഇതിനെ പൊതു സൂനഹദോസിന്റെ പ്രാമാണ്യം ലഭിച്ചു” (ഡോളിഞ്ചർ, സഭാചരിത്രം, II, 220).

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള (പുറം 45) ഹെർബെർട്ട് സ്കോട്ട് എന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്ററു പണ്ഡിതൻ “പൗരസ്ത്യസഭകളും പാപ്പാസ്ഥാനവും” എന്ന തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു:— “In 381 was held the Second General Council, the first of Constantinople. This council, of which we possess little information beyond scattered notices in Socrates, Sozomen and Theoderet; is reckoned oecumenical now. But it was not so either in its convocation or in its composition. It became reckoned as a General Council later, when approved by Rome and the West.” (3)

പരിഭാഷ:— “381-ൽ രണ്ടാമത്തെ പൊതുസൂനഹദോസ്, അതായതു ആദ്യത്തെ കോൺസ്റ്റന്റിനോപ്പിൾ സൂനഹദോസ് സമ്മേളിച്ചു. സോക്രട്ടീസ്, സോസെമെൻ, തെദോദോററ് എന്നീ ചരിത്രകാരന്മാർ നൽകുന്ന ചിന്നഭിന്നമായ വിവരങ്ങൾ കൂടാതെ അല്പമാത്രം ജ്ഞാനം നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഈ സൂനഹദോസ് ഇപ്പോൾ പൊതുസൂനഹദോ

---

2) Dollinger, Hist. Ch. II, 220
 3) S. H. Scott. o. c. p. 138

സായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതു വിളിച്ചുകൂട്ടപ്പെട്ടപ്പോഴോ, നടന്നപ്പോഴോ ഒരു പൊതുസ്മനഹദോസായിരുന്നില്ല. ഇതു പിന്നീട് റോമ്മായും പാശ്ചാത്യദേശവും അംഗീകരിച്ചപ്പോഴാണ് ഒരു പൊതു സ്മനഹദോസായിത്തീർന്നത്” (സ്കോട്ട് പുറം 138). ഇങ്ങനെ കത്തോലിക്കസഭയെ കുറിച്ചുമായി ഭേദിച്ചിരുന്ന ഡോളിബർഗ്, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുൾഗ്രന്ഥകാരനായ സ്കോട്ടും കോൺസ്റ്റന്റിനോപ്പിൾ സ്മനഹദോസ് ആദ്യം പ്രാദേശികമായിരുന്നെന്നും പിന്നീട് മാർപ്പാപ്പായുടെ അംഗീകാരത്താൽ മാത്രമാണ് അതു പൊതുസ്മനഹദോസായിത്തീർന്നതെന്നുമുള്ള ചരിത്രസത്യങ്ങൾ ഹൃദയപരമാർത്ഥയോടുകൂടി പറയുമ്പോൾ അവരെക്കാൾ സത്യവും പരമാർത്ഥ ഹൃദയവും കത്തോലിക്കസഭയോടു സ്നേഹമുള്ള സലാമറമ്പാനെന്ന സന്യാസിശ്രേഷ്ഠൻ ഇക്കാർയ്യങ്ങളെല്ലാം നിഷേധിച്ചു എന്റെ വാചകത്തിന്റെ ഒരു പകുതി വായനക്കാരെ കാണിച്ചുകൊണ്ടും, എന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ പുറം ചൂണ്ടിക്കുറഞ്ഞിട്ടുകൊണ്ടും എന്നെ കള്ളനാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും, വായനക്കാരെ വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. യാക്കോബായക്കാർ പൊതുസ്മനഹദോസായി സ്വീകരിക്കുന്ന കോൺസ്റ്റന്റിനോപ്പിൾ സ്മനഹദോസ് വാസ്തവത്തിൽ പൊതുസ്മനഹദോസായതു റോമ്മാ മാർപ്പാപ്പായുടെ അംഗീകാരം നിമിത്തമാണെന്നുള്ള ചരിത്രവസ്തുത റമ്പാച്ചൻ എങ്ങനെ സഹിക്കും? അതുകൊണ്ടാണ് എന്റെ വാചകം മുഴുവനും ഉദ്ധരിക്കാതെ എന്നെ കള്ളനാക്കാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കുന്നത്. ആരാണ് വാസ്തവത്തിൽ കള്ളൻ? “ചക്കിൻ വെച്ചതു കൊക്കിൻ പറന്നതു പോലെ” അല്ലേ ഇതു?”

3. “റോമ്മായിലെ എപ്പിസ്കോപ്പാ ആയിരുന്ന ഓമാസോസ് അന്ത്യോഖ്യയിലെ ന്യായമായ എപ്പിസ്കോപ്പാ ആയിരുന്ന പ്ലാവിയാനോസിനെ വകവയ്ക്കാതെ അവിടെ ഒരു വഴക്കുണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ കസ്തന്തിനോ പോലീസിൽ 381-ൽ ചേർന്ന സാമൂതിരിക സൂനഹദോസ് ആ കാര്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ഓമാസോസിനു ഒരു ശാസനക്കത്തു അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു” (പുറം 12).

മറുപടി. റമ്പാച്ചന്റെ ഈ പ്രസ്താവന കേട്ടാൽ സൂനഹദോസിലെ പിതാക്കന്മാർക്കാണ് മാർപ്പാപ്പായെക്കാൾ അധികാരമുള്ളത് എന്ന് തോന്നിപ്പോകും. വാസ്തവത്തിൽ എന്താണ് സംഭവിച്ചത്? കോൺസ്റ്റന്റിനോപ്പിൾ സൂനഹദോസിലെ പിതാക്കന്മാർ മഹനീയ നഗരമായ റോമ്മായിൽ സമ്മേളിച്ചിട്ടുള്ള ഓമസുസ് മാർപ്പാപ്പായോടും അംബ്രോസിസ്, ബ്രിട്ടോണി, വലേരിയൻ ആദിയായ മറ്റുമെത്രാന്മാരോടും ഏക ശരീരത്തിലെ അംഗങ്ങൾ എന്ന രൂപംപോലെ യോജിച്ചുകൊണ്ടു നാനാതരത്തിൽ ആതിയോസ് കക്ഷിയിൽനിന്നു തങ്ങുകക്കണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പീഡകളെ ക്ഷമാപൂർവ്വം സഹിച്ചു നികൃഷ്ടവിശ്വാസം പൂർണ്ണമായി പാലിച്ചവരെന്നും, കോൺസ്റ്റന്റിനോപ്പിളിൽ നെക്റ്റാരിയസിനെയും, അന്ത്യോക്യയിൽ ഫിലാവിയനെയും, ജരസലേമിൽ ക്രിസോസ്തോമനെയും മെത്രാന്മാരായി തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നതും വിവരിച്ചു ചീർപ്പമായ ഒരു രേഴത്തു 382-ൽ ഓമസുസ് മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു അയച്ചുകൊടുത്തു. (4) ഈ സംഭവത്തെയാണ് മാർപ്പാപ്പാ

4) Cf. Kirch S.J., Enchir. Fons. Hist. Ecc. 649, 654

അന്ത്യോക്യായിൽ വഴക്കങ്ങളാക്കിയെന്നും, സൂനഹദോസിലെ പിതാക്കന്മാർ മാർപ്പാപ്പായെ ശാസിച്ചു എഴുത്തയച്ചെന്നും മറുമായി റമ്പാച്ചൻ വായനക്കാരെ ധരിപ്പിക്കുന്നത്. ചരിത്ര സംഭവങ്ങളെ ഈ വിധത്തിൽ വ്യഭിചരിപ്പിച്ചാൽ സത്യമെന്ന പുണ്യതലോകത്തിൽ കണിക്കാണാനെങ്കിലും കിട്ടുമോ?

കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ സൂനഹദോസുതന്നെയും മാർപ്പാപ്പായുടെ അംഗീകരണത്താലാണു പൊതുസൂനഹദോസായിത്തീർന്നതെന്നു 2-ാം ഖണ്ഡികയിൽ പ്രസ്താവിച്ചല്ലോ. അങ്ങനെയെങ്കിൽ കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിളിലെ പിതാക്കന്മാരെങ്ങനെയാണു മാർപ്പാപ്പായെ ശാസിക്കുന്നത്? ഇനി ശാസിച്ചാലും അതിനു വല്ല വിലയുമുണ്ടോ? അപ്പനെ മക്കൾ ശാസിക്കയോ പ്രഹരിക്കയോ ചെയ്യാൻ അപ്പനു മക്കളുടെമേലുള്ള അധികാരം പോകുമോ? "അപ്പനെ ഞങ്ങൾ അടിച്ചു" എന്നു മക്കൾ കൊട്ടിപ്പോഷിക്കുന്നതോ അഭിമാനകരം? ലജ്ജയില്ലെങ്കിൽ എന്താണു പറയുവാൻ എഴുതുവാൻ പാടില്ലാത്തതു്?

കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിളിലെ പിതാക്കന്മാർ രോമ്മാ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ സിംഹാസനത്തിനു ബഹുമാനസ്ഥാനം ലഭിക്കണമെന്നുള്ള മൂന്നാം നിശ്ചയം പാസ്സാക്കി. * എന്നാൽ പുരാതനകാലത്തുടങ്ങി രോമ്മാ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അലക്സാണ്ട്രിയ സിംഹാസനത്തിനായിരുന്നു ബഹുമാനസ്ഥാനം. തന്നിരിക്കണം ഈ 3-ാം നിശ്ചയം

* രോമ്മാ സിംഹാസനത്തിലെപ്പോലെ പരമാധികാരമല്ല, ബഹുമാനമാണു അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടതു്.

ത്തെ മാർപ്പാപ്പാ അംഗീകരിച്ചില്ല. ഇങ്ങനെ ഈ നിശ്ചയം വിലയില്ലാത്തതായിത്തീർന്നപ്പോൾ 451-ൽ കൽക്കദോനിയാ സൂനഹദോസിൽ 28-ാം നിശ്ചയമായി ഇതു വീണ്ടും അവതരിപ്പിച്ചു. അവിടെയും അന്നത്തേ ലെഹാൻ മാർപ്പാപ്പാ ഈ നിശ്ചയത്തെ അംഗീകരിച്ചില്ല. സൂനഹദോസിലെ മേല്പട്ടക്കാരെല്ലാവരും കൂടി യോജിച്ച് പാസ്സാക്കുന്ന നിശ്ചയങ്ങളെപ്പോലും തക്ക കാരണത്താൽ റോമോമെത്രാനും അംഗീകരിക്കുകയോ, അംഗീകരിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യാമെന്നും, മാർപ്പാപ്പായുടെ അംഗീകാരം ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എല്ലാ മേല്പട്ടക്കാരും കൂടി സൂനഹദോസുകളിൽ പാസ്സാക്കുന്ന നിശ്ചയങ്ങൾക്കുപോലും യാതൊരു വിലയും സിദ്ധിക്കയില്ലെന്നുമാണു കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ സൂനഹദോസിന്റെ ചരിത്രം വാസ്തുവത്തിൽ തെളിയിക്കുന്നതു്. റമ്പാച്ചനാകട്ടെ മാർപ്പാപ്പാ അന്ത്യോക്യയിൽ ഒരു മുട്ടാളനെപ്പോലെ വഴക്കുണ്ടാക്കിയെന്നു പറഞ്ഞു ചരിത്രസംഭവങ്ങളെയെല്ലാം കീഴ്മേൽ മറിച്ചു വായ്ക്കുന്നവരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്നു. മാർപ്പാപ്പാ ഉണ്ടാക്കിയ വഴക്കു എന്താണ്? റോമോയിൽ വസിക്കുന്ന മാർപ്പാപ്പാ ഭരണമായ അന്ത്യോക്യയിൽ എങ്ങനെ വഴക്കുണ്ടാക്കും? വഴക്കുണ്ടായെങ്കിൽ തന്നെയും പൌരസ്ത്യദിക്കിൽ മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു എന്നല്ലേ ഈ വഴക്കിന്റെ തന്നെ അർത്ഥം? ഇപ്പോഴത്തേ മാർപ്പാപ്പാ റമ്പാച്ചന്റെ യാക്കോബായ- പാത്രിയർക്കീസിനോടു വഴക്കിനു പോകുന്നുണ്ടോ? ഇപ്പോഴത്തേ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസ് മാർപ്പാപ്പായുടെ അധികാരത്തിനു വിധേയനല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് യാതൊരു വഴക്കിനും മാർപ്പാപ്പാ പോകാത്തതെന്നു റമ്പാച്ചൻ സ

മതിക്കുമല്ലോ. അങ്ങനെയെങ്കിൽ പുരാതനകാലത്തു അന്ത്യോക്യാ രോമ്മാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരത്തിനു വിധേയമായിരുന്നു എന്നല്ലേ ഈ വഴക്കത്തെപ്പറ്റി ചിലർ ചോദിക്കുന്നത്? ഒരു പാത്രിയർക്കീസിനു മറ്റൊരു പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെ ഭരണത്തിന്തിരിയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു നിക്യായയിലെ പിതാക്കന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നാണു റമ്പാച്ചൻ വായനക്കാരെ ധരിപ്പിക്കുന്നത് (പുറം 12). ഒരു ഇടവകവികാരി മറ്റൊരു ഇടവക വികാരിയുടെ ഇടവകയിൽ പ്രവേശിച്ചു മാമ്മോദീസാ, വിവരഹം മുതലായ കൂടാശകൾ നടത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിനെ നിരോധിച്ചു നീയുമുണ്ടാക്കിയാൽ അതോടുകൂടി എല്ലാ ഇടവകകളിനേയും അധികാരമുള്ള അവിടുത്തെ മെത്രാന്റെ അധികാരം നഷ്ടപ്പെടുത്തും, മെത്രാനു ഒരു ഇടവകയിലും കർമ്മം നടത്താൻ പാടില്ലെന്നുമാണോ അർത്ഥം? ഇതുപോലെ സാധാരണ പാത്രിയർക്കീസുമാർ മറ്റൊരു പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെ ഭരണത്തിലിരിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ അധികാരം നടത്തരുതെന്നു നിക്യാസൂനഹദോസ് നിയമമുണ്ടാക്കിയപ്പോൾ അതോടുകൂടി എല്ലാ പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെയും തലവനായ രോമ്മാ പാത്രിയർക്കീസിനു മറ്റൊരു പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെമേൽ അഥവാ സഭ മുഴുവനിലുമുണ്ടായിരുന്ന അധികാരം നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നു റമ്പാച്ചൻ വായനക്കാരെ ധരിപ്പിക്കുന്നതു ന്യായമോ? അങ്ങനെയല്ലല്ലോ നിക്യാസൂനഹദോസിന്റെതായി യാക്കോബായക്കാർ സ്വീകരിക്കുന്ന കാനോനുകളും, പൊതുസൂനഹദോസുകളുടെ ചരിത്രവും വ്യക്തമാക്കുന്നത്? (മുകളിൽ പുറം 38-59 കാണുക).

4. യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആസ്ഥാനം മർട്ടിൻ, അമീദാ (മെസോപ്പൊത്തേമിയായിലുള്ള ഡയർബെക്കർ), ഹോംസ് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ മാറിമാറി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അന്ത്യോക്യയിൽ ഇതുവരെയും യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസുമാർ ആസ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ഇക്കാര്യം കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ തന്റെ "ശകാരവർഷം" എന്ന ലഘുലേഖയിൽ പറയുന്നു (പുറം 14). ഇതിനു മറുപടിയായി സലാമറമ്പാൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു പല യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസുമാരും അന്ത്യോക്യയിൽ വസിക്കയും, അവിടെവെച്ച് മൂറോൻ ക്രൂദാശചെയ്യുകയും, മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കയും മറ്റും ചെയ്തു എന്നാണ് (പുറം 19) യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കേരളത്തിലെ പ്രതിനിധിയായ മാർ ജൂലിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ആസ്ഥാനം പത്തനംതിട്ടയിലുള്ള ഓമല്ലൂരാണ്. തിരുമേനി ചിലപ്പോൾ ആലുവയിലും മൂവാറ്റുപുഴയും കോട്ടയത്തും മറ്റും കുരോമാസങ്ങൾ താമസിച്ചിട്ടുകൊണ്ടോ, ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചു പട്ടം കൊടുത്തതുകൊണ്ടോ തിരുമേനിയുടെ ആസ്ഥാനം ആലുവയിലും മൂവാറ്റുപുഴയിലും കോട്ടയത്തുമാണെന്നു റമ്പാച്ചൻ പറയുമോ? ഇതുപോലെ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസുമാർ കുറോനാൾ അന്ത്യോക്യയിൽ വസിച്ചിട്ടുകൊണ്ടോ, അവിടെവെച്ചു ചില കർമ്മങ്ങൾ നടത്തിയതുകൊണ്ടോ അവർക്കു ആസ്ഥാനം അന്ത്യോക്യയിലാണെന്നു റമ്പാച്ചൻ വായനക്കാരെ ധരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് കരുവഞ്ചനയല്ലേ? "അടുത്ത ഭാവിയിൽ തന്നെ സിറോസനും അന്ത്യോക്യയിലേക്കു മാറ്റുവാൻ ആലോചനയുണ്ട്" എന്നും റമ്പാച്ചൻ പറ

യന്നു. (പുറം 19) അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഇതുവരെ സിംഹാസനം അന്ത്യോക്യയിൽ ആയിരുന്നില്ല എന്ന്ല്ലേ അർത്ഥം? നേരത്തേ സിംഹാസനം അന്ത്യോക്യയിലായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് അവിടെ സ്ഥാപിച്ചു? എന്ന് അവിടെനിന്ന് മാറി? എന്നീ ചോദ്യങ്ങൾക്കു റമ്പാച്ചൻ എന്തു മറുപടി നൽകും?

5. “ഇൻഡ്യയിലല്ലാതെ നമ്മുടെ സഭയോ നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിൽപെട്ട മറ്റു സഭാവിഭാഗങ്ങളോ (യാക്കോബായ എന്ന) ഈ നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നില്ല” (പുറം 26.)

പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്മാർ എഴുതിയിട്ടുള്ള എല്ലാ സഭാചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ലോകത്തിലുള്ള സഭാവിഭാഗങ്ങളെ തരംതിരിക്കയിൽ കത്തോലിക്കാ, നെസ്റ്റോറിയൻ, ഏകസ്വഭാവവാദത്തിൽ നിന്നു ഉത്ഭവിച്ച യാക്കോബായ, ഇഗ്നേഷ്യായ, അബിസ്സീനിയൻ, അർമ്മേനിയൻ എന്നീ സഭകൾ (Monophysite Churches), ഗ്രീക്ക്, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് എന്നിങ്ങനെ അഞ്ചു വലിയ വിഭാഗങ്ങളായിട്ടാണു പറയുന്നതു്. ഗ്രീക്കുസഭയ്ക്കുതന്നെ ഇരുപതു വിഭാഗങ്ങളുണ്ടു്. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് സഭയിൽ 350-ൽ അധികം വിഭാഗങ്ങളുണ്ടു്. “Orthodox Church” (ഓർത്തോഡോക്സു് സഭ) എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഗ്രീക്കുസഭയെയാണു പ്രധാനമായി ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. യാക്കോബായ, ഇഗ്നേഷ്യായ, അബിസ്സീനിയൻ, അർമ്മേനിയൻ എന്നീ നാലു സഭകളെ ഏകസ്വഭാവവാദത്തിൽ നിന്നു ഉത്ഭവിച്ച സഭകൾ (Monophysite Churches) എന്നാണു ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ വിളിക്കുന്നതു്. ഓർത്തോഡോക്സു് എന്നുള്ളപദം തന്നെ ഗ്രീക്കു

ണ്. ഇക്കാലത്തു യാക്കോബായക്കാരുടെ മറ്റും തങ്ങളുടെ സഭയെ "ഓർത്തോഡോക്സസഭ" എന്നു പറയുമെങ്കിലും പണ്ഡിതന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഇക്കാലത്തും "ഓർത്തോഡോക്സസഭ" എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഗ്രീക്കുസഭയെയാണു പ്രധാനമായി മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. ഓക്സ്ഫോർഡ് നിഘണ്ടുവിൽ (Oxford Dictionary) ഓർത്തോഡോക്സ് (Orthodox) എന്ന പദത്തിനു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന അർത്ഥങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:— "The Orthodox Church, the Eastern or Greek recognizing Patriarch of Constantinople as head & the national Churches of Russia, Rumania, etc., in communion with it." (കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ പാത്രിയർക്കീസിനെ തലവനായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള പൗരസ്ത്യ അഥവാ ഗ്രീക്കുസഭയും, അതിനോടു ഐക്യത്തിലിരിക്കുന്ന റഷ്യ, റൂമേനിയ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ പ്രാദേശിക സഭകളുമാണു് ഓർത്തോഡോക്സസഭ). യാക്കോബായ സഭ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ പാത്രിയർക്കീസിനെ തലവനായി സ്വീകരിക്കുകയോ, ഗ്രീക്കുസഭയുടെ ഐക്യത്തിൽ ഇരിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ ഒരു പൗരസ്ത്യ സഭയാകയാൽ "ഓർത്തോഡോക്സസഭ" എന്ന പേരു് യാക്കോബായ സഭയ്ക്കു് പണ്ഡിതന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഇല്ലെന്നു് ഇതിൽ നിന്നു വ്യക്തമല്ലേ? വായനക്കാരിൽ ചിന്താക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിച്ച യാക്കോബായ സഭ യാക്കോബു് ബുർസാനു സംഘടിപ്പിച്ചതല്ലെന്നു വരുത്താനാണു ഇൻഡ്യയിൽ മാത്രമേ യാക്കോബായ സഭയെ യാക്കോബായ എന്ന പേരുകൂട്ടി വിളിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നു റവറച്ചൻ പറയുന്നതു്.

6. "രോമ്മാസഭയിലെ എല്ലാ വിഭാഗക്കാരുടെയും വിശ്വാസപ്രമാണം നേല്ല്" (പുറം 8-9):

മറുപടി. കത്തോലിക്കസഭയിൽ ലത്തീൻ, സുറിയാനി, ഗ്രീക്ക ആദിയായി പല ഭാഷകളിൽ വി. കർബ്ബാനയും മറ്റു കൂടാശകളും നടത്തിവരുന്ന എന്നല്ലാതെ ആ സഭയിൽ വിപരീതങ്ങളായ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളോ, വിശ്വാസസത്യങ്ങളോ ഉള്ള പല സഭാവിഭാഗങ്ങളില്ല. ലത്തീൻകാക്കും, സുറിയാനിക്കാക്കും, ഗ്രീക്കുകാക്കും മറ്റും ഒരേ വിശ്വാസസത്യങ്ങളാണുള്ളത്. എല്ലാവരും മാർപ്പാപ്പായെ നഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായി സ്വീകരിക്കുന്നു.

7. "ഒരു രോമൻസഭയിലോ ഒരു പാപ്പാസഭയിലോ വിശ്വസിക്കണമെന്നു വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ പറയുന്നില്ലല്ലോ. പിന്നെ യഥാർത്ഥ സഭ എന്ത്? എന്ന ചോദ്യത്തിന്റെ മറുപടി എന്താണെന്നു വെച്ചാൽ വേദവിപരീതം ഇല്ലാത്ത സഭയെന്നത്രേ" എന്നിങ്ങനെ റമ്പാച്ചൻ എഴുതുന്നു (വിശ്വാസത്യാഗി, പുറം 2).

മറുപടി. "കാതോലിക്കവും ഐസ്ലാമികവും ഏകവും വിശുദ്ധവുമായ സഭയിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു" എന്നിങ്ങനെ നിക്യാ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിലെ വാചകം കത്തോലിക്കർ, നെസ്തോറിയർ, യാക്കോബായക്കാർ, ഗ്രീക്കുകാർ, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ ആദിയായ ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാം ചൊല്ലിവരുന്നു. ഓരോ സഭക്കാരും വിശ്വസിക്കുന്നതു അവരുടെ സഭയിൽ യാതൊരു വേദവിപരീതവും ഇല്ലെന്നാണ്. ക്രിസ്തു ദൈവമല്ലെന്നും, നിത്യന്മരകമില്ലെന്നും ഇക്കാലത്തു പഠിപ്പിക്കുന്ന റസ്സൽ മതക്കാരുടെ തങ്ങളുടെ സഭ

യിൽ വേദവിപരീതമില്ലെന്നു ധൈര്യസമേതം പറയുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ സത്യസഭയെ എങ്ങനെ കണ്ടുപിടിക്കാം? ഈ സഭകളെല്ലാം ശരിയാണെന്നോ റമ്പാച്ചൻ്റെ അഭിപ്രായം? വേദവിപരീതങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്ന് ആത്മീയമാനിക്കണം? വേദവിപരീതം ഇല്ലെന്നുള്ളതു മാത്രമാണു സത്യസഭയുടെ ലക്ഷണമെങ്കിൽ കാതോലികത്വം (സാർവ്വത്രികത), ഔദ്യോഗികത്വം, ഏകത്വം, വിശുദ്ധി എന്നീ നാലു ലക്ഷണങ്ങൾ സഭയ്ക്കുള്ളതായി നിക്യാവിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും ഏറ്റവും പറയുന്നത് എന്തിന്? ഈ നാലു ലക്ഷണങ്ങളും പൂർണ്ണമായി നിറവേറിയിട്ടുള്ള സഭ ഏതാണെന്ന് ഒരഭ്യന്തരതന്ത്രം അന്വേഷിക്കേണ്ടേ? കത്തോലിക്കസഭയിലേക്കാൾ ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ നാലും തികഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു സഭയെ റമ്പാച്ചൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാമോ? സാലൂമല്ലെങ്കിൽ "റോമൻസഭയും, പാപ്പാസഭ"യും മാത്രമല്ലേ ഏക സത്യസഭ? (ഏക സത്യസഭ എന്ന ഗ്രന്ഥം വായിക്കുക). നിക്യാ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ഏറ്റവും പറയുന്ന ഏകസഭ ഏറ്റവും പുരാതനമായതും, വി. പത്രോസിൻ്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയായ റോമാമെത്രാൻ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായുള്ളതുമായ കത്തോലിക്ക സഭയാണെന്നല്ലേ ചരിത്രരേഖകളും വിളിച്ചു പറയുന്നത്?

കാത്തഡോക്സ് കക്ഷിയെ അബൂജോ പാത്രിയർക്കീസ് മുടക്കിയ അവസരത്തിൽ യാതൊരു വേദവിപരീതവും അവർ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. പാത്രിയർക്കീസിനു മലങ്കരസഭയുടെ സ്വത്തുക്കളിന്മേൽ അവകാശം നല്കുകയില്ലെന്നു വട്ടശ്ശേരി തിരുമേനിയും അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ കക്ഷിയും അന്നു വാദിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. എ

നീന്ദ പാത്രിയർക്കീസ് ഇര കക്ഷിയെ മുടക്കി സഭയിൽനിന്നു ബന്ധിപ്പുകരിച്ചു? വേദവിപരീതമില്ല എന്ന കാരണത്താൽ മുടക്കപ്പെട്ട ആ കക്ഷിയിൽപ്പെട്ടവർ സത്യസഭയുടെ അംഗങ്ങളാകുമോ? റമ്പാച്ചൻ എന്തു പറയുന്നു? മുടക്കോടുകൂടി അവർ സഭയ്ക്കു വെളിയിലായി എന്നല്ലേ റമ്പാച്ചന്റെ സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നത്? "അവരുടെ പൗരോഹിത്യമോ, രഹസ്യങ്ങളോ, നിലപാടോ വി. സഭ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല" എന്നാണല്ലോ റമ്പാച്ചൻ പറയുന്നത് (വിശ്വാസത്യാഗി, പുറം 3). അങ്ങനെയെങ്കിൽ വേദവിപരീതമില്ലാത്ത സഭ സത്യസഭയാണെന്നുള്ള റമ്പാച്ചന്റെ പ്രസ്താവന വായനക്കാരെ വഞ്ചിക്കുവാൻവേണ്ടിയല്ലേ? ഒരു സഭ സത്യസഭയാകണമെങ്കിൽ വേദവിപരീതമില്ലാതിരിക്കണമെന്നുമായല്ല മേലധികാരിയുടെ (സഭാദ്ധ്യക്ഷന്റെ) മുടക്കുകൂടി ഇല്ലാത്തതായിരിക്കണമെന്നു റമ്പാച്ചൻ ഇനിയെങ്കിലും ധരിച്ചാലും.

8. കന്യാകാലിക്കാസഭയിൽ മർദ്ദനപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നെന്നും, പിതാക്കന്മാരെ വധിക്കയും ലഭിക്കാപിലകളും ജനങ്ങളെ കൊന്നൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നെന്നും റമ്പാച്ചൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു (വിശ്വാസത്യാഗി, പുറം 4; കാതോ. മുഖവുര, പുറം 2; II, 32)

മറുപടി. ചരിത്രസംഭവങ്ങളെ കൂട്ടിക്കഴിച്ചു പ്രതിപാദിച്ച വായനക്കാരുടെ കണ്ണിൽ മണ്ണിടാനാണു റമ്പാച്ചൻ ഇവിടെ ശ്രമിക്കുന്നത്.

പുരാതനകാലത്തു സഭ ഭൃശ്ശാഘ്യാക്കാരായ പാഷണ്ഡികളെ "മഹറോൻ" (ശാപം) ചൊല്ലുകയോ, ആ ഭൃശ്യാത്മികമായി മറ്റു തരത്തിൽ ശിക്ഷിക്കുകയോ മാ

ത്രമേ ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ. എന്താൽ റോമ്മൻ ചക്രവ
 ത്തിമാർ ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീർന്നപ്പോൾ അവർ
 സ്വീകരിച്ചിരുന്ന വിശ്വാസത്തിന് എതിരായി നി
 ന്ന മേല്പട്ടക്കാരെയും വൈദികരെയും ജനങ്ങളെയും
 പാഷണ്ഡികളായി പരിഗണിച്ചു പലതരത്തിൽ പീ
 ഡിപ്പിച്ചിരുന്നു. മതവിഷയങ്ങളിലുള്ള തീക്ഷ്ണത
 നിമിത്തവും, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ മതഭി
 ന്നതകൾ ഉണ്ടായാൽ നാട്ടിൽ ഭയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളും
 കലഹങ്ങളും വളർച്ച സമാധാനമില്ലാതാകുമെന്നുള്ള ധാര
 ണയാലുമാണു അവർ ഇങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നത്. ഇപ്ര
 കാരം മതത്യാഗം, പാഷണ്ഡത എന്നിവ രാഷ്ട്രീയ
 കാരങ്ങളായി അക്കാലത്തു പരിഗണിക്കപ്പെട്ടുവന്നു.
 കോൺസ്റ്റന്റയിൽ ചക്രവർത്തി പാഷണ്ഡികളായ
 ആരിയോസ് കക്ഷിക്കാരെ പീഡിപ്പിച്ചെങ്കിൽ, അ
 ദ്രേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികളായ കോൺസ്റ്റാന്റി
 യസ്, ജൂലിയൻ, വാലെൻസ് എന്നീ ചക്രവർത്തി
 മാർ ആരിയൻ പാഷണ്ഡത സ്വീകരിച്ചിരുന്നതി
 നാൽ സത്യവിശ്വാസികളെ - പീഡിപ്പിച്ചിരുന്നു.
 ക്രിസ്തുവർഷം 385-ൽ സിരീച്ചിയസ് മൗർപ്പാപ്പായ
 ടെയും പി. മാർട്ടിൻ, പി. അംബ്രോസിയസ് എന്നീ
 വരുടെയും പ്രതിഷേധങ്ങളെ വകവെക്കാതെ മാക്സി
 മോസ് ചക്രവർത്തി പ്രിഷീല്യൻ എന്ന പാഷണ്ഡ
 തയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വധിക്കുകയുണ്ടായി. തെവൊ
 ടോസിയസ് ചിതീയൻ ചക്രവർത്തി നെസ്തോറിയ
 റെ നിർദ്ദയം പീഡിപ്പിച്ചിരുന്നു. മാർസിയൻ ചക്ര
 വർത്തി കൽക്കദോനിയ, സൂനഹദോസിനെ എതി
 ര്ത്ത ഏക സ്വഭാവലക്ഷികളെ പീഡിപ്പിച്ചെങ്കിൽ ജ
 സ്റ്റീനിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ഭാര്യയായ തെക്കദോറാ
 രാജ്ഞി കൽക്കദോനിയ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചി

രന്നവരെ അതികഠിനമായി പീഡിപ്പിച്ചിരുന്നു. അ-
 നന്തര ശതാബ്ദങ്ങളിലും ചില ക്രിസ്തീയരാജാക്കന്മാർ
 കുറുകാരായ പാഷണ്ഡികളെ പീഡിപ്പിക്കുകയും നാ-
 ടുകടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ കത്തോലിക്ക-
 സഭയിലെ മെത്രാന്മാരും പട്ടുകാരും പ്രസംഗങ്ങൾ,
 ഭക്തികൃത്യങ്ങൾ മുതലായവയാൽ പാഷണ്ഡികളെ
 മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനും, അങ്ങനെ അവരുടെ
 ശിക്ഷകളെ ലഘൂകരിക്കുന്നതിനും നീക്കിക്കളയുന്ന-
 തിനുമാണു ശ്രമിച്ചുവന്നിരുന്നതു്. സാധാരണമായി
 അക്രമികളെയും നാട്ടിൽ വിപ്ലവങ്ങളും കലഹങ്ങളു-
 മുണ്ടാക്കുന്ന പാഷണ്ഡികളെയുമാണു രാഷ്ട്രീയാധി-
 കാരികൾ കഠിനമായി ശിക്ഷിച്ചുവന്നതു്. 15-ാം ശ-
 താബ്ദത്തിൽ സ്പെയിനിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെ പീ-
 ഡിപ്പിക്കുകയും, ദേവാലയങ്ങളെ ആക്രമിക്കുകയും, വി-
 ശുദ്ധവസ്തുക്കളെ നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന യഹൂദന്മാ-
 രെയും, മുർ ജാതിക്കാരെയും ഹെർഡിനാൻഡു രാജാ-
 വും ഇസബെല്ലാരാജ്ഞിയും സ്ഥാപിച്ച "അന്വേഷ-
 ണസംഘം" വിസ്തരിച്ച ശിക്ഷിക്കുകയോ നാടുകടത്തു-
 കയോ ചെയ്തിരുന്നു. ഈ ചരിത്രസംഭവങ്ങളെയെ-
 ല്ലാം കൂട്ടിക്കഴിച്ചാണു കത്തോലിക്ക സഭ മർദ്ദന-
 ങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും, അന്വേഷണത്തെക്കൊന്നിട്ടു-
 ണ്ടെന്നും റമ്പാച്ചൻ പറയുന്നതു്. ചക്രവർത്തിമാരു-
 ടെയും രാജാക്കന്മാരുടെയും ക്രൂരമായ നടപടികളെ-
 യും സ്പെയിനിലെ "അന്വേഷണ സംഘം"ത്തിന്റെ
 നിർദ്ദയമായ വിധികളെയും മാർപ്പാപ്പാമാർ അപല-
 പിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ പക്കൽ അപ്പീൽ ബോധിപ്പി-
 ച്ചിരുന്ന കുറുകാരെത്തന്നെയും മാർപ്പാപ്പാമാർ ശി-
 ക്ഷകളിൽനിന്നു വിമുക്തരാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

390-ൽ തെസ്സലോനിക്കായിൽ കൂട്ടിക്കൊല്ല നടത്തി

യ തെറോസോസിയസ് ചക്രവർത്തിയെ ദേവാലയത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാതെ ചാക്കവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതുകൊണ്ട് ചെയ്തിട്ടുള്ള വി.പി.എം.ബ്രോസിനെപ്പറ്റി ആരാണു കേട്ടിട്ടില്ലാത്തത്? ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം സഭാചരിത്രം പഠിക്കുന്നവർ ശരിയായി ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. പുരാതനകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ലാലായുധം, അടിക്കച്ചവടം മുതലായവ നിരന്തരലാക്കുന്നതിനും, യുദ്ധങ്ങളെയും കലഹങ്ങളെയും ഒഴിവാക്കുന്നതിനും മാർപ്പാപ്പാമാർ ചെയ്തിട്ടുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ ലോകചരിത്രം പഠിച്ചിട്ടുള്ള ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഇക്കാലത്തും ലോകസമാധാനത്തിനുവേണ്ടി മാർപ്പാപ്പാമാർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിസ്തുല പരിശ്രമങ്ങളും, സാംക്രമികരോഗം, വെള്ളപ്പൊക്കം, ഭൂകമ്പം, യുദ്ധം, ഓരിട്ടും മുതലായവയാൽ ദുരിതം അനുഭവിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങൾക്കു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിവിധ സഹായങ്ങളും ലോകപ്രസിദ്ധമാണ്. വാസ്തവം ഇങ്ങനെയിരിക്കെ ഓരോരോ കാലത്തു രാജ്യനിയമങ്ങളനുസരിച്ച രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാർ കുറ്റകാര്യങ്ങളിൽനിന്നു തടഞ്ഞിട്ടുള്ള മർദ്ദനങ്ങളെയും ശിക്ഷകളെയും റമ്പാച്ചൻ കർത്താലിക്ക സഭയുടെമേൽ ആരോപിച്ച കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നതു ചരിത്രസംഭവങ്ങളെ അവയുടെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതിയിൽ പഠിക്കാത്തതുകൊണ്ടും, "നിയമലേഖനം നിന്റെ അപ്പൻ ഞാൻ കടിക്കുന്ന വെള്ളം കലക്കി" എന്നു പണ്ടു ചെന്നാ നിർദ്ദോഷിയായ ആട്ടിൻകട്ടിയോടു പറഞ്ഞു അതിനെ വിഴുങ്ങിയ മനുഷ്യസ്ഥിതിയും മുടന്തൻ ന്യായവും സ്വീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം.

9. "ലത്തീൻകാരുടെ കൃതിമങ്ങൾ ലോകത്തിൽ കപ്പസിലമാണ്. വേദപുസ്തകം, സാമൂതിരികപ്രാദേശിക സൂനഹദോസുകളുടെ നിശ്ചയങ്ങൾ, പിതാക്കന്മാരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ എന്നിവയിൽ പാപ്പാമതക്കാർ കൃതിമം കാണിക്കുന്നു" (പുറം 35).

വേദവാക്യങ്ങളെ കോട്ടിമാട്ടുക, പിതാക്കന്മാരുടെ കൃതികളെയും സൂനഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങളെയും ഭയാപ്യാനം ചെയ്യുക, കാനോൻ തിരുത്തുക, വ്യാജ പ്രസ്താവനകൾ ചെയ്യുക ആദിയായവ പാപ്പാമതക്കാരാണോ ചെയ്യുന്നതെന്നു ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നു വായനക്കാർക്കു ഗ്രഹിക്കാമല്ലോ. ഈ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച കൂടുതൽ അറിയണമെന്നുള്ളവർ "എന്റെ തെങ്ങേലിപ്രസംഗം" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ "യാക്കോബായക്കാർക്കുണ്ടു സ്വയംകൃതചിത്രം" എന്ന തലക്കെട്ടിൽ നാനൂറോളം പുറങ്ങളിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ വായിക്കുക. (പുറം 84-482)

10. ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുണ്ടെന്നു സ്ഥാപിച്ച ഇപ്പോഴത്തേ 12-ാം പിയൂസ് മാപ്പാപ്പാ എഴുതിയ ചാക്രികലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനു നേരെ വിപരീതമായി ഏകസ്വഭാവവിശ്വാസിയാണു മാർപ്പാപ്പാ എന്നു സലാമറമ്പാൻ പറയുന്നു. (വിശ്വാസത്യാഗി, പുറം 3). മാർപ്പാപ്പായുടെ ചാക്രികലേഖനം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് മാസികയുടെ വാല്യം പറയുകയിൽ റമ്പാച്ചൻ 9 എന്നുള്ളതിനുപകരം 15 എന്നു 'വിശ്വാസത്യാഗി'യിൽ എഴുതിയിരുന്നു കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ എഴുതിയ "ശകാരവർഷ"ത്തിൽ, "വാല്യം 15 എന്നു റമ്പാച്ചൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു അച്ചടിപിശകായിരിക്കണം" എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ട് 9-ാം വാല്യത്തിൽ നി

ന്നു ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുണ്ടെന്നുള്ള മാർപ്പാപ്പായുടെ പല പ്രസ്താവനകളെയും ഉദ്ധരിച്ചു റമ്പാച്ചൻ മറുപടി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇതിനു മറുപടിയായി റമ്പാച്ചന്റെ പുതിയ പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നതു വാല്യത്തിന്റെ പുറം തെറ്റിയതിൽ ഇത്ര കച്ചപ്പാടുകളാക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു എന്നത്രേ (മുഖവുര പുറം 2). റമ്പാച്ചന്റെ ഈ പ്രസ്താവന കേട്ടാൽ കോർത്തേപ്പിസ്കോപ്പായുടെ പ്രധാന വാദങ്ങൾ മാസികയുടെ വാല്യം തെറ്റിയതിനെ സംബന്ധിച്ചാണെന്നു വായനക്കാർക്കു തോന്നും. ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുണ്ടെന്നു പഠിപ്പിക്കുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ മാർപ്പാപ്പായെ ഏകസ്വഭാവവിശ്വാസിയായി റമ്പാച്ചൻ പ്രശ്നീകരിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചാണു കോർത്തേപ്പിസ്കോപ്പായുടെ വാദങ്ങൾ. അവയ്ക്കു മറുപടിയെന്നും പറയാതെ വാല്യം തെറ്റിയെന്നു കച്ചപ്പാടാക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു റമ്പാച്ചൻ വായനക്കാരെ വഞ്ചിക്കുന്നു. മില ഇന്നും പട്ടി കടിക്കുന്നതിനു വരുമ്പോൾ ഒരു കല്ലു ദുരൂഹിത്തേച്ചാൽ പട്ടി അതിന്റെ പുറകേ ഓടി പൊയ്ക്കൊള്ളും. ആ സമയം കൊണ്ടു ആൾക്കു രക്ഷപെടാം. കോർത്തേപ്പിസ്കോപ്പായുടെ വാദങ്ങൾക്കു ഉത്തരം പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നപ്പോൾ റമ്പാച്ചൻ വായനക്കാരുടെ മുമ്പിലേക്കു വാല്യംതെറ്റിയ കാര്യം എറിഞ്ഞുകൊടുത്തിട്ട് ഓടി രക്ഷപെട്ടിരിക്കുകയാണ്!

11. ഗീവരഗീസ് കോർത്തേപ്പിസ്കോപ്പാ വേദപുസ്തകചാരായണത്തെ സംബന്ധിച്ച തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു:—“വേദപുസ്തകം വായിക്കുവാൻ കത്തോലിക്കസഭ അനുവദിക്കയില്ലെന്നു പ്രചാരമായ ഒരു തെറ്റിലാണെന്നുണ്ട്”. കത്തോ

ലിക്കസയേൽനിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന വേദപുസ്തകം ദിവസം 15 മിന്നിറു വായിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് 'ദണ്ഡവിമോചനം' * ഉണ്ടെന്നു സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നതു" (പുറം 9). കൂടാതെ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 137-ാം പുറത്തു ആറാം പിയൂസ്, ഏഴാം പിയൂസ്, പതിമൂന്നാം ലെക്കൻ എന്നീ മാർപ്പാപ്പമാർ വേദപുസ്തകം വായിച്ചുചുരുക്കുന്ന പ്രയോജനങ്ങളെയും വിശ്വാസികളെ വേദപുസ്തകം വായിക്കുവാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെയും സംബന്ധിച്ചു പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസ്താവനകളെയും ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇവയെല്ലാം മറുപടിയായി സലാമറമ്പാൻ വായനക്കാരെ എത്രയും ദയനീയമായി വഞ്ചിച്ചു പറയുന്നു: "വേദപുസ്തകത്തിലെ സാരാംശങ്ങൾ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കി അതിലെ കല്പനകളെ ആചരിക്കാതെ വെറും പാരായണ്യംകൊണ്ടു ഒരുവൻ ദണ്ഡവിമോചനം ലഭിക്കുമെന്നു ഒരു സത്യവിതാവും പറഞ്ഞിട്ടില്ല" (II, പുറം 34). വേദപുസ്തകം മനഃപൂർവ്വം തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിച്ചും, ചീത്തജീവിതം നയിച്ചും നടക്കുന്നവർ വേദപുസ്തകം തത്ത ഉരുവിട്ടുന്നതുപോലെ വായിച്ചാൽ എന്തെങ്കിലും ദൈവാനുഗ്രഹം കിട്ടുമെന്നു കത്തോലിക്കസഭ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ എഴുതിയതിലും മാർ

---

* ദണ്ഡവിമോചനം എന്നു പറഞ്ഞാൽ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിയമിച്ചിട്ടുള്ള ശിക്ഷ കൂട്ടുകലായോ കുറവായോ നിശ്ചയിക്കുന്നതാണ്.

പ്ലാപ്ലായുടെ പ്രസ്താവനകളിലും ഇങ്ങനെയുള്ള ആശയമൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇവയെല്ലാം സലാമറമ്പാന്റെ ഭൂപ്യാഖ്യാനമാണ്.

കത്തോലിക്ക മേല്പട്ടക്കാരുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടിയും, ഗ്രഹിക്കുവാൻ നിഷമമുള്ളവയും, പാഷണ്ഡികളുടെ അബലോപദേശങ്ങൾ ലോകത്തിൽ പ്രചരിച്ചിരിക്കുന്നിനിമിത്തം സാധാരണ വായനക്കാർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചേക്കാവുന്നതുമായ വേദവാക്യങ്ങളുടെയെല്ലാം വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയും മാത്രമേ മൂലഭാഷകളിൽ നിന്നു വേദപുസ്തകങ്ങളെ നാട്ടുഭാഷകളിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്യാവൂ എന്നും, ഈ തർജ്ജമകളെയെല്ലാതെ കത്തോലിക്ക മേല്പട്ടക്കാരുടെ അനുവാദമില്ലാതെയും, വ്യാഖ്യാനങ്ങളൊന്നുമില്ലാതെയും, തങ്ങളുടെ ചില അബലോപദേശങ്ങളെ സാധൂകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വേദവാക്യങ്ങളിൽ ഭേദഗതിവരുത്തിയും മറ്റും പാഷണ്ഡികൾ പരിഭാഷപ്പെടുത്തുന്ന വേദപുസ്തകങ്ങളെ കത്തോലിക്ക വിശ്വാസികൾ വായിക്കുകയോ, കൈവശം വെച്ചു സൂക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്നും കത്തോലിക്ക സഭയിൽ 1545-1563-ൽ നടന്ന ത്രേന്തോസ് സൂനഹദോസ് പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. (1) ഈ സൂനഹദോസിന്റെ നിശ്ചയങ്ങളിൽനിന്നു ആശയങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തി അവിടെയും ഇവിടെുമുള്ള ചില മുറിവാചകങ്ങൾ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു റമ്പാച്ചൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്:—“മെത്രാന്മാരുടെയും പരിശോധകന്മാരുടെയും കല്പനപ്രകാരം രേഖാമൂലം അ

1) Cf. Denz. Enchir. Symbol. 785-786; 1602-1606; 1630-1633.

നവാമുള്ളവർക്കു മാത്രമേ (വേദപുസ്തകം) വായിക്കുവാൻ അധികാരമുള്ളു. അനുവദിക്കാതെ പ്രസ്തുത പുസ്തകം വായിക്കുന്നവർക്കു കൈവശംവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്കു ആ പുസ്തകം തിരിച്ചു എഴുതിക്കുന്നതുവരെ പാപമോചനമില്ല" (II, പുറം 34). റമ്പാച്ചന്റെ വിദ്യ തരക്കേടുണ്ടോ? പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ തർജ്ജമ ചെയ്ത അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വേദപുസ്തകം യാക്കോബായക്കാർ ഇക്കാലത്തു വിടുകകളിലും പള്ളികളിലും വായിക്കുമെങ്കിലും ഭക്തനായ പരമല തിരുമേനിയും മറ്റും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു വേദപുസ്തകങ്ങൾ പള്ളികളിൽ കണ്ടാൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതുപോലെ പദപണ്ഡിതരും മറ്റും തർജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുള്ള വേദപുസ്തകം മേല്പട്ടക്കാരുടെ പ്രത്യേക അനുവദിക്കാതെ കത്തോലിക്കർക്കു വായിക്കാനോ സൂക്ഷിക്കുവാനോ പാടില്ലെന്നു ത്രെന്റോസ് സൂനഹദോസു സൃഷ്ടിയായി പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ * നിയമാനുസരണം തർജ്ജമ ചെയ്ത വേദപുസ്തകം വായിക്കാനും സൂക്ഷിക്കാനും പാടില്ലെന്നു ആ സൂനഹദോസ് പഠിപ്പിക്കുന്നതായി റമ്പാച്ചൻ വായനക്കാരെ ധരിപ്പിച്ചിട്ടുകോർ എപ്പിസ്കോപ്പായെ അധികേഷപിക്കുന്നു. ഇതു പ്രസ്തുതമായ കൃത്രിമവും വഞ്ചന മൂലമല്ലേ?

---

* വിമർശനങ്ങൾ ഏഴുതുന്നതിനും മറ്റും ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ അകത്തോലിക്കരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും വേദപുസ്തകവും വായിക്കുവാൻ കത്തോലിക്ക പണ്ഡിതന്മാർക്കു മെത്രാന്മാർ അനുമതി നൽകാറുണ്ട്.

12. “ഇപ്പോൾതന്നെ പാപം ചെയ്യാൻ പാടില്ല എന്നുള്ള നൽവരം (Impeccability) പാപ്പായ്ക്കു നൽകുവാൻ ഒരാലോചനയുണ്ടെന്നു പറയുന്നു” (II, പാഠം 17).

മറുപടി. സാധാരണ വാർത്തകളൊക്കെ “റോയിട്ടർ” എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന വാർത്താവിതരണസംഘമാണു ലോകത്തിനു നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അവർ ഇങ്ങനെയൊരു വാർത്ത ഇതുവരെ നൽകിയിട്ടില്ല. റമ്പാച്ചൻ ഈ വിവരം കിട്ടിയതു എവിടെനിന്നായിരിക്കാം? കത്തോലിക്കസഭയിലുള്ളവരെല്ലാം മാർപ്പാപ്പാ മനുഷ്യനാണെന്നും, ഏതു മനുഷ്യനെപ്പോലെ പാപം ചെയ്യാനോ, പുണ്യം ചെയ്യാനോ സാധ്യതയുള്ള ഒരാളാണു മാർപ്പാപ്പായെന്നുമാണു വിശ്വസിച്ചുവരുന്നത്. മനുഷ്യനു പാപം ചെയ്യാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളതുകൊണ്ടു എല്ലാ മനുഷ്യരും കുറ്റപാപങ്ങൾ ചെയ്തു ജീവിക്കണമെന്നില്ല. ആദ്യത്തേ മൂപ്പതു മാർപ്പാപ്പാമാർ രക്തസാക്ഷികളായിട്ടു മരിച്ചു, 262 മാർപ്പാപ്പാമാരിൽ 80 പേർ വിശുദ്ധന്മാരായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അടുത്തകാലത്തു 10-ാം പിയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ വിശുദ്ധപദത്തിലേക്കു ഉയർത്തപ്പെട്ടു. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ കത്തോലിക്കസഭയെ ആക്ഷേപിക്കാനായി മാർപ്പാപ്പാ പാപം ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തവനാണെന്നു കത്തോലിക്കർ വിശ്വസിക്കുന്നതായി പറയാറുണ്ടു്. അവരുടെ ഈ പഴഞ്ചൻചെയ്യലയൊ

അ കാർയ്യമൊന്നും ചിന്തിച്ച മനസ്സിലാക്കുതെ സാ
തപികനും പണ്ഡിതനുമായ സലാമ റമ്പാൻ എടുത്തു
കൊടുന്നതു്.

13. ഗ്ലേമ്മോൻ രാജാവു നരകത്തിലുപോയി
എന്നു സലാമ റമ്പാൻ വിശ്വാസത്യാഗിയീക രേഖ
പ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു (പുറം 2). അതിനുള്ള തെളിവു
522 -ൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മാർ യാക്കോബ് മല്ലാന്റെ
പുസ്തകത്തിൽ ഇക്കാര്യം കണ്ടു എന്നുള്ളതാണെന്നും,
ഇതു പുസ്തകം ബെഡ്ജാൻ എന്നൊരു കത്തോലിക്ക
പണ്ഡിതൻ പാരീസിൽ അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണെ
ന്നുമാത്രേ. (കാതോ. റോമ്മാവാദങ്ങളും, II, പുറം
36-37) ഒരു പുസ്തകത്തിൽ നരകത്തിൽ റോമു
പോയി എന്നെഴുതിയാൽ ആ ശരിയായിരിക്കണ
മെന്നുണ്ടോ? വിമർശകന്മാരുടെ ചഠനത്തെ, ഉദ്ദേശി
ച്ച റെജൻ, തെത്തുല്യൻ എന്നീ പാഷണ്ഡികളുടെ
പുസ്തകങ്ങൾ പോലും കത്തോലിക്ക പണ്ഡിതന്മാർ
അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ ബെഡ്ജാൻ എന്ന
കത്തോലിക്കപണ്ഡിതൻ യാക്കോബായക്കാരുടെ
ഹൃദയ കാതോനും, മറുപല പുസ്തകങ്ങളും, നെസ്തോ
റിയരുടെ പാഷണ്ഡതകൾ നിറഞ്ഞ പല ഗ്രന്ഥങ്ങ
ളും അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതുപോലെ യാക്കോബ്
മല്ലാന്റെ പുസ്തകം ബെഡ്ജാൻ അച്ചടിപ്പിച്ചതു
കൊണ്ടു ആ പുസ്തകത്തിലെ അഭിപ്രായങ്ങൾ കത്തോ
ലിക്കസഭ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, ആകയാൽ ഗ്ലേ
മ്മോൻ നരകത്തിലാണെന്നു കത്തോലിക്കർ വിശ്വ
സിക്കുന്നുണ്ടെന്നും റമ്പാച്ചൻ വായനക്കാരെ ധരി
പ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു വെറും വഞ്ചനയാണു്.

7. റമ്പാച്ചൻ കാണുന്ന വിഷയങ്ങൾ.

പുത്രനികന്നിനുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പുറപ്പാട്, ത്രിസൂവിൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ, “ബേസ് പുറക്കാനാ” (ശുദ്ധീകരണമലം), അമലോത്ഭവം എന്നിങ്ങനെ അനേകം പാഷണ്ഡോപദേശങ്ങൾ കത്തോലിക്കാസഭയിലുണ്ടെന്നു റമ്പാച്ചൻ തന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ആവർത്തിച്ചു എഴുതുന്നു. (വിശ്വാസസത്യം ഗി, പുറം 2; കത്തോലി. പുറം 4, 9, 42).

ദൈവമുണ്ട്, മനുഷ്യൻ ആത്മാവുണ്ട്, നിത്യനരകമുണ്ട് ആദിയായ വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ അബലോപദേശങ്ങളാണെന്നു റൊമ പഠയകയും, തന്റെ അഭിപ്രായത്തിനു തെളിവുകൾ ഒന്നും നല്കാതിരിക്കയും ചെയ്യാൻ എന്താണു മറുപടി പറയേണ്ടതു്? അതിഗഹനങ്ങളായ ഈ വിഷയങ്ങളെ മുന്നോ നാലോ വാചകങ്ങൾകൊണ്ടു സ്ഥാപിക്കാവുന്നതല്ല. ദൈവശാസ്ത്രത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട അനേകം വിഷയങ്ങളെ ഒരു വാചകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള റമ്പാച്ചന്റെ പ്രസ്താവനകളെയും നിഷേധങ്ങളെയും വിമർശിച്ചു വായനക്കാരെ സത്യാവസ്ഥ ശരിയായി ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതിനു ഈ ചെറിയ ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു സാധിക്കുന്നതല്ല. തന്നിമിത്തം ഈ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ഈ ഗ്രന്ഥകാരനും മറ്റുള്ളവരും സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചു എഴുതിയിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചു കാര്യം ഗ്രഹിക്കണമെന്നു മാനുവായനക്കാരെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ചില കാര്യങ്ങൾ സംക്ഷിപ്തമായി മാത്രം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

1: പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പുറപ്പെട്ട്.

1054-ൽ ആണു ഗ്രീക്കുസഭ മാർപ്പാപ്പായുടെ ഐക്യത്തിൽനിന്നു ഔദ്യോഗികമായി നിശ്ശേഷം വേർപിരിഞ്ഞു ശീശ്മ സഭയായിത്തീർന്നത്. ഗ്രീക്കു ശീശ്മയുടെ ആദ്യത്തേ കാരണക്കാരൻ ഒമ്പതാം ശതാബ്ദത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഫോസിയസ് പാത്രിയർക്കീസായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ലത്തീൻ റീത്തിൽ പല കുറ്റങ്ങൾ ആരോപിച്ചതിൽ ഒന്നു, പരിശുദ്ധാത്മാവു പിതാവിൽനിന്നുമാത്രം പുറപ്പെടുന്നു എന്നുള്ളവിശ്വാസത്തെ മാറ്റിയിട്ടു പരിശുദ്ധാത്മാവു പിതാവിൽനിന്നും പുത്രനിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നു എന്നു ലത്തീൻ റീത്തുകാർ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നുള്ളതായിരുന്നു. ഫോസിയസിനു മുമ്പു ആരുംതന്നെ ഇങ്ങനെ ഒരു കുറ്റം ആരോപിച്ചിരുന്നില്ല. ഗ്രീക്കു ശീശ്മക്കാരുടെ ഈ വാദത്തെയാണു സലാമ റമ്പാനും മറ്റു യാക്കോബായക്കാരുടേ സഹകരിച്ചു കത്തോലിക്കസഭയിൽ പാഷണ്ഡോപദേശം ആരോപിക്കുന്നത്.

പരിശുദ്ധാത്മാവു ദൈവമല്ലെന്നു പഠിപ്പിച്ച മക്കസോനിയോസിനെ 381-ൽ സമ്മേളിച്ച കേന്ദ്ര സിനോഡിൽ പൊതു സൂനഹദോസ് ശപിഷയുണ്ടായി. ഈ സൂനഹദോസിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു "സകലത്തെയും ജീവിപ്പിക്കുന്ന കർത്താവും, പിതാവിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട് പിതാവിനോടും പുത്രനോടുംകൂടെ വന്ദിക്കപ്പെട്ട സ്മൃതിക്കപ്പെടുന്നവനും.....ജീവനും വിശുദ്ധിയുമുള്ള ഏക ഹൃദയം" എന്നാകുന്നു. ഈ വാചകം നിക്യാ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ചേർത്തു എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും ചൊല്ലിവരുന്നു. ഇവിടെ പരിശു

ഓരോരുത്തരും "പിതാവിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടത്" എന്നു പറയുന്നതു കൊണ്ടു പരിശുദ്ധാത്മാവു പിതാവിൽനിന്നു മാത്രമാണു പുറപ്പെടുന്നതെന്നു ഗ്രീക്കു സഭക്കാരും അവരെ അനുകരിച്ച യാക്കോബായക്കാരും വാദിച്ചിരുന്നു. ഈ വാദം ശരിയല്ല. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പുറപ്പാടിനെ സംബന്ധിച്ചല്ല, ദൈവത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു അക്കാലത്തേ രക്ടം. തന്നിമിത്തം സൂനഹദോസ് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദൈവത്വമാണു അന്നു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. നിക്യാ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തു പിതാവായ ദൈവത്തിനു "സർഗകർതൻ,...കാണപ്പെടുന്നവയും കാണപ്പെടാത്തവയുമായ സകലത്തിന്റെയും സ്രഷ്ടാവു" എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു വിശേഷണങ്ങൾ കൊടുത്തതുപോലെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനും വേദപുസ്തകത്തിലെ ഒരു വാക്യമനുസരിച്ചു (യോഹ: 15, 26) പിതാവിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നവൻ എന്നൊരു വിശേഷണവും സകലത്തെയും ജീവിപ്പിക്കുന്ന കർത്താവും എന്നിങ്ങനെ ചില വിശേഷണങ്ങളും പിതാക്കന്മാർ കൊടുത്തു എന്നേയുള്ളൂ. പിതാവായ ദൈവം സർഗകർതൻ മാത്രമല്ല; സർവ്വജ്ഞാനി, സർവ്വവ്യാപി, പരമദയാലു, അനന്തസ്തേഹി, സകലത്തെയും സൃഷ്ടിക്കുമാത്രമല്ല അവയെ സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ഇങ്ങനെ പല വിശേഷണങ്ങൾചേർത്തു പറയപ്പെടാവുന്ന ആളാണല്ലോ. അതുപോലെ പരിശുദ്ധാത്മാവു ജീവിപ്പിക്കുന്നവൻ മാത്രമല്ല ശുദ്ധീകരിക്കുന്നവനും ഏഴു നൽവരങ്ങളുടെ ദാതാവുമാണല്ലോ. ആകയാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു പിതാവിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്നു എന്നു പറയുന്നതു കൊണ്ടു പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിശേഷണങ്ങളെല്ലാം തീർന്നുപോയെ

ന്നും, പുത്രനിൽ നിന്നുകൂടി പരിശുദ്ധാത്മാവു പുറപ്പെടുന്നു എന്നുള്ള വിശേഷണം പരിശുദ്ധാത്മാവിനു യോജിക്കയില്ലെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന ഗ്രീക്കുകാരും യാക്കോബായക്കാരുടെ ബാലിശമായ യുക്തിയും ഭൂയാഖ്യാനവുമാണു കൊണ്ടുവരുന്നതു്.

ഗ്രീക്കുസഭക്കാരും യാക്കോബായക്കാരുടെ സചിദരികണവരും, യാക്കോബായസഭയും ഗ്രീക്കു ശീശ്മയും ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പുള്ള അതിപുരാതനകാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നവരുമായ പല വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ പരിശുദ്ധാത്മാവു പിതാവിൽനിന്നും പുത്രനിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നു എന്നുള്ള വിശ്വാസസത്യത്തെ പ്രസ്തുതമായ വാക്കുകളിൽ ഏറ്റുപറയുന്നു.

വി. അത്താനാസ്യോസ് (295-373) രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: "പുത്രൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഉദ്ഗമസ്ഥാനമാകുന്നു" (1). വി. എഫിഫാനിയോസ് (315-403) പറയുന്നു: "പരിശുദ്ധാത്മാവു പിതാവിൽനിന്നും പുത്രനിൽ നിന്നുമാകുന്നു" (2). അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ വി. കൂറിലോസ് (+ 444) എഴുതുന്നു:—"പരിശുദ്ധാത്മാവു പിതാവിൽനിന്നും പുത്രനിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നതിനാൽ അവിടുത്തെക്കു ദൈവസാരം ശമുണ്ടു് എന്നു വ്യക്തമാകുന്നു..... പരിശുദ്ധാത്മാവു നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ അവിടുന്ന് നമ്മെ ദൈവത്തെപ്പോലെ ആക്കിത്തീർക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടുന്ന് പിതാവിൽനിന്നും പുത്രനിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നു" (4).

---

1) Ad Serap. 2) Ancor. 8.
4) Thesaur. de Trib. 34.

സുറിയാനിസഭയിലെ ഏറ്റവും വലിയ മല്ലാനായ വി. അപ്പോ (306-373) പറയുന്നു:—“പിതാവു ജനകനും പുത്രൻ ജനിച്ചവനും പരിശുദ്ധാത്മാവു പിതാവിൽനിന്നും പുത്രനിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നവരുമാകുന്നു” (5).

മില ചെരസത്യ പിതാക്കന്മാർ പരിശുദ്ധാത്മാവു പിതാവിൽനിന്നു പുത്രൻ വഴിയായി (മുഖേന) പുറപ്പെടുന്നു എന്നു പറയുന്നുണ്ട്. ഇതു പല പ്രയോഗത്തിലുള്ള വ്യത്യാസമെന്നല്ലാതെ ആശയത്തിലുള്ള വ്യത്യാസമല്ല.

ഗ്രീക്കു ശീശ്മയ്ക്കു മുമ്പുവരെ (ഒമ്പതാം ശതാബ്ദംവരെ) യാക്കോബായ സഭയുടെ വിശ്വാസം പരിശുദ്ധാത്മാവു പിതാവിൽനിന്നും പുത്രനിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നു എന്നുള്ള കത്തോലിക്ക വിശ്വാസം തന്നെ ആയിരുന്നു. 10-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ (959-981) യാക്കോബായ സഭാഭരണം നടത്തിയിരുന്ന മൂന്നാം ടീവന്നാസ്യോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ഒരു സൂനഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടുകയും ആ സൂനഹദോസിന്റെതായിട്ടു എജിപ്റ്റിലെ ഏകസ്വഭാവവാദി പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന മെന്നാസിനു അറബിഭാഷയിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതുകയും ചെയ്തു:—“പിതാവിന്റെ അസ്തിത്വം (existence) ആരിൽ നിന്നുമല്ല, പിന്നെയോ ജനിക്കാതെ തന്നെത്താനായിരിക്കുന്നു. പുത്രനാകട്ടെ നിത്യത്വത്തിൽ പിതാവിൽനിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവോ എന്നാൽ പിതാവിൽനിന്നും പുത്രനിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നു” (6).

5) Hym. de defunct. et de Trin.

6) Assem. Bibl. or. t. II. p. 131; Dissert. de Monophys. p. 15; Jugie, v, p. 610.

യാക്കോബായക്കാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന കർബാന തക്സായിൽ (പുസ്തകത്തിൽ) നിന്നു ചില ഭാഗങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കാം. മാർ മത്തായി റോയോയുടെ നാമത്തിലുള്ള ക്രമത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ പറയുന്നു:—“കർത്താവേ! നിത്യമായി നിന്നിൽനിന്നു പുറപ്പെടുകയും സാരാംശത്തിൽ നിന്നു ക്ഷുള്ള പയെ പുത്രനിൽനിന്നു ഏടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവായ ആശ്വാസപ്രസന്നനെ അയക്കണമേ” (7).

മാർ സിക്സ്റ്ററസിന്റെ നാമത്തിലുള്ള ക്രമത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:—“കർത്താവേ! തിരുവിദ്യംതോന്നി ആദിയും അന്തവുമില്ലാത്ത പ്രകാരം നിന്നിൽനിന്നു പുറപ്പെടുകയും സാരാംശപ്രകാരം പുത്രനിൽനിന്നു ഏടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നിന്റെ വിശുദ്ധ റൂഹായുടെ ആവാസത്താൽ ഈ കർബാനയെ ശുദ്ധീകരിക്കണമേ” (8)

യാക്കോബായക്കാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന “ആണ്ടു തക്സായിലും (ആണ്ടുവട്ടത്തിലെ പ്രധാന പെരുന്നാളുകളുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ അടങ്ങിയ പുസ്തകം) കർബാന തക്സായിൽ കാണുന്ന പ്രകാരം തന്നെ പറയുന്നു.

ഉദാഹരണമായി പെന്തിക്കോസ്റ്റി തിരുനാളിലെ മൂന്നാം കമ്മ്ത്തിൽ പറയുന്നു:—“റൂഹാ എന്ന ആശ്വാസപ്രസന്നനായ ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ കർത്താവേ!

7) 1931-ൽ പാമ്പാക്കുട അമൂടിച്ച തക്സാ, പുറം 119; മട്ടയ്ക്കൽ അലക്സന്ദ്രയോസ് മല്ലാൻ പരിഭാഷപ്പെടുത്തി 1946-ൽ കോട്ടയത്തു അമൂടിച്ച തക്സാ, പുറം 96.
 8) ടി. തക്സാ പുറം 141; മട്ടയ്ക്കൽ മല്ലാൻ, പുറം 128.

.....നി പിതാവിൽനിന്നു പുറപ്പെടുകയും പുത്രനിൽ നിന്നു എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു" (9).

ഈ പ്രാർത്ഥനകളിലെല്ലാം പരിശുദ്ധാത്മാവു പിതാവിൽനിന്നു പുറപ്പെടുക മാത്രമല്ല പുത്രനിൽനിന്നു എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു ചിന്തനീയമത്രേ. കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ സൂനഹദോസിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ചു പിതാവിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നു എന്നുള്ള വിശേഷണമേ നാം കാണുന്നുള്ളു. അതിന്റെ കൂടെ പരിശുദ്ധാത്മാവു പുത്രനിൽ നിന്നു എടുക്കുന്നു എന്നുകൂടിയായ്ക്കോണ്ടായ സഭ കൂട്ടിച്ചേർത്തു പറയുന്നു. ഇതു തെറ്റല്ലെങ്കിൽ കത്തോലിക്കർ ഇതുപോലെ വല്ലതും കൂട്ടിച്ചേർത്തു ചൊല്ലുന്നതു തെറ്റാകുന്നതെങ്ങനെ? എന്താണു പരിശുദ്ധാത്മാവു പുത്രനിൽനിന്നു എടുക്കുന്നതു? "നിത്യമായി സാരാംശപ്രകാരം" പുത്രനിൽനിന്നു എടുക്കുന്നു എന്നു മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച പ്രാർത്ഥനകളിൽ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. ഉറവയിൽ നിന്നു ഒരു അരുവി പുറപ്പെടുന്നു എന്നു പറയുന്നതും, അരുവി ആ ഉറവയുടെ സാരാംശം (വെള്ളം) എടുക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതും തത്പത്തിൽ ഒന്നുതന്നെയല്ലേ? ഇതുപോലെ പരിശുദ്ധാത്മാവു നിത്യതത്പത്തിൽ പിതാവിൽനിന്നു പുറപ്പെടുകയും പുത്രനിൽനിന്നു സാരാംശപ്രകാരം എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു യാക്കോബായ സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നതും, പരിശുദ്ധാത്മാവു പിതാവിൽനിന്നും പുത്രനിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നു എന്നു കത്തോലിക്ക സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നതും തത്പത്തിൽ ഒന്നുതന്നെയാ

9) 1937-ൽ തിരുവല്ലയിൽ അടിച്ചു ആണ്ടുതങ്കം, പുറം 196

ൺ, പദപ്രയോഗത്തിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു ഉള്ള യാക്കോബായ സഭ നിത്യം ഉപയോഗിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളിലുള്ള ഈ വിശ്വാസം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കാതെ ഗ്രീക്കുസഭക്കാർ ദുർവാശി നിമിത്തം കത്തോലിക്ക സഭയ്ക്കെതിരായി നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള കഴപ്പും പിടിച്ച പടക്കം എടുത്തു സലാമ റമ്പാച്ചൻ കടിച്ചാൽ അപകടം പറന്നതു കത്തോലിക്ക സഭയ്ക്കോ റമ്പാച്ചനോ? *

2. ഇരുമ്പഭാവ വിശ്വാസം.

പുരാതനകാലങ്ങളിൽ പുറജാതികൾ ഒരു ദൈവമല്ല, പല ദേവന്മാരുണ്ടെന്നു നിസ്സംശയം വിശ്വസിച്ചവന്നിരുന്നു. ദൈവത്താൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനമായ യഹൂദന്മാർക്കു ഏക ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസമാണു പുരാതനകാലംതുടങ്ങി ഉണ്ടായിരുന്നതു്. ക്രിസ്ത്യാനികളും ഏക ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നാൽ ഈ ഏക ദൈവത്തിൽ മൂന്നാളുകൾ ഉണ്ടെന്നും, മൂന്നാളുകൾ ഉണ്ടെന്നു പറയുമ്പോൾ മൂന്നു "ദൈവങ്ങൾ" ഉള്ളതായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതില്ലെന്നും ക്രിസ്തുമതം പഠിപ്പിക്കുന്നു. വി. ത്രിത്വത്തിന്റെ ഈ രഹസ്യം പഴയ നിയമത്തിൽ യഹൂദന്മാർക്കു ദൈവം സ്പഷ്ടമായി വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കാതിരുന്നതു പല ദേവന്മാരുണ്ടെന്നുള്ള പുറജാതി മതങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിലേക്കു അവർ വഴുതിപ്പോക

---

* ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നുള്ള സാക്ഷ്യങ്ങൾ, യാക്കോബായക്കാർക്കു നിഷേധിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത മറ്റു രേഖകൾ മുതലായവ "കത്തോലിക്ക സഭയുടെ വിശ്വാസം യാക്കോബായക്കാർക്കു സ്വീകാർത്ഥം" എന്ന പുസ്തകം ഗ്രന്ഥം 21-27 പുറങ്ങളിൽ കാണുക.

വാൻ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ടാണെന്നു വേദശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ഏതായാലും ക്രിസ്തു ലോകത്തിൽ വന്നു താൻ ദൈവപുത്രൻ അഥവാ സാക്ഷാൽ ദൈവമാണെന്നു പഠിപ്പിച്ചു. പുരാജാതികളും യഹൂദന്മാരും കൂട്ടംകൂട്ടമായി ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ പുരാജാതിമതം, യഹൂദമതം, ക്രിസ്തുമതം ഇവയുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട ചില തത്വങ്ങളെ പഠനം ചെയ്തപ്പോൾ പരസ്പരവിരുദ്ധതകളുണ്ടെന്നു ചിലർക്കു തോന്നിത്തുടങ്ങി. ഈ പരസ്പരവിരുദ്ധതകളെ നീക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തിൽ ചില ക്രിസ്തീയോപദേശക്കാർ അബലോപദേശങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചുപോയി.

അപ്പൊസ്തോലന്മാരുടെ കാലം കഴിഞ്ഞുണ്ടായ അബലോപദേശങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവയാണത്രരിയോസ്, മക്കദോനിയസ്, നെസ്തോറിയസ്, എവുത്തിക്കോസ് എന്നിവരുടെ പാശ്ചണ്ഡത്യകൾ. ഒരു ദൈവമേ ഉള്ളവെങ്കിൽ ലോകത്തിൽ വന്ന ക്രിസ്തു സാക്ഷാൽ ദൈവമായിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല, പ്രത്യേക മാലാഖമാരെയും മറ്റു സകല സൃഷ്ടികളെയും കാര്യം മഹോന്നതനായി ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചു ആദ്യത്തേ സൃഷ്ടിയാണു ക്രിസ്തു എന്നിങ്ങനെ ആരിയോസ് പഠിപ്പിച്ചു. 325-ൽ നിക്യോയിൽ സമ്മേളിച്ച പൊതു സൂനഹദോസ് ആരിയോസിന്റെ അബലോപദേശങ്ങളെ ശപിച്ചു ക്രിസ്തു, പിതാവായ ദൈവത്തോടു എല്ലാ കാര്യത്തിലും സമത്വമുള്ള—പ്രകാശത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രകാശംപോലെ—സത്യദൈവമാണെന്നും സാക്ഷാൽ മനുഷ്യനാണെന്നും പഠിപ്പിച്ചു. ക്രിസ്തു സാക്ഷാൽ ദൈവവും മനുഷ്യനാണെന്നുള്ള ഒരുദ്വൈതം

ഗിക് പ്രഖ്യാപനത്തിനുശേഷം മക്കദോനിയസ് എ
 ന്നൊരു മെത്രാനുതോന്നി പരിശുദ്ധാത്മാവു ദൈവമ
 ള്ലെന്ന്. 381-ൽ കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിളിൽ സമ്മേ
 ലിച്ച സൂനഹദോസ് മക്കദോനിയസിനെ ശപിച്ചു
 പരിശുദ്ധാത്മാവു പിതാവിനോടും പുത്രനോടും സമ
 ത്വമുള്ള ദൈവമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഏ
 ക ദൈവത്തിൽ സമത്വമുള്ള മൂന്നാളുകൾ ഉണ്ടെങ്കി
 ലും മൂന്നു "ദൈവങ്ങൾ" ഉണ്ടെന്നത്രേ ക്രിസ്തുമത സി
 ലാന്തം. ഏക കൈയിൽ വിഭിന്നമായ അഞ്ചു വിര
 ലുകളുണ്ടെന്നു പറയുമ്പോൾ അഞ്ചു കൈകൾ എന്ന
 ത്വമില്ലല്ലോ. ഇതുപോലെ ഏക ദൈവത്തിൽ വി
 ഭിന്നരായ മൂന്നാളുകളുണ്ടെന്നു പറയുമ്പോൾ മൂന്നു ദൈ
 വങ്ങളില്ല, ഒരു ദൈവമേ ഉള്ളു എന്നത്രേ ഗ്രഹിക്കേ
 ണ്ടത്. ഈ മൂന്നു വ്യക്തികൾക്കും കൂടി ഒരു സാരാം
 ശം മാത്രമുള്ളതിനാലാണു ഒരു ദൈവമേ ഉള്ളു എന്ന്
 പറയുന്നതു്. ഒരേ വലിപ്പത്തിലുള്ള മൂന്നു മെഴുകുതി
 രികൾ കത്തിച്ചു അവയുടെ ജ്വാലയെ വളരെ അടു
 പിച്ചു പിടിച്ചാൽ മൂന്നു ജ്വാലയും ഒന്നായി തോന്നുമ
 ള്ലോ. വാസ്തവത്തിൽ അവ മൂന്നാണു്, എങ്കിലും
 ഒന്നായിത്തീരുന്നു. അവയ്ക്കു ഓരോന്നിന്നും പ്രകാശ
 വും ചൂടും ഒരുപോലെയാണു്. * ഇതുപോലെ ഏക
 ദൈവത്തിൽ അഭേദ്യമായി യോജിച്ചിരിക്കുന്ന വിഭി
 നരായ മൂന്നാളുകളുണ്ടു്. അവർ മൂന്നും കൂടി ഏക ദൈവ
 മാണു്. മൂന്നുപേർക്കും ഒരേ സാരാംശമത്രേ. അധി
 കാരവും ശക്തിയും മറ്റൊല്ലാ ഗുണഗണങ്ങളും മൂന്നു
 പേർക്കും സമമാണു്.

---

* വി. ത്രിത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയുമ്പോൾ ഇങ്ങ
 നെയുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ പൂണ്ണമല്ല. കാര്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ
 വേണ്ടി പറയുന്നു ഏതെന്നുള്ളു.

ഇങ്ങനെ ഏക ദൈവത്തെയും ത്രിത്വത്തെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള അബലോപദേശങ്ങളെ ശപിച്ചു പൊതു സൂനഹദോസുകൾ വഴി സത്യവിശ്വാസം ഒരു ഭ്രാന്തമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ക്രിസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ച ചില അബലോപദേശങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. ക്രിസ്തു യഥാർത്ഥ ദൈവവും യഥാർത്ഥ മനുഷ്യനുമെന്നെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവിക ആൾ, മാനുഷിക ആൾ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടാളുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും, ലോകത്തിൽ ഈ രണ്ടാളുകളുംകൂടി ഒരൊറ്റയായി ബാഹ്യദൃഷ്ടിക്കു കാണപ്പെട്ടു എന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ എന്നും കോൺസ്റ്റന്റിനോപ്പിൾ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന നെസ്തോറിയസ് പഠിപ്പിച്ചു. 431-ൽ സമ്മേളിച്ച എഫേസുസ് സൂനഹദോസ് നെസ്തോറിയസിനെ ശപിച്ചു, ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടാളുകളില്ല, ഒരൊറ്റയേ ഉള്ളൂ എന്നു ഒരു ഭ്രാന്തമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. അങ്ങനെ വന്നപ്പോൾ എവുത്തിക്കോസ് എന്നൊരു സന്യാസിക്കത്തോന്നി, ക്രിസ്തുവിൽ ഒരാളേ ഉള്ളുവെങ്കിൽ ഒരു സ്വഭാവമേയുള്ളൂ എന്ന് (ഒരാൾക്കു ഒരു സ്വഭാവം മാത്രമുള്ളതായിട്ടാണല്ലോ സാധാരണ പറയാറുള്ളതു്). 451-ൽ കൽക്കദോണിയായിൽ സമ്മേളിച്ച പൊതു സൂനഹദോസ് എവുത്തിക്കോസിനെ ശപിച്ചു. ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു വ്യക്തിത്വമേ ഉള്ളുവെങ്കിലും ക്രിസ്തു സാക്ഷാൽ ദൈവവും സാക്ഷാൽ മനുഷ്യനുമായാൽ അവിടുത്തേക്കു ദൈവികം, മാനുഷികം എന്നിങ്ങനെ വിഭിന്നമായ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. ഇക്കാലത്തും നെസ്തോറിയർ, യാക്കോബായക്കാർ, കത്തോലിക്കർ എന്നി

വർ ഇക്കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. ഓരോ സഭക്കാരുടെയും ഉപദേശങ്ങളുടെ സംഗ്രഹം ഇപ്രകാരമാണ്:—

1) നെസ്തോറിയരുടെ ഉപദേശം:— ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവികം, മനുഷികം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു ആളുകൾ (വ്യക്തിത്വങ്ങൾ) ഉണ്ട്. (സ്വഭാവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച നെസ്തോറിയൻ പാഷണ്ഡതയുടെ കലത്തു അത്രതർക്കമുണ്ടായിരുന്നില്ല). ബാഹ്യദൃഷ്ടിയിൽ മാത്രം ക്രിസ്തു ഒരാളായിരുന്നു.

2) എവുത്തിക്കോസിന്റെ ഉപദേശം:— ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു വ്യക്തിത്വമേയുള്ളു. ദൈവപുത്രൻ മനുഷ്യനായപ്പോൾ കടലിൽ ഒരു തുള്ളിതേൻ എന്നതുപോലെ അനന്തമാഹാത്മ്യമുള്ള ദൈവത്വത്തിൽ മനുഷ്യത്വം മുഴുവനായി ലയിച്ചുപോയി. ആകയാൽ ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവസ്വഭാവമെന്ന ഏകസ്വഭാവമേയുള്ളു, മനുഷ്യസ്വഭാവമില്ല.

3) യാക്കോബായക്കാരുടെ ഉപദേശം:— എവുത്തിക്കോസ് പറയുന്ന വിധത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യത്വം ദൈവത്വത്തിൽ മുഴുവനായി ലയിച്ചു നശിച്ചുപോയിട്ടില്ല. ക്രിസ്തുവിൽ ഏകവ്യക്തിത്വമേയുള്ളു. ഈ വ്യക്തിത്വത്തിൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളും അഭേദ്യമായി യോജിച്ച അതുഭേദകരമായ വിധത്തിൽ കനായി. ക്രിസ്തു യഥാർത്ഥ ദൈവവും യഥാർത്ഥ മനുഷ്യനുമാണ്. ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവസ്വഭാവം നശിച്ചിട്ടില്ല; മനുഷ്യസ്വഭാവം നശിച്ചിട്ടില്ല; രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളും തമ്മിൽ സമ്മിശ്രപ്പെട്ടു വേ

റൊന്നായിത്തീർന്നിട്ടുമില്ല. രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളും കൂടി അതുതകരമായി യോജിച്ചു ഒന്നായി. ആകയാൽ ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ എന്നല്ല, അതേതകരമായ ഏകസ്വഭാവം എന്നാണു പറയേണ്ടതു്.

4) കത്തോലിക്കസഭയുടെ ഉപദേശം:— ക്രിസ്തു

വിൽ ഒരു വ്യക്തിത്വമേ ഉള്ളു. ഈ വ്യക്തിത്വത്തിൽ ദൈവികം, മനുഷികം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ അദ്ദേഹമായും അതുതകരമായും യോജിച്ചിരിക്കുന്നു. വ്യക്തിത്വത്തിൽ ഈ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ യോജിച്ചതുകൊണ്ടു് ഈ സ്വഭാവങ്ങൾ രണ്ടും യോജിച്ചു ഒന്നായില്ല, ഇവ രണ്ടുതന്നെയാണു്. ക്രിസ്തു യഥാർത്ഥ ദൈവവും യഥാർത്ഥ മനുഷ്യനുമാണു്. ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവസ്വഭാവം നശിച്ചിട്ടില്ല, മനുഷ്യസ്വഭാവം നശിച്ചിട്ടില്ല, രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളും കൂടിച്ചേർന്നു വേറൊന്നായിത്തീർന്നിട്ടുമില്ല. ദൈവസ്വഭാവവും മനുഷ്യസ്വഭാവവും വിഭിന്നങ്ങളായ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളാണു്. ആകയാൽ ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു സ്വഭാവമല്ല, രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നാണു പറയേണ്ടതു്.

മുകളിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന സംഗ്രഹത്തിൽനിന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെയും സ്വഭാവങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച കത്തോലിക്കസഭയു് യാക്കോബായ സഭയു് നല്കുന്ന ഉപദേശങ്ങളുടെ തുല്യതയും വിഭിന്നതയും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. കത്തോലിക്കരും യാക്കോബായക്കാരും നെസ്തോറിയസിന്റെ അബദ്ധോപദേശത്തെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടു ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു വ്യക്തിത്വമേ ഉള്ളു എന്നു പഠിപ്പിക്കുന്നു; രണ്ടു സഭക്കാരും എവൃത്തിക്കോസിന്റെ പാഷണ്ഡ

തയെ നിഷേധിച്ച ക്രിസ്തുവിൽ മനുഷ്യസ്വഭാവം നശിച്ചുപോയിട്ടില്ലെന്നും, ക്രിസ്തു യഥാർത്ഥ ദൈവവും യഥാർത്ഥ മനുഷ്യനുമാണെന്നും പഠിപ്പിക്കുന്നു; രണ്ടു സഭക്കാരും ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവസ്വഭാവമോ മനുഷ്യസ്വഭാവമോ നശിച്ചുപോയിട്ടില്ലെന്നും, രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുംകൂടെ സമ്മിശ്രപ്പെട്ടു പുതിയ ഒരു സ്വഭാവമായിത്തീർന്നിട്ടില്ലെന്നും ഉപദേശിക്കുന്നു; രണ്ടു സഭക്കാരും ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ഏകവ്യക്തിത്വത്തിൽ യോജിച്ചിരിക്കുന്നതു അദ്ദേഹമായും അതുതകരമായുമാണെന്നും വീശ്വസിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഈ സഭകളുടെ ഉപദേശങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഏകവ്യത്യാസം ഇതുമാത്രമാണ്: ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏകവ്യക്തിത്വത്തിൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ യോജിച്ചപ്പോൾ ആ സ്വഭാവങ്ങൾ രണ്ടും അതുതകരമായി ഒന്നായെന്നു യാക്കോബായക്കാർ പറയുന്നു; ഈ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ഏകവ്യക്തിത്വത്തിൽ യോജിച്ചെങ്കിലും സ്വഭാവങ്ങൾ തമ്മിൽ യോജിക്കാത്തതു കൊണ്ടും, ദൈവസ്വഭാവവും മനുഷ്യസ്വഭാവവും വീടുന്നമായതു കൊണ്ടും അവ ഒന്നല്ല, രണ്ടു തന്നെയാണെന്നു കത്തോലിക്കർ പറയുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒന്ന്, രണ്ട് എന്നുള്ള പദപ്രയോഗത്തിലാണ് പ്രധാന വ്യത്യാസം. ശരിയായി ചിന്തിച്ചാൽ ഈ രണ്ടു സഭകളുടെയും ഈ വിഷയത്തിലുള്ള വിശ്വാസം സാരംശത്തിൽ എന്നതിനെക്കാൾ ഈ പദപ്രയോഗത്തിലാണ് വ്യത്യാസം എന്നു മനസ്സിലാകും. ഇക്കാരണത്താലാണ് യാക്കോബായക്കാർ നിഷ്പഷ്ടമായ അർത്ഥത്തിൽ ഏകസ്വഭാവവാദികളല്ലെന്നു പറയുന്നതു്. (മുകളിൽ പുറം 35 കാണുക.)

ക്രിസ്തുവിൽ മനുഷ്യവ്യക്തിത്വമുണ്ടോ?

ചാക്കോ, മത്തായി എന്നീ രണ്ടുപേക്കും മനുഷ്യസ്വഭാവമുണ്ട് (Nature), വ്യക്തിത്വമുണ്ട് (Person). മനുഷ്യസ്വഭാവത്തോടു വ്യക്തിത്വം യോജിച്ചപ്പോൾ ചാക്കോയും മത്തായിയും പ്രത്യേക വ്യക്തികളായിത്തീർന്നു. ആകയാൽ അവർ രണ്ടുപേരും ഒന്നല്ല, രണ്ടു വിഭിന്ന വ്യക്തികളാണ്. ത്രിത്വത്തിലെ രണ്ടാമത്തേ ആളായ പുത്രൻ തമ്പുരാൻ കന്യകമറിയത്തിന്റെ ഗർഭത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പുവരെ ദൈവം മാത്രം ആയിരുന്നു. അവിടുത്തെക്ക അപ്പോൾ ദൈവസ്വഭാവവും ദൈവിക വ്യക്തിത്വമുണ്ടായിരുന്നു. കന്യകമറിയത്തിന്റെ ഗർഭത്തിൽ മനുഷ്യ സ്വഭാവത്തോടും മനുഷ്യ വ്യക്തിത്വത്തോടുംകൂടി ഒരു പൂർണ്ണ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ച ശേഷം ദൈവപുത്രന്റെ വ്യക്തിത്വത്തോടു ആ മനുഷ്യനെ കൂട്ടി യോജിപ്പിക്കുകയല്ല ദൈവം ചെയ്തതു്. ഒരു നിമിഷംപോലും വി. മറിയത്തിന്റെ ഗർഭത്തിൽ മനുഷ്യൻ മാത്രമായ ഒരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കന്യകമറിയത്തിന്റെ ഗർഭത്തിൽ ദൈവികവ്യക്തിത്വമുള്ള പുത്രൻ തമ്പുരാൻ പ്രവേശിച്ച ആ ക്ഷണത്തിൽ തന്നെ അവിടുന്ന് യഥാർത്ഥ മനുഷ്യനും കൂടിയായി. ആകയാൽ മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിത്വത്തോടുകൂടി അല്പനിമിഷമെങ്കിലും ഇരുന്നിട്ടുള്ള ഒരു മനുഷ്യത്വത്തെയല്ല ദൈവപുത്രൻ മനുഷ്യനായപ്പോൾ സ്വീകരിച്ചതു്. കന്യകമറിയത്തിന്റെ ഗർഭത്തിൽ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിനു ദൈവപുത്രന്റെ ദൈവികവ്യക്തിത്വം അസ്തിത്വം നല്കി അഭേദ്യമായും എത്രയും ആന്തരികമായും

തന്നോടു സംഘടിപ്പിച്ചു എന്നല്ലാതെ മാനുഷിക വ്യക്തിത്വത്തോടുകൂടി കരണേരം ഇരുന്നിട്ടുള്ള ഒരു പുണ്യ മനുഷ്യനെയല്ല ക്രിസ്തു മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ സ്വീകരിച്ചതു്. ആ കയാൽ മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ ദൈവികവ്യക്തിത്വവും മാനുഷിക വ്യക്തിത്വവും കൂടിയോജിച്ചു എന്നായി എന്നുള്ള യാക്കോബായ പത്രോസോടൊത്ത് താത്പരമായി ശരിയല്ല. മനുഷ്യാവതാരസമയം മാനുഷിക വ്യക്തിത്വം ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സലാമ റമ്പാൻ പറയുന്നതു യാക്കോബായ സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നതു ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു വ്യക്തിത്വങ്ങൾ (ക്രമം) ഒന്നായെന്നും, കത്തോലിക്കസഭ പഠിപ്പിക്കുന്നതു ക്രിസ്തു വ്യക്തിത്വമില്ലാതെയുള്ള മനുഷ്യസ്വഭാവം മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ എടുത്തെന്നുമാണ് (പുറം 28). മുകളിൽ പറഞ്ഞവയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഇതിൽ ഏതാണു താത്പരമായി ശരിയെന്നു റമ്പാച്ചൻ തന്നെ വിധിച്ചാലും.

മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ഒന്നായോ?

രണ്ടു നദികൾ സമുദ്രത്തിൽ യോജിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ സമുദ്രത്തിലുള്ള ആ യോജിപ്പുമൂലം ആ നദികൾ രണ്ടും തമ്മിൽ യോജിച്ചു ഒന്നായി എന്നു തർക്കമില്ലല്ലോ. ഇതുപോലെ ദൈവസ്വഭാവത്തോടുകൂടിയ പുത്രൻതമ്പുരാന്റെ ദൈവിക വ്യക്തിത്വത്തിൽ മനുഷ്യസ്വഭാവം അഭേദ്യമായും അതുതകരമായും യോജിച്ചു എന്നു പറയുമ്പോൾ സ്വഭാവങ്ങൾ രണ്ടും— ദൈവസ്വഭാവവും മനുഷ്യസ്വഭാവവും—യോജിച്ചു അതുതകരമായി ഒന്നായിത്തീർന്നുള്ള യാക്കോബായവാദവും ശരിയല്ല. രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ യോജിച്ചതു വ്യക്തിത്വത്തിൽ മാത്രമാണ്. തന്നിമി

ത്തം ഈ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുംകൂടി യോജിച്ചു ഒന്നാ
യി എന്നുള്ള അനുമാനം ശരിയല്ല. സമുദ്രത്തിൽ യോ
ജിച്ചു രണ്ടു നദികൾ വിഭിന്നമായിരിക്കുന്നതുപോ
ലെ വ്യക്തിത്വത്തിൽ യോജിച്ചു രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ
ഒന്നല്ല, രണ്ടായി നില്ക്കുന്നു.

ഇരുസ്വഭാവങ്ങൾ.

ക്രിസ്തു യഥാർത്ഥ ദൈവമാണെങ്കിൽ ദൈവ
സ്വഭാവം പുണ്യമായി അവിടുത്തെക്കണ്ടായിരിക്ക
ണം. ക്രിസ്തു യഥാർത്ഥ മനുഷ്യനാണെങ്കിൽ മനു
ഷ്യസ്വഭാവം പുണ്യമായി അവിടുത്തെക്കണ്ടായിരി
ക്കണം. ആകയാൽ ദൈവവും മനുഷ്യനുമായ ക്രിസ്തു
വിൽ ദൈവികം മനുഷികം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു
സ്വഭാവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

ശരീരവും ആത്മാവും യോജിച്ചു ഏക വ്യക്തി
യായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള മനുഷ്യനിൽ ശരീരത്തിന്റെ പ്ര
വർത്തനങ്ങളും ആത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളും നാം
കാണുന്നു. ശരീരത്തിനു വിശപ്പും ഓഹവുമുണ്ട്. ആ
ത്മാവിനു വിശപ്പോ ഓഹമോ ഇല്ല. ആത്മാവു ചി
ന്തിക്കുന്നു, ഗ്രഹിക്കുന്നു, അനുമാനങ്ങൾ രൂപവൽക്ക
രിക്കുന്നു. ശരീരത്തിനു ചിന്തിക്കാനും ഗ്രഹിക്കാ
നും സാദ്ധ്യമല്ല. ഇങ്ങനെ മനുഷ്യനിൽ ശരീരവും
ആത്മാവും യോജിച്ചു ഒറ്റവ്യക്തിയാകുകയില്ല (മര
ണത്തോടുകൂടി വേർ പിരിയത്തക്കവണ്ണമാണു ഈ
യോജിപ്പ്) ശരീരവും ആത്മാവും ഒന്നല്ല, രണ്ടുതന്നെ
യാണു്. ശരീരത്തിന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും
യോജിപ്പോടുകൂടി ഒറ്റ വ്യക്തിയായിത്തീർന്ന മനു
ഷ്യനിൽ ശരീരത്തിന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും പ്ര

വർത്തനങ്ങൾ വിഭിന്നമായിരിക്കുന്നതുപോലെ (ചിന്തിക്കുന്നതും വിശക്കുന്നതും മറ്റും വിഭിന്നപ്രവർത്തനങ്ങളാണല്ലോ) ഏക വ്യക്തിത്വത്തിൽ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും അഭേദ്യമായി ക്രിസ്തുവിൽ യോജിച്ചെങ്കിലും അവിടുത്തെ ദൈവിക പ്രവർത്തനങ്ങളും മാനുഷിക പ്രവർത്തനങ്ങളും വിഭിന്നമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. അതുതന്നെ പ്രവർത്തിക്കുക, മരിച്ചിട്ടു മൂന്നാം ദിവസം ഉയിർക്കുക ആദിയായവ ദൈവിക പ്രവർത്തനങ്ങളാണ്. സ്വശക്തിയാൽ മനുഷ്യത്വത്തിനു ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാൻ സാധിക്കയില്ല. വിശപ്പുണ്ടായിരിക്കുക, ദാഹിക്കുക, പീഡകൾ സഹിക്കുക, മരിക്കുക മുതലായവ മാനുഷിക പ്രവർത്തനങ്ങളാണ്. ദൈവത്തിനു സ്വതേ വിശക്കുവാനോ, ദാഹിക്കുവാനോ, മരിക്കുവാനോ സാധിക്കയില്ല. ഇങ്ങനെ നേരേ വിപരീതങ്ങളായ രണ്ടുതരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ടു ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു നിദാനമായ രണ്ടു വിഭിന്ന സ്വഭാവങ്ങൾ അതായതു ദൈവസ്വഭാവം, മനുഷ്യസ്വഭാവം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

രണ്ടു വിഭിന്നസാധനങ്ങൾ ഒന്നാകണമെങ്കിൽ രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളേ ഉള്ളൂ. (1) രണ്ടു സാധനങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു പുണ്യമായി നശിക്കണം (2) രണ്ടുംകൂടി ചേർന്നു ഒന്നാകണം. ഉദാഹരണമായി പാൽ, വെള്ളം എന്നീ രണ്ടു സാധനങ്ങൾ ഒന്നായിത്തീരണമെങ്കിൽ (1) ഒന്നുകിൽ പാൽ മുഴുവൻ നശിച്ചു വെള്ളംമാത്രം ഉണ്ടായിരിക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ വെള്ളം മുഴുവൻ നശിച്ചു പാൽ മാത്രം ഉണ്ടായിരിക്കണം (2) പാലും വെള്ളവുംകൂടി ചേർന്നു നല്ലപാലും

നല്ല വെള്ളവുമല്ലാത്ത ഒരു സമ്മിശ്രദ്രാവകമാകണം. ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും പൂർണ്ണമായി ഉണ്ടെന്നു യാക്കോബായക്കാർ സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ ദൈവപുത്രന്റെ ദൈവത്വം നശിച്ചിട്ടു. മനുഷ്യത്വം മാത്രമായെന്നോ, മനുഷ്യത്വം നശിച്ചിട്ടു ദൈവത്വം മാത്രമായെന്നോ യാക്കോബായക്കാർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ഇതുപോലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും സമ്മിശ്രപ്പെട്ടു വേറൊരു പുതിയ സ്വഭാവമായെന്നും യാക്കോബായക്കാർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. പിന്നെ എങ്ങനെയാണു ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും ഒന്നായി ഒരു സ്വഭാവമുണ്ടായി എന്നുള്ള യാക്കോബായവാദം ശരിയാകുന്നതു്? അതുതകരമായി ഒന്നായി എന്നു ചില യാക്കോബായക്കാർ പറഞ്ഞേക്കാം. എത്ര അതുതം നടന്നാലും നശിക്കാതെയും സമ്മിശ്രപ്പെടാതെയും രണ്ടായിട്ടു എപ്പോഴും ഇരിക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ എങ്ങനെ ഒന്നാകും? അതുതം നടന്നാൽ $8+4=12$ ആകാതെ 12 ആകുമോ? * എത്ര അതുതം നടന്നാലും നേരേ വിപരീതലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടിയ വൃത്തവും ചതുരവും, ചെളിച്ചുവും ഇരുട്ടും, മുടും തണുപ്പും ഒന്നാകുമോ? ഇതുപോലെ മരണമില്ലാത്തസ്ഥിതി, മരണമുള്ളസ്ഥിതി, പീഡകൾ സഹിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത സ്ഥിതി, പാടുള്ളസ്ഥിതി, അപരിമേയാവ

---

* ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുണ്ടെന്നുള്ള കത്തോലിക്ക സഭയുടെ ഉപദേശമാണു ശരിയെന്നും, യാക്കോബായക്കാർ കൽക്കടാനിയാ സൂനഹദോസിന്റെ ഈ തീരുമാനത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതു ശരിയല്ലെന്നുള്ളതിനു ധാരാളം തെളിവുകൾ "മലങ്കര യാക്കോബായക്കാർ, എക സ്വഭാവവാദികളോ?" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണുക.

സ്ഥം, പരിമേയാവസ്ഥ എന്നിങ്ങനെ നേരേ വിപരീ
 ത ലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടിയ ദൈവസ്വഭാവം, മനുഷ്യ
 സ്വഭാവം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ക്രിസ്തു
 വിൽ അതുതകരമായി ഒന്നായെന്നു പറയുന്നതു താ
 തികമായി ശരിയല്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏക വ്യക്തി
 ത്വത്തിൽ ഇവ അതുതകരമായും അദ്വൈതമായും യോ
 ജിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ ഇതു രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ
 തമ്മിൽ യോജിച്ച ഒന്നാകുക സാദ്ധ്യമല്ല.

കൽക്കദോനിയം സൂനഹദോസ്

ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവസ്വഭാവമെന്ന ഏക സ്വ
 ഭാവമേ ഉള്ളൂ എന്നു പഠിപ്പിച്ചു എടുത്തിക്കോസി
 നെയും അദ്ദേഹത്തെ അനുക്രമിച്ചിരുന്ന അലക്സാ
 ണ്ഡ്റിയായിലെ ടിയസ്കോറോസ് ചാർത്രിയർക്കീ
 സിനെയും അനുയായികളെയും 451-ൽ സമ്മേളി
 ച്ചു കൽക്കദോനിയം സൂനഹദോസ് ശപിച്ചു. സഭ
 യിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ചു. ക്രിസ്തു യഥാർത്ഥ ദൈ
 വവും യഥാർത്ഥ മനുഷ്യനുമാണെന്നും തന്നിമിത്തം
 ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവസ്വഭാവം, മനുഷ്യസ്വഭാവം
 എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുണ്ടെന്നും, ഇതു രണ്ടു
 സ്വഭാവങ്ങളും ഏക വ്യക്തിത്വത്തിൽ സമ്മിശ്രപ്പെ
 ടാതെ സ്വകീയ ഗുണഗണങ്ങൾ പാലിച്ചുകൊണ്ടു അ
 ദ്വൈതമായി യോജിച്ചിരിക്കയാണെന്നും കൽക്കദോ
 നിയം സൂനഹദോസ് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. എന്നാൽ
 സലാമറമ്പാനാകട്ടെ കൽക്കദോനിയം സൂനഹദോ
 സിലെ പിതാക്കന്മാർ പുരാതന പിതാക്കന്മാരുടെ
 വിശ്വാസത്തെ മുഴുവനായി മാറ്റിക്കളഞ്ഞിട്ടു പുതി
 യ വിശ്വാസം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കണെന്നും, ക്രിസ്തുവി
 ൽ ഏക സ്വഭാവമേ ഉള്ളൂ എന്നാണു് അത്താനാ

സ്യോസ്, ക്രില്ലോസ് എന്നീ പുരാതന പിതാക്കന്മാർ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും, തന്നിമിത്തം ഏകസ്വഭാവമാണു ശരിയായിട്ടുള്ള വിശ്വാസമെന്നും ഇപ്പോഴത്തെ മാർപ്പാപ്പാ “നിത്യരാജൻ” എന്ന വിശ്വലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു മാർപ്പാപ്പായുടെ വിശ്വലേഖനത്തിൽ നിന്നു ചില വാക്കുകളും മുറിവാചകങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ചു ഒർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തു തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പതിപ്പിച്ചു പുറത്തു എഴുതിക്കൂട്ടിയിരിക്കുന്നു. റമ്പാച്ചന്റെ ഈ പ്രസ്താവനയുടെ “പൊള്ളത്തരം” വായനക്കാർ ശരിക്കു ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മാർപ്പാപ്പായുടെ വിശ്വലേഖനത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങളും അവയുടെ മലയാള പരിഭാഷയും താഴെ ചേർക്കുന്നു:—

“This sublime doctrine, which is drawn from the gospels and differs in no way from that of the Council of Ephesus refutes Eulyches as well as Nestorius. The dogmatic definition of the Council of Chalcedon concords with it absolutely and perfectly, for this definition likewise defines two distinct natures and one person in Christ.....

It is indeed sad that the ancient adversaries of the Council of Chalcedon (also called Monophysites) should have rejected this doctrine, so lucid, so coherent and so complete, on the strength of certain badly understood expressions of ancient writers. While they rejected the absurd teaching of Eutyches about the mixture of natures in Christ, they obstinately clung to the well-known expression: ‘One Incarnate nature of the Word God.’ This expression had been used by

Cyril of Alexandria (who took it from St. Athanasius) with a perfectly correct meaning, since he used the term 'nature' to signify 'person'. The Fathers of Chalcedon, therefore, totally removed what was ambiguous or liable to cause error in these expressions."— (The Eastern Churches Quarterly, 1952. Vol. IX., p. 237-238).

പരിഭാഷ.

“സുവിശേഷങ്ങളിൽ നിന്നു രൂപവൽകൃതമായതും, എഫേസുസ് സൂനഹദോസിന്റെ ഉപദേശത്തിൽനിന്നു ഒരു പ്രകാരത്തിലും വിഭിന്നമല്ലാത്തതുമായ ഈ മഹനീയോപദേശം എവുത്തിക്കോസിന്റെയും നെസ്തോറിയസിന്റെയും ഉപദേശങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കുന്നു. കൽക്കദോനീയാ സൂനഹദോസിന്റെ വിശ്വാസപരമായ തീരുമാനം എഫേസുസ് സൂനഹദോസിനോടു സമഗ്രമായും പൂർണ്ണമായും യോജിക്കുന്നു. എന്തു കേടാണെന്നാൽ ആ സൂനഹദോസിന്റെതുപോലെ ഈ തീരുമാനവും ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു വിഭിന്ന സ്വഭാവങ്ങളും ഒരു വ്യക്തിത്വവുമുണ്ടെന്നത്രേ.....പുരാതന ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ ചില പദപ്രയോഗങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടായ തെറ്റിലാണത്രെ അവലംബിച്ചു കൽക്കദോനീയാ സൂനഹദോസിന്റെ ചില പൂർവ്വൈരികൾ (ഇവർ ഏകസ്വഭാവവാദികൾ എന്നുകൂടി വിളിക്കപ്പെടുന്നു.) ഇത്ര പ്രസ്തുതവും അനുയോജ്യവും പരിപൂർണ്ണവുമായ ഉപദേശത്തെ നിരസിച്ചു കളഞ്ഞത് എത്രയും പരിതാപകരമത്രേ. ക്രിസ്തുവിൽ സ്വഭാവങ്ങളുടെ സമ്മിശ്രമുണ്ടായി എന്നുള്ള എവുത്തിക്കോസിന്റെ യക്തിവിരുദ്ധമായ ഉപദേശത്തെ അവർ നിരസിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ‘ടെ

വവചനത്തിന് അവതീർണ്ണമായ ഒരു സ്വഭാവം എന്ന വിശുതമായ പദപ്രയോഗത്തെ ഒഴ്യാപ്യവ്യം അവർ മുറുകെ പിടിച്ചു. വി. അത്താനാസ്സോസി സിൻറെ കൃതിയിൽ നിന്നെടുത്ത ഈ പദം ശരിയായ അർത്ഥത്തിലാണ് അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ വിക്രില്ലോസ് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്, അതായതു വ്യക്തി എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് സ്വഭാവം എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ കൽക്കദോനിയയിലെ പിതാക്കന്മാർ ഈ പദപ്രയോഗങ്ങളിൽനിന്നു സംശയാധീനമായതും തെറ്റുണ്ടാക്കാൻ കാരണമാകുന്നതുമായതിനെ മുഴുവനായി നീക്കിക്കളഞ്ഞു."

12-ാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ ഇവിടെ പറയുന്നതു ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു പ്രകൃതിത്വവും രണ്ടുസ്വഭാവങ്ങളുമുണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസം സുവിശേഷങ്ങളിൽ നിന്നു രൂപവൽകൃതമായ ഒന്നാണെന്നും, എഫേസുസ് സൂനഹദോസ് ഇതുതന്നെയാണു പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്നും, കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസിൻറെ തീരുമാനം ഇതിനോടു എത്രയും അനുയോജ്യമാണെന്നുമാണല്ലോ. വി. അത്താനാസ്സോസും വി. ക്രില്ലോസും ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു സ്വഭാവമേ ഉള്ളൂ എന്നു പറയുന്നതു അന്നത്തെ സാങ്കേതിക പദപ്രയോഗങ്ങളുടെ അപ്യക്തത നിമിത്തമാണെന്നും, സ്വഭാവം എന്നപദം പ്രകൃതി എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഈ പിതാക്കന്മാർ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കയാൽ ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു സ്വഭാവം എന്നു അവർ പറയുന്നതു ക്രിസ്തുവിൽ ഏകപ്രകൃതിത്വം എന്നാണു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതെന്നും മാർപ്പാപ്പാ തുടൻ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസിനെ എതിർക്കുന്ന ഏകസ്വഭാവവാദികൾ എവുത്തിക്കോസിൻറെ അബദ്ധോപദേശത്തെ നിരസി

കണെങ്കിലും വി. അത്താനാസ്യോസ്, വി. ക്രി-
 സ്റ്റോസ് ആദിയായ പുരാതന പിതാന്മാരുടെ
 ചില പദപ്രയോഗങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു സു-
 വിശേഷങ്ങളിലുള്ളതും എഫേസ്യസ്, കൽക്കദോ-
 നിയായ എന്നീ സൂനഹദോസുകൾ തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ള-
 തും എത്രയും പ്രസ്തുതവും, അനുയോജ്യവും, പരിപു-
 ണ്ണവുമായ വിശ്വാസം— ക്രിസ്തുവിൽ ഏകവ്യക്തി-
 ത്വവും രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുമുണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസം—
 നിരസിച്ചു കളയുന്നതു എത്രയും പരിതാപകരമാണെ-
 ന്നും മാർപ്പാപ്പാ പറയുന്നു. ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ
 വി. അത്താനാസ്യോസും വി. ക്രിസ്റ്റോസും ഉപയോ-
 ഗിച്ചിട്ടുള്ള പദങ്ങളെ ഏകസ്വഭാവവാദികളിൽ ചില-
 ഖർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു കൽക്കദോനിയായ-
 യിലെ പിതാക്കന്മാർ ഈ പദപ്രയോഗങ്ങളെ സം-
 ബന്ധിച്ച മേലിൽ ആർക്കും തെറ്റിദ്ധാരണയുണ്ടാക-
 ഭതെന്നു വിചാരിച്ചു സംശയങ്ങൾക്കും തെറ്റുകൾക്കും
 വഴിയുണ്ടാക്കാത്ത വിധത്തിൽ അവയെ ക്രമപ്പെടു-
 ത്തിയെന്നും മാർപ്പാപ്പാ പറയുന്നു. ഇങ്ങനെല്ലാം
 വ്യക്തമായി പറയുന്ന 12-ാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ-
 യെയാണ് റമ്പാച്ചൻ പിടികൂടി മുകളിൽ പ്രസ്താവി-
 ച്ചവിധം ഇപ്പോഴത്തെ ഈ മാർപ്പാപ്പാ ഏകസ്വഭാ-
 വവാദിയാണെന്നു ധൈര്യപൂർവ്വം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഏ-
 ക സ്വഭാവവിശ്വാസമാണു എഫേസ്യസ് സൂനഹദോ-
 സും വി. അത്താനാസോസും, വി. ക്രിസ്റ്റോസും പ-
 റിപ്പിച്ചിരുന്നതെന്നും, കൽക്കദോനിയായിലെ പി-
 താക്കന്മാർ സത്യമായ ഈ പുരാതന വിശ്വാസത്തെ
 മുഴുവനായി നീക്കിക്കളഞ്ഞു ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു സ്വ-
 ഭാവമുണ്ടെന്നുള്ള തെറ്റായ പുതിയ ഒരു വിശ്വാസം
 സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നെന്നും ഇപ്പോഴത്തെ മാർപ്പാപ്പാ പ-

റയുന്നതായി വായനക്കാരെ ധരിപ്പിക്കുന്നത്! ചില പദപ്രയോഗങ്ങളിൽ നിന്നും (Expressions) തെറ്റുണ്ടാക്കാൻ കാരണമാകുന്നത് പിതാക്കന്മാർ നീക്കിയെന്നു മാർപ്പാപ്പാ പറയുമ്പോൾ പൂരാതന വിശ്വാസത്തെ മുഴുവനായി മാറ്റിയെന്നു മാർപ്പാപ്പാ പറയുന്നതായി റമ്പാച്ചൻ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു! ഇത്തരത്തിൽ മുന്പോട്ടു പോയാൽ ആനയെ ആടാക്കാനും റമ്പാച്ചൻ സാധിക്കുകയല്ലേ? പണ്ഡിതനായ റമ്പാച്ചൻ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ ശരിയായി അറിവില്ലാത്തതു കൊണ്ടോ ഇങ്ങനെ “എഴുതാപ്പറം” വായിക്കുന്നതെന്നു വായനക്കാർ ശങ്കിക്കേണ്ടതില്ല. 12-ാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ ഏകസ്വഭാവവാദിയാണെന്നു “വിശ്വാസത്യാഗിയിൽ” ചെയ്യുപുറം എഴുതിയതിനു വിശദമായ മറുപടി “ശകാരവർഷം” എന്ന ലഘുലേഖമൂലം ഗിവറഗീസ് കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. “നിത്യരാജൻ” എന്ന വിശ്വലേഖനത്തിൽ നിന്നു കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ ഉദ്ധരണികൾ നല്കി ഇപ്പോഴത്തേൽ മാർപ്പാപ്പാ ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുണ്ടെന്നാണു പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്നും വിശദമാക്കി. ഇവയെല്ലാം വായിച്ചശേഷമാണ് റമ്പാച്ചൻ “കത്തോലിക്കാസഭയും റോമാവാദങ്ങളും” എന്ന തന്റെ പുതിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം പതിനെട്ടുപുറങ്ങൾ എഴുതി 12-ാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പായെ വീണ്ടും ഏകസ്വഭാവവാദിയായിക്കീഴിയിക്കുന്നത്! “പിന്നെയും “ശകരൻ തെങ്ങേൽ” എന്ന പഴമൊഴിയോത്തു സമാശ്വാസിക്കുവാനുണ്ടു ഏതുചെയ്യും? (മുകളിൽ പുറം 30-31 കാണുക)

ചില ഗ്രീക്കുപദപ്രയോഗങ്ങൾ.

സാഹിത്യത്തിൽ എന്നതുപോലെ ദൈവശാസ്ത്രത്തിലും പല പദങ്ങൾക്കും പൊതുവായ ചില അർത്ഥങ്ങൾ മാറി കാലാന്തരത്തിൽ ഖണ്ഡിതമായ അർത്ഥങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി "ആരാധന" എന്നു മലയാളത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദം ക്രിസ്തീയ സാഹിത്യത്തിൽ ബഹുമാനിക്കുക, വണങ്ങുക എന്ന അർത്ഥത്തിലും പണ്ടു ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ആരാധന എന്നപദം ക്രിസ്തീയസാഹിത്യത്തിൽ ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ച മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കുന്നുള്ളൂ. "മറിയമേ! നിന്നെ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നു", "മഹാത്മാഗാന്ധി ആരാധ്യപുരുഷനാണ്" എന്നീവാചകങ്ങളിലെ ആരാധന എന്ന പദം പണ്ടു ഉപയോഗിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ബഹുമാനിക്കുക എന്നർത്ഥമാണുണ്ടായിരുന്നതു്. ദൈവത്തെ മാത്രമേ ആരാധിക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ, ദൈവം മാത്രമാണ് ആരാധ്യൻ എന്നു ഇപ്പോഴത്തേകാലത്തു നാം പറയുന്നു. ഇങ്ങനെ ആരാധനയ്ക്കു ബഹുമാനം എന്ന അർത്ഥം മാറി ദൈവത്തിനുമാത്രം നല്കുന്ന ബഹുമാനം എന്ന ഖണ്ഡിതമായ അർത്ഥമുണ്ടായി. എങ്കിലും പഴയ മലയാള പ്രാർത്ഥന പുസ്തകങ്ങളിലും മറ്റും ബഹുമാനം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ആരാധന എന്നുപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പദങ്ങളെ മാറ്റാതെ ഇപ്പോഴും നാം ചൊല്ലിയേക്കാം. അങ്ങനെ ചൊല്ലുമ്പോൾ സന്ദർഭമനുസരിച്ചുള്ള അർത്ഥത്തിലാണ് ഇപ്പോൾ നാം ഗ്രഹിക്കേണ്ടതു്. ഇതുപോലെ പുരാതന കാലത്തു സ്വഭാവം (Nature), വ്യക്തി അഥവാ ആൾ (Person) എന്നു ഇപ്പോൾ നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങൾക്കു പകരം ഗ്രീക്കു ഭാഷയിൽ "ഫിസിസ്"

“പ്രോസൊപ്പോൺ” എന്നീ പദങ്ങൾ യഥാക്രമം ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നു. എന്നാൽ “ഫിസിസ്” എന്ന ഗ്രീക്കുപദം ആദ്യകാലത്തു സ്വഭാവം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ മാത്രമല്ല, വ്യക്തി (ആൾ) എന്ന അർത്ഥത്തിലും വി. അത്താനാസ്യോസ്, വി. ക്രിസ്റ്റോസ് ആദിയായ പിതാക്കന്മാർ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. സന്ദർഭം നോക്കി അതിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം പിടികൊള്ളാൻ മറ്റുള്ളവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. സന്ദർഭം നോക്കി ആരാധന എന്ന പദത്തിന്റെ പഴയ അർത്ഥം ബഹുമാനമെന്നു ഇപ്പോൾ നാം മനസ്സിലാക്കുന്നതുപോലെയാണിരിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു സ്വഭാവമേ ഉള്ളൂ എന്നുള്ള അബലോപദേശം എവർത്തിക്കോസ് പഠിപ്പിച്ചതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തെ അനുക്രമിച്ചിരുന്ന ഏകസ്വഭാവവാദികൾ തങ്ങളുടെ അബലോപദേശത്തെ സാധൂകരിക്കുവാനായി വി. അത്താനാസ്യോസിന്റേയും വി. ക്രിസ്റ്റോസിന്റേയും മറ്റും കൃതികളിലുള്ള ഫിസിസ് എന്ന പദപ്രയോഗത്തെ സന്ദർഭം നോക്കാതെ സ്വഭാവം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഫിസിസ് എന്ന ഏകപദം സ്വഭാവം എന്ന അർത്ഥത്തിലും വ്യക്തി എന്ന അർത്ഥത്തിലും ഈ പിതാക്കന്മാർ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു സന്ദർഭം നോക്കിയെങ്കിലേ ഈ പദങ്ങൾക്കു അവർ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള അർത്ഥം ശരിയായി ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നുള്ളൂ. ഇക്കാരണത്താൽ കൽക്കദോണിയായിൽ സമ്മേളിച്ച പിതാക്കന്മാർ ഏകസ്വഭാവവാദികളുടെ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളെ നിരസിക്കുകയെന്നതിനും, ഭാവിയിൽ സാധാരണക്കാരും തെറ്റിദ്ധാരണയില്ലാതെ കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി ഫിസിസ് എന്ന പദത്തിനു

സ്വഭാവം എന്നുള്ള അർത്ഥവും "പ്രോസോപ്പോൺ" എന്ന പദത്തിനു വ്യക്തി (ആൾ) എന്ന അർത്ഥവും നിർണ്ണയിച്ചു പദപ്രയോഗങ്ങളുടെ അർത്ഥം, സുവ്യക്തവും ഖണ്ഡിതവുമാക്കി. ഈ പദപ്രയോഗങ്ങളെ സരിച്ചു എക്കടെവത്തിൽ മൂന്നാളുകളും ഒരു സ്വഭാവവും, ക്രിസ്തുവിൽ ഒരാളും രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളും എന്നു പിതാക്കന്മാർ സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞു. ആരാധന എന്ന പദത്തിനു പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന ബഹുമാനം എന്ന അർത്ഥം നീക്കിയിട്ടു ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ച മാത്രമേ ആരാധന എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കാവൂ എന്നു ക്രിസ്തീയ ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ ക്രിപ്തപ്പെടുത്തിയതുപോലെ ഫിസിസ് എന്ന പദത്തിനു വ്യക്തി എന്നുകൂടിയുണ്ടായിരുന്ന അർത്ഥം നീക്കിയിട്ടു സ്വഭാവം എന്ന ഖണ്ഡിതമായ അർത്ഥം കൊടുക്കുക മാത്രമാണു കല്ക്കുടോനിയായിലെ പിതാക്കന്മാർ ചെയ്തതു്. ഇതാണു 12-ാം പിയൂസ് മാപ്പാപ്പാ മുക്തളിൽ ഉദ്ധരിച്ച വിശ്വലേഖനത്തിൽ പറയുന്നതും. ഇതിനെത്തുടർ സലാമറമ്പാൻ കൽക്കുടോനിയായിലെ പിതാക്കന്മാർ സത്യമായ പുരാതനവിശ്വാസത്തെ മുഴുവ്നായി മാറി പുതിയ വിശ്വാസം സൃഷ്ടിച്ചു എന്നു മാർപ്പാപ്പാ പറയുന്നതായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതു്. ചക്കെന്നു പറയുമ്പോൾ ഒക്കക്കെന്നു ഗ്രഹിക്കുന്ന റമ്പാച്ചന്റെ ബുദ്ധിക്രമതയെപ്പറ്റി എന്തുപറയേണ്ടു്?

ചില സുറിയാനി പദപ്രയോഗങ്ങൾ.

സുറിയാനി ഭാഷയിൽ സ്വഭാവം എന്നതിനു "ക്യോനോ" എന്നും, വ്യക്തി എന്നതിനു "ക്രതമോ" എന്നുമാണു പദം. സാരദാശം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ "ഉന്ധിയാ" എന്ന ഗ്രീക്കു പദം പിൽക്കാലത്തു

സുറിയാനിയിൽ ഉപയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ചൈൻസ്കിതു ഡി. ഡി. എന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു പണ്ഡിതൻ രചിച്ച സുറിയാനി ഇംഗ്ലീഷു നിഘണ്ടുവിൽ ഈ പദങ്ങൾക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന അർത്ഥം ഇപ്രകാരമാണ്:—

“കുയോനോ * =1) nature; Eccle. The Council of Chalcedon taught ഹപ്പ്കുന്തമോ വത്റേൻ കുയോനേ = One person and two Natures in our Lord—...3) essence, substance. ഇസുയോ and കുയോനോ were used by early writers before the adoption of the Greek ഉസിയോ; കുയോനോ ട് മെശ്ഹോ = the nature or substance of oil; ശവ്യസ് കുയോനോ=Consubstantial; ബർ കുയോനോ=of the same nature or essence (1)

കുന്തമോ=1) hypostasis, substance, actual existence...2) a person, individual. കുന്തമോ ദശ്മായോ വകുന്തമോ ദറൊ=the substance or the true existence of heaven and earth. (2)

ഇസുയോ 1) a being...2) entity, substance (3)

* ഈ ഉദ്ധരണിയിൽ ചിലതു ചിലപ്പോൾ ക്രമീകരിച്ചിട്ടു കാണുന്ന പദങ്ങൾ നിഘണ്ടുവിൽ സുറിയാനി-ചിലപ്പോൾ ചിലപ്പോൾ ക്രമീകരിച്ചിട്ടു കാണുന്നു—ഗ്രന്ഥകർതാ.

1) R. Payne Smith D. D., A Compendious Syriac Dictionary, p. 213.

2) Ibid. p. 509.

3) Ibid p. 15.

ഉസീയാ=essence, substance. ബർ ഉസീയാ and ശ്വേ ബുസീയാ=Consubstantial, of one or the same substance (4)

പരിഭാഷ

ക്യോനോ=1) സ്വഭാവം; സഭാപരമായി പഠയ്യമ്പോൾ കർക്കടോനീയാ സൂനഹദോസ് നമ്മുടെ കത്താവിൽ ഒരു വ്യക്തി (ക്യോനോ) എന്നും, രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ (ക്യോനോ) എന്നും പഠിപ്പിച്ചു...3) സാരാംശം, പദാർത്ഥം. ഉസീയാ (സാരാംശം) എന്ന ഗ്രീക്കുപദം പ്രയോഗത്തിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പു ഇസ്രായേ എന്നും, ക്യോനോ എന്നും പരാതന ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ക്യോനോ ട്രൈത്രിത്വം= എണ്ണയുടെ സാരാംശം അഥവാ എണ്ണ എന്ന പദാർത്ഥം; ശവ്യസ് ക്യോനോ= സാരാംശത്തിൽ സമത്വമുള്ള; ബർ ക്യോനോ=ഒരേ സ്വഭാവം അഥവാ സാരാംശമുള്ള.

ക്യോനോ=1) വ്യക്തി, പദാർത്ഥം, യഥാർത്ഥമായ അസ്തിത്വം 2) ആൾ, പ്രത്യേക വ്യക്തി. ക്യോനോ ട്രൈത്രിത്വം വക്യോനോ ട്രൈത്രിത്വം=ആകാശവംശമിയ്യമെന്ന സാധനം അഥവാ അവയുടെ യഥാർത്ഥമായ അസ്തിത്വം.

ഇസ്രായേ 1) അസ്തിത്വമുള്ളതു്...2) അസ്തിത്വം, പദാർത്ഥം.

ഉസീയാ=സാരാംശം, പദാർത്ഥം. ബർ ഉസീയാ, ശവേ ബുസീയാ=സാരാംശത്തിൽ സമത്വമുള്ള, ഒരേ പദാർത്ഥമുള്ള.

4) Ibid p. 7.

ഒരു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു പണ്ഡിതന്റെ ഈ സാക്ഷ്യത്തിൽ നിന്നു സുറിയാനിയിലെ ഈ പല പദങ്ങൾക്കും ചിലപ്പോൾ ഒരേ അർത്ഥമുള്ളതായി തെളിയുന്നു.

ഉദാഹരണമായി “ക്യോനാ” എന്ന സുറിയാനി പദത്തെ സ്വഭാവമെന്നും (Nature), സാരാംശം (essence) എന്നുമുള്ള രണ്ടർത്ഥത്തിൽ പുരാതന ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ഉപയോഗിച്ചു വന്നിരുന്നെന്നു മനസ്സിലാക്കാം... ഇതേ അർത്ഥത്തിൽ ഇസ്രായാ, ഉസീയാ എന്നീ പദങ്ങളും സുറിയാനിയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു. തന്നിമിത്തം സന്ദർഭമനുസരിച്ചാണു ഈ പദങ്ങളുടെ ശരിയായ അർത്ഥം പുരാതന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും നാം ഗ്രഹിക്കേണ്ടതു്. ഇക്കാരണത്താൽ കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസിന്റെ തീരുമാനത്തെ ആസ്പദമാക്കി ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനായി, കത്തോലിക്കർ വി. ത്രിത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചും ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും പറയുമ്പോൾ പണ്ഡിതാർത്ഥമുള്ള സാങ്കേതിക പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഏക ദൈവത്തിൽ ഒരു സ്വഭാവവും (Nature) മൂന്നു ആളുകളും (persons) എന്നും, ക്രിസ്തുവിൽ ഒരാളും രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളും എന്നും കത്തോലിക്കർ പറയുന്നു. വി. ത്രിത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയുമ്പോൾ സ്വഭാവത്തിനു സാരാംശം എന്നർത്ഥം വരാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ത്രിത്വത്തിലെ മൂന്നാളുകൾക്കും കൂടി ഒരു സാരാംശമാണുള്ളതു്. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു പറയുമ്പോൾ രണ്ടു സാരാംശങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നല്ല അർത്ഥം, പ്രത്യേക മനുഷ്യസ്വഭാവം, ദൈവസ്വഭാവം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നാണർത്ഥം. ഇങ്ങനെ കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസ് പണ്ഡിതമായ

സാങ്കേതിക പദങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച ആശയങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിയതിനെയുമാണ് പഴയ വിശ്വാസം മാറിയ പുതിയ വിശ്വാസം സൃഷ്ടിച്ചതായി പറഞ്ഞു. റമ്പാച്ചൻ ബഹളമുണ്ടാക്കുന്നത്. എന്തു ചെയ്യാം! നല്ല പാലുള്ള പശുവിന്റെ അകിട്ടിൽ ചെന്നാലും കൊതുകു ചോരകുടിച്ച പശുവിനെ ഉപദ്രവിക്കയല്ലാതെ പാൽ കുടിക്കയില്ല. കത്തോലിക്ക സഭയിൽ ഒരു നന്മയും കാണാൻ റമ്പാച്ചൻ കണ്ടില്ല.

പിതാക്കന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ.

വി. അത്താനാസ്യോസിന്റെ ജീവിതകാലം 295-373, വി. അപ്രേമിന്റെതു 306-373, വി. അന്ത്യോസിന്റെതു 333-397, സ്വണ്ണനാവുകാരൻ ഇരവാനിയോസിന്റെതു (വി. ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റോം) 344-407, വി. ആഗസ്റ്റിനോസിന്റെതു 350-430, വി. ക്രില്ലോസിന്റെ മരണത്തിന്റെതു 444 ആണ്. നെസ്റ്റോറിയസിന്റെ പാഷണ്ഡതയെ ശപിച്ചതു 431-ൽ സമ്മേളിച്ച എഫേസുസ് സൂനഹദോസത്രേ. അന്നു ഈ പിതാക്കന്മാരിൽ ക്രില്ലോസു മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എവൃത്തിക്കോസിന്റെ ഏക സ്വഭാവ വിശ്വാസം ശപിക്കപ്പെട്ടതു 451-ൽ സമ്മേളിച്ച കൽക്കദോണിയാ സൂനഹദോസിലാണ്. അന്നു ഈ പിതാക്കന്മാരിൽ വി. ക്രില്ലോസുപോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വി. അത്താനാസ്യോസ്, വി. അപ്രേം. വി. ഇരവാനിയോസ്, വി. ആഗസ്റ്റിനോസ്, എന്നീ വിശുദ്ധന്മാർ 325-ൽ നിക്യാ സൂനഹദോസിൽ ശപിക്കപ്പെട്ട ആരിയോസിന്റെ പാഷണ്ഡതയ്ക്കെതിരായി ക്രിസ്തു സാക്ഷാൽ ദൈവവും സാക്ഷാൽ മനുഷ്യനും

മാണെന്നു ശക്തിയുക്തം പഠിപ്പിച്ചിരുന്നുത്.
 വി. ക്രിസ്റ്റോസ് നെസ്തോറിയസിനെതി
 രായി ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു വ്യക്തിത്വമേ ഉള്ള
 എന്ന് പഠിപ്പിച്ചു. വി. ക്രിസ്റ്റോസിന്റെ ത
 ന്നെയും മരണം കഴിഞ്ഞു 448-ൽ ആണ് എവുത്തി
 കോസിന്റെ ഏകസ്വഭാവവാദമുണ്ടായത്. മക
 ലിൽ പ്രസ്താവിച്ച വിധം വി. അത്താനാസ്യോസി
 ന്റെ അഥവാ വി. ക്രിസ്റ്റോസിന്റെ ചില പദപ്ര
 യോഗങ്ങളെ തെറ്റിലിരുത്തി നിമിത്തമാണ് ഏക
 സ്വഭാവവാദം എന്ന ഈ പാഷണ്ഡതയുണ്ടായതും.
 പിന്നെ എങ്ങനെയാണു സലാമാറമ്പാൻ പറയുന്നതു
 പോലെ (പുറം 28-42) വി. അത്താനാസ്യോസ്
 ആടിയായ ഈ പിതാക്കന്മാരെല്ലാം ക്രിസ്തുവിൽ
 ഒരു സ്വഭാവമേ ഉള്ള എന്ന എവുത്തികോസിന്റെ
 പാഷണ്ഡതയോ അതിനു അനുയോജ്യമായ ഏക
 സ്വഭാവവാദികളുടെ പാഷണ്ഡതയോ പഠിപ്പിക്കുന്ന
 ത്? എവുത്തികോസിനു മുമ്പു ജീവിച്ചിരുന്ന ഈ
 പിതാക്കന്മാർ ക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥ ദൈവത്വ
 വും യഥാർത്ഥ മനുഷ്യത്വവും സ്പഷ്ടമായി ഏറ്റുപറ
 ഞ്തിരുന്നു. ഏകവ്യക്തിയാണു ക്രിസ്തുവിടുള്ള
 തെന്ന് വി. ക്രിസ്റ്റോസും എഫേസ്യൂസ് സൂനഹദോ
 സും അനിഷേധ്യമായി സ്ഥാപിച്ചു. ഈ പിതാക്ക
 ന്മാരുടെ കൃതികളെ പരിശോധിച്ചാൽ എവുത്തി
 കോസിന്റെ പാഷണ്ഡതയെ തിരായി കർക്കശോ
 നിയ സൂനഹദോസ് 451-ൽ വിശദീകരിച്ച ആ
 പരാതന വിശ്വാസം-ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏക വ്യക്തി
 ത്വത്തിൽ ദൈവികം, മാനുഷികം എന്നിങ്ങനെ ര
 ങ്ങസ്വഭാവങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസം-പരോക്ഷ
 മായും പ്രത്യക്ഷമായും ഏറ്റുപറയുന്നതായി കാണാം.

സുറിയാനി പിതാക്കന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനും “പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വീണ” എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നവനും സരസകവിയുമായ വി. അപ്രേപറയുടെ: “അവിടുത്തെക്ക താണതായ ഒരു സ്വഭാവം മാത്രമോ, ഉന്നതമായ ഒരു സ്വഭാവം മാത്രമോ അല്പപ്രത്യുത രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുണ്ട്. - ഒന്നു മറ്റൊന്നിൽ സമ്മിശ്രപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഒന്നു ഉന്നതവും മറ്റൊതു വിനീതവും. ആ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളും അവയുടെ ഗുണഗണങ്ങളെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു.” (5)

സ്വർണ്ണനാവുകാരൻ വി. ഇഴവാനിയോസ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: “ക്രിസ്തു ദൈവവും മനുഷ്യനുമെണ്ണം...രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ, സമ്മിശ്രപ്പെട്ടിട്ടില്ല..... ദൈവികസ്വഭാവം മാനുഷികസ്വഭാവത്തിൽ നിവേശിച്ചു രണ്ടുകൂടി ഒരു പുത്രനെയും ഒരു വ്യക്തിയേയും ഉളവാക്കുന്നു” (6)

വി. കൂറിലോസ് നെസ്തോറിയസിനെതിരായി ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏക വ്യക്തിത്വത്തെ ശക്തിയുക്തം സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ഏകമായി ഉണ്ടു പറയുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ തന്നെ കേട്ടാലും: “ക്രിസ്തു മനുഷ്യത്വത്തിലും ദൈവമായിരുന്നുകൊണ്ടു മാനുഷിക സ്വഭാവത്തെ സ്വകീയനിയമങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചു. - അതോടുകൂടി ദൈവത്വത്തിന്റെ നിമ്നലതയെയും പരിപാലിച്ചു” (7). “തിരുഅവതാരം ചെയ്യുകയും മനുഷ്യനായിത്തീരുക

5) Sermo de Domino nostro 33, Lamy 1, 224.
 6) Ep. ad Caes.; MG 52,758.
 7) Homil. Paschal. 17, 2; MG 77,776.

യം ചെയ്ത ദൈവത്തിന്റെ പുത്രൻ ഒന്നാകുന്നു എ
ന്നു നാം പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും തൻമൂലം അവിടുന്ന്
സമ്മിശ്രപ്പെട്ടിട്ടില്ല.....വചനത്തിന്റെ സ്വഭാവം
ജഡത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിലേക്കോ, ജഡത്തിന്റെ
സ്വഭാവം വചനത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിലേക്കോ രൂ
പാന്തരപ്പെട്ടില്ല” (8). എവുത്തിക്കോസിന്റെ
ഏകസ്വഭാവവാദം വി. ക്രില്ലോസിന്റെ കാലത്തു
ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടാണു വിശുദ്ധൻ ഇവിടെ ര
ണ്ടെന്നോ, ഒന്നെന്നോ ഉള്ള സ്പഷ്ടമായ പദങ്ങൾ പ്ര
യോഗിക്കാതിരുന്നതെന്നു നാം അനുസ്മരിക്കേണ്ടതാ
ണ്. ക്രിസ്തു ഒരു വ്യക്തിയാണെങ്കിലും തന്നിര
ദൈവസ്വഭാവവും മനുഷ്യസ്വഭാവവും രൂപാന്തര
പ്പെടാതെ രണ്ടു വിഭിന്ന സ്വഭാവങ്ങളായി നിലു
ന്നു എന്നുള്ള ആശയം—ഇരുസ്വഭാവവിശ്വാസം—
എത്ര വ്യക്തമായി ഈ വാക്യങ്ങളിൽ ക്രില്ലോസ്
പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും ഈ വി. ക്രില്ലോസി
ന്റെ ചില പദപ്രയോഗങ്ങളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തും
തെറ്റിദ്ധരിച്ചും ഏകസ്വഭാവവാദികൾ—അക്കൂട്ട
ത്തിൽ സലാമെ റമ്പാനർ—ഈ വിശുദ്ധനെ ഏക
സ്വഭാവവാദിയാക്കുന്നു!

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച വാക്യങ്ങളിൽ വി. പിര
ക്കമാർ ഉാപിച്ചു പറയുന്നത് ക്രിസ്തുവിൽ (1) ഏക
വ്യക്തിത്വമേ ഉള്ള (2) ദൈവികം മാനുഷികം എ
ന്നിങ്ങനെ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുണ്ട് (3) അവ സമ്മി
ശ്രപ്പെട്ടിട്ടില്ല, വേറാന്നായിത്തീർന്നിട്ടുമില്ല എന്നാണ
ല്ലോ. ഈ പിതാക്കന്മാരെയെല്ലാം യാക്കോബയാ
ക്കാർ വി. കർബ്ബാനയിൽ അനുസ്മരിച്ച അവരുടെ

---

8) Ep. ad Succens. 46, 2; MG 77,241.

മാലുസ്സം യാചിച്ചുവരുന്നു. ഇവരുടെ ഉപദേശം തന്നെയാണു് 451-ൽ കൽക്കടോനിയാ സൂനഹദോസും സ്പഷ്ടമായും ഔദ്യോഗികമായും പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതു്. യാമാത്മ്യം ഇങ്ങനെ ഇരിക്കെ കൽക്കടോനിയാ പിതാക്കന്മാർ പുരാതന പിതാക്കന്മാരുടെ വിശ്വാസത്തെ മാറ്റി പുതിയതു സ്വീകരിച്ചു എന്നു റമ്പാച്ചൻ പറയുന്നതിനു് എന്തു വിചയാണുള്ളതു്? രണ്ടിൽ ഒന്നുപോലും നശിക്കാതെയും സമ്മിശ്രപ്പെടാതെയും ഇരിക്കുന്ന രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ രണ്ടല്ല, ഒന്നാണെന്നു് ഈ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പോലും തെളിയിക്കുവാൻ സലാമ റമ്പാനു സാധിക്കയില്ലെങ്കിൽ പുരാതനകാലത്തു ഏക സ്വഭാവ വിശ്വാസം ശരിയാണെന്നും, അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോഴും ശരിയായിരിക്കുമെന്നുമുള്ള റമ്പാച്ചൻറവാദം 8+4 പണ്ടു 13 ആയിരുന്നെന്നും, ഇപ്പോഴും അങ്ങനെയാണെന്നും പറയുന്നതുപോലെ അല്ലേ? (മുകളിൽ പുറം 145-148 കാണുക)

3. "ബേസ്പർക്കാനാ" *

സഭയുടെ വിശ്വാസത്തിൽ മരിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കുവേണ്ടി യാക്കോബായക്കാർ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു, വി. കുർബാന ചൊല്ലിക്കുന്നു, ധൃപംവയ്ക്കുന്നു (ഒപ്പീസു നടത്തുന്നു), നാല്പതു്, ശ്രാദ്ധം മുതലായ അടിയന്തിരങ്ങൾ നടത്തുന്നു. ഇവ മാത്രമേ കത്തോലിക്കരും മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. യാക്കോബായക്കാർ ചെയ്യാത്തതൊന്നും കത്തോലിക്കർ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നിട്ടും സലാമ റമ്പാനും യാക്കോ

---

* ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി "എന്റെ കൈങ്ങളി പ്രസംഗ"ത്തിൽ സവിശ്ശരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു, പുറം 239-248

ബായക്കാരും കത്തോലിക്കരെ "ബേസ്പുർക്കാനാ വിശ്വാസക്കാർ" എന്നു പറഞ്ഞു ആക്ഷേപിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ചിന്തിച്ചാൽ യാക്കോബായക്കാർക്കും ഈ "ബേസ്പുർക്കാനാ വിശ്വാസം" ഉണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

മരിച്ചവരെ മൂന്നു ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താം.

1) മഹാ വിശുദ്ധന്മാരായി മരിച്ചിട്ടുള്ളവർ. ഉദാഹരണം: കന്യകമറിയം, രക്തസാക്ഷികൾ, മറിയമശലേന, കത്തോലിക്കൻ വലത്തുഭാഗത്തു തുങ്ങിമരിച്ച കള്ളൻ. ഇവരുടെ ആത്മാക്കൾ മരിച്ച ഉടനേസ്പട്ടത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ അർഹതയുള്ള സ്ഥിതിയിലായിരുന്നതിനാൽ കത്തോലിക്കരോ, യാക്കോബായക്കാരോ ഈ വിശുദ്ധന്മാരുടെ പാപമോചനത്തിനോ, ആത്മശാന്തിക്കോ ആയി പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ, വി. കുർബാന ചെയ്യിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. പ്രത്യേക അവരുടെ തിരുനാൾ ദിവസങ്ങളിൽ അവരുടെ ബഹുമാനാർത്ഥം ദൈവത്തിനു വി. കുർബാന അർപ്പിച്ച അവരുടെ മാർഗ്ഗസ്ഥം യാചിക്കയാണു ചെയ്യുന്നത്. 2) കഠിന പാപങ്ങളെപ്പറ്റി അനുതപിക്കാതെയും തന്നിമിത്തം ദൈവവർഗ്ഗസാദമില്ലാതെയും മരിച്ചവർ. ഉദാഹരണം: യൂദാസ്, കത്തോലിക്കൻ ഇടത്തു ഭാഗത്തു തുങ്ങിമരിച്ച കള്ളൻ; കൊലപാതകം, വ്യഭിചാരം, ക്ഷുദ്രകർമ്മങ്ങൾ മുതലായവ ഏതെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടു അനുതപിക്കാതെ മരിക്കുന്നവർ. ഇങ്ങനെ മരിക്കുന്നവർ നരകശിക്ഷയ്ക്കു അർഹരാകയാൽ അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടും വി. കുർബാന ചെയ്യിച്ചിട്ടും ഫലമില്ല. എത്ര പ്രാർത്ഥിച്ചാലും വി. കുർബാന ചെയ്യിച്ചാലും ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്കു ഒരിക്കലും നിത്യരക്ഷ ലഭിക്കയില്ലെന്നു കത്തോലിക്ക

രം യാക്കോബായക്കാരും വിശ്വസിക്കുന്നു. 3) ലോകത്തിലുള്ള ബഹു ഭൂരിപക്ഷം ആളുകളും മരിക്കുന്നതു മേൽ പ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം വലിയ പുണ്യവാനുരായിട്ടോ കഠിന പാപികളായിട്ടോ അല്ല. നീതിമാന്മാരായി ജീവിച്ചെങ്കിലും ചെറിയ കുറ്റങ്ങൾ ധാരാളം ചെയ്ത മരിക്കുന്നവരാണു അധികവും. നീതിമാൻ ടി വസം ഏഴുപ്രാവശ്യം പിഴയ്ക്കുമെന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. (1) കഠിന പാപങ്ങളെയല്ല, ചെറിയ പാപങ്ങളെയാണു ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. അനുതപിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള കഠിന പാപങ്ങൾക്കും, ചെറിയ പാപങ്ങൾക്കും ഈ ലോകത്തിൽവെച്ചുതന്നെ നൂറിൽ നൂറുശതമാനവും പരിഹാരം വരുത്തിയിട്ടാണു മരിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ഉദാഹരണമായി കൊലപാതകം ചെയ്ത ഒരാൾ നന്നായിട്ടു അനുതപിച്ചു കമ്പസാരിച്ചു; എന്നാൽ അവൻ വധിച്ച ഒരിദന്റെ കടുംബാംഗങ്ങളെ സ്മാരമായി സഹായിക്കണമെന്നു കമ്പസാരത്തിൽ പട്ടക്കാരൻ പറഞ്ഞിരുന്നു. അവൻ അതു സമ്മതിച്ചു പല സഹായങ്ങളും അവർക്കു ചെയ്തു, എന്നാൽ ചെയ്യേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്തില്ല. അവൻ മരിച്ചാൽ അവന്റെ ആത്മാവു എവിടെ പോകും? ഒരുത്തൻ വേദോരുത്തന്റെ ആയിരം രൂപയ്ക്കു വിലവരുന്ന സാധനങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തി. പട്ടക്കാരൻ കമ്പസാരത്തിൽ പറഞ്ഞതനുസരിച്ചു നഷ്ടമെല്ലാം പരിഹരിക്കാമെന്നു അവൻ സമ്മതിച്ചു. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ 975 രൂപയേ അവൻ കൊടുത്തുള്ളൂ. അല്പം തെരുങ്ങിയിരുന്നെങ്കിൽ 1000 രൂപയും കൊടുക്കാൻ അവനു സാധിക്കമാ

1) സാദൃശ. 24, 16.

യിരുന്നു. 25 രൂപാ കൊടുക്കരുതെന്നു അവൻ വിചാരിച്ചുമില്ല. അവൻ പെട്ടെന്നു മരിച്ചാൽ എവിടെ പോകും? ഇതുപോലെ മരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഒരാൾ പല പ്രാവശ്യമായി അല്പം കോപിച്ചു, ചെറിയ കള്ളങ്ങൾ പറഞ്ഞു, ചില അഹങ്കാര ചിന്തകൾ അയാൾക്കുണ്ടായി; നല്ല ജീവിതം നയിച്ചിരുന്ന ഒരാളായിരുന്നു അദ്ദേഹം. എന്നാൽ ഈ ചെറിയ കുറ്റങ്ങൾക്കെല്ലാം പുണ്യമായ പരിഹാരം ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചുമില്ല. അദ്ദേഹം പെട്ടെന്നു മരിച്ചാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകുമോ, നരകത്തിൽ പോകുമോ? “മനുഷ്യർ പറയുന്ന സകല വ്യത്ഥവചനങ്ങൾക്കും വിധിഭിംബസത്തിൽ അവൻ കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിടരും” (2), “ഒടുവിലത്തേ കാശുകൂടെയും കൊടുത്തു വിട്ടുവോളം നീ അവിടെ നിന്നുപുറത്തു വരികയില്ല എന്നു സത്യമായിട്ടു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു” (3) എന്നിങ്ങനെ കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനാലും, “അശുഭനും മ്ളേഹരതയും വ്യാജവും പ്രവർത്തിക്കുന്നവനുമായ ഒരുവനും അതിൽ (സ്വർഗ്ഗത്തിൽ) പ്രവേശിക്കയില്ല” (4) എന്നു വെളിപാട് ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നതിനാലും എത്ര ചെറിയ പാപത്തിനും പുണ്യമായ പരിഹാരം ചെയ്തിട്ടുള്ളവർക്കല്ലാതെ ആർക്കും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ മുകളിൽ പറഞ്ഞവിധം ചെറിയ കുറ്റങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടു പൂർണ്ണപരിഹാരം ചെയ്യാത്തവരെ ദൈവം നരകത്തിലേക്കു ശിക്ഷിക്കണമെന്നതിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു മഹാപുണ്യവാനുമായി ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചിട്ടുള്ളവരും, ഒരു പാപവും ചെയ്യാതെ ചെറു

---

2) മത്താ. 12, 36. 3) മത്താ. 5, 26. 4) വെളി 21, 27.

പ്ലത്തിൽതന്നെ മരിച്ചിട്ടുള്ള കൊച്ചു കുട്ടികളും മാത്രമായിരിക്കാം. സാധാരണ നീതിമാന്മാരായി ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്കുകൂടിയും നിത്യരക്ഷ ലഭിക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസം എത്രയോ കഠിനവും പരിഭ്രമജനകവുമാണ്! ചെറിയ കുറും ചെയ്യുന്നവരെയും വലിയ കുറുക്കൾ ചെയ്യുന്നവരെയും തുക്കിക്കൊല്ലാൻ വിധിക്കുന്ന നാട്ടിൽ നീതിയാണോ നടക്കുന്നത്? ചെറിയ കുറുക്കൾക്കും വലിയ കുറുക്കൾക്കും നരകശിക്ഷ നല്കിയാൽ ദൈവം നീതിമാനായിരിക്കുമോ? എന്നാൽ ഏറ്റവും ചെറിയ പാപങ്ങൾക്കും പൂർണ്ണമായ പരിഹാരമുണ്ടാക്കാതെ അപരരെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയും, മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച വേദലാക്യങ്ങൾക്കും അനുയോജ്യമോ?

കടുത്താലിപ്പിക്കൽ യാക്കോബായക്കാൽ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ മഹാ പുണ്യവാന്മാരോ കഠിന പാപികളോ ആയിട്ടു മരിച്ചവർക്കു മൂന്നാമതു പറഞ്ഞ ഗണത്തിൽ പെട്ടവർക്കുവേണ്ടിയാണു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്, അതായതു ദൈവത്തിന്റെ പ്രസാദപരത്തിൽ നീതിമാന്മാരായി മരിച്ചെങ്കിലും ഈ ലോകത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾക്കൊക്കെയും പരിപൂർണ്ണമായ പരിഹാരം ചെയ്യാൻ സാധിക്കാതെ മരിച്ചവർക്കു വേണ്ടിയാണ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. അവസാന വിധിദിവസം വരെയേ ഈ വ്യവസ്ഥിതി ഉണ്ടായിരിക്കയുള്ളൂ. യാക്കോബായക്കാൾ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് കൊണ്ടു തന്നെ സ്വർഗ്ഗവും നരകവുമല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥിതിയിലാണു മരിച്ച ചിലരുടെ ആത്മാക്കൾ ഇരിക്കുന്നതെന്നുള്ള വിശ്വാസം സ്പഷ്ടമായി ഏറ്റവും

റയുന്നുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകുവാൻ സ്ഥിതി ആത്മാവിനുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല; നരകത്തിൽ പോകുവാൻ സ്ഥിതിയാണു ആത്മാവിനുള്ളതെങ്കിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടു പ്രയോജനവുമില്ല. ആകയാൽ യാക്കോബായക്കാർ മരിച്ച ഒരാളുടെ ആത്മാവിനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ആ ആത്മാവു സ്വർഗ്ഗത്തിലും നരകത്തിലുമല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥിതിയിലാണെന്നത്രേ വിശ്വസിക്കുന്നത്. ഇക്കാരണത്താൽ യാക്കോബായക്കാർ സ്വർഗ്ഗത്തിലും നരകത്തിലും മാത്രമല്ല മരിച്ച ചിലരുടെ ആത്മാക്കൾക്കു ഇടയ്ക്കൊരു സ്ഥിതിയുണ്ടെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ സ്ഥിതിയെയാണു കത്തോലിക്കർ “ബേസ്പർക്കാനാ” അഥവാ ശുദ്ധീകരസ്ഥലം (Purgatory) എന്ന് പറയുന്നത്. “ബേസ്പർക്കാനാ” എന്നത് ഒരു സുറിയാനി പദമാണ്. രക്ഷയുടെ ഭവനം അഥവാ സ്ഥലം എന്നാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ഈ പദം യാക്കോബായക്കാർക്ക് ഇല്ലെങ്കിലും ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആശയം മുഴുവനായി യാക്കോബായക്കാർക്കുണ്ട്. ആകയാൽ യാക്കോബായക്കാരും “ബേസ്പർക്കാനാ” വിശ്വാസക്കാരാണ്.

യാക്കോബായ സഭയിൽ നടപ്പിലിരിക്കുന്ന പല പ്രാർത്ഥനകളും പരിശോധിച്ചാൽ മരിച്ച ചിലരുടെ ആത്മാക്കൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലും നരകത്തിലുമല്ലാത്ത സ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസം സൃഷ്ടമായി ഏറ്റുപറയുന്നതായി ബോദ്ധ്യമാകും. വി. കർബ്ബാനയിൽ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി പട്ടുകാരൻ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മറുപടിയായി ജനം ചൊല്ലുന്നു:— “ദൈവമേ! സത്യവിശ്വാസത്തോടു കൂടി ഞ

ങ്ങളിൽനിന്നു വാങ്ങിപ്പോയിട്ടുള്ള സകല മരിച്ചവരെയും ആശ്വാസിച്ചിട്ടു പുണ്യപ്പെടുത്തണമേ. മനസ്സോടും മനസ്സുകൂടാതെയും, അറിവോടും അറിവുകൂടാതെയും ഞങ്ങളും അവരും തിരുമുന്മാരെ ചെയ്തപോയിട്ടുള്ള പിഴകളെ ക്ഷമിക്കണമെ." (കർബാന ക്രിമം കാണുക.) ആശ്വാസമില്ലാത്തവരെയോ ആശ്വാസിച്ചിരിക്കേണ്ടതും, മാലിന്യമുള്ളവരെയോ പുണ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതും, പിഴകൾ ഉള്ളവരുടെയാണു പിഴകൾ ക്ഷമിക്കേണ്ടതും. സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളവർക്കു ആശ്വാസമില്ലാത്ത സ്ഥിതിയല്ല, അവർക്കു മാലിന്യമില്ല, പിഴകളുമില്ല. നരകത്തിലുള്ളവർക്കുവേണ്ടി എത്ര പ്രാർത്ഥിച്ചാലും ദൈവം അവരെ ആശ്വാസിച്ചുകയോ, അവരുടെ പിഴകളെ എന്നെങ്കിലും ക്ഷമിക്കുകയോ ചെയ്തുകയില്ല. ആകയാൽ യാക്കോബയാക്കാർ ഇവിടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു സ്വർഗ്ഗത്തിലോ നരകത്തിലോ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയല്ല, പ്രത്യേക സ്വർഗ്ഗത്തിലും നരകത്തിലും പ്രവേശിക്കാതെ ഉടൻ സ്ഥിതിയിൽ— അതായതു, ആശ്വാസമില്ലാതെ മാലിന്യത്തോടും ചെറിയ പിഴകളോടുംകൂടി— ഇരിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടിയാണു്. ഇതു തന്നെയാണു കത്തോലിക്കരുടെ ശുദ്ധീകരസ്ഥലമെന്ന വാക്കിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആശയവും.

യാക്കോബായ സഭയിൽ സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ ശവസംസ്കാരത്തിനു് ചൊല്ലിവരുന്ന പ്രാർത്ഥനകളിൽ പറയുന്നു:—“കരുണയുള്ള ദൈവമേ! നിന്റെ കർത്തൃ കല്പനയാൽ ഇവിടെ നിന്നു വാങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്ന ഈ ആത്മാവിനുവേണ്ടി നിന്നിൽ ഞങ്ങളും സഭകളും തെല്ലൊക്കെ ക്ഷമിക്കണമേ. കർത്താവേ! അശുദ്ധന്മാരും ക്രൂര

അങ്ങനെയൊരു വിശ്വാസികളുടെ അപഹാരത്തിൽ നിന്നും വായമണ്ഡലവാസികളായ അടുത്തുശതകളുടെ സംഘത്തിൽനിന്നും അതിനെ രക്ഷിച്ചു വീണ്ടുകൊള്ളണമെ...കർത്താവേ! നിന്റെ തിരുനാമത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവരുടെ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട വാസസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു ഇവൻ ചെന്നുചേരുന്നതുവരെയും ഈ നിന്റെ ഭാസന നീ കോട്ടയും അനുയാത്രക്കാരനും, കാവൽക്കാരനും, സഹായിയും ആയിരിക്കണമേ.....ഈ ആത്മാവിനോടുകൂടി യാത്രചെയ്തു അവിടെയുള്ള ഭയങ്കരകടവുകളിൽ അതിനു നേരിടുന്നതായ പ്രതികൂല ഏതിർപ്പുകളിൽ നിന്നു അതിനെ വീണ്ടുകൊള്ളുന്നവരായ സമാധാനദൂതന്മാർമൂലം ഇതിനെ നീ കൈക്കൊള്ളണമെ”(5). മരിച്ച ആളുടെ ശവശരീരം കഴിയിൽ ഇറക്കിയശേഷം അതിനേൽ എണ്ണ ഒഴിച്ചു കൊണ്ടു പട്ടക്കാരൻ ചൊല്ലുന്നു:—“ദൈവമായ കർത്താവേ! ഇവന്റെ സഹായത്തിനായി നിന്റെ പക്കൽ നിന്നു മാലാഖമാരായ സേനകളെ അയച്ചുകൊടുക്കണമെ. ഇവന്റെ ശവത്തിനേൽ ഒഴിക്കപ്പെടുന്ന എണ്ണമൂലം വായമണ്ഡലത്തിൽ പതിയിരുന്ന മനുഷ്യരുടെ ആത്മാക്കളെ ആക്രമിക്കുന്ന വിപരീത സൈന്യങ്ങളാലും ശതകളുടെ പാളയത്താലും ഇവൻ പിടിക്കപ്പെടാതെ തെറ്റി ഒഴിയുന്നതിനു ഇവനു കൃപ നൽകണമെ. പ്രകാശമുള്ള വാസസ്ഥലങ്ങളിലേക്കും പരിശുദ്ധന്മാരോടുകൂടിയുള്ള ആനന്ദത്തിനും ഇവനെ കൊണ്ടുചെന്നു അടുപ്പിക്കണമെ”(6). ഈ സാക്ഷ്യങ്ങളിൽ നിന്നു തെളിയുന്നതു ശരീരത്തിൽനിന്നും വേർപെട്ട ആത്മാവു നരകത്തിൽ നിപതിച്ചി

---

5) കൂദാശക്രമങ്ങളും ആനീദായം, തിരുവല്ല, (1935) പുറം 76, 96, 123. 6) ടിപുറം 109.

ട്രീല്ല, പ്രകാശമുള്ള വാസസ്ഥലമായ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
 പ്രവേശിച്ചിട്ടുണ്ടില്ല; ആത്മാവ് ഒരു യാത്രചെയ്യുക
 യാണ്, അതിനെ വീശിപ്പിടിക്കുവാൻ വായുമണ്ഡ
 ലത്തിൽ ഭൃഷ്ടപിശാചുക്കൾ വലയംകൊണ്ടു പതിയി
 റിക്കുന്നു; ഈ ആത്മാവ് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെന്നുചേ
 രുന്നതിനു മുമ്പു പല ഭയങ്കര കടവുകൾ കടക്കുവാൻ
 ണ്ട്; ആകയാൽ ദൈവവും മാലാഖമാരും ഈ ആ
 ത്മാവിനു കാവൽനില്ക്കണം; ശവശരീരത്തിൽ ഒഴി
 ക്കുന്ന എണ്ണമൂലം ആത്മാവിനും ഒരു "വിഴുവിഴുപ്പ്"
 ണ്ടായിപിശാചുക്കളുടെ പാടിയിൽനിന്നും അതു തെ
 റി ഒഴിയണം എന്നാണല്ലോ. മരിച്ചവർ ഒന്നുകിൽ
 നരകത്തിൽ, അല്ലെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലാണു പോകുന്ന
 തെന്നും, സ്വർഗ്ഗത്തിനും നരകത്തിനും ഇടയ്ക്കു ഒരു
 സ്ഥിതിയിൽ ആരുടെയും ആത്മാക്കൾ ഇരിക്കയില്ലെ
 ന്നും വാദിക്കുന്ന യാക്കോബായക്കാർ ഈ ഇടസ്ഥിതി
 യെപ്പറ്റി—വഴിയത്ര, പിശാചുക്കളുടെ വലവീ
 ശൽ, കടത്തു്, വിഴുവിഴുപ്പ് എന്നിവയെപ്പറ്റി—
 എന്തു പറയും? കത്തോലിക്കർ സ്വർഗ്ഗത്തിനും നരക
 ത്തിനും ഇടയ്ക്കു ഒരു സ്ഥിതി—ആത്മാക്കൾക്കു ശുദ്ധീ
 കരണം പ്രാപിച്ച സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാവുന്ന
 ഒരു സ്ഥിതി—ഉണ്ടെന്നല്ലാതെ വഴിയത്രയുടെയോ ക
 ടത്തിന്റെയോ വിഴുവിഴുപ്പിന്റെയോ കാര്യമെന്തും
 പറയുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ കത്തോലിക്കരെക്കാൾ സ്പഷ്ട
 മായ തരത്തിൽ ഇടസ്ഥിതിയെ വർണ്ണിക്കുന്ന യാ
 കോബായക്കാരാണു കത്തോലിക്കരുടെ ശുദ്ധീകര
 സ്ഥലത്തെ കുററു പറഞ്ഞത്! മൂക്കില്ലാത്തവൻ മുറി
 മൂക്കനെ കുററു പറഞ്ഞാൽ എന്തുചെയ്യും? മരിച്ച
 വകുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു നിരർത്ഥകവും മൂഢവി
 ശ്വാസവുമാണെന്നു പറഞ്ഞു കത്തോലിക്കരെ ആ

ക്ഷേപിക്കുന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ വാദങ്ങളെ എടുത്തു കത്തോലിക്കസഭക്കെതിരായി പ്രയോഗിക്കുന്ന സലാമറമ്പാനം കൂട്ടരും തങ്ങളുടെ സഭയുടെ വിശ്വാസത്തെ ശരിയായി പഠിച്ചിട്ടു കത്തോലിക്കസഭയുടെ വിശ്വാസത്തെ വിമർശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ "താൻ കഴിച്ച കഴിയിൽ താൻതന്നെ വീഴുക" എന്നുള്ള ഈ അപകടത്തിൽ ചാടുകയില്ലായിരുന്നു.

4. ദൈവമാതാവിന്റെ അമലോദയം.

ആദിമാതാപിതാക്കന്മാരുടെ പാപഫലമായി മനുഷ്യരെല്ലാം ജനപാപത്തോടുകൂടിയാണു മാതൃഗർഭത്തിൽ ഉത്ഭവിക്കുന്നതെങ്കിലും ദൈവമാതാവായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട കന്യകമറിയത്തെ തന്റെ പ്രത്യേകകാരണ്യത്താലും ക്രിസ്തുവിന്റെ യോഗ്യതകളെ ഉദ്ദർശിച്ചും ജനപാപത്തിന്റെ സകല മാലിന്യത്തിൽനിന്നും ദൈവം പരിരക്ഷിച്ചു എന്നു കത്തോലിക്കസഭ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ചില അകത്തോലിക്കർ ധരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ജനപാപമെന്നു പറയുന്നതു മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ വിവാഹജീവിതത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രവൃത്തിമൂലം ഉണ്ടാകുന്ന പാപമല്ല. ആദിമ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ കല്ലനലംഘനംമൂലം മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ പൊതുവായി സിദ്ധിച്ച പാപം അഥവാ ദൈവശാപമാണു ജനപാപം. വിവാഹജീവിതം പാപകരമല്ല. അതിൽ നിന്നു മനുഷ്യാത്മാവിനു പാപം ഉണ്ടാകയില്ല. മാതൃഗർഭത്തിൽ ശരീരവും ആത്മാവുകൂടി സംയോജിക്കുന്ന നിമിഷത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യൻ ഉല്പുതനാകുന്നു. ആ നിമിഷത്തിൽ തന്നെ ആത്മാവി

ന്ന ജന്മപാപം സിദ്ധിക്കുന്നു. ജന്മപാപമെന്നു പറയുന്നതു പ്രധാനമായി ആത്മാവിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രസാദം (Sanctifying grace) ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിയാണ്. ഒരാൾ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ ആത്മാവിൽ നിന്നു ഈ ജന്മപാപം നീങ്ങി ദൈവത്തിന്റെ പ്രസാദം ലഭിക്കുന്നു. കന്യകമറിയത്തിന്റെ ശരീരത്തോടുകൂടി, ആത്മാവു സുയോജിച്ചപ്പോൾ ആ ആത്മാവിനു പ്രസാദമില്ലാത്ത സ്ഥിതി ഒരിക്കലും വരാതെ പ്രസാദമരത്തിൽത്തന്നെ അതു ഇരുന്നു എന്നും, ആകയാൽ മാതാവിന്റെ ആത്മാവിനെ മാമ്മോദീസാമൂലമോ, മറ്റൊരതെങ്കിലും മാർഗ്ഗത്താലോ ശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടിവന്നില്ല എന്നുമാണു ദൈവമാതാവ് അമലോത്ഭവയാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അർത്ഥം. (അമലോത്ഭവം=അമല+ഉത്ഭവം=മാലിന്യമില്ലാത്ത ഉത്ഭവം). രണ്ടു കുട്ടികൾ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അവരുടെ അമ്മ ഒരു കുട്ടി ചെളിയിലും ഇറങ്ങിക്കൊള്ളട്ടെ, പിന്നീടു കളിപ്പിച്ച അതിനെ ചെടിപ്പാക്കാമല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ച ചെളിയിൽ ഇറങ്ങുവാൻ അതിനെ അനുവദിക്കയും, എന്നാൽ മറ്റേ കുട്ടിയെ ചെളിയിൽ വിഴാതെ അമ്മ സംരക്ഷിക്കയും ചെയ്യു എന്നു വിചാരിക്കുക. ഇതുപോലെയാണു മറ്റു മനുഷ്യരെ അപേക്ഷിച്ചു ദൈവമാതാവായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട കന്യകമറിയാമിനോടു ദൈവം കാണിച്ചു പ്രത്യേകത. മറ്റു മനുഷ്യർ ജന്മപാപത്തിൽ നിപതിക്കട്ടെ, മാമ്മോദീസാമൂലം അവരുടെ ആത്മാക്കളെ ശുദ്ധീകരിക്കാമല്ലോ, എന്നാൽ ദൈവമാതാവായ കന്യകമറിയത്തിന്റെ ആത്മാവു മാമ്മോദീസായുടെ ആവശ്യമില്ലാത്തവിധം ജന്മപാപത്തിൽ നിപതിക്കാതെ പ്രസാദമരത്താൽ സഭ

വിഭൂഷിതമായിരിക്കട്ടെ എന്ന് ദൈവം നിശ്ചയിച്ചു. ഇതാണു മാതാവിനു നല്കിയ അമലോത്ഭവമെന്ന നൽകലം.

ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നു ദൈവമാതാവു അമലോത്ഭവയാണെന്നു കത്തോലിക്കന്മാർ പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം, മാതൃഗർഭത്തിൽ മാതാവിന്റെ ഉത്ഭവം കർത്താവിന്റെ ഉത്ഭവം എന്നതുപോലെ തന്നെ പുരുഷസംസർഗ്ഗം കൂടാതെ പ്രകൃത്യതീതമാണെന്നു ചില അകത്തോലിക്കർ പറയുന്നതു ശരിയല്ലെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. കന്യകമറിയം ജനിച്ചതു സാധാരണ മനുഷ്യർ ജനിക്കുന്നതുപോലെ മാതാവിതാക്കന്മാരിൽ നിന്നാണ്. സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ ആത്മാവു മാതൃഗർഭത്തിൽവെച്ചു ശരീരത്തോടു യോജിക്കുന്ന ക്ഷണത്തിൽ അതിനു ജന്മപാപമുണ്ടായി ദൈവത്തിന്റെ പ്രസാദവരം ഇല്ലാതാകും. മാതാവിന്റെ ആത്മാവു സ്വശരീരത്തോടു യോജിച്ചപ്പോൾ അതിനു ജന്മപാപമുണ്ടാകാതെ പ്രസാദവരസ്ഥിതിയിലിരിക്കുന്നു. ഇതു മാത്രമാണു സാധാരണമനുഷ്യരുടെയും മാതാവിന്റെയും ഉത്ഭവത്തിലുള്ള വ്യത്യാസം.

ദൈവമാതാവിൽ പാപമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു കർത്താവിന്റെ യോഗ്യതകളിൽ മാതാവിനു പങ്കില്ലായിരുന്നെന്നു വരുമെന്നു ചില അകത്തോലിക്കരെപ്പോലെ സലാമം റമ്പാനും പറയുന്നു (പുറം 44). ക്രിസ്തു മാത്രമാണു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഏക രക്ഷകൻ പഴയ നിയമത്തിലുണ്ടായിരുന്ന അബ്രാഹാം, ഇസഹാക് ആദിയായവരെല്ലാം നീതികരിക്കപ്പെട്ടു സ്വർഗ്ഗഭാഗ്യത്തിനു അവകാശികളായതു വാണിരുന്ന ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസവും അവിടുത്തെ യോഗ്യതകളും വഴിയായിട്ടാണ്. ഇതു

പോലെ കന്യകമറിയത്തെ ദൈവമാതാവായി തെരഞ്ഞെടുത്ത ദൈവം തന്റെ പുത്രന്റെ യോഗ്യതകളെ മുമ്പുകൂട്ടി കണ്ടുകൊണ്ടാണു മാതാവിനെ ജന്മപാപത്തിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കിയത്. തന്നിടത്തും മറ്റൊല്ലാവരെക്കാൾ ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യവും കർത്താവിന്റെ യോഗ്യതകളുടെ ഫലവും പ്രാപിച്ചവളാണു കന്യകമറിയം. ഇക്കാരണത്താലത്രേ “സർവ്വശക്തൻ എന്നിൽ വലിയകാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു” (1) എന്നു പറഞ്ഞു മാതാവു ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചത്. ഇങ്ങനെ ക്രിസ്തു മറിയത്തിന്റെയും രക്ഷകനാണ്; ക്രിസ്തുവിന്റെ യോഗ്യതകൾ വഴിയായിട്ടാണു അവർക്കും നൽകപ്പെട്ടെല്ലാം കിട്ടിയത്.

പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയായിട്ടു മനുഷ്യർക്കു ഭരണമുണ്ടായി. കന്യകമറിയം മരിച്ചതുകൊണ്ടു അവർക്കും ജന്മപാപമുണ്ടായിരുന്നു എന്നിങ്ങനെ റമ്പാച്ചൻ അനുമാനിക്കുന്നു (പുറം 44). ഈ അനുമാനം ശരിയല്ല. പൊതുവായി നിശ്ചയിച്ച ശിക്ഷ ചിലരെ സംബന്ധിച്ച മാറ്റുന്നതിനു ദൈവത്തിനു അധികാരവും ശക്തിയുമില്ലേ? പാപഫലമായി മനുഷ്യരെല്ലാം മരിക്കണമെന്നു ദൈവം നിശ്ചയിച്ചു. എന്നാൽ ഹാനോക്ക മരിക്കാതെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു എടുക്കപ്പെട്ടതായി വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു (ഉല്പത്തി, 5, 24). ഏലിയാ ദീർഘദർശി മരിക്കാതെ അഗ്നിരഥത്തിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു എടുക്കപ്പെട്ടു (2 (4) രാജാ. 2, 11). വിധിദിവസത്തിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ മരിക്കാതെ രൂപാന്തരം പ്രാപിക്കുമെന്നു വിപരലോസ്യ പറയുന്നു (1തെസ്സ. 4, 15-17; 1കൊറി. 15, 51). പാ

---

(1) ലൂക്കോ 1, 49.

പത്തിന്റെ ശിക്ഷയായി ദൈവം നല്കിയ മരണത്തെ സംബന്ധിച്ച ഇത്രയധികം അപവാദങ്ങൾ (Exceptions) ഉണ്ടാകാമെങ്കിൽ മാത്രമേ മനുഷ്യരിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായി പാപത്താൽ കന്യകമറിയത്തിന്റെ ആത്മാവു മലിനപ്പെടാതിരിക്കട്ടെ എന്നു ദൈവത്തിനു നിശ്ചയിക്കുവാൻ അധികാരവും ശക്തിയുമില്ലേ?

ക്രിസ്തു യഥാർത്ഥ മനുഷ്യനായിരുന്നല്ലോ. ക്രിസ്തു മരിക്കയും ചെയ്തു. ഇക്കാരണത്താൽ ക്രിസ്തുവിനു ജന്മപാപമുണ്ടെന്നു ആരും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. യഥാർത്ഥ മനുഷ്യനാകാനും മരിക്കാനും ജന്മപാപം ഉണ്ടായേ തീരൂ എന്നില്ല. ദൈവത്തിന്റെ മാതാവായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മറിയവും മനുഷ്യനായതുകൊണ്ടും, മരിച്ചതുകൊണ്ടും ജന്മപാപമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമില്ല. ദൈവം തിരുമനുസ്സായാൽ പാപമില്ലാത്ത സ്ഥിതി മറിയത്തിനു ലഭിക്കുക അസാദ്ധ്യമല്ല. “ബ്രഹ്മാവിനാണോ ആയുസ്സിനു പത്തം” എന്നുണ്ടല്ലോ.

“അമലോദഭവവാദികൾ പറയുന്നതു വി. മറിയാമിനു ജന്മപാപമില്ലെന്നല്ല, പിന്നെയോ ഉണ്ടെങ്കിലും മാതാവിന്റെ ഉദരത്തിൽ ഉരുവാകുമ്പോഴേ അവിളുടെ ജന്മപാപം മോചിക്കപ്പെട്ടു എന്നാണ്. കഴമ്പില്ലാത്ത ഒരു വിശ്വാസമല്ലേ ഇത്? ഒരുവൻ ജനിക്കാതെ എങ്ങനെ അവനു പാപം ഉണ്ടാകും? അഥവാ ഒരുവന്റെ പാപം അതുണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പേ എങ്ങനെ മോചിക്കപ്പെടും?” എന്നിങ്ങനെ റമ്പാച്ചൻ എഴുതുന്നു (പുറം 44). ആനമങ്ങത്തരങ്ങൾ റമ്പാച്ചൻ സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ടു കത്തോലിക്കസഭയുടെമേൽ അവ കെട്ടിവച്ച വിമർശിക്കുന്നു. ഈ വിമർശനങ്ങളാൽ സ്വയം കടി

ചുപാകുന്ന നീറിനെപ്പോലെ റമ്പാച്ചൻ തന്നെത്തന്നെ
 മണ്ടനാക്കുകയാണെന്നുള്ള കാര്യം ചിന്തിക്കുന്നില്ല.
 മാതാവു മാതൃഗർഭത്തിൽ ജനിക്കുന്നതിനു മുമ്പു
 ജനിക്കുകയോ, എപ്പോഴെങ്കിലും മാതാവിന്റെ ആത്മാവു
 ശുദ്ധീകരണത്തിനോ പാപമോചനത്തിനോ ആവശ്യമായ വിധം
 ജന്മപാപത്താൽ മലിനപ്പെട്ടുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു
 കത്തോലിക്കർ വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ മാതാവു മാതൃഗർഭത്തിൽ
 ഉത്ഭവിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ ജന്മപാപം മോചിക്കപ്പെടുവെന്നു
 കത്തോലിക്കർ വിശ്വസിക്കുന്നതായി റമ്പാച്ചൻ പറയുന്നതു
 എന്തൊരു "കഴമ്പില്ലായ്മയും" ബുദ്ധിശൂന്യതയുമാണ്.

കന്യകമറിയത്തിന്റെ ആത്മാവു ഒരിക്കലും പാപത്താൽ
 മലിനപ്പെടാത്ത സ്ഥിതിയിലാണിരുന്നതെന്നു കത്തോലിക്കസഭ
 പഠിപ്പിക്കുന്നതിനെതിരായി ഗബ്രിയേൽ ദൈവദൂതൻ മംഗളവാർത്ത
 അറിയിക്കുന്നതുവരെ—പതിനാറോളം വയസ്സുവരെ—മറിയത്തിന്റെ
 ആത്മാവു പാപത്താൽ മലിനപ്പെട്ടിരുന്നെന്നും, ഗബ്രിയേൽ
 മാലാഖയാണു മാതാവിനെ പാപത്തിൽ നിന്നും ശുദ്ധീകരിച്ചതെന്നും
 ആധുനികകാലത്തു ചില യാക്കോബായ പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.
 യാക്കോബായക്കാരുടെ ഈ അഭിപ്രായം യാക്കോബായസഭ
 സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു സഭാനടപടിപ്പിക്കോ, വേദസാക്ഷ്യങ്ങൾക്കോ,
 യുക്തിക്കോ, പിതാക്കന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കോ യാക്കോബായ
 കാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്ന ആശയങ്ങൾക്കോ ഒട്ടും
 അനുയോജ്യമല്ലെന്നും, കത്തോലിക്ക സഭയുടെ അഭിപ്രായമാണു
 ശരിയെന്നും ഈ വിഷയത്തിലുള്ള

തെളിവുകളെ നിഷ്പക്ഷബുദ്ധ്യോ പഠനം ചെയ്യുന്ന
വക്തൃബോദ്ധ്യമാകാതിരിക്കയില്ല.

1) സഭാനടപടി.

ദൈവമാതാവിന്റെ ജനനം ലാപരഹിതമാ-
യിരുന്നെങ്കിലും വിശ്വാസം പുരാതനകാലം തുടങ്ങി-
യുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു മതപീഡനം കഴിഞ്ഞു തിരു-
സഭ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചു പലതിരുന്നാൾ ആഘോ-
ഷിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ 7-ാം ശതാബ്ദത്തോടുകൂടി
പെരരസ്ത്ര്യ ദേശത്തു ഗ്രീക്കു, സുറിയാനി, അമ്മേ-
നിയൻ, ഇഗ്ലാണ്ടായ എന്നീ സഭകളുടെ ഇടയി-
ലും, 9-ാം ശതാബ്ദത്തോടുകൂടി പാശ്ചാത്യദേശ-
ത്തു നേപ്പിൾസ്, ഐർലണ്ടു, ഇംഗ്ലണ്ടു എന്നീ
സ്ഥലങ്ങളിലും മാതാവിന്റെ ജനനത്തിരുന്നാളും
കൊണ്ടാടുവാൻ തുടങ്ങി. കത്തോലിക്ക സഭയിലെ
പ്പോലെ യാക്കോബായ സഭയിലും മാതാവിന്റെ
ജനനത്തിരുന്നാൾ ഇപ്പോഴും ആഘോഷിച്ചുവരുന്നു.
മൺകാട്ടു എട്ടുനോമ്പോടുകൂടിയാണു യാക്കോബായ-
യക്കാർ ഈ തിരുന്നാൾ ഘോഷിക്കുന്നത്. ചിലപ്പ-
യാനപ്പെട്ട തിരുന്നാളുകൾക്കത്രേ നോമ്പുള്ളതു്. വി-
ശുദ്ധന്മാർ ലോകത്തിൽ ജനിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ
ആത്മാക്കൾ ജന്മ പാപത്തിലിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവ-
രുടെ ജനനത്തെ തിരുന്നാളായി ആഘോഷിക്കാറി-
ല്ല. എല്ലാ വിശുദ്ധന്മാരും പ്രസാദവരത്തിൽ മരി-
ച്ചതുകൊണ്ടു അവർ മരിച്ച ദിവസത്തെയാണു സാ-
ധാരണമായി തിരുന്നാളായി ആഘോഷിക്കുന്നതു്.
എന്നാൽ കത്താവിന്റെയും, യോഹന്നാൻ മാങ്ങാ-
നായുടെയും, കന്യകമറിയമ്മിന്റെയും ജനനത്തി-
രുന്നാൾ കത്തോലിക്കസഭയിലും, യാക്കോബായസ

ഭയിലും, മറ്റു പല പരമസ്തു സഭകളിലും ആ
 പ്രോഷിച്ചവരും. കർത്താവിനു ഒരിക്കലും പാപ
 മില്ലായിരുന്നെന്ന് എല്ലാവരും വിശ്വസിക്കുന്നു. യോ
 ഹന്നാൻ മാംദാനാ സ്വമതാവിന്റെ ഗർഭത്തിൽ
 വെച്ചു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു
 (2). തന്മൂലം അദ്ദേഹം ലോകത്തിൽ ജനിച്ചപ്പോൾ
 പാപമില്ലായിരുന്നു. ഇക്കാരണത്താലാണ് കർത്താ
 വിന്റെ ജനനത്തിനുള്ളിറപ്പുമേ യോഹന്നാൻ
 മാംദാനായുടെ ജനനത്തിനുള്ളോപോഷിക്കുന്നത്.
 മറിയത്തിന്റെ ജനനത്തിനുള്ളും സഭയിൽ ആ
 പ്രോഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടു- പുരുഷനിയപക്ഷം യോഹ
 ന്നാൻ മാംദാനായെപ്പോലെ മാതൃഗർഭത്തിൽ വെച്ചു
 കിലും— ലോകത്തിൽ ജനിച്ചയവസരത്തിലേക്കി
 ലും— കന്യകമറിയം പാപമില്ലാത്തവളായിരുന്ന
 നു യാക്കോബായക്കാർ സമ്മതിക്കണം. അല്ലെങ്കി
 ൽ മാതാവിന്റെ ജനനത്തിനുള്ളും സഭയിൽ ആ
 പ്രോഷിക്കയില്ലായിരുന്നു. മാതാവു യോഹന്നാൻ
 മാംദാനായെപ്പോലെ ഗർഭത്തിൽ വെച്ചോ, ജനിച്ച
 ക്ഷണത്തിലോ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതായി യാതൊരു
 വേദസാക്ഷ്യവും ഇല്ല. തന്നിമിത്തം മാതാവു പാ
 പമില്ലാത്തവളായി ഗർഭത്തിൽ രൂപവൽകൃതയായി
 എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതല്ലേ ഒന്നുകൂടി യുക്തിപൂർവ്വ
 ക്കം? എന്തായാലും മാതാവിന്റെ ജനനത്തിനുള്ളും
 യാക്കോബായ സഭയിൽ കൊണ്ടുവന്ന സ്ഥിതിക്ക
 മാതാവു പരിനാരോളം വയസ്സുവരെ ജനപാപമെ
 ന്നകഠിന പാപത്തിലായിരുന്നു ജീവിച്ചിരുന്നതെ
 ന്നുള്ള യാക്കോബായ പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം

---

2) ലൂക്കോ. 1, 41.

കടുത്ത പാപങ്ങളോടുകൂടിയവർക്കുമാണെന്നു കരുതുന്നവർക്കും.

2) വേദസാക്ഷ്യങ്ങൾ.

1. എബൻതോട്ടത്തിൽവെച്ചു ദൈവം സപ്തത്തെ ശപിച്ചുകൊണ്ടു അരുളിച്ചെയ്തു: "നീയും സ്ത്രീയും തമ്മിലും, നിന്റെ സന്തതിയും അവളുടെ സന്തതിയും തമ്മിലും ഞാൻ ശത്രുതയുണ്ടാക്കും. അവൻ നിന്റെ തലയിൽ ചവിട്ടും." (3) പിശാചും ഹാവായും തമ്മിലും, ഹാവായുടെ സന്തതിയും പൈശാചിക ഭൂതന്മാരും തമ്മിലും ശത്രുതയിലല്ല, പ്രത്യേക വളരെ രമ്യതയിൽ (പാപങ്ങളിൽ) പലപ്പോഴും ഇരുന്നിട്ടുള്ളതായി വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നുതന്നെ തെളിയുന്നതിനാൽ വേദപുസ്തക വ്യാഖ്യാതന്മാർക്കു കഷ്ടതകളുണ്ടാകുന്ന അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത് ഇവിടെ ദൈവം പറയുന്ന സ്ത്രീയും സന്തതിയും വരാനിടയുള്ള കന്യകമാറിയവും അവളിൽ നിന്നു ജനിക്കാനിടയുള്ള ലോകരക്ഷകനായ ക്രിസ്തുവുമാണെന്നത്രേ. ഇവിടെ ഒരു പ്രവചനമാണു ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തത്. ഈ പ്രവചനത്തിന്റെ പ്രസ്തുത നിമിത്തം ഒന്നാമത്തേ സുവിശേഷമെന്നും വേദപുസ്തക പണ്ഡിതന്മാർ ഈ വേദഭാഗത്തെ വിളിക്കുന്നു. കന്യകമാറിയത്തിന്റെ സന്തതിയായ ക്രിസ്തു പിശാചെന്ന സർപ്പത്തിന്റെ തലയെ തകർത്തു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു രക്ഷയുണ്ടാക്കി. പ്രസ്തുത വാക്യത്തിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നതു സ്ത്രീയും പിശാചും തമ്മിലുള്ള ശത്രുതയും, സ്ത്രീയുടെ സന്തതിയും പിശാചും തമ്മിലുള്ള ശത്രുതയും പോലെയാണെന്നത്രേ. സ്ത്രീയുടെ സന്തതിക്കു, അതായതു ക്രിസ്തു

3) ഉല്പത്തി 3, 15.

വിൻ പിശാചിനോടുള്ള ശത്രുത്വം നിരന്തരവും കഠിനവുമായ ഒന്നാണ്. ഒരിക്കലും പിശാചും ക്രിസ്തുവും തമ്മിൽ രമ്യതയിൽ കഴിയുന്നതല്ല. ഇതു പോലെയുള്ള ശത്രുത്വമാണു കന്യകമറിയാദും പിശാചും തമ്മിലുള്ളതെന്നു ഈ വാക്യത്തിൽ നിന്നു തെളിയുന്നു. കന്യകമറിയാം എന്നെങ്കിലും പാപത്തിൽ ഇരുന്നെങ്കിൽ പിശാചിന്റെ ശത്രുത്വത്തിലല്ല, പിശാചിന്റെ ദാസ്യത്തിൽ ഇരുന്നെന്നുവരും. “പാപം ചെയ്യുന്ന ഏവനും പാപത്തിന്റെ ദാസൻ ആകുന്നു” (4) എന്നുകർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. ആകയാൽ ക്രിസ്തുവിൻ പിശാചിനോടുള്ള ശത്രുത്വം പോലെ ദൈവമാതാവിനും പിശാചിനോടു നിരന്തരമായ ശത്രുത്വമുണ്ടായിരിക്കണം. കന്യകമറിയത്തിൽ എപ്പോഴെങ്കിലും പാപമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ പിശാചിനോടു നിരന്തരമായ ശത്രുത്വമല്ല രമ്യതയുണ്ടായി എന്നു പറയേണ്ടിവരും. ആകയാൽ കന്യകമറിയത്തിന്റെ ആത്മാവിൽ ഒരിക്കലും പാപം പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല.

2. ഗബ്രിയേൽ ദൈവദൂതൻ കന്യകമറിയത്തെ ദർശിച്ച മാത്രയിൽ അഭിസംബോധനം ചെയ്യുന്നതു “നന്മ നിറഞ്ഞവളേ! നിനക്കു സ്വസ്തി” (5) എന്നാണ്. ദൈവപുത്രൻ ഗർഭത്തിൽ പ്രവേശിച്ച മറിയത്തെ ദൈവമാതാവായിരിക്കുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ മറിയാം നന്മകൾ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞവളാണെങ്കിൽ എന്നാണു ഈ നിറവുണ്ടായത്? ജനിച്ചപ്പോഴോ, ജനിച്ചു കുറെ കഴിഞ്ഞോ? കുറെ കഴിഞ്ഞാണെങ്കിൽ എത്ര നാൾ കഴിഞ്ഞു? “നന്മ നിറഞ്ഞവ

4) യോഹ. 8, 34. 5) ലൂക്കോ. 1, 28.

ളേ" എന്നതിനു മൂല ഭാഷയായ ഗ്രീക്കിലുള്ള പദപ്രയോഗം "കെക്കരിത്തോമെനേ" എന്നാണ്. അസാമാന്യ പരിപൂർണ്ണതയെയാണ് ഈ പദം പ്രോതിപ്പിക്കുന്നത്. മറിയം ജനപാപത്താൽ കുറെക്കാലം മലിനപ്പെട്ടിരുന്നിട്ടു വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവളാണെങ്കിൽ ഈ വിശേഷണം മറിയത്തിനു അത്രയോ ജിടയല്ല. ഗബ്രിയേൽദൂതൻ വന്നപ്പോൾ തന്നെ മറിയം നന്മകൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞവളായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ ദൈവദൂതനാണ് മറിയത്തെ വിശുദ്ധീകരിച്ചതെന്നു ചില യാക്കോബായ പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത് എത്ര അബദ്ധവും വേദപുസ്തകവാക്യങ്ങൾക്കു വിപരീതവുമാണ്!

3. ജറമിയാ ദീർഘദർശിയെ മാത്രഗർഭത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ ദൈവം ശുദ്ധീകരിച്ചു (6). ഏശായാരുടെ ചുണ്ടുകൾ തീക്കനലുകളാൽ ശുദ്ധീകൃതമായി (7). യോഹന്നാൻ മാംഭാനാ മാത്രഗർഭത്തിൽ വെച്ചു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറഞ്ഞു (8). അപ്പോസ്തോലന്മാർ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു മുമ്പു പരിശുദ്ധാവിനാൽ അഭിഷിക്തരായി (9) ഇങ്ങനെ കർത്താവിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങളെ മുമ്പുകൂട്ടി അറിയിച്ച ദീർഘദർശിമാരും, കർത്താവിന്റെ വഴിയെ ഒരുക്കുവാൻ മുന്നോടിയായിവന്ന യോഹന്നാനും, കർത്താവിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അപ്പോസ്തോലന്മാരും പ്രത്യേകവിധം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടെങ്കിൽ കർത്താവു തന്റെ തിരുശരീരരക്തങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനും പത്തുമാസ

6) ജറമി. 1, 5. 7) ഏശാ. 6, 5-7. 8) ലൂക്കോ. 1, 41. 9) നട. 2.

കരളം വസിക്കുന്നതിനും തെരഞ്ഞെടുത്ത തന്റെ അമ്മ ജന്മപാപമെന്ന കഠിനപാപത്താൽ മലിനയായി, ദൈവത്തിന്റെ കോപത്തിനു പാത്രീഭൂതയായി, പിശാചിന്റെ ഭാസിയായി അല്പനേരമെങ്കിലും ഇരിക്കുന്നതിനു അവിടുന്ന് അനുവദിക്കുമോ?, തിരുമനസ്സാകുമോ?

3) യൂക്തിയെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള തെളിവ്.

1. 13-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഡൺസ് സ്കോട്ട (+1308) എന്ന സുപ്രസിദ്ധ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞൻ പറയുന്നു: "Potuit, deuit, ergo fecit (Deus)". "കന്യകമറിയത്തെ പാപഹിതയായി സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു ദൈവത്തിനു സാധിക്കുമായിരുന്നു, അതു ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിക്കു എത്രയും അനുരോജ്യവുമായിരുന്നു, ആകയാൽ ദൈവം അപകാരം ചെയ്തു". ഒരമ്മയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ദൈവം നമുക്കു തന്നാൽ ഏറ്റവും നല്ലവളും പരിശുദ്ധയും സുകല സദ്ഗുണങ്ങളുമുള്ള ഒരമ്മയെ അല്ലേ നാം തെരഞ്ഞെടുക്കുക? എന്നാൽ നമുക്കു അമ്മയെ തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. ദൈവത്തിനു അതു സാധിക്കും. ആകയാൽ അവിടുന്ന് പാപത്താൽ മലിനപ്പെട്ടവളെയല്ല, മാലിന്യരഹിതയെത്തന്നെ തെരഞ്ഞെടുത്തു എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതാണ് ക്രിസ്തൻ യൂക്തിപൂർവ്കം, ന്യായാനുസരണം.

2. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ അധഃപതനത്തിന്റെ സമയത്തു ആദാം, ഹാവ്വ, പിശാചു എന്നീ മൂന്നുപേരെ ഏദൻതോട്ടത്തിൽ നാം കാണുന്നു. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ രക്ഷയുടെ അവസരത്തിൽ (മനു

ഷ്യാവതാരത്തിൽ) മറിയം, ഗബ്രിയേൽ ദൂതൻ, ക്രിസ്തു എന്നിങ്ങനെ മൂന്നുപേരെ നാം കാണുന്നു. വേദവാക്യപ്രകാരം ക്രിസ്തു രണ്ടാമത്തേ ആദാമാണ് (10). സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ സാക്ഷ്യപ്രകാരം കന്യകമറിയം രണ്ടാമത്തേ ഹാവായാണ്. - ആദ്യത്തേ ആദയെക്കൊണ്ട് രണ്ടാമത്തേ ആദം ശ്രേഷ്ഠനത്രേ. ആദ്യത്തേ ദൂതനേക്കാൾ (അധഃപതിച്ചു ദൈവദൂതനായ പിശാചു) രണ്ടാമത്തേ ദൂതനായ ഗബ്രിയേൽ ശ്രേഷ്ഠനാകുന്നു. ഇതേ ന്യായത്താൽ ആദ്യത്തേ ഹാവായെക്കാൾ, രണ്ടാമത്തേ ഹാവായായ മറിയം ശ്രേഷ്ഠയായിരിക്കണം. എന്നാൽ ആദ്യത്തേ ഹാവായ പ്രസാവരത്തിലാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്. ദൈവകല്പന ലംഘിച്ചപ്പോഴെ അവളുടെ ആത്മാവു ഉലിനമായുള്ളു. രണ്ടാമത്തേ ഹാവായായ മറിയം ആദ്യത്തെ ഹാവായെക്കാൾ എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും ശ്രേഷ്ഠയായിരിക്കണമെങ്കിൽ പ്രസാവരത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കണം. കന്യകമറിയത്തിന്റെ ആത്മാവിനു എപ്പോഴെങ്കിലും പാപമാലിന്യം ഉണ്ടായെങ്കിൽ ആദ്യത്തേ ഹാവായെക്കാൾ അവൾ എല്ലാവിധത്തിലും ശ്രേഷ്ഠയായിരിക്കയില്ല.

3. സ്വസഹോദരനെ വധിച്ച കാര്യേന്റെ അമ്മയെക്കാൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനായി സ്വമനസാ മരണം കൈവരിച്ചു കർത്താവിന്റെ അമ്മ ശ്രേഷ്ഠയായിരിക്കേണ്ടേ? മാതാവു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ പ്രസാവരത്തിലല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഭ്രാന്തപ്പാതകനായ കാര്യേന്റെ അമ്മയായിരിക്കും ചില കാര്യങ്ങളിൽ കർത്താവിന്റെ അമ്മയെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠ.

---

10) റോമോ. 5.

4. “നീ സ്ത്രീകളിൽ അനുഗൃഹീതയാകുന്നു” എന്നത്രേ ഗബ്രിയേൽ ദൂതൻ മാതാവിനോടു പറഞ്ഞത്. മാതാവു എല്ലാ സ്ത്രീകളിലും വെച്ചു അനുഗൃഹീതയാണെങ്കിൽ ഹാവായെക്കാൾ അനുഗൃഹീതയായിരിക്കണം. ഹാവാ പ്രസാദവരത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ മറിയത്തിന്റെ ആത്മാവിനു പ്രസാദവരമില്ലാതെ പാപമാണുണ്ടായിരുന്നതെങ്കിൽ ഹാവായാണു മറിയത്തെക്കാൾ ഉരുവസമയത്തെങ്കിലും അനുഗൃഹീതയായിരുന്നവൾ.

5. “സ്ത്രീകളുടെ നിന്ദയെ നികീയവളേ! നിനക്കു ഭാഗ്യം” എന്നു യാക്കോബായസഭ പറയുന്നു (11). ദൈവത്തിന്റെ കല്പന ലംഘിച്ചതു മൂലം മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ അധഃപതനത്തിനു ഹാവാ എന്ന ആദ്യസ്ത്രീ കാരണമുണ്ടാക്കി സ്ത്രീലോകത്തിനു പൊതുവെ അപമാനം വരുത്തി. ദൈവമാതാവു മംഗളവാർത്തസമയത്തു “ഇതാ! ഞാൻ കർത്താവിന്റെ ദാസി. നിന്റെ വാക്കുപോലെ എനിക്കു ഭവിക്കട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവതിരുമനസ്സിനു കീഴ്വഴങ്ങി മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കു കാരണക്കാരിയായി. പാപത്തിനു പരിഹാരം വരുത്തിയ സ്ത്രീ പാപത്തിനു കാരണമാക്കിയവളെപ്പോലെ എപ്പോഴെങ്കിലും പാപത്തിലായിരുന്നെങ്കിൽ കന്യകമറിയം സ്ത്രീകളുടെ അവമാനത്തെ നികീയെന്നോ, അവൾ സ്ത്രീകളുടെയെല്ലാം അഭിമാനസ്തംഭമെന്നോ പറയാവുന്നതല്ല.

---

11) പെകീസായുടെ പ്രമീയോൻ (മാർ തിമത്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ പരിഭാഷ), കോട്ടയം, 1948, പുറം 196.

4) സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ.

1. ജസ്റ്റിൻ (1) ഇരനേയസ്, (2) ജരസലേമിലെ കൂറിലോസ്, (3) എപ്പിഫാനിയോസ് (4) എന്നീ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരും തെന്തുല്യൻ (5) എന്ന വിശുത ഗ്രന്ഥകാരനും ദൈവകല്പന ലംഘിക്കുന്നതിനു മുമ്പുള്ള മാലിന്യരഹിതയും നിഷ്കളങ്കയും നിർദ്ദോഷിയുമായ ഹാവായോടാണു മറിയത്തെ ഉപമിക്കുന്നത്. ദൈവകല്പന ലംഘിക്കുന്നതിനു മുമ്പു ഹാവായിൽ പാപമൊന്നുമില്ലാതിരുന്നു. അതുപോലെയാണിരുന്ന കന്യകമറിയത്തെ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചതു എന്നത്രേ ഈ താരതമ്യത്തിന്റെ അർത്ഥം. “മാലിന്യരഹിത”, “പരിപൂർണ്ണ”, “നിർമ്മല”, “പിശാചിനാൽ വഞ്ചിക്കപ്പെടാത്തവൾ”, “പിശാചിന്റെ വിഷമുള്ള നിശ്വാസം ഏല്ക്കാത്തവൾ” ആദിയായ പദങ്ങളാണു മറിയത്തെ സംബന്ധിച്ച ഈ പിതാക്കന്മാർ അവരുടെ കൃതികളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. മറിയം ഒരിക്കലും പാപത്താൽ മലിനപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസമാണല്ലോ ഈ പദപ്രയോഗങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

2. യാക്കോബായക്കാർ വി. കുർബാനയിൽ ഇപ്പോഴും അനുസ്മരിച്ച മാല്യുസം യാചിക്കുന്ന വി. അപ്രേം കന്യകമറിയത്തോടു ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു: “ഓ! കന്യകയായ നാഥേ, മാലിന്യരഹിതയായ ദൈവജനനി, എത്രയും മഹനീയയായ എന്റെ

---

1) Justin., Dialog. cum Tryphone, 100
 2) Iranaeus, Contra Haeres. III, XXII, 4
 3) Cyril. Cateches. XII, 29
 4) Epiph. Haeres. LXXVIII, 18
 5) Tertull. De carne Christ. XVII

നാഥേ, എത്രയും വലിയ എന്റെ ഉപകാരിണിയേ, സ്വർഗ്ഗത്തെക്കാൾ മഹോന്നതയേ, ആകാശഗോളങ്ങളുടെ പ്രഭയെക്കാൾ, സൂര്യരശ്മികളെക്കാൾ, ഇടിമിന്നലിനെക്കാൾ വളരെ നിർമ്മലയായവളേ... മാലിന്യരഹിതയും, നിഷ്കളങ്കയും, ദുഷിക്കാത്തവളും, എത്രയും വിരക്തയും പാപത്തിന്റെ എല്ലാ മാലിന്യത്തിൽ നിന്നും കറയിൽനിന്നും അകന്നിരിക്കുന്ന കന്യകയുമായവളേ, ദൈവത്തിന്റെ മണവാട്ടി... മാലിന്യപ്പെടാതെ പുണ്യം, പരിപൂർണ്ണമായി നിർമ്മലയും, വിരക്തയുമായ കന്യകയേ, ദൈവമാതാവേ..." (6) വിശുദ്ധൻ എഴുതിയ ഒരു ഗീതത്തിൽ പറയുന്നു: "വാസ്തവത്തിൽ (കർത്താവേ!) നീയും നിന്റെ അമ്മയും മാത്രമേ എല്ലാപ്രകാരത്തിലും മുഴുവനായി ഒന്നുതന്നെത്തുല്ക്കുവരായിട്ടുള്ളൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കർത്താവേ! നിന്നിൽ കളങ്കമില്ല, നിന്റെ അമ്മയിലും യാതൊരു മാലിന്യവുമില്ല" (7). ദൈവമായ കർത്താവിനെപ്പോലെ സൃഷ്ടിയായ മറിയത്തിനു പരിമുഖലിയുണ്ടെന്നല്ല ഇതിന്റെ അർത്ഥം. യാതൊരു മാലിന്യവുമില്ലെന്നുള്ളതു രണ്ടുപേരെ സംബന്ധിച്ചും പറയാമെന്നേ ഈ വാക്കുകൾക്കു അർത്ഥമുള്ളൂ. കർത്താവു ദൈവമെന്ന നിലയിൽ സർവ്വപരിശുദ്ധനാണു്. മാതാവു സൃഷ്ടിയെന്ന നിലയിൽ മാത്രമാണു പരിശുദ്ധ.

3. ആദാം ചെയ്ത പാപത്തിന്റെ ഫലമായി മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു മിക്കപ്പോഴും നാശമൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന പെലാജിയോസർ

---

6) Assem. G. 3, 545.
 7) Bickell, Carm. Nisib. 122.

ഒൻപതാം പാഠശാസ്ത്രത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ ആദാമിന്റെ പാപത്താൽ മനുഷ്യകുലത്തിന് പൊതുവെ ഭയങ്കര നാശം നേരിട്ടെന്നു വി. ആഗസ്റ്റിനോസ് ശക്തിയുക്തം പഠിപ്പിച്ചു. എന്നിട്ടും വി. ആഗസ്റ്റിനോസ് പാപത്തിൽ നിന്നു കന്യകമറിയത്തെ ഒഴിവാക്കി സംസാരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധന്റെ ഭാഗിയേറിയ വാക്കുകൾ കേട്ടാലും: "പാപത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയുമ്പോൾ കർത്താവിനോടുള്ള ബഹുമാനത്തെ പ്രതി കന്യകമറിയത്തെ സംബന്ധിച്ചു എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നം ഉന്നയിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എല്ലാവർക്കുമറിയാൻ പാപത്തെ ജയിച്ചു പാപമൊന്നും ക്ഷമിക്കാത്തവനെ ഗർഭംധരിച്ചു പ്രസവിക്കുന്നതിന് രാജാക്കന്മാരായിത്തീരുന്നതിനുവേണ്ടി അവർക്കു വളരെ അധികം അനുഗ്രഹം അവിടുന്ന് കൊടുത്തിട്ടുള്ളതായി നാം അറിയുന്നു. ഈ വിശുദ്ധ കന്യകമറിയം ഒഴിച്ചു ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചിട്ടുള്ള സകല വിശുദ്ധന്മാരെയും വിശുദ്ധകളെയും നമുക്കു ഭക്തിയുക്തമായി സ്മരിക്കുകയും, അവർ പാപമില്ലാത്തവരായിരുന്നോ എന്നു ചോദിക്കുകയും ചെയ്യാൻ അവർ എന്തു ഉത്തരം പറയുമെന്നാണു നാം വിചാരിക്കുന്നത്? അദ്ദേഹം (പെലാജിയോസ്) പറയുന്ന ഉത്തരമോ, അതോ അപ്പൊസ്തോലനായ യോഹന്നാൻ പറയുന്ന ഉത്തരമോ? ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചാൽ, ഈ ശരീരത്തിൽ വിശുദ്ധിയുടെ മഹനീയത എത്രതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നാലും അവരെല്ലാം (വിശുദ്ധന്മാരെല്ലാം) 'നമുക്കു പാപമില്ല' എന്നു നാം പറയുന്നു എങ്കിലും നാം നമ്മെത്തന്നെ വഞ്ചിക്കുന്നു; നമ്മിൽ സത്യമില്ല' (1 യോഹ. 1, 8) എന്നു ഐക്യകണ്ഠേന വിളിച്ചു പറയുകയില്ലേ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചോ

ഭിക്ഷനു⁸ (8). എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും പാപമുണ്ടെന്നുള്ള വി. യോഹന്നാന്റെ വാക്യമുലരിച്ചുകൊണ്ടു വാദപ്രതിവാദലഹരിയിൽ മുങ്ങി പെലാജിയോസിനെതിരായി എഴുതുന്ന മഹാ ചിന്തകനായ വി. ആഗസ്റ്റീനോസ്⁹ കർത്താവിന്റെ അമ്മയ്ക്കു പാപമില്ലെന്നുള്ള പുരാതനസഭയിലെ വിശ്വാസം ഭംഗിയാക്കി എടുത്തു പറയുവാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല.

5) യാക്കോബായ സഭയിലെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ.

“അമലോരുവം” എന്ന പദപ്രയോഗം യാക്കോബായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുകയില്ലെങ്കിലും ആ പദത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആശയം—ദൈവമാതാവു പാപത്താൽ ഒരിക്കലും മലിനപ്പെട്ടിരുന്നില്ല എന്ന ആശയം—ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അസംഖ്യം പ്രാർത്ഥനകളും പദപ്രയോഗങ്ങളും യാക്കോബായസഭയിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഈ പ്രാർത്ഥനകളിലെ ആശയങ്ങളിൽ ചിലതിനെ തരംതിരിച്ചു താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

1. കന്യകമറിയത്തെ ദൈവം നേരത്തെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

ശനിയാഴ്ച രാത്രിപ്രാർത്ഥനയിൽ യാക്കോബായ വൈദികർ ചൊല്ലുന്നു:—“പരിശുദ്ധ കന്യകയേ! ആഭിമുഖ്യം നിന്നെ തെരഞ്ഞെടുത്ത പിതാവിനു സ്തുതിയും, നീനിൽ നിന്നു ജഡമെടുക്കുവാൻ തിരുമനസ്സായ പുത്രനു ആരാധനയും, നിന്നെ ആലയമാക്കി നീനിൽ ഇറങ്ങിവസിച്ചു പരിശുദ്ധാത്മാവിനു ജയം

8) St. August. De natura et gratia, 36, 42.

ഘോഷവും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ” (1). “ദൈവത്തിനു മാതാവായിത്തീർവാൻ മുൻകൂട്ടി നിർദ്ദേശിച്ച തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവൾ” (2) “കത്താദവ!...നിന്റെ കൃപയുടെ വ്യാപാരത്താൽ അവളെ നീ തെരഞ്ഞെടുത്തു”. (3) പിതാവായ ദൈവം ആദിമുതലേ തന്റെ പുത്രന്റെ അമ്മയായിത്തീരണമെന്നുദ്ദേശിച്ച തെരഞ്ഞെടുത്ത കന്യകമറിയം പാപത്താൽ അശുലയായിരിക്കയില്ലല്ലോ. അല്ലെങ്കിൽ എന്തിനാണു മുൻകൂട്ടിയുള്ള ഈ പ്രത്യേക തെരഞ്ഞെടുപ്പ്? പാപത്താൽ അശുലയായ ഏതു സ്ത്രീയെയും തന്റെ അമ്മയായി എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും തെരഞ്ഞെടുക്കാമായിരുന്നല്ലോ. അങ്ങനെയെങ്കിൽ മുൻകൂട്ടിയുള്ള പ്രത്യേക തെരഞ്ഞെടുപ്പു ആവശ്യമില്ല.

2. ദൈവം മറിയത്തെ ശുദ്ധീകരിച്ചു.

ദൈവം കന്യകമറിയത്തെ ശുദ്ധീകരിച്ചെന്നു ചില യാക്കോബായ പ്രാർത്ഥനകളിൽ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും നേരത്തേ ഉണ്ടായിരുന്ന എന്തെങ്കിലും പാപമാലിന്യത്തെ നീക്കിയെന്നല്ല, കൂടുതൽ അനുഗ്രഹങ്ങൾകൊടുത്തു ആദ്യത്തേതിലും അവളെ വിശുദ്ധീക

---

1) ശനിയാഴ്ച രാത്രി 1-ാം കൗമാ. 2) പെങ്കീസാ നമസ്കാരങ്ങൾക്കുള്ള പ്ര.മിയോൻ, (സുറിയാനിഭാഷാപണ്ഡിതനും, ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയിൽനിന്നു ഓത്തോഡോക്സ് കക്ഷിയിൽചേർന്നു വന്യദേഹവുമായ മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കാരോലിക്കാബന്ധായുടെ ഭൂശ്രദ്ധാനുമതിയോടുകൂടി 1948-ൽ കോട്ടയത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഗ്രന്ഥം.) എലീശബായുടെ അടുക്കലേക്കു മറിയമിന്റെ യാത്ര, രാത്രി, 2-ാം കൗമാ, പ്ര.മിയോൻ, പുറം 84. 3) ദൈവമാതാവിന്റെ പുകഴ്ച സന്ധ്യ, പ്ര.മിയോൻ പുറം 192.

രിച്ചു എന്നുള്ള അർത്ഥത്തിലാണു വിശുദ്ധീകരിച്ചു എ
ന്നുള്ള ഈ പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു മറുപി
ലപ്രാർത്ഥനകളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. “പരിശു
ദ്ധ കന്യകമാതാവിന്റെ കന്യാവ്രതഗർഭത്തിലേക്കു
നി ഇറങ്ങി. പരിശുദ്ധ റൂഹായുടെ ആവസിപ്പുമൂലം
അവളെ ശുദ്ധീകരിച്ചു പ്രധാനദൂതനായ ഗബ്രിയേൽ
മൂലം സർവ്വശ്ലിക്കുമുള്ള രക്ഷയുടെ വചനിപ്പിനെ
നി അറിയിച്ചു” (4). “തന്നെ വഹിച്ചവളെ ശുദ്ധീ
കരിച്ചു പരിശുദ്ധനു...സൂതി...നിന്റെ ശക്തിയാൽ
അവളെ ശുദ്ധീകരിച്ചു. പരിശുദ്ധ ദാനത്താൽ ബ
ഹുമാനിച്ചു. നിന്റെ പ്രഭവശനത്താൽ അവളെ ഉൽ
കൃഷ്ടയാക്കി” (5). “നല്ലവനും അത്യുന്നതനുമായവൻ
നിന്റെ പെരുനാളുകളെ പുകഴ്ത്തി. രക്ഷകൻ നി
ന്റെ പുകഴ്ചകളെ വലിപ്പിച്ചു. വലിയവൻ നി
ന്റെ കാർമ്മയെ മഹത്വപ്പെടുത്തി. അത്യുന്നതൻ നി
ന്നിൽ ഉൽഭൂതനായി” (6). “തനിക്കു തിരുവിഷ്ണു
ണ്ടായപ്പോൾ മാലിന്യമില്ലാത്തവളും വിവാഹസ്തർശ
നത്തിൽ പെടാത്തവളുമായ നിന്റെ മാതാവിനോടു
മഹത്തരവും സുഗ്രാഹ്യമല്ലാത്തതുമായ നിന്റെ ഗർ
ഭോല്പാദനത്തെ അറിയിപ്പാൻ...ഗബ്രിയേലിലെ നി
കല്പിച്ചയച്ചു” (7). “മാതാവു വെടിപ്പിലും വിശുദ്ധി
യിലും പണ്ടേതന്നെ അലംകൃതമായിരുന്നു. എന്നാൽ
വിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആവസിപ്പുമൂലം പൂർണ്ണത
പ്രാപിച്ചു. അവളുടെ നിർമ്മലഗർഭത്തിൽ നിന്റെ

4) വചനിപ്പുതിരുനാളിന്റെ പ്ര.മിയോൻ, മൂന്നാംമണി
പുറം 74. 5) ദൈവമാതാവിന്റെ പുകഴ്ചയുടെ തിരു
നാൾ, സന്ധ്യയുടെ പ്ര.മിയോൻ, പുറം 191, 192. 6) പുക
ഴ്ച, പ്ര.മിയോൻ, മൂന്നാംമണി, പുറം 207. 7) വചനിപ്പ്
പ്ര.മിയോൻ, മൂന്നാംമണി, പുറം 60.

ദൈവതപത്തെ അംഗീകരിപ്പാൻ യോഗ്യതയുള്ളവളായി" (8). ഈ സാക്ഷ്യങ്ങളിൽ നിന്നു പണ്ടേതന്നെ— ഗബ്രിയേൽ ദൂതൻ മംഗളവാർത്ത അറിയിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ— മറിയം മാലിന്യമില്ലാത്തവളായിരുന്നെന്നും, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആവാസവും ദൈവപുത്രന്റെ വാസവും മൂലം മറിയത്തിൽ വിശുദ്ധിയും ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങളും വർദ്ധിച്ചു അവൾ പുണ്യതയിൽ എത്തുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ഗബ്രിയേൽ ദൈവദൂതൻ മംഗളവാർത്ത അറിയിക്കുന്നതുവരെ കന്യകമറിയം പാപത്തിലധീരനെന്നു എന്നുള്ള യാക്കോബായ വിശ്വാസം ഈ സാക്ഷ്യങ്ങൾക്കു എത്ര വിപരീതമാണെന്നു കണ്ടാലും! മാതാവു മാലിന്യമില്ലാത്തവളായിരുന്നെന്നു 7-ാം സാക്ഷ്യത്തിൽ പറയുന്നതും ദൈവദൂതൻ മംഗളവാർത്ത അറിയിക്കുന്നതിനു മുമ്പുള്ള സ്ഥിതിയെ സൂചിപ്പിച്ചാണല്ലോ.

3. മറിയം പിശാചിനെ തോല്പിച്ചു,
ജന്മപാപം പരിഹരിച്ചു.

“ആകൽക്കരസായെയും (പിശാചിനെയും) അവന്റെ സൈന്യങ്ങളെയും അപജയപ്പെടുത്തിയ മടങ്ങാത്ത ആയുധമേ! സമാധാനം” (9). “ആകൽക്കരസായുടെയും അവന്റെ സൈന്യങ്ങളുടെയും പാളയത്തെ വീഴ്ത്തിയ, എല്ലാസൃഷ്ടിയുടെയും തോറ്റുപോകാത്ത ആയുധമേ! നിനക്കു സമാധാനം” (10)
“എല്ലാവിധ ഭാഗ്യങ്ങൾക്കും അർഹയായ മാതാവേ!

8) പുകഴ്ച, പ്ര.മിയോൻ, പ്രഭാതം, പുറം 202—203.
9) വചനീപ്പു, പ്ര.മിയോൻ, മൂന്നാംമണി, പുറം 74.
10) വചനീപ്പു, പ്ര.മിയോൻ, സന്ധ്യ, പുറം 61.

നിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനയാൽ..... ഞങ്ങളേപ്പോലോടും ചെയ്യുന്ന ആന്തരിയ ശത്രുവിനെ അടിപ്പെടുത്തി ഞങ്ങളെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആലയങ്ങളാക്കിത്തീർക്കണമേ..... ശത്രുവിന്റെ ആയുധപ്രയോഗം ഞങ്ങളുടെമേൽ ഉണ്ടാകരുതേ..... ഞങ്ങളെ അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്ന മ്ളേച്ഛന്മാർ ചിതറിപ്പോകണമേ" (11). "പൈശാചികപാപം അതിൽ വാഴാത്ത പ്രബലപട്ടണമേ"(12). "കന്യകമാതാവു ആദ്യത്തേ ആദാമിന്റെ കടംവീട്ടി" (13). മറിയം പിശാചിനെയും അവന്റെ ഭൃതന്മാരെയും തോല്പിച്ചു മടങ്ങാത്തതും, തോറുപോകാത്തതുമായ ആയുധവും, പിശാചിന്റെ ആയുധപ്രയോഗത്തിൽ നിന്നു മനുഷ്യരെ രക്ഷിക്കുന്നവളും, പൈശാചിക പാപം വാഴാത്ത പ്രബല പട്ടണവും ആണെങ്കിൽ എപ്പോഴെങ്കിലും മറിയം പാപത്തിൽ ഇരുന്നവളാണെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൂടാ. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ആ ആയുധം മടങ്ങിയതായും, പിശാചു അവന്റെ ആയുധത്താൽ അവളെ തോല്പിച്ചതായും, പിശാചു അവളിൽ വാണതായും, ആദാമിന്റെ കടം വീടാതിരുന്നതായും പറയേണ്ടിവരും. "ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തലവന്റെ പാപം താൻവഴിയായി പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു പുണ്യവതിയേ! നിനക്കു ഭാഗ്യം.....പാപവീഴ്ചയിൽനിന്നും മനുഷ്യകുലത്തെ ഉയർത്തിയതുകൊണ്ടു

-
- 11) പുകഴ്ച, പ്രമീയോൻ, പ്രഭാതം പുറം 204.
  - 12) ഏലിശബായുടെ അടുക്കലേക്കുള്ള മറിയാമിന്റെ യാത്ര, മൂന്നാംമണി, പുറം 92
  - 13) പുകഴ്ച, മാതി 2-ാം ഭാഗം, പുറം 199.

നിവാഴ്ത്തപ്പെട്ടവളാകുന്നു" (14). "മറിയം കുടുംബത്തെ പരീക്ഷിച്ചുവെങ്കിലും, ജനപാപത്തിന്റെ വിഴുതിൽനിന്നു മനുഷ്യകുലത്തെ മുഴുവനായി ഉയർത്തിയവളുമാണെങ്കിൽ അവൾക്കു ജനപാപം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലല്ലോ. "ക്രൂനിയീരുന്ന ആടാം അവൾമൂലം നിവർത്തിപ്പെട്ട ഉത്തമനേ! സമാധാനം. തന്റെ രചിയാൽ മനുഷ്യകുലത്തെ മുഴുവനും രചിച്ചിട്ടു കാരമുള്ള ഉല്ലേ! സമാധാനം" (15). ജനപാപത്താൽ ക്രൂനിയീരുന്ന ആടാം മറിയമെന്ന ഉത്തമനിയാൽ നിവർത്തിപ്പെട്ടെങ്കിൽ മറിയത്തിനു ജനപാപത്താൽ ക്രൂനിയായിട്ടില്ലെന്നല്ലേ അർത്ഥം? പാപംമൂലം മനുഷ്യകുലത്തിനു മുഴുവൻ ഉല്ലിന്റെ കാരം നഷ്ടപ്പെട്ടെന്നും, മറിയത്തിനു അതു ഒരിക്കലും നഷ്ടപ്പെടാതെ മനുഷ്യകുലത്തെ മുഴുവൻ തന്റെ കാരത്താൽ രചിച്ചിട്ടെന്നും പറയുന്നതിനാൽ മറിയത്തിൽ പാപം ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നല്ലേ അർത്ഥം? "ഉല്ല ഉറകെട്ടുപോയാൽ അതിനു എന്തുകൊണ്ടു ഉറകൂട്ടം? പുറത്തു കളഞ്ഞിട്ടു അതു മനുഷ്യരാൽ ചവിട്ടപ്പെട്ടുവാനല്ലാതെ ഒന്നിനും അതു ഉപകരിക്കയില്ല" (മത്താ. 5, 13) എന്നു കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ. ആകയാൽ മനുഷ്യകുലത്തിനു മുഴുവൻ രചിവരുത്തിയ മാതാവിന്റെ ഉല്ലരസം(കാരം) അഥവാ ദൈവപ്രസംഭവരം ഒരിക്കലും നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കയില്ല.

---

14) സമനീപ്പ്, പ്രഭാതം. പുറം 71; മറിയമിന്റെ യാത്ര, ഓട്ടി 1-ാം ഭാഗം, പുറം 82.

15) മറിയമിന്റെ യാത്ര, മൂന്നാം ഭാഗം, പുറം 92.

4. മറിയം സകല സൃഷ്ടിയിലും സൗരഭ്യം വിശി.

“തന്റെ പരിമളവാസന നാനാഭാഗത്തേക്കും വിശി മഹത്തരമായ തന്റെ അഴകാൽ എല്ലാഗോത്രങ്ങളേയും ജയിച്ച മനോഹരവും സുഗന്ധവാസനയുള്ളതുമായ ശുശ്രൂണപുഷ്പമേ! കൃപ നിറഞ്ഞ മാതാവേ!... ദർശനപുരിതമായ ഭൂലോകത്തിൽ നശിക്കാത്ത സൗരഭ്യം തളിക്കുകയും ജനങ്ങളിൽ എത്തിപ്പോകാത്ത ജീവന്റെ പരിമളം ഒഴിക്കുകയും ചെയ്ത കളിർമേഘമായ മാതാവേ!” (16)

5. മറിയംമൂലം ലോകത്തിന്റെ ശാപം നീങ്ങി സകല നന്മകളും ലഭിച്ചു.

“ഭൂമിയിൽനിന്നും ആർമൂലം ശാപംനീങ്ങിയോ, ആ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവളേ! നിനക്കു സമാധാനം” (17) “ദൈവമാതാവേ! നീ ഭാഗ്യവതി. നീ മൂലം അന്ധകാരം ലോകത്തിൽനിന്നു നീങ്ങി, മരണത്തിനേല്ക്കു ജയം, നാശമില്ലായ്മ, പാപമോചനം, പൂർവ്വികയുടെ പരിഹാരം, ഏടനിലേക്കുള്ള പുനഃപ്രവേശനം, വീണ്ടുംജനനം, പുത്രസ്വീകാരം, പൈശാചികാധിപത്യത്തിനേല്ക്കു വിജയം, മാധിക്കപ്പെടുവാൻ പാടില്ലാത്ത മുദ്ര, മായാത്ത അടയാളം, വിതുല കർബ്ബനോനുഷ്ഠാനം— എന്നുവേണ്ടാ—എല്ലാഗുണങ്ങളും നീ മൂലം ഞങ്ങൾക്കു സിദ്ധിച്ചു.” (18) മറിയംമൂലം ലോകത്തിന്റെ ശാപംനീങ്ങി സകലനന്മകളും ലഭിച്ചെങ്കിൽ അവർ പാപമാ

16) വചനപ്പുസ്തകം, ഏതോ (സുപ്രൊഫെത), പുറം 68, 76

17) വചനപ്പുസ്തകം, പ്രമീയോൻ, സന്ധ്യ, പുറം 61.

18) പുകഴ്ച, പ്രമീയോൻ, പ്രഭാതം, പുറം 203-204.

കുന്ന മഹാശാപത്തിനും ഏറ്റവും വലിയ തിന്മയ്ക്കും ഒരിക്കലും വിധേയായിരുന്നുകൂടല്ലോ.

6. മറിയത്തിന്റെ യോഗ്യതകൾ
വണ്ണനാതീകമാണ്.

ദൈവമാതാവിന്റെ തിരുനാളിൽ വി. കുർബാനയ്ക്കു കയറ്റു ചെയ്യുന്ന "പ്രമിയോൻ" എന്ന ദീർഘ പ്രാർത്ഥനയിൽ പറയുന്നു: "...ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ മിശിഹായുടെ മാതാവായ സകല സൗന്ദര്യങ്ങളും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കന്യകയാജ്ഞോവേ! നിന്റെ സൂതികളെ വർണ്ണിപ്പാൻ കഴിയുന്ന നാവുകൾ ഏവയാകുന്നു? ഇതു ഹേതുവായിട്ട്, ജീവന്റെ ഉറവയും, രക്ഷയുടെ ഒഴുക്കും, വാഴ്ത്തപ്പെട്ട വയലും, സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കരേറുന്ന ഗോവണിയുമായി, ഞങ്ങൾ നിന്നെ അറിയുന്നു. ഇതിനാൽ ഞങ്ങൾ അതിശയിച്ചു പറയുന്നതെന്തെന്നാൽ, മാലാഖമാരുടെ നാമൻ നിന്നിൽ വസിച്ചതായ ജഡികരഥമേ! നിനക്കഭാഗ്യം. ആന്തരിയ മുറുപ്പുടർപ്പും, മഹോന്നതൻ നിന്നിൽനിന്നു കാണപ്പെട്ട പെട്ടിയുമായ്ജ്ഞോവേ! നിനക്കഭാഗ്യം. കൃപനിറഞ്ഞിരിക്കുന്നവളേ...നിന്നിൽനിന്നു ഉദിച്ച പുത്രനോടു ഞങ്ങളോടുകൂടെ നീ അപേക്ഷിക്കണമേ" (19).

"സകല സൗന്ദര്യങ്ങളുടെയും പൂർണ്ണതയാൽ, തന്റെ കൃപമൂലം ദൈവത്തിനു മാതാവായി തീർന്നവൾ" (20). മറിയം സകല സൗന്ദര്യങ്ങളും നിറഞ്ഞവളും, സകല സൗന്ദര്യങ്ങളുടെയും പൂർണ്ണതയു

19) കുർബാനതക്കു (മട്ടയ്യമല്ലാന്റെ പരിഭാഷ) പാഠം 229.
20) ടി തക്കു പാഠം 230.

ഉള്ളവളുമാണെങ്കിൽ ജന്മപാപമെന്നു കഠിന പാപം
 അവളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുമോ? പാപത്തെപ്പോലെ
 ദൈവം ചൊല്ലുന്നതായിട്ടു ഒന്നുമില്ല. ശരീരം മുഴു
 വൻ കഷ്ടരോഗം ബാധിച്ചു ജോബും ദൈവത്തിന്റെ
 സ്നേഹഭാജനമായിരുന്നു. എന്നാൽ കഠിനപാപ
 ത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരാൾ ദൈവത്തിന്റെ ബലശ
 രൂപമാണ്. മാതാവിനു ഈ നിർഭാഗ്യസ്ഥിതി എ
 ന്നെങ്കിലും ഉണ്ടായെങ്കിൽ അവളുടെ യോഗ്യതകളെ
 വർണ്ണിക്കുവാൻ യാതൊരു നാവിനും സാധിക്കയി
 ല്ലെന്നു പറയുന്നതും കള്ളമല്ലേ? മാതാവു പാപത്തി
 ലിരുന്നെങ്കിൽ അവളുടെ യോഗ്യതകൾ വളരെ കു
 റവുള്ളവയും അവയെ വർണ്ണിക്കുവാൻ മനുഷ്യനാവി
 നു കഴിയുന്നതുമാണ്. പാപത്തിലിരുന്ന ഒരാൾക്കു
 സകല സൗന്ദര്യങ്ങളുടെയും പൂർണ്ണതയുള്ളവരും ജീ
 വന്റെ ഉറവ, രക്ഷയുടെ ഒഴുക്കു, വാഴ്ത്തപ്പെട്ട വ
 യൽ, സ്വസ്ഥതയിലേക്കു കരേറുന്ന ഗോവണി, മോശ
 കണ്ട മുരപ്പുസർപ്പപോലെയുള്ള (പുറപ്പാ. 3, 2) ആ
 ല്യാത്മിക മുരപ്പുസർപ്പ ആടിയായ വിശേഷണ
 ങ്ങൾ ഒട്ടും യോജിക്കയില്ല. മാതാവു സഭാ പാപരഹി
 തയായിരുന്നു എന്നുള്ള വിശ്വാസത്തെയാണു ഈ
 വിശേഷണങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നതു്.

“സുകൃത പൂണ്ണയായ മാതാവിന്റെ ദൈവികഗു
 ണഗണങ്ങളെ വേണ്ടവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചാൻ കഴിയുന്ന
 ബുദ്ധിയും, വർണ്ണിച്ചാൻ കഴിയുന്ന നാവും ഏതാക
 നും...” (21). “ദാവിദിന്റെ സന്തതിയായ ഇവൾ
 ആകാശത്തോളം ഉയർന്നവളു് പ്രഭാഷകർക്കു വർണ്ണി
 ച്ചാൻ പ്രാപ്തിപോരാത്തവളും ആകുന്നു. ജ്ഞാനി

---

21) പുകഴ്ച, രാത്രി 2-ഃകൗമാ, പുറം 198.

കൾ ഇവളെ ഗ്രഹിച്ചില്ല. വിദ്യാനാർക്കും അറിവാൻ സാധിച്ചില്ല” (22). “അവളെക്കുറിച്ചുള്ള ഏതു സ്മൃതിയും പുകഴ്ചയും തന്നിടമതിയാകുന്നതല്ല. അവയെല്ലാം തന്നെയും മാതാവിന്റെ ഗുണഗണങ്ങൾക്കു താഴെയാകുന്നു”. (23) മാതാവു പാപത്താൽ എന്തെങ്കിലും മലിനപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ അവളുടെ ഗുണഗണങ്ങളെ വർണ്ണിക്കാൻ കഴിയാതെ നാവില്ലെന്നു പറയുന്നതും, ജ്ഞാനികൾ അവളെ ഗ്രഹിച്ചില്ലെന്നു പറയുന്നതും വ്യാജമായിരിക്കും.

7. മറിയം മാലാഖമാരെക്കുറിച്ചു ഉയർന്നുവരും.

“ഔബേന്മാരുടെ രഥത്തേക്കാൾ ഉയർന്നിരിക്കുന്നവളേ!...ലോകമാസകലത്തിന്റെ ഉന്നതിയും സന്തോഷവുമേ! നിനക്കു ഭാഗ്യം” (24). “ഔബേകൾക്കു സാമ്യമായവളേ! നിനക്കു സമാധാനം” (25). “ഔബേന്മാർ, സ്രോഷേന്മാർ ഇവരെക്കുറിച്ചു ഉയർന്നിരിക്കുകൊണ്ടു നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൾ” (26). “ഉൽകൃഷ്ടയായ മാതാവേ! നിന്റെ വിശുദ്ധിക്കു ചേരുന്ന സ്മോതുകിരീടം മുട്ടയുവാൻ ആർക്കു കഴിയും? എന്തെന്നാൽ നീ ഔബേന്മാരിലും ഉയർന്നവളും സ്രോഷേന്മാരിലും മഹത്വവതിയും...ആകുന്നു” (27). സ്വഗ്ഗത്തിലുള്ള മാലാഖമാർക്കു ഒരിക്കലും പാപം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മറിയം സകല മാലാഖമാരെക്കാൾ ഉയർന്നവളാണെങ്കിൽ—മാലാ

-
- 22) പുകഴ്ച, രാത്രി 1-ാം കോമ്മാ, പുറം 195.
  - 23) പുകഴ്ച, രാത്രി 2-ാം കോമ്മാ, പുറം 199
  - 24) വചനപ്പുസ്തകം; പ്രഭാതം, പുറം 71-72
  - 25) വചനപ്പുസ്തകം, സന്ധ്യ, പുറം 61
  - 26) മറിയമിന്റെ യാത്ര, രാത്രി 1-ാം കോമ്മാ, പുറം 82.
  - 27) പുകഴ്ച, മൂന്നാംമണി, പുറം 206.

ഖമാരുടെ രാജ്ഞിയാണു മാതാവെന്നും യാക്കോബര-
യസഭ വിശ്വസിക്കുന്നു—മറിയം പാപത്താൽ ഒരി-
ക്കലും മലിനപ്പെട്ടിരിക്കയില്ല. പ്രജകളായ മാലാ-
ഖമാർ സഭാ നിർമ്മലരെങ്കിൽ അവരുടെ രാജ്ഞിയാ-
യ മറിയം ഏല്പാഴെങ്കിലും മലിനപ്പെടുമോ?

8. മാതാവിന്റെ വിവിധനാമങ്ങളും
മാഹാത്മ്യങ്ങളും.

“കത്താവേ! നീ മനുഷ്യനായിത്തീരുകയും അ-
വളെ (മറിയത്തെ) രണ്ടാമത്തേ ആകാശമായി കാ-
ണിക്കയും ചെയ്യൂ” (28). “ഞങ്ങൾക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെ-
ട്ട രണ്ടാം സ്വർഗ്ഗമേ!” (29). “മാതാവു.. സ്വർഗ്ഗീയ
ആദാമിന്റെ ചൈതന്യമുള്ള പാദീസായും... ദൈവം
വസിച്ച മണവരയുമാകുന്നു” (30). “സ്വർഗ്ഗവാസി-
യെ വഹിച്ചുപോയിച്ചു രണ്ടാം സ്വർഗ്ഗമേ!” (31).
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ യാതൊരു മാലിന്യവുമില്ല. മറിയം ര-
ണ്ടാമത്തേ സ്വർഗ്ഗവും പാദീസായുമാണെങ്കിൽ അ-
വളിൽ ഒരിക്കലും യാതൊരുമാലിന്യവുമുണ്ടായിട്ടില്ല.

“തന്റെ വീഞ്ഞിനാൽ ശപിക്കപ്പെട്ട സപ്പ്വി-
ഷത്തെ ഹനിച്ചു മുന്തിരിപ്പുതുകലയെ അതിൽ കാ-
ണിച്ച മഹത്തരമായ മുന്തിരിത്തണ്ടേ! സമാധാനം”
(32). പിശാചായ സപ്പ്ത്തിന്റെ പാപമെന്ന വി-
ഷത്തെ നശിപ്പിച്ച ക്രിസ്തുവാകുന്ന മുന്തിരിക്കലയെ
സൂചിപ്പിച്ച മുന്തിരിത്തണ്ടാണു മാതാവെങ്കിൽ അവ-

---

28) വചനപ്പുസ്തകം, പ്രഭാതം, പുറം 69. 29) മറിയം
മിന്റെ യാത്ര, രാത്രി 2-ാം കൂമ്മാ, പുറം 85. 30) പുകഴ്ച,
രാത്രി 2-ാം കൂമ്മാ പുറം 198. 31) വചനപ്പുസ്തകം,
പ്രഭാതം, പുറം 72. 32) മറിയമിന്റെ യാത്ര, മൂന്നാംമണി,
പുറം 92.

ളിൽ പാവവിഷം അല്പംപോലും ഉണ്ടായിക്കൂടാ. വിഷമുള്ള തണ്ടു വിഷമില്ലാത്ത കലയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല.

“സകല നന്മകളുടെയും ആദ്യഫലമേ! നിനക്കു സമാധാനം” (33). സകല നന്മകളുമാകുന്ന വൃക്ഷത്തിൽ കായിച്ച ആദ്യത്തേ ഫലമാണു മറിയമെങ്കിൽ മറിയവും യാതൊരു തിന്മയും ഇല്ലാത്തവളായിരിക്കണം. നല്ലവൃക്ഷം നല്ലഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു, ചീത്തവൃക്ഷം ചീത്തഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു എന്നു കർത്താവും അരുളിച്ചെയ്യുന്നു (34).

“അവൾ (മറിയം) ആദ്യപാപത്തിനു പരിഹാര മാർഗ്ഗവും” (35), “മനുഷ്യപ്രകൃതി മുഴുവന്റെയും ഉറവയെ രൂചിച്ചെടുത്തിയ ഉപ്പു ഇട്ടിരുന്ന പുതിയ കൂടവും...ആകുന്നു” (36). മറിയം ആദ്യപാപത്തിന്റെ (ജന്മപാപത്തിന്റെ) പരിഹാരമാർഗ്ഗമാണെങ്കിൽ അവൾക്കുതന്നെ ജന്മപാപം ഉണ്ടായിക്കൂടല്ലോ. മറിയം മനുഷ്യപ്രകൃതി മുഴുവന്റെയും ഉറവയ്ക്കു രൂചിവരുത്തിയ ഉപ്പുകൂടമാണെങ്കിൽ മറിയത്തിനു എപ്പോഴെങ്കിലും ഉപ്പിന്റെ രുചിയില്ലാത്ത സ്ഥിതി (പാപമുള്ള സ്ഥിതി) വരുന്നതല്ലല്ലോ. ഉപ്പിനു ഉറകെട്ടുപോയാൽ മനുഷ്യരാൽ ചവിട്ടപ്പെടുന്നതിനേ ഉപകരിക്കൂ (മത്താ. 5, 13).

“അവൾ (മറിയം) സ്തുതിക്കപ്പെട്ട മഹാ പുരോഹിതന്റെ മഹാശുഭസ്മലവും.....മാലാവമാർ കാ

-
- 33) വചനപ്പുസ്തകം, സന്ധ്യ, പുറം-61.
  - 34) മത്താ. 7, 17.
  - 35) പുക്യം, സന്ധ്യ, പുറം 192.
  - 36) പുക്യം, രാത്രി 2-ാം കൂത്താ, പുറം 198.

ബാൻകൊതിക്കുന്ന മഹാശൂലസ്ഥലവുമാകുന്നു”(37). മഹാശൂലസ്ഥലം എന്ന് പറയുന്നതു ദേവാലയത്തിന്റെ അന്തർഭാഗത്തേ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധമായ സ്ഥലമാണ്. അതു് ഒരിക്കലും മലിനപ്പെടാത്ത ഒന്നാകയാൽ മറിയവും ഒരിക്കലും പാപത്താൽ മലിനപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

“സർവ്വ നന്മകളുടെയും ഇരിപ്പിടമേ! നിനക്കു സമാധാനം...ജീവജലത്തിന്റെ അരുവിയും സകല നന്മകളുടെയും ഉറവയുമേ...ദൈവിക യോഗ്യതകൾ നിറഞ്ഞ സുന്ദരിയേ...കേടില്ലാത്ത മരംകൊണ്ടു ചെയ്യപ്പെട്ട നിയമത്തിൻ പെട്ടകമേ...സകല നന്മകളുടെയും കാരണമേ...സ്വർഗ്ഗീയഫലം തന്നിൽ കായിച്ച ശ്രേഷ്ഠമായ ഉദ്യാനമേ...നന്മകളുടെ സമൂഹവും നിക്ഷേപങ്ങളുടെ സമൂലമായ അറയുമേ...ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തലവന്റെ പാപം താൻവഴിയായി പരിഹരിക്കപ്പെട്ട പുണ്യവതിയേ...ഐശ്വര്യത്തിന്റെ നിക്ഷേപമേ...സകല സൃഷ്ടികളുടെയും കുറവിനെ പരിഹരിച്ച സമൂലഭണ്ഡാരമേ...ലോകത്തെ രക്ഷിച്ച സജീവ പ്രളയം സർവ്വസൃഷ്ടിക്കുമായി ഒഴുകിയ സമാധാനനദിയേ...”(38) “പാപവിഴ്ചയിൽനിന്നു മനുഷ്യകുലത്തെ ഉയർത്തിയവളേ... മോശയുടെ സജീവ മുറുച്ചെടിയേ... ഏശായായുടെ ലഘുവായ മേഘമേ... വെളിപാടുകൾ നിറഞ്ഞ യാമിയായുടെ ഗ്രന്ഥച്ചുരുളേ... സഖാരിയാപ്രവാചകന്റെ ദീപപീഠമേ... ഗിദയോന്റെ രോമക്കെട്ടേ... അഹറോന്റെ വടിയേ ...ശ്ലോ

37) പുകഴ്ച, സന്ധ്യ, പുറം 192; മൂന്നാം മണി, പുറം 206.
38) വചനീപ്പു, പുറം 61, 64, 71, 72, 74, 75.

മോനീയ തുവാലയേ... ചൊൻചെപ്പേ...” (39)

“അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ നദിയും... നീതിയുടെ സൂര്യൻ
വസിച്ച മാംസികസപ്തവുമേ... ലോകത്തിൽ ജീവ
ന്റെ മഴയെ പൊഴിച്ച ശോഭിതമോലമേ... ദൈവി
ക സമ്പത്തിന്റെ ഭണ്ഡാഗാരവും അശപരനിക്കേവ
വുമേ... സുകൃതരമായ സർവ്വസൗന്ദര്യവും നിറഞ്ഞ
കരയില്ലാത്ത രത്നമേ... മനുഷ്യരുടെ കണ്ണുകൾ അ
ഞ്ചിക്കത്തക്ക കാന്തിയുണ്ടായിരുന്ന മോശയുടെ മുഖ
ശ്ശിലയായവളേ... തീപ്പാറയേ... ഹസ്കിയേൽ
പ്രവാചകൻ കണ്ട രഥമേ... രക്ഷയ്ക്കായി പരദീസാ
യുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ നടപ്പെട്ടിരുന്ന ജീവന്റെ വൃക്ഷ
മേ... യാക്കോബു കണ്ട ഗോവണിയേ... നീലരത്ന
ങ്ങൾ, സ്തംഭിക മുതലായ കല്ലുകൾകൊണ്ടു പണിയെ
യ്യപ്പെട്ട ആലയമേ...”(40)

പരദീസായിൽ ഉണ്ടായി
രുന്ന ജീവന്റെ വൃക്ഷത്തിനു ഒരു മാലിന്യവുമുണ്ടായി
രുന്നില്ല. ഇതുപോലെ മാതാവിനും മാലിന്യമില്ലാ
യിരുന്നു എന്ന് ഈ ഉപമാവുകൾമാകുന്നു. “മാ
താവേ! നീ സർഗ്ഗീയസൂര്യന്റെ രഥമാകുന്നു. നീ
ഉഗ്രമിന്നൽപിണരാൽ വിലസുന്ന കൂടാരമാകുന്നു...
നീ ജീവജലം ഞ്ചെക്കിയ തീപ്പാറയും... വിശിഷ്ടങ്ങ
ളായ ഔഷധങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഗോളവും, രാജാധിരാജ
ന്റെ സജീവകൊട്ടാരവും, ശാശ്വതഭാഗ്യങ്ങളെ വ
ഹിക്കുന്ന കപ്പലും...ആകുന്നു” (41) “ജീവജലം ഞ്ച
ക്കി ലോകത്തിന്റെ ദാഹം തീർത്ത മരുഭൂമിയിലെ കി

39) മറിയമിന്റെയാത്ര, ഓതി 1-ാം കെഴുത്തു പുറം 82;
പ്രഭാതം പുറം 89.

40) യാത്ര മൂന്നാംമണി, പുറം 92-93.

41) പുകഴ്ച, മൂന്നാംമണി പുറം 206-207

ണർ”(42). “മാതാവ് നീതിയുടെ സൂര്യൻ അതിൽ സ്ഥിതിചെയ്ത പുതിയ ആകാശവും മനുഷ്യരുടെ നുകലരോഗവും സുഖപ്പെടുത്തുന്ന ഭ്രഷ്ടയം അതിൽ നിന്നു മുളച്ച സീയോൻദേശവും...മരണകരമായ ഫലത്തിനു പകരം ജീവഫലം കൊടുത്ത ജീവന്റെ വൃക്ഷം അതിൽ നടപ്പെട്ട പുതിയ തോട്ടവും”...(43) “വിശിഷ്ടങ്ങളായ ഭ്രഷ്ടയങ്ങൾ നിറഞ്ഞഗോളം” (44). പാപത്താൽ എപ്പോഴെങ്കിലും മലിനപ്പെട്ടവർക്ക് ഈ മനോഹര വിശേഷങ്ങളൊന്നും അത്രയോജിക്കയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ ഉപമകളിൽ പറയുന്ന സാധനങ്ങളെല്ലാം ഒട്ടും മലിനപ്പെടാത്തവയാണ്.

ബുധനാഴ്ച സന്യാപ്രാർത്ഥനയിൽ യാക്കോബായ വൈദികർ ചൊല്ലുന്നു: “ദീർഘദർശിമാരുടെ തലവനായ മോശ അനുഗൃഹീതയായ മാതാവിനെ ന്യായപ്രമാണത്തിലും ദീർഘദർശനത്തിലും ചിത്രീകരിച്ചു. ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പെട്ടകത്തിലും, മനായിട്ട ചെപ്പിലും, ജ്ഞതിവിശുദ്ധ സ്ഥലത്തുള്ള അഹരോന്റെ തളിർത്ത വടിയ്യിലും, ഗെദോന്റെ പക്കലുള്ള രോമക്കെട്ടിലെ മഞ്ഞിലും, ഏലിശായുടെ പുതിയ കുടത്തിലും, സ്തുത്യർഹനായ ഏശായായുടെ ലഘുമേഘങ്ങളിലും (അവളെ ചിത്രീകരിച്ചു)...മലിനമില്ലാത്ത മുത്തേ! നിന്നിൽനിന്നു ഉദിച്ച ഫലത്തോടു ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു നിന്നോടു ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു”.

---

42) പുകഴ്ച, രാത്രി 2-ാം കെരമ്മാ പുറം 198;
 43) പുകഴ്ച, രാത്രി 2-ാം കെരമ്മാ പുറം 199;
 44) പുകഴ്ച, മൂന്നാം മണി പുറം 207

യാക്കോബായ പണ്ഡിതന്റെ സാക്ഷ്യം

യാക്കോബായ സഭയിലെ മഹാപണ്ഡിതന്മാരിൽ ഒരാളായ സ്രോഗിലെ യാക്കോബ് പറയുന്നു: “ദൈവം അവളെ (മറിയത്തെ) തെരഞ്ഞെടുത്തു എന്ന അക്കാര്യത്താൽ തന്നെ മറിയത്തെക്കാൾ പരിശുദ്ധിയുള്ള ഒരാൾ ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു തെളിയുന്നു. അവളുടെ ആത്മാവിനെ എന്തെങ്കിലും മാലിന്യം അലങ്കോലപ്പെടുത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ, അവളെക്കാൾ നിമ്നെയും പരിശുദ്ധയുമായിട്ടു ഒരു കന്യക ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ദൈവം മറിയത്തെ തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടു അവളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുമായിരുന്നു” (45) മാതാവിന്റെ ആത്മാവിൽ ഒരിക്കലും മാലിന്യമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് എത്ര സ്പഷ്ടമായി ഈ പണ്ഡിതൻ പറയുന്നു എന്നു കണ്ടാലും.

ഇങ്ങനെ പുരാതന സഭയിലെ പിതാക്കന്മാരും, യാക്കോബായ സഭയിലെ ഔദ്യോഗിക ഗ്രന്ഥങ്ങളും പണ്ഡിതന്മാരും ഏകപര്യായന വിശ്വാസത്തെ—ദൈവമാതാവു പാപരഹിത അഥവാ അമലോന്മദവയാണെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തെ—1854-ൽ കത്തോലിക്കസഭ ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തപ്പോൾ പുതിയ ഒരു വിശ്വാസത്തെ കത്തോലിക്കസഭ സൃഷ്ടിക്കയാണു ചെയ്തതെന്നും, അതു പാഷണ്ഡോപദേശമാണെന്നും സലാമറമ്പാനും കൂട്ടരും പറയുന്നതു എത്രയോ അബലമാണ്! ഈ ഔദ്യോഗിക പ്രഖ്യാപനംകഴിഞ്ഞു നാലുകൊല്ലമായപ്പോൾ, അതായതു 1858-ൽ ഫ്രാൻസിലുള്ള

45) Ed. Bickell, "Ausyawaahlte Gedichte", pp. 228 sqq.

ലൂർദ്ദിൽ ബണ്ണർദീത്തം എന്ന കന്യകയ്ക്കു ദൈവമാതാവു പലപ്രാവശ്യം പ്രത്യക്ഷയായി പല സന്ദേശങ്ങളും നൽകിയ കൂട്ടത്തിൽ "ഞാൻ അമലോത്ഭവ"മാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു മാർപ്പാപ്പാ മെയ്ലു പ്രഖ്യാപനത്തെ സ്ഥിരീകരിച്ചു. അന്നുതടങ്ങി ഇന്നുവരും മാതാവിന്റെ മാല്യുസ്ഥത്താൽ ലൂർദ്ദിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അതുഭൂതരോഗശമനങ്ങൾ അവിശ്വാസികൾക്കു കൂടെയും നിഷേധിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തവിധം അമലോത്ഭവ സത്യത്തെ ലോകസമക്ഷം സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. * മാതാവിന്റെ മാല്യുസ്ഥം അപേക്ഷിക്കുന്നതു നിരതമകമാണെന്നു പഠിപ്പിക്കുന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു സഭക്കാർ മാതാവിനെ വല്ലാതെ ഭജിച്ചുകൊണ്ടു കത്തോലിക്ക സഭയെ അധിക്ഷേപിക്കുന്നതിൽ ഔത്സുക്യം കാണിക്കുന്നു. മാതാവിനെ വളരെ സ്തുതിച്ചു ബഹുമാനിക്കുന്ന യാക്കോബായക്കാർ കത്തോലിക്ക സഭയോടുള്ള വിദ്വേഷം നിമിത്തം പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ വാദങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു മാതാവു പാപമുള്ളവളാണെന്നു പറഞ്ഞു വാദകോലാഹലങ്ങൾ മുഴക്കുന്നതു എത്രയോ പരിതാപകരം! യാക്കോബായ സഹോദരങ്ങൾക്കു അവരുടെ സഭയിലെ വിശ്വാസം അറിഞ്ഞുകൂടാ. കത്താവിന്റെ അമ്മ ഇപ്പോൾ വളരെ നല്ലവളാണെങ്കിലും ഒരുകാലത്തു വളരെ ചീത്തയായിരുന്നെന്നു പറഞ്ഞു നടക്കുന്നതോ അവിടുത്തെ മക്കൾക്കു അഭിമാനകരം? ദൈവമാതാവു സർവ്വം നല്ലവളാണെന്നു പറയുന്ന കത്തോലിക്കർ പക്ഷണ്ഡികളാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചു അധിക്ഷേപിക്കുന്ന സലാമറമ്പാനും യാക്കോബായക്കാരുമോ കത്താവിന്റെയും മാതാവിന്റെയും തിരുവിഷ്ണു നിറവേ

---

* ഏക സത്യസഭി 3-ാം ഞലുായം കാണുക.

ററന്നവർ? “കണ്ടാലും! ഇതു മുതൽ സകല തലമുറകളും എന്നെ ഭാഗ്യവതി എന്നു വിളിക്കും” (46) എന്നു ദൈവമാതാവു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറഞ്ഞു അരുളിച്ചെയ്ത പ്രവചനം കത്തോലിക്കരിലോ യാക്കോബായക്കാരിലോ പൂണ്ണമായി നിറവേറിയിരിക്കുന്നതു്?

പരിശുദ്ധാത്മാവു പിതാവിൽനിന്നു മാത്രമല്ല പുത്രനിൽനിന്നുകൂടിയുമാണു പുറപ്പെടുന്നതു്, ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവികം മാനുഷികം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുണ്ടു്, മരിച്ച ചിലരുടെ ആത്മാക്കൾ ഉടനേ സ്വർഗ്ഗത്തിലോ നരകത്തിലോ പ്രവേശിക്കാതെ ശുദ്ധീകരണം പ്രാപിക്കുന്ന സ്ഥിതിയിലാണു്, ദൈവമാതാവിന്റെ ആത്മാവു ജന്മപാപത്താൽ ഒരിക്കലും മലിമപ്പെട്ടില്ല എന്നിവയാണു സലാമറമ്പാൻ കത്തോലിക്ക സഭയിൽ കാണുന്ന ചില പാഷണ്ഡപദേശങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞല്ലോ. ഇവയൊന്നും പാഷണ്ഡപദേശമായി യാക്കോബായക്കാർക്കു പരിഗണിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു ഇതുവരെ പ്രതിപാദിച്ചതിൽ നിന്നു വായനക്കാർക്കു ബോദ്ധ്യമായിരിക്കുമല്ലോ. സലാമറമ്പാന്റെ മേല്പട്ടക്കാരനായ മാർ ജൂലിയോസ് തിരുമേനി കത്തോലിക്കസഭയും യാക്കോബായസഭയും തമ്മിൽ 143 കൂട്ടം കാര്യങ്ങളിലും, ഇപ്പോഴത്തേ യാക്കോബായ പാത്രയർക്കീസ് (മുമ്പു ആഹാട്റമ്പാൻ) 130 കൂട്ടം കാര്യങ്ങളിലും വ്യത്യാനമുണ്ടെന്നും, ഓത്തോഡോക്സ് കക്ഷിയുടെ പരമംല്പക്ഷനായ കാതോലിക്കാബാവാ കത്തോലിക്കസഭയിൽ പല പാഷണ്ഡതകളുണ്ടെന്നും പ്രസ്താവി

---

46) ലൂക്കോ. 1, 48.

ച്ചിട്ടുണ്ട് (47). എന്നാൽ മലങ്കര യാക്കോബായസഭയിൽ ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവരിൽവെച്ചു (മാർ ഈ വാനിയോസ് തിരുമേനിയെ കത്തോലിക്കസഭയിലെ ഒരു മേല്പട്ടിക്കാരനായി പരിഗണിച്ചാണു ഇവിടെ പറയുന്നതു) ബുലിശകരിയിലും, വേദശാസ്ത്രം സഭാനിയമങ്ങൾ എന്നീ വിഷയങ്ങളിലുള്ള ജ്ഞാനത്തിലും വട്ടശ്ശേരിമാർ ദിവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയെപ്പോലെ മികച്ച വേദാരാമ മേല്പട്ടിക്കാരൻ ഉണ്ടായിട്ടുതായി ആരും പറയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ മൊഴികൊടുക്കുകയിൽ ഈ തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചതു കത്തോലിക്കസഭയും യാക്കോബായസഭയും തമ്മിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പുറപ്പാട്, ക്രിസ്തുവിൽ എത്ര സ്വഭാവം എന്നീ രണ്ടു വിഷയങ്ങളിൽ മാത്രമേ വ്യത്യാസമുള്ളവെന്നും, ഈ വ്യത്യാസം അപ്രധാനമാണെന്നും അത്രേ (48). ഈ രണ്ടു വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന തെളിവുകൾ അനുസ്മരിച്ചാൽ തിരുമേനിയുടെ ഈ പ്രസ്താവന എത്ര ശരിയാണെന്നു ഗ്രഹിക്കാം. "A little knowledge is a dangerous thing", "Empty vessels make the greatest sound". (അല്പജ്ഞാനം അപകടം; നിറകടം തുളുമ്പുകയില്ല; അകം പൊള്ളയായ ചെണ്ട എത്രയും വലിയ ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്നു) എന്നീ ആപ്തവാക്യങ്ങൾ ഇത്തരമുണ്ടാകുന്നതിൽ ചിന്തനീയമെന്നേ പറയേണ്ടതുള്ളൂ.

47) ഏന്റെ തെങ്ങേലിപ്രസംഗം, പാഠം 117, 221.
 48) ഏന്റെ തെങ്ങേലിപ്രസംഗം, പാഠം 237-239-ൽ ഈ തിരുമേനിയുടെ സാക്ഷ്യം മുഴുവനായി ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

8. പത്തു കല്പനകൾ.

കത്തോലിക്കന്മാരുടെ വിശുദ്ധന്മാരുടെയും മറ്റും പ്രതിമകൾ ഉണ്ടാക്കി വിശുദ്ധാരാധന ചെയ്യുന്നതിനെ ന്യായീകരിക്കാൻ വേണ്ടി വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നു “യാതൊന്നിന്റെയും പ്രതിമയുണ്ടാക്കരുതു” (പുറപ്പാട് 20, 4) എന്നുള്ള രണ്ടാംകല്പന മുഴുവനായി നിഷിദ്ധമാക്കിയെന്നും, കത്തോലിക്കന്മാരുടെ പത്തു കല്പനകളിൽ- ഈ കല്പന പ്രസ്താവിക്കാതെ കല്പനകളുടെ സംഖ്യ പത്താക്കുന്നതിനുവേണ്ടി “അയൽക്കാരനുള്ള യാതൊന്നിനെയും നീ ആശ്രയിക്കരുതു” (പുറപ്പാട് 20,17) എന്ന പത്താം കല്പനയെ വെട്ടിക്കണ്ടിച്ച “അന്യന്റെ ഭാര്യയെ ആശ്രയിക്കരുതു”, “അന്യന്റെ വസ്തുക്കളെ ആശ്രയിക്കരുതു” എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു കല്പനകളാക്കിയെന്നും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരും അവരെ അനുകരിച്ച യാക്കോബായക്കാരും വാദിച്ചുവരുന്നു. ഈ വാദംതന്നെ സലാമറമ്പാനം സ്വീകരിച്ചു വി. സി. ഗീവരഗീസ് കോർപ്പിസിസ്കോപ്പായോടു ഇങ്ങനെ ചോദിക്കുന്നു:- “ദൈവം ഇസ്രായേലുകൾക്കു പത്തു കല്പനകൾ അല്ല, പിന്നെയും ചില കല്പനകൾ കൊടുത്തു എന്നു അങ്ങു വാദിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തേ കല്പന ബിംബാരാധനയെ നിരീകരിക്കാൻവേണ്ടി ഇല്ലാതാക്കുകയും, പത്താമത്തേ കല്പന മുറിച്ചു രണ്ടാക്കുകയും ചെയ്ത രോമ്മാസഭയെ നിരീകരിക്കാനല്ലയോ അച്ചൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു? അങ്ങയുടെ പാണ്ഡിത്യം എവിടെ? വേദപുസ്തകത്തിലുള്ള അറിവു എവിടെ പോയി എന്നതിനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ പരിതപിക്കുന്നു” (വിശ്വാസശ്യാഗി പുറം 4). “പ

തുക്കല്പനകൾ റോമ്മാസഭ തിരുത്തൽ ചെയ്തിട്ടില്ലേ? (കാതോ. റോമ്മാവാടങ്ങളും, മുഖവുര പുറം 2)

പഴയ നിയമത്തിലെയും പുതിയ നിയമത്തിലെയും വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇന്നു നാം കാണുന്നവിധം അല്പായങ്ങളും വാക്യങ്ങളുമായി വേർതിരിക്കാതെയാണു പുരാതനകാലത്തു എഴുതപ്പെട്ടതും, അവയുടെ കൈയെഴുത്തുപ്രതികളും വിവിധഭാഷകളിലുള്ള പരിഭാഷകളും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതും. 1228-ൽ നിയ്ക്കാതനായ കാൻറർബറി ആർച്ചുബിഷപ്പായിരുന്ന കർട്ടിനാൾ സ്റ്റീഫൻ ലാങ്തൺ ആണു വേദപുസ്തകത്തെ ആദ്യമായി അല്പായങ്ങളായി വിഭജിച്ചത്. 1548-ൽ റോബർട്ട് സ്റ്റീഫൻ എന്നയാൾ ഈ അല്പായങ്ങളെയെല്ലാം വാക്യങ്ങളായി വിഭജിച്ചു. ദൈവം നല്കിയ പത്തു കല്പനകൾ പുറപ്പാടുപുസ്തകത്തിലും ആവർത്തന പുസ്തകത്തിലും ഇന്നത്തേപ്പോലെ അന്നും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അല്പായങ്ങളും വാക്യങ്ങളും 13-ാം ശതാബ്ദത്തിനു മുമ്പ് ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഇന്നു അല്പായങ്ങളിൽ, ഇന്നു വാക്യങ്ങളിൽ ഈ കല്പനകൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു അന്നു പറയുവാൻ സാധിക്കയില്ലായിരുന്നു. ദൈവം മോശയ്ക്കു രണ്ടു കല്പലകകളിലായി കല്പനകൾ എഴുതിക്കൊടുത്തെന്നും, അവ പത്തു കല്പനകളാണെന്നും വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനാൽ (പുറപ്പാടു 34, 28; ആവർത്തനം 4, 13; 10, 4) പുറപ്പാടു പുസ്തകത്തിലും ആവർത്തനപുസ്തകത്തിലും ഇന്നു നാം കാണുന്ന ഭാഗത്തുതന്നെ പത്തു കല്പനകൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു യഹൂദന്മാർക്കും പുരാതന ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും നല്ലതുപോലെ അറിയാമായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങളിലും പല വാചകങ്ങളിലായി ഈ

കല്പനകൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു എന്നല്ലാതെ വേദപുസ്തകത്തിലെ ഇന്നു വാചകം മുതൽ ഇന്നു വാചകംവരെ ഒന്നാം കല്പന, രണ്ടാംകല്പന എന്നിങ്ങനെ നമ്പരോടുകൂടി അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല. ഉദാഹരണമായി കൊല്ലത്തു്, വൃദ്ധിചാരം ചെയ്യത്തു് എന്നിവ പത്തു കല്പനകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ ഇന്നു അകത്തോലിക്കർ മനസ്സിലാക്കുന്നതുപോലെ ഇവ ആറാം കല്പനയാണു്, ഏഴാം കല്പനയാണു എന്നിങ്ങനെ നമ്പരോടുകൂടി പുരാതന കാലത്തേ ആളുകൾ മനസ്സിലാക്കുകയോ പറയുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ പത്തു കല്പനകളെക്കുറിച്ചും നമ്പരിട്ടല്ല കൊടുത്തതെന്നുള്ള കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ പ്രസ്താവനയെ (പുറം 117) സലാമ റമ്പാച്ചൻ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു പത്തു കല്പനകളെയല്ല, പിന്നയോ ചില കല്പനകൾ കൊടുത്തു എന്നു കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ പറയുന്നതായി വായനക്കാരെ ധരിപ്പിക്കുന്നു. അതു കൃത്രിമമല്ലേ?

ഒന്നാം ശതാബ്ദത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന യഹൂദനായ ഫിലോ പത്തു കൈവകല്പനകൾ അടങ്ങിയ വേദവാക്യങ്ങളെ തരംതിരിച്ചു ഒന്നാം കല്പന, രണ്ടാം കല്പന എന്നിങ്ങനെ പത്തു കല്പനകളെ വേർതിരിച്ചു എഴുതി. ഫിലോ എഴുതിയ ഈ ക്രമത്തെത്തന്നെ യഹൂദ ചരിത്രകാരനായ ഫ്ലാവിയസ് ജോസേഫ്സ്, പുരാതന ഗ്രന്ഥകാരന്മാരിൽ ഒരാളായ ഒരിജൻ എന്നിവർ അനുകരിച്ചു. ഫിലോയുടെ ഈ ക്രമത്തേയാണു യാക്കോബായക്കാരും ഇംഗ്ലണ്ടിലും ഹെൽവേസ്യും

യിലുള്ള പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരും മറ്റും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ 5-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന വി. ആഗസ്റ്റീനോസ്, ഫിലോ വേദവാക്യങ്ങളെ തരംതിരിച്ചു കല്പനകളുടെ നമ്പർ ക്രമപ്പെടുത്തിയത് അത്ര ശാസ്ത്രീയവും യുക്തിപൂർവ്കവുമായ വിധത്തിലല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കി മറ്റൊരു വിധത്തിൽ വേദവാക്യങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തി പത്തു കല്പനകൾക്കു നമ്പർ കൊടുത്തു. വി. ആഗസ്റ്റീനോസിന്റെ ഈ ക്രമം ത്രേന്തോസ് സൂനഹദോസ് (1545-1563) സ്വീകരിച്ചതോടുകൂടി കത്തോലിക്ക സഭയിൽ ഇതു നടപ്പായി. ബ്യൂസറിന്റെ കക്ഷിയിൽപ്പെട്ടവരൊഴിച്ച് ജർമ്മനിയിലുള്ള ലൂഥറൻ സഭക്കാർ വി. ആഗസ്റ്റീനോസിന്റെ ക്രമമാണു സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. (1) ഇങ്ങനെ യാക്കോബായക്കാരും ചില പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു സഭാവിഭാഗങ്ങളും പത്തു കല്പനകളെ സംബന്ധിച്ചു സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള വേദവാക്യ ക്രമീകരണവും നമ്പരും ഫിലോയുടെതും, ത്രേന്തോസ് സൂനഹദോസിനോടുകൂടി കത്തോലിക്കസഭയും ചില പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു സഭാവിഭാഗങ്ങളും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന വേദവാക്യക്രമീകരണവും നമ്പരും വി. ആഗസ്റ്റീനോസിന്റേതാണു്. രണ്ടു കക്ഷിക്കാർക്കും കല്പനകൾ പത്തുതന്നെയാണു്. അവയെ ക്രമീകരിച്ചതിലും അവയ്ക്കു നമ്പർകൊടുത്തതിലും മാത്രമേ ഇരുകക്ഷികളും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുള്ളു. പായനക്കാർ കാര്യം ശരിയായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പത്തുകല്പനകൾക്കു ആധാരമായ വേദവാക്യങ്ങളെ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടു രണ്ടു കക്ഷിക്കാരുടെയും ക്രമീകരണവും നമ്പർ ഇട്ടിരിക്കുന്ന രീതിയും വി.

1) Cf. Cathol. Encyclop., Commandments.

ആഗസ്റ്റിനോസിന്റെ യുക്തിയുക്തതയും വിശദമാക്കാം.

പത്തു കല്പനകൾ അടങ്ങിയ വേദവാക്യങ്ങൾ. * പുറപ്പാടു, അദ്ധ്യായം 20.

1. അനന്തരം ദൈവം ഈ വചനങ്ങളെല്ലാം അരുളിച്ചെയ്തു.

2. മെസ്രേൻനാട്ടിൽ നിന്നും—അടിമസ്ഥലത്തു നിന്നും—നിന്നെ കൊണ്ടുവന്ന നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു ഞാനാകുന്നു.

3. എനിക്കു പുറമേ മറ്റു ദേവന്മാർ നിനക്കുണ്ടാകരുത്.

4. മീതെ ആകാശത്തിലുള്ളതും, താഴെ ഭൂമിയിലുള്ളതും, ഭൂമിക്കുതാഴെ വെള്ളത്തിലുള്ളതുമായ യാതൊരു (വസ്തുവിന്റെ) പ്രതിമയും യാതൊരു രൂപവും നി ഉണ്ടാക്കരുത്.

5. അവയെ നീ ആരാധിക്കരുത്; അവയെ നീ വണങ്ങുകയും അരുത്. എന്തെന്നാൽ എന്തെങ്കിലും പ്രാർത്ഥനയോടു ചിതാക്കന്മാരുടെ കുറ്റങ്ങൾക്കു മൂന്നും നാലും തലമുറകളോളം മക്കളിൽ പ്രതികാരം ചെയ്യുന്ന തികൃഷ്ടതയുള്ള ദൈവം—നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു—ഞാനാകുന്നു.

6. എന്നാൽ എന്തെങ്കിലും സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കും എന്റെ കല്പനകൾ അനുസരിക്കുന്നവർക്കും അനേകായിരം തലമുറകളോളം ഞാൻ നന്മ ചെയ്യും.

---

* 1934-ൽ മാക്കാനത്തു അച്ചടിച്ചു കഴിഞ്ഞാലീക്കു വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നാണ് ഉദ്ധരിക്കുന്നത്. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു വേദപുസ്തകത്തിലുള്ള വാക്യങ്ങളും ഇവയും തമ്മിൽ ആശയത്തിലും വാക്യങ്ങളുടെ നമ്പരിലും വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല.

7. നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിന്റെ നാമം കൊണ്ടുപ്രാർത്ഥനയായി സത്യം ചെയ്യരുത്. എന്തെന്നാൽ തന്റെ നാമംകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥനയായി സത്യം ചെയ്യുന്നവനെ കർത്താവു നിരീകരിക്കുകയില്ല.

8. ശാബരനാളിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ കാക്കുക.

9. ആദിവിസം അലയാനിക്കുക; നിന്റെ വേലകളുമെല്ലാം ചെയ്തുകൊള്ളുക.

10. എന്നാൽ ഏഴാംദിവസം നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനു ശാബരമാകുന്നു. അന്നു നീയും നിന്റെ മകനും, നിന്റെ മകളും, നിന്റെ ഭാസനും, നിന്റെ ഭാസിയും, നിന്റെ ഭൃഗവും, നിന്റെ പഠമ്പിലുള്ള പരദേശിയും യാതൊരു വേലയും ചെയ്യരുത്.

11. എന്തെന്നാൽ കർത്താവു ആദിവിസങ്ങൾ കൊണ്ടു ആകാശവും, ഭൂമിയും, സമുദ്രങ്ങളും അവയിലുള്ളതൊക്കെയും ഉണ്ടാക്കുകയും ഏഴാംദിവസം വിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനാൽ ഏഴാം ദിവസത്തെ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കയും അതിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

12. നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു നിനക്കു തന്ന ദേശത്തു നിന്റെ ദിവസങ്ങൾ അധികമാകുവാൻ വേണ്ടി നിന്റെ അപ്പനെയും നിന്റെ അമ്മയെയും നീ ബഹുമാനിക്കുക.

13. നീ കൊല്ലരുത്.

14. നീ വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുത്.

15. നീ മോഷ്ടിക്കരുത്.

16. നിന്റെ അയൽക്കാരനു വിരോധമായി നീ കള്ളസ്സാക്ഷി പറയരുത്.

17. നിന്റെ അയൽക്കാരന്റെ വീടിനെ നീ ആഗ്രഹിക്കരുത്. നിന്റെ അയൽക്കാരന്റെ ഭാര്യയെയും, അവന്റെ ഓസനെയും, അവന്റെ ഓസിയെയും, അവന്റെ കാളയെയും, അവന്റെ കഴുതയെയും, നിന്റെ അയൽക്കാരനുള്ള യാതൊന്നും തന്നെ നീ ആഗ്രഹിക്കരുത്."

പത്തുകല്പനകൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വേദവാക്യങ്ങളാണു മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫീലോയുടെയും വി. ആഗസ്റ്റിനോസിന്റെയും കാലത്തു പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ 20-ാം അദ്ധ്യായമെന്നോ 1,2,3 ആദിയായി മുകളിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന വിധം വാക്യങ്ങൾക്കു നമ്പരോ ഇല്ലായിരുന്നു. ഒന്നു മുതൽ 17 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആശയങ്ങളെ സംഗ്രഹിച്ചു രണ്ടുപേരും പത്തു കല്പനകളെ തരംതിരിച്ചു നമ്പരിട്ടു എഴുതി. ഇപ്പോഴും വേദപുസ്തകം തുറന്നു പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന നോക്കിയാൽ യാക്കോബായക്കാരോ, കത്തോലിക്കരോ തരംതിരിച്ചു നമ്പരിട്ടു എഴുതിയിരിക്കുന്ന വിധം 1, 2, 3 എന്നിങ്ങനെ തരംതിരിച്ചു പത്തു കല്പനകളെ എഴുതിയിരിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നില്ല. 20-ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ 1-ാം വാക്യം ഒന്നാം കല്പന, 2-ാം വാക്യം രണ്ടാം കല്പന, 3-ാം വാക്യം മൂന്നാം കല്പന എന്നിങ്ങനെ പത്തു വാക്യങ്ങളിലായിട്ടല്ല പത്തുകല്പനകൾ വേദപുസ്തകത്തിൽ കിടക്കുന്നത്. ഇപ്പോഴുള്ള 17 വാക്യങ്ങളിലാണു ഈ പത്തുകല്പനകൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ചില വാക്യങ്ങളിൽ ഒന്നല്ല, പല വാചകങ്ങളുമുണ്ട്. ആകയാൽ 17 വാക്യങ്ങളിൽ കാണുന്ന അനേക വാചകങ്ങളെ പത്തായിട്ടു തരംതിരിക്കുമ്പോൾ അവയുടെ ആശയങ്ങൾ നോ

ക്കി ചില വാചകങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു ചേർത്തില്ലെങ്കിൽ കല്പനകൾ പത്തിൽ കൂടുതലാകും. ചില വാക്യങ്ങളിലും വാചകങ്ങളിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വിഭിന്നമായ ആശയങ്ങളെ വേർതിരിച്ചു പലതാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ കല്പനകളുടെ എണ്ണം പത്തിൽ കുറയും. ആകയാൽ ഇവയെ പത്തായി ക്രമപ്പെടുത്തുന്നവർ ആരായാലും നല്ലതുപോലെ ചിന്തിച്ചു ബുദ്ധിപൂർവ്വം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഫിലോയുടെ വി. ആഗസ്റ്റിനോസും പത്തുകല്പനകളെ സംഗ്രഹിച്ചു അവയ്ക്കു നമ്പർ കൊടുത്തു ക്രമപ്പെടുത്തി. യാക്കോബായക്കാർ ഉപയോഗിക്കുന്നതു ഫിലോയുടെ ക്രമീകരണവും, കത്തോലിക്കർ ഉപയോഗിക്കുന്നതു വി. ആഗസ്റ്റിനോസിന്റെ ക്രമീകരണവുമാകയാൽ “ക്രൈസ്തവീകരണവും ആനീടായും” എന്ന യാക്കോബായഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും, കത്തോലിക്കാസഭയിലെ “വേദോപദേശസംഗ്രഹം”ത്തിൽ നിന്നും ഈ ക്രമീകരണവും നമ്പരും ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

ഫിലോയുടെ ക്രമീകരണവും നമ്പരും.   വി. ആഗസ്റ്റിനോസിന്റെ ക്രമീകരണവും നമ്പരും.

“1. നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു ഞാനാകുന്നു. 2. നിനക്കു അന്യദൈവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കരുത്. 3. നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വ്യാജമായി ആണയിടരുത്.	“1. നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു ഞാനാകുന്നു; ഞാനല്ലാതെ അന്യദൈവം നിനക്കുണ്ടാകരുത്. 2. ദൈവത്തിന്റെ നാമം വ്യാജമായി ഉപയോഗിക്കരുത്.

4. ശാബതു ദി വ സ
ത്തെ ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ
കാർക്കുക.

5. നിന്റെ പിതാവി
നെയും മാതാവിനെയും
ബഹുമാനിക്ക.

6. കൊലചെയ്യരുത്.

7. വ്യഭിചാരം ചെയ്യ
രുത്.

8. മോഷ്ടിക്കരുത്.

9. കള്ളസാക്ഷ്യം പറ
യരുത്.

10. നിന്റെ സഖിയു
ടെ വകയായ യാതൊ
ന്നിനെയും ആഗ്രഹിക്ക
രുത്."

(ക്രൈസ്തവങ്ങളും ആ
നിയും, തിരുവല്ലാ,
1935, പുറം 177-178)

3. ശാബതിനെ ശുദ്ധ
മായി ആചരിക്കുക.

4. നിന്റെ അപ്പനെ
യും അമ്മയെയും ബഹു
മാനിക്ക.

5. കൊല്ലരുത്.

6. വ്യഭിചാരം ചെയ്യ
രുത്.

7. മോഷ്ടിക്കരുത്.

8. കള്ളസാക്ഷി പറ
യരുത്.

9. അന്യന്റെ ഭാര്യ
യെ അഗ്രഹിക്കരുത്.

10. അന്യന്റെ വസ്തു
ക്കളെ ആഗ്രഹിക്കരുത്."

(വേദോപദേശസംഗ്ര
ഹം, തിരുവല്ലാ, 1956,
പുറം. 11)

ഫിലോയുടെയും വി. ആഗസ്റ്റിനോസിന്റെ
യും ക്രമീകരണത്തിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ ഇവയാ
ണ്: 1) "നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു ഞാനാ
കുന്നു" എന്ന് ഒന്നാം കല്പനയായും, നിനക്കു അന്യ
ദൈവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കരുത്" എന്ന് രണ്ടാം ക
ല്പനയായും ഫിലോ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന രണ്ടുകല്പനക
ളെ വി. ആഗസ്റ്റിനോസ് ഒരുകല്പനയായി പരി
ഗണിച്ച് അതിനെ ഒന്നാം കല്പനയായി ക്രമപ്പെ
ടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 2) "നിന്റെ സഖിയുടെ വക

യായ യാതൊന്നിനെയും ആഗ്രഹിക്കരുത്” എന്നു ഫീലോ - കൊടുത്തിരിക്കുന്ന 10-ാം കല്പനയെ വി. ആഗസ്റ്റീനോസ് “അന്യന്റെ ഭായ്യയെ ആഗ്രഹിക്കരുത്.” “അന്യന്റെ വസ്തുക്കൾ ആഗ്രഹിക്കരുത്” എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു കല്പനകളായി തരംതിരിച്ചു. 3) വി. ആഗസ്റ്റീനോസ് ഫീലോയുടെ ആദ്യത്തേ രണ്ടു കല്പനകൾ ഒന്നാക്കിയും, പത്താമത്തേ കല്പന രണ്ടാക്കിയും ക്രമപ്പെടുത്തിയതോടുകൂടി കല്പനകളുടെ നമ്പരുകൾക്കു വ്യത്യാസം വന്നു ഫീലോയുടെ ക്രമീകരണത്തിലെ 3-ാം കല്പന വി. ആഗസ്റ്റീനോസിന്റെ ക്രമീകരണത്തിൽ 2 ആയി, 4 മൂന്നായി, 5 നാലായി .....ഇങ്ങനെ കല്പനയുടെ നമ്പരുകളിൽ വ്യത്യാസം വന്നു എന്നല്ലാതെ അർത്ഥം മാറ്റം വന്നില്ല. വാദിക്കുന്നതു പോലെ കത്തോലിക്കന്മാരോടോ ആഗസ്റ്റീനോസോ യാതൊരു കല്പനയെയും മാറ്റിക്കളഞ്ഞിട്ടില്ല.

വി: ആഗസ്റ്റീനോസ് ഫീലോയുടെ ക്രമീകരണത്തിലെ ഒന്നാമത്തേയും രണ്ടാമത്തേയും കല്പനകളെ ഒന്നാക്കാനുള്ള കാരണം ഈ രണ്ടു കല്പനകളിലുംകൂടി അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആശയം രണ്ടല്ല ഒന്നുമാത്രം ആയതുകൊണ്ടാണ്. “നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു ഞാനാകുന്നു” എന്നു ദൈവം യഹൂദന്മാരുടേയും അരുളിച്ചെയ്യുമ്പോൾ കല്പനകൾ നൽകുന്ന ആൾ ഇന്നാരാണെന്നു പ്രത്യേകം അറിയിക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്താവനയായി അതിനെ കരുതാവുന്നതാണ്. കല്പനയെന്നു പറയുന്നതിൽ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്നോ, ചെയ്യാതീരിക്കണമെന്നോ ഉള്ള ആശയം അടങ്ങിയിരിക്കണം. “നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു ഞാനാകുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്നോ

ചെയ്യാതിരിക്കണമെന്നോ ഉള്ള അതഥം അതിൽ തന്നെ ആരു സൃഷ്ടമായി ഉദിക്കുന്നില്ല. - ആകയാൽ കല്പനകൊടുക്കുന്ന ആൾ ആരാണെന്നു പറഞ്ഞതിനെ ഒന്നാം കല്പനയായി ഫിലോ പരിഗണിച്ചതു അതു വ്യക്തമോ, യുക്തിയുക്തമോ അല്ല. "നിനക്കു അന്യ ദൈവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കരുത്" എന്നു ദൈവം തുടൻ പറഞ്ഞപ്പോഴാണ് "എന്നെ മാത്രമേ നിന്റെ ദൈവമായി പരിഗണിക്കാവൂ" എന്നുള്ള ആശയത്തിലാണ് "നിന്റെ ദൈവമായ കത്താവു ഞാനാകുന്നു" എന്നുള്ള വാക്യം ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തതെന്നു വ്യക്തമാകുന്നത്. - ആകയാൽ ഈ രണ്ടു പ്രസ്താവനകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആശയം "തന്നെ മാത്രമേ യഹൂദജനം ദൈവമായി പരിഗണിക്കാൻ പാടുള്ളു" എന്നു മാത്രമാണ്. ഇക്കാരണത്താലാണ് ആഗസ്റ്റീനേ സ് ഇവ രണ്ടു കല്പനകളല്ല, ഒന്നാണെന്നു പരിഗണിച്ചു രണ്ടിനെയും ഒന്നാക്കിയത്. ഒരു ക്രിസ്തു പ്രാണിയ്ക്കു ഒറ്റ ഭാര്യയല്ലാതെ പല ഭാര്യമാർ ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ നിബൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു "നിന്റെ ഭർത്താവു ഞാനാകുന്നു" എന്നു ഒരു ക്രിസ്തു പ്രാണി തന്റെ ഭാര്യയോടു പറയുമ്പോൾ "ചാക്കോ മത്തായി ആദിയായ അന്യപുരുഷന്മാർ നിന്റെ ഭർത്താവല്ല" എന്നു എടുത്തു പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ. ഇങ്ങനെ ഒരാൾ എടുത്തു പറഞ്ഞാൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ ആശയത്തിന്റെ ഒരു വിശദീകരണമല്ലാതെ വേറൊരു പുതിയ ആശയമല്ല അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഇതുപോലെ ഏകദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന യഹൂദജനത്തോടു "നിന്റെ ദൈവമായ കത്താവു ഞാനാകുന്നു. നിനക്കു അന്യ ദൈവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കരുത്" എന്നിങ്ങനെ ദൈവം പ

റഞ്ഞപ്പോൾ “എന്നെ മാത്രമേ നിന്റെ ദൈവമായി പരിഗണിക്കാവൂ” എന്നുള്ള ഏക ആശയമാണു ഈ രണ്ടു പ്രസ്താവനകളിലും കൂടി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഒന്നു മറ്റൊന്നിന്റെ വിശദീകരണമെന്നല്ലാതെ വിഭിന്നങ്ങളായ രണ്ടു കല്പനകളല്ല ഇവയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള വിശദീകരണം ശാബതിനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ദൈവം നല്കുന്നുണ്ട്. “ശാബത നാളിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ ഓക്കക” (8-ാം വാക്യം) എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചിട്ടു 9, 10, 11 എന്നീ വാക്യങ്ങളിലായി “ആദിവാസം അദ്ധ്യാനിക്കുക.....ശാബതു ടിവസം നീയും നിന്റെ മകനും, മകളും, മൂഗവും.....യാതൊരു വേലയും ചെയ്യരുതു” എന്നിങ്ങനെ ദൈവം പല വാചകങ്ങളിലായി പല കാര്യങ്ങൾ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. ഈ പല വാചകങ്ങളെ ഒറ്റ കൽപനയായിട്ടല്ലാതെ പല കൽപനകളായി ഫീലോ പരിഗണിക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ പല വാക്യങ്ങളിലും വാചകങ്ങളിലുമുള്ള സംഗതികൾ ഒറ്റ കൽപനയാകാമെങ്കിൽ പുറപ്പാട് 20-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ 2 മുതൽ 6 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആശയം “ഒരാൾ മാത്രമാണു ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവം” എന്ന ഏക ആശയത്തിലാകരുതോ? “വിഗ്രഹങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി ആരാധിക്കരുതു” എന്നുള്ള പ്രസ്താവനയെ “നിനക്കു അന്യ ദൈവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കരുതു” എന്നുള്ള കല്പനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയാണു ഫീലോ 2-ാം കല്പന കുമ്പ്പെടുത്തുന്നത്. എന്തുകൊണ്ടു അതു വേറൊരു കല്പനയാക്കിയില്ല? ആദ്യത്തേ പ്രസ്താവനയുടെ വിശദീകരണമാകയാൽ അല്ലേ? ഇതുപോലെ വി. ആഗസ്റ്റീനോസും ഒരേ ആശയമുള്ള പല വാക്യങ്ങളെ

ളെ ഒന്നായി പരിഗണിച്ച ഒരു കല്പനയെ-ഒന്നാം കല്പനയെ-കൂട്ടിച്ചെടുത്തി. ഫിലോയാകട്ടെ ഒരേ ആശയമുള്ള ഈ വാക്യങ്ങളെ വേർതിരിച്ചു രണ്ടു കല്പനകളാക്കി. ഇതാണു ഫിലോയുടെ വി. ആഗസ്റ്റിനോസും തമ്മിൽ ഇവിടെയുള്ള വ്യത്യാസം. വി. ആഗസ്റ്റിനോസിന്റെ ഈ ക്രമീകരണമല്ലേ ഒന്നുകൂടി യുക്തിപൂർവ്വകം?

“നിന്റെ സഖിയുടെ വകയായ യാതൊന്നിനെയും നി ആഗ്രഹിക്കരുത്” എന്നിങ്ങനെ ഫിലോയുടെ ക്രമീകരണത്തിലുള്ള പത്താം കല്പനയ്ക്കു ആസ്പദമായിരിക്കുന്ന വേദവാക്യങ്ങൾ ഇവയാണ്: “നിന്റെ അയൽക്കാരന്റെ വീടിനെ നി ആഗ്രഹിക്കരുത്. നിന്റെ അയൽക്കാരന്റെ ഭാര്യയെയും, അവന്റെ ഭാസനെയും, അവന്റെ ഭാസിയെയും അവന്റെ കാളയെയും, അവന്റെ കഴുതയെയും, നിന്റെ അയൽക്കാരനുള്ള യാതൊന്നും തന്നെ നി ആഗ്രഹിക്കരുത്” (പുറപ്പാട്, 20, 17). അയൽക്കാരന്റെ വീടു്, കാള, കഴുത എന്നിവയെ ഒരാൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതും, ഭാര്യയെ ആഗ്രഹിക്കുന്നതും ഒരേ തരത്തിൽ പെട്ട പാപമല്ലെന്നു സുബുലിയുള്ള ആരും സമ്മതിക്കും. വീടിനെയും കഴുതയെയും കാളയെയും ആഗ്രഹിക്കരുതെന്നു പറയുമ്പോൾ ആഗ്രഹത്താലെയുള്ള മോഷണത്തെയാണ് നിരോധിക്കുന്നത്. അയൽക്കാരന്റെ ഭാര്യയെ ആഗ്രഹിക്കരുതെന്നു പറയുമ്പോൾ ആഗ്രഹത്താലെയുള്ള വ്യഭിചാരത്തെയാണ് നിരോധിക്കുന്നത്. “ഒരു സ്ത്രീയെ മോഹിക്കുവാൻ അവളെ നോക്കുന്ന ഏവനും ഉടനെ തന്നെ തന്റെ ഹൃദയംകൊണ്ടു അവളോടു വ്യഭിചാരം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു” (മത്താ. 5, 28) എന്നു കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.

ന്നു. മോഷണവും വ്യഭിചാരവും രണ്ടുതരം പാപങ്ങളാണെങ്കിൽ മോഷ്ടിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹവും, വ്യഭിചരിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹവും രണ്ടുതരം പാപങ്ങളായിരിക്കണം. മോഷ്ടിക്കരുതെന്ന ഒരു കല്പന കൊടുത്ത ദൈവം (പുറപ്പാട് 20, 15) മോഷണത്തിനുള്ള ആഗ്രഹത്തെ നിരോധിച്ചു വേറൊരു പ്രത്യേക കൽപ്പനകൊടുത്തെങ്കിൽ (പുറപ്പാട് 20, 17). വ്യഭിചരിക്കരുതെന്ന കല്പന കൊടുത്ത ദൈവത്തിന് (പുറപ്പാട് 20, 14) വ്യഭിചാരത്തിനുള്ള ആഗ്രഹത്തെ നിരോധിച്ചു വേറൊരു കല്പന കൊടുക്കരുതോ? (പുറപ്പാട് 20, 17). ഇങ്ങനെ പാപകരമായ രണ്ടു പ്രവൃത്തികളെ രണ്ടു കൽപ്പനകൾകൊണ്ടു നിരോധിച്ചു ദൈവം പാപകരമായ അവയുടെ ആഗ്രഹങ്ങളെയും വേറെ രണ്ടു കൽപ്പനകൾകൊണ്ടു നിരോധിച്ചു. ആ കയാൽ ഫിലോ "നിന്റെ സഖിയുടെ വകയാതൊന്നിനെയും ആഗ്രഹിക്കരുതെന്നു" പറഞ്ഞു ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്ന 10-ാം കൽപ്പനയിൽ വേദപുസ്തക വാക്യപ്രകാരം (പുറപ്പാട്, 20, 17) ആഗ്രഹത്താലുള്ള മോഷണം, ആഗ്രഹത്താലുള്ള വ്യഭിചാരം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു വിഭിന്ന പാപങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ രണ്ടു വിഭിന്ന പാപങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന കൽപ്പനകളെ ഒന്നായി ഫിലോ പരിഗണിച്ചതു ശരിയല്ല. റോം വേദവാക്യത്തിലാണു അവ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെങ്കിലും അവ രണ്ടും രണ്ടുതരം പാപങ്ങളാണ്. ഇക്കാരണത്താലാണു വി. ആഗസ്റ്റീനോസ് ഫിലോയുടെ ക്രമീകരണത്തിലെ 10-ാം കൽപ്പനയെ - "നിന്റെ സഖിയുടെ വകയായ യാതൊന്നിനെയും ആഗ്രഹിക്കരുതു" എന്നുള്ള വാക്യത്തെ - "അന്യന്റെ ഭാര്യയെ ആഗ്രഹിക്കരുതു", "അന്യ

ന്റെ വസ്തുക്കളെ ആഗ്രഹിക്കരുത്” എന്നിങ്ങനെ
 വേദവാക്യമനുസരിച്ച് (പുറപ്പാട് 20, 17) രണ്ടാ
 യി തരംതിരിച്ചത്. വ്യഭിചാരവും മോഷണവും രണ്ടു
 തരം പാപമായിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം വി. ആഗ
 സ്തീനോസിന്റെ ഈ തരംതിരിവാണു ഫിലോയുടെ
 തിന്നെക്കാൾ യുക്തിപൂർവ്വകമെന്നു ആരാണു നമ്മതി
 ക്കാത്തത്? ചുരുക്കത്തിൽ വി. ആഗസ്തീനോസ് ഫി
 ലോയുടെ ക്രമീകരണത്തിലെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു കൽ
 പ്പനകളെ ഒന്നാക്കിയത് അവയിൽ ഒരാശയമുള്ളതു
 കൊണ്ടു്; ഫിലോയുടെ ക്രമീകരണത്തിലെ പത്താം
 കൽപ്പനയെ വി. ആഗസ്തീനോസ് രണ്ടാക്കിയത്
 അതിൽ രണ്ടു വിഭിന്ന ആശയങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ടു്.

വി. ആഗസ്തീനോസിന്റെ ഈ ക്രമീകരണ
 ഞ്ഞെ മനസ്സിലാക്കാതെയാണു സലാമ റമ്പാച്ചൻ
 പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ വാദമെടുത്തു കത്തോലിക്ക
 സഭ ദൈവത്തിന്റെ ഒന്നാം കല്പനയെ തിരുത്തി
 അഥവാ നീക്കിക്കളഞ്ഞെന്നും, പത്താം കല്പന
 യെ രണ്ടായി വെട്ടിക്കണ്ടിച്ചു കല്പനകളുടെ എണ്ണം
 പത്താക്കിയെന്നും മറ്റും പറയുന്നത്. ദൈവകല്
 പനകളെ യഹൂദനായ ഫിലോയ്ക്കു തരംതിരിച്ചു ക്ര
 മപ്പെടുത്താമെങ്കിൽ ഒന്നുകൂടി ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായി മ
 ഹാപണ്ഡിതനും സഭാപിതാവുമായ വി. ആഗസ്തീ
 നോസിനു തരംതിരിച്ചു ക്രമപ്പെടുത്തരുതോ? ഫി
 ലോയുടെ ക്രമീകരണം യാക്കോബായക്കാർക്കും മറ്റും
 സ്വീകരിക്കാമെങ്കിൽ വി. ആഗസ്തിനോസിന്റെ
 ഒന്നുകൂടി യുക്തിപൂർവ്വകമായ ക്രമീകരണം കത്തോ
 ലിക്കസഭയ്ക്കു സ്വീകരിക്കരുതോ? കല്പനകൾക്കു
 നമ്പരുകൊടുക്കുന്നതിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നല്ലാതെ
 ആശയങ്ങളിൽ ഈ ക്രമീകരണംകൊണ്ടു് വ്യത്യാ

സമുണ്ടായിട്ടില്ല. പിന്നെ എന്തിനാണു കത്തോലിക്കസഭയെ അകത്തോലിക്കർ ആക്ഷേപിക്കുന്നത്?

“യാതൊന്നിന്റെയും പ്രതിമയുണ്ടാക്കരുത്”

ഇത്യാദി വാക്യങ്ങൾ കത്തോലിക്കസഭ വേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നു നീക്കിക്കളഞ്ഞു എന്നുള്ള പ്രസ്താവന വെറും വ്യാജമാണ്. ഏതു ഭാഷയിലുള്ള കത്തോലിക്കരുടെ വേദപുസ്തകം പരിശോധിച്ചാലും ഈ വേദവാക്യങ്ങൾ അതുപടി മുഴുവനായിരിക്കാണം. (മലയാളതർജ്ജിമയിൽനിന്നു മുകളിൽ 213-ാം പുറത്തു ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള വേദവാക്യങ്ങളിൽ ഈ വാക്യങ്ങൾ കാണുക). ചെറിയ കുട്ടികൾക്കു പഠിക്കാനായി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള വേദോപദേശസംഗ്രഹത്തിൽ മറ്റു സഭക്കാരെല്ലാം രണ്ടാംകല്പനയെയും (കത്തോലിക്കരുടെ ഒന്നാംകല്പന), ശാബ്തിനെ ശുദ്ധമായി ആചരിക്കുക എന്ന കല്പനയെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള പല വേദവാക്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചു അവയുടെ ആശയംമാത്രം സംഗ്രഹിച്ചു പറയുന്നതുപോലെ കത്തോലിക്കരും പ്രതിമയെ ഉണ്ടാക്കുന്ന കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വേദവാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കാതെ അവയുടെ ആശയം സംഗ്രഹിച്ചു നല്കുന്നു. ഇതരസഭക്കാർക്കു വേദവാക്യങ്ങൾ മുഴുവൻ ഉദ്ധരിക്കാതെ അവയുടെ സംഗ്രഹം നല്കാമെങ്കിൽ കത്തോലിക്കർക്കു അതു പാടില്ലെന്നുള്ള ന്യായം എന്തൊരു ന്യായമാണ്? മുകളിൽ (പുറം 216) യാക്കോബായക്കാരുടെ “ക്രൈശ്ചിയങ്ങളും ആനീസായും” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പത്തുകല്പനകളെ നല്കുകയിൽ “പ്രതിമകൾ ഉണ്ടാക്കരുത്” എന്നും മറ്റുമുള്ള വാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കാതെ അവയുടെ സംഗ്രഹം കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു കാണുക. വിദേശത്തേ യാക്കോബായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ

നോക്കി കോട്ടയത്തു സുറിയാനിയിൽ 1922-ൽ അച്ചടിപ്പിച്ച "ക്രൈമിനൽ കോടതികളുടെ സംഗ്രഹം നൽകയിൽ പ്രതിമകളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വേദവാക്യങ്ങൾ മുഴുവനായി വിട്ടിട്ടു മലയാളപരിഭാഷയിലെ പോലെ രണ്ടാം പ്രമാണം നൽകിയിരിക്കുന്നു. (പുറം 253) ഇങ്ങനെ വേദവാക്യങ്ങളെ വിട്ടിട്ടു യാക്കോബായക്കാരും മറ്റും ചെയ്യുന്നതുപോലെയുള്ള സംഗ്രഹം കത്തോലിക്കർക്കു ചെയ്യരുതോ? പ്രായംചെന്ന കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കാനുള്ള കത്തോലിക്കരുടെ "വലിയ വേദോപദേശ"ത്തിൽ പ്രതിമകളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വേദവാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി വലിയ വേദോപദേശത്തിലെ 358 359 എന്നീ ചോദ്യങ്ങളും അവയുടെ ഉത്തരങ്ങളും ഇങ്ങനെയാണ്: "358. ചോദ്യം: വിഗ്രഹാരാധന എന്നാൽ എന്താകുന്നു? ഉത്തരം: വിഗ്രഹാരാധന എന്നാൽ ദൈവത്തിനു മാത്രം ചെയ്യേണ്ടതായ പരമ ആരാധനയെ വല്ല സൃഷ്ടിയ്ക്കും, ഉദാഹരണമായി വല്ല രൂപത്തിനോ, പ്രതിമയ്ക്കോ, മനുഷ്യനോ നൽകപ്പെടുന്നതാണ്. 359. ചോദ്യം: ഈ വിലക്കു വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു എങ്ങനെ? ഉത്തരം: ഈ വിലക്കു വേദപുസ്തകത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു താഴെ വരും പ്രകാരമാണ്: "നിനക്കായി ഒരു വിഗ്രഹത്തെയും ഉണ്ടാക്കരുത്; മീനെ സ്വർഗ്ഗത്തിലെങ്കിലും താഴെ ഭൂമിയിലെങ്കിലും ഉള്ള യാതൊന്നിന്റെയും പ്രതിമയെ ഉണ്ടാക്കരുത്; നീ അവയെ ആരാധിക്കയോ അവയെ സേവിക്കയോ ചെയ്യരുത്" (വലിയ വേദോപദേശം, എറണാകുളം 1937, പുറം 82) ഇതിൽനി

ന്നും പ്രതിമകളെ ഉണ്ടാക്കാനായി കത്തോലിക്കർ
 വേദവാക്യങ്ങളെ എടുത്തുകളയുന്നു എന്നുള്ള ആരോപ
 ണം എത്ര അസത്യസന്ധമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാമ
 ള്ലോ. വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഓർമ്മയ്ക്കായി കത്തോലിക്കർ
 അവരുടെ പ്രതിമകളെ ഉണ്ടാക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ യാ
 തൊരു കത്തോലിക്കനും പ്രതിമയെ ആരാധിക്കുന്നീ
 ല്ല. പുറജാതിക്കാർ വിഗ്രഹങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി ദൈവ
 മായി പരിഗണിച്ചു ആരാധിക്കുന്നതുപോലെയും, യ
 ഹൂദജനം സ്വർണ്ണം കൊണ്ടു കാളക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി
 ദൈവമെന്നുകരുതി ആരാധിച്ചതുപോലെയും (പുറ.
 32) പ്രതിമകൾ ഉണ്ടാക്കി അവയെ ദൈവമായി പ
 റിഗണിച്ചു ആരാധിക്കരുതെന്നല്ലാതെ പ്രതിമകളെ ഉ
 ണ്ടാക്കുന്നതിനെ ദൈവം നിരോധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു വേ
 ദപുസ്തകത്തിലെ നിരവധി വാക്യങ്ങൾ പ്രസ്തു
 തായി പൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ കല്പ
 നപ്രകാരം മാലാഖമാരുടെ പ്രതിമകൾ (പുറപ്പാ. 25,
 18) പിച്ചുളസർപ്പം (സംഖ്യ 21, 8) എന്നിവയെ
 മോശതന്നെ ഉണ്ടാക്കി. ശ്ലേമ്മോൻ പല ക്രോബേ
 ന്നാരെ ഉണ്ടാക്കി ദേവാലയഭിത്തികളിൽ സ്ഥാപിച്ചു
 തായും (1=3 രാജ. 6, 29) "കടൽ", വഹിക്കുന്നതിനു
 പന്ത്രണ്ടു പിച്ചുള കാളകളെയും (1=3 രാജ. 7, 25), പി
 റം താങ്ങുന്നതിനു രണ്ടു സിംഹങ്ങളെയും (1=3 രാജ. 10
 19-20) പണിയിച്ചതായും വേദപുസ്തകത്തിൽ പറയ
 ന്നു. ആകയാൽ പ്രതിമയുണ്ടാക്കുന്നതിനെയല്ല പ്ര
 തിമയുണ്ടാക്കി അവയെ ദൈവമെന്നുകരുതി വിഗ്ര
 ഹാരാധന ചെയ്യുന്നതിനെ മാത്രമേ ദൈവം നിരോ
 ധിക്കുന്നുള്ളൂ. കത്തോലിക്കർ പ്രതിമയുണ്ടാക്കി വി
 ഗ്രഹാരാധന ചെയ്യുന്നില്ല. വാസ്തവം ഇങ്ങനെയി
 രിക്കെ കത്തോലിക്കർ "വിഗ്രഹാരാധന" നടത്തുന്നു

എന്നുള്ള സലാമറമ്പാന്റെയും കൂട്ടരുടെയും പ്രസ്താവന എത്ര വ്യാജപുരിതവും തെറ്റിലുരണകൾ ഉള്ള വാക്കുന്നതമാണ്!

യാക്കോബായ സഭയിലെ പ്രധാന മലപ്പുറംനാമിൾ രൊളായ കോനാട്ടു മാത്തൻ കോരോപ്പിസ്കോപ്പാ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പ്രാർത്ഥനക്രമത്തിൽ പത്തുകല്പനകളെ ഇങ്ങനെയാണു നല്കിയിരിക്കുന്നതു്:-

പത്തുകല്പനകൾ

“1. ഞാൻ നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവായ്കുന്നു. ഞാനല്ലാതെ അന്യദൈവങ്ങൾ നിനക്കുണ്ടാകരുതു്.

2. മേൽ ആകാശത്തിലെങ്കിലും താഴെ ഭൂമിയിലെങ്കിലും ഭൂമിക്കകീഴെ വെള്ളത്തിലെങ്കിലും ഉള്ള യാതൊന്നിന്റെ പ്രതിമയോ സാദൃശ്യമോ നീ ഉണ്ടാക്കുകയാകട്ടെ അവയെ വന്ദിക്കുകയാകട്ടെ, സേവിക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്യരുതു്.

3. നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിന്റെ നാമംകൊണ്ടു വ്യാജമായി ആണയിടരുതു്” (2).....

മുകളിൽ “ക്രദാശക്രമങ്ങളും ആനീദായം” എന്ന യാക്കോബായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ (മലയാളത്തിലും സുറിയാനിയിലും) ഒന്നും രണ്ടും കല്പനകളായിട്ടു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന രണ്ടു കല്പനകളെയും കോനാട്ടു മലപ്പാൻ കത്തോലിക്കർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ തന്നെ ഇവിടെ ഒന്നാക്കിയിരിക്കുന്നതു കണ്ടാലും! “ക്രദാശക്രമങ്ങളും ആനീദായം” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ

2) മലങ്കര യാക്കോബായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനക്രമം, പാമ്പാക്കുട 1939, പുറം, 300.

മുഴുവനായി വിട്ടുകളഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രതിമകൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഭാഗം രണ്ടാം ക്ലിപ്തനായി കോനാട്ട മലപ്പാനച്ചൻ നൽകിയിരിക്കുന്നു! കോനാട്ടമലപ്പാന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം പ്രതിമയുണ്ടാക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വേദവാക്യങ്ങൾ 2-ാം ക്ലിപ്തനയാണെങ്കിൽ കൂടാശക്രമങ്ങളും ആനീസായും എന്ന യാക്കോബായ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവ കാണാത്തതുകൊണ്ട് രണ്ടാം ക്ലിപ്തന അവിടെ മാറിക്കളഞ്ഞിരിക്കയാണോ? പത്തുകല്പനകളെ സംഗ്രഹിച്ചെഴുതുകയിൽ കത്തോലിക്കസഭ കോനാട്ടമലപ്പാൻ ചെയ്തതുപോലെ ഒന്നും രണ്ടും ക്ലിപ്തനകളായി യാക്കോബായക്കാർ പറയുന്ന രണ്ടു ക്ലിപ്തനകളെ ഒന്നാക്കുകയും, “കൂടാശക്രമങ്ങളും ആനീസായും” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ യാക്കോബായക്കാർ ചെയ്തതുപോലെ പ്രതിമകളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വാക്യം ഉദ്ധരിക്കാതെ വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്ന് മാത്രമേയുള്ളൂ. യാക്കോബായസഭയിലെ സാധാരണ മല്ലാനാക്കും മറ്റും ആശയങ്ങളുടെ രീതിയനുസരിച്ചു രണ്ടുവാചകങ്ങൾ ഒന്നാക്കിയും, ചില വേദവാക്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചും മറ്റും പത്തു ക്ലിപ്തനകളെ പത്തായി തരംതിരിക്കാമെങ്കിൽ കത്തോലിക്കസഭ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനെ ആകാശവും ഭൂമിയും ഇളകത്തക്കവണ്ണം യാക്കോബായ സഹോദരങ്ങൾ ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്തു്?

9. റമ്പാച്ചന്റെ പ്രവചനങ്ങൾ.

യാക്കോബായ സഭയെ ഉപേക്ഷിച്ച കത്തോലിക്ക സഭയിൽ പ്രവേശിച്ച വി. സി. ഗീവറഗീസ് കോർഎപ്പിസ്കോപ്പായ്ക്കു ദൈവത്തിന്റെ ശാപങ്ങളെല്ലാം ലഭിക്കുമെന്നു സലാമാ റമ്പാൻ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യത്തെക്കുറിച്ചു രസകരമായ ചില പ്രവചനങ്ങൾ നടത്തുന്നുണ്ട്. ഒന്നുകിൽ അദ്ദേഹം ഒരു പ്രത്യേക സഭ സ്ഥാപിക്കും അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥാപിക്കാതെ അനുരതിച്ചു തിരിയെ ചെല്ലുമെന്നും, അദ്ദേഹം വേദംകൊണ്ടു ആത്മഹത്യ ചെയ്യുകയോ ഗോവൻവിഷം (?) കൊണ്ടു കൊല്ലപ്പെടുകയോ അല്ലെങ്കിൽ സ്വാഭാവികമായി മരിക്കുകയോ ചെയ്യുമെന്നുമാണു റമ്പാച്ചന്റെ പ്രവചനങ്ങൾ (വിശ്വാസത്യാഗി പുറം 4.) ഒരു ശർഭിണി സ്ത്രീയുടെ ഉദരത്തിൽ കിടക്കുന്ന കുട്ടി ഒന്നുകിൽ ആണായിരിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ പെണ്ണായിരിക്കും എന്നൊരൊ പഠയന്നതു ഒരു പ്രവചനമല്ലല്ലോ. ഏതുകൊണ്ടെന്നാൽ ഏതു മനുഷ്യനും ഒന്നുകിൽ ആണായിരിക്കും അല്ലെങ്കിൽ പെണ്ണായിരിക്കും. പ്രവചനവരമില്ലാതെ ഇക്കാര്യം ആർക്കും പറയാം. ഇതുപോലെ ലോകത്തിലുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ഒന്നുകിൽ ഒരു സഭസ്ഥാപിക്കും അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥാപിക്കയില്ല എന്നു പറയുന്നതും ഒരു പ്രവചനമല്ല. ലോകത്തിലുള്ള ഏതു മനുഷ്യനും മൂന്നു തരത്തിലുള്ള മരണത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. പല തരത്തിലുള്ള മരണം ഒരാൾക്കുണ്ടാകയില്ല. 1) ആത്മഹത്യ ചെയ്യുക. 2) ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ കൊല്ലപ്പെടുക. 3) സ്വാഭാവികമായി മരിക്കുക. കോർഎപ്പിസ്കോപ്പായ്ക്കു ഈ

മൂന്നു തരത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും മരണമുണ്ടാകുമെന്നാണ് റമ്പാച്ചൻ ഖണ്ഡിതമായി പ്രവചിക്കുന്നത്! ഇതും ഒരു പ്രവചനമാണോ? റമ്പാച്ചൻ എന്തെയും കോർഎപ്പിസ്കോപ്പായെയും “കള്ളപ്രവാചകൻ” എന്നു പല പ്രാവശ്യം വിളിക്കുന്നുണ്ട്. (വിശ്വാസശ്യാഗി പുറം 1, 3). ഞങ്ങളാലും ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രവചനവും നടത്തിയിട്ടില്ല. റമ്പാച്ചൻ പറയുന്നതുപോലെയുള്ള വിചിത്രതരമായ പ്രവചനങ്ങൾ നടത്തുന്നവരാണോ, ഒരു പ്രവചനവും നടത്താത്ത ഞങ്ങളാണോ വാസ്തവത്തിൽ കള്ളപ്രവാചകൻ എന്നു വായനക്കാർ തന്നെ വിധിക്കട്ടെ. റമ്പാച്ചൻ പറയുന്നതിൽ എന്തെങ്കിലും ഒന്നു സംഭവിക്കാതിരിക്കയില്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്. അതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം സത്യപ്രവാചകനാണെന്നു പറഞ്ഞു ഇനിസ്വയം നിതീകരിക്കാൻ ഇടയായേക്കാം. ഗർഭിണിസ്ത്രീയുടെ കുട്ടി ജനിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ ആ കുട്ടി ആണല്ലെങ്കിൽ പെണ്ണാണെന്നു പറഞ്ഞ കണിയാന്റെ പ്രവചനവും ശരിയായിരിക്കുമല്ലോ. അവന്റെ വിജയഘോഷം പോലെയല്ലായിരിക്കുമോ റമ്പാച്ചന്റെ വിജയഘോഷവും? കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാകത്തോലിക്ക സഭയിൽ തന്നെ ഒരിക്കലും മരിക്കയില്ലെന്നുള്ള തീർച്ചയായ അറിവു റമ്പാച്ചനു കിട്ടിയതു ഏതു കവടി നിരത്തിവെച്ചു ഗണിച്ചപ്പോഴാണെന്നു അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു.

10. അവതാരികാകർത്താവിന്റെ സത്യസന്ധത.

സലാമ റമ്പാന്റെ “കാതോലിക്കാസഭയും റോമോവാദങ്ങളും” എന്ന പുസ്തകത്തിൽ “അവതാരിക എഴുതിയിട്ടുള്ള വന്ദ്യദിവ്യശ്രീ കണിയാമ്പറമ്പിൽ കയ്യൻ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ അവർകൾ റമ്പാച്ചന്റെ പാണ്ഡിത്യത്തെയും വ്യക്തിമാഹാത്മ്യങ്ങളെയും, അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വൈശിഷ്ട്യത്തെയും വാനോളം വാഴ്ത്തി അവതാരികയിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്ന പ്രശംസോക്തികൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 2-ാം പുറത്തു ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാച്ചുടെ അവതാരികയ്ക്കു രണ്ടു പേജു ദൈർഘ്യമേയുള്ളൂ. കാന്താരിമുളക് എന്തിനാണു അധികം? അവതാരികയിൽ ഗുളികരൂപത്തിൽ അദ്ദേഹം കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ സലാമ റമ്പാച്ചന്റെ രൂപോലേ വേദവാക്യങ്ങളിലുള്ള ആശയങ്ങളെ കോട്ടിമാട്ടിയും, കത്തോലിക്കാസഭയെ അധിക്ഷേപിച്ചും, ചരിത്രവസ്തുതകളെ തകിടം മറിച്ചും, വ്യാജപ്രസ്താവനകൾ നിറച്ചും വായനക്കാരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചുമാണ്. “മലങ്കര സുറിയാനി സഭാചരിത്രം” എന്ന നല്ലപേരിൽ 1950-ൽ ഇദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ബൃഹത്തായ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള കൃത്രിമങ്ങൾ, വ്യാജപ്രസ്താവനകൾ, അധിക്ഷേപശരങ്ങൾ, ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ മുതലായവ “എന്റെ തെങ്ങേലിപ്രസംഗം” എന്ന എന്റെ വിമർശനഗ്രന്ഥത്തിൽ 63 പുറങ്ങളിലായി (പുറം 152-214) ഞാൻ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ആ പുസ്തകത്തിൽ നിന്നും ഗ്രന്ഥരചനയിൽ ഇദ്ദേഹത്തിനു

ള്ള പാണ്ഡിത്യവും സത്യസന്ധതയും സലാമറമ്പാ-
ച്ചൻറതുപോയൊന്നെന്നു വ്യക്തമാകുന്നതിനാൽ
ഇവിടെ വീശ്ശരിക്കുന്നില്ല. അവതാരികയിൽ ഇദ്ദേ-
ഹം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ചില കാര്യങ്ങൾ കേട്ടാലും.

1. “ലോകത്തിൻറെ മാനദണ്ഡമല്ല വിശുദ്ധ
സഭയുടെ അളവുകോൽ. ലോകവ്യാപകത്വമോ,
സംഖ്യാബാഹുല്യമോ മാനദണ്ഡമായി വെച്ചാൽ നി-
രീശ്വരഭൗതിക സിദ്ധാന്തവാദികളാണു മുൻപന്തി
യിൽ നില്ക്കുന്നത്. കറകലരാത്ത അപ്പൊസ്തോലി-
കവിശ്വാസമാണു സഭയുടെ വിജയവൈജയന്തിയെ-
ന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ” (അവതാരിക പുറം 5)

മറുപടി. സഭ സത്യസഭയായിരിക്കുന്നതിനു ക-
ത്തോലിക്കസഭയെപ്പോലെ ലോകമാകെ വ്യാപി-
ക്കേണ്ട ആവശ്യമൊന്നുമില്ല, ചെറിയ ആട്ടിൻ-
കൂട്ടമായിരുന്നാൽ മതിയെന്നുള്ള സലാമറമ്പാൻറെ
ആശയമാണു കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാലും ഇവിടെ
പ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതിൻറെ ഖണ്ഡനം മുക-
ളിൽ 8-14 വരെയുള്ള പുറങ്ങളിൽ കാണുക.

നിക്യാ കോൺസ്റ്റന്റിനോപ്പിളിൽ സമ്മേ-
ളിച്ച പരിശുദ്ധപിതാക്കന്മാർ അബലോപദേശ-
ങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന പല ക്രൈസ്തവസഭകളിൽ നി-
ന്നു ഏക സത്യസഭയെ ഏതു കാലത്തും നിഷ്പ്രയാ-
സം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനാണു സത്യസഭയ്ക്കു സാർവ്വ-
ത്രികത, ക്രൈസ്തവീകത്വം, ഏകത്വം, വിശുദ്ധി എ-
ന്നീ നാലുലക്ഷണങ്ങൾ എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരി-
ക്കുമെന്നു പ്രസ്താവിച്ചത്. നിരീശ്വരന്മാരും ഭൗ-
തിക സിദ്ധാന്തവാദികളും മറ്റും ഉൾപ്പെടുന്ന സ-
മൂഹങ്ങൾ സത്യ സഭയിൽ പെട്ടതല്ലെന്ന് എളു-

പാമരനും നിഷ്പ്രയാസം കണ്ടുപിടിക്കാം. അതിനു സഭയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ അവയിൽ നിറവേറിയിട്ടുണ്ടോ എന്നു പരിശോധിച്ചു നോക്കേണ്ട ആവശ്യമൊന്നുമില്ല. പല ക്രൈസ്തവസഭകളിൽ ഏതാണു സത്യസഭയെന്നറിയുന്നതിനാണു വിഷമം. അതുകൊണ്ടാണു പിതാക്കന്മാർ ഏക സത്യസഭയ്ക്കു പ്രധാനപ്പെട്ട നാലു ലക്ഷണങ്ങൾ എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു പറയുന്നതും. കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭയിൽപ്പെട്ടവരും ദിവസേന പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ സഭയുടെ ഈ നാലുലക്ഷണങ്ങളെ എടുത്തുപറയുന്ന നിക്യാവിശ്വാസപ്രമാണം ചൊല്ലണമുണ്ടു്. എന്നിട്ടാണു പണ്ഡിതനായ ഇദ്ദേഹം "കറകലരാത്ത അപ്പൊസ്തോലിക വിശ്വാസം" (സ്റ്റേഫാനികതപം എന്നു ലക്ഷണത്തിന്റെ ഒരംശംമാത്രം) ആണു് "സഭയുടെ അളവുകോലും വിജയവൈജയന്തി"യും എന്നു പറയുന്നതു്. മറ്റു മൂന്നുലക്ഷണങ്ങളും സഭയ്ക്കു വേണ്ടേ? ഈ മൂന്നു ലക്ഷണങ്ങൾക്കൂടി ഏക സത്യസഭയ്ക്കു നൽകിയ പിതാക്കന്മാരെല്ലാം മണ്ടന്മാരോ? കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായോ അവരെക്കാൾ സമർത്ഥൻ? സാമ്പ്രതികത, ഏകതപം, വിശുദ്ധി എന്നീ മൂന്നു ലക്ഷണങ്ങൾ യാക്കോബായസഭയിൽ നിറവേറിയിട്ടുണ്ടെന്നു തെളിയിക്കുവാൻ വിഷമമായതുകൊണ്ടു കറയില്ലാത്ത അപ്പൊസ്തോലിക വിശ്വാസത്തിൽമാത്രം കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ ആശ്രയിച്ചിരിക്കയാണു്. എല്ലാ സഭക്കാരും തങ്ങളുടെ സഭയുടെ വിശ്വാസം കറകലരാത്തതാണെന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടു ഈ ലക്ഷണം മാത്രംവെച്ചു സത്യസഭയെ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ എങ്ങനെ കണ്ടുപിടിക്കും? സലാമറമ്പാന്റെ ആശയമാണു് ഇതും. ഇതി

നെ ഖണ്ഡിച്ചു. മുകളിൽ 79-81 വരെയുള്ള പുറങ്ങളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു കാണുക.

2. "ഗ്രീഹന്മാരുടെ വിശ്വാസത്തോടു റോമാ സഭയെപ്പോലെ. എന്തെങ്കിലും അതു (യാക്കോബായസഭ) കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയോ നവീകരണസഭകളുടെ രീതിയിൽ എന്തെങ്കിലും കുറയ്ക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല." (പുറം 5).

മറുപടി. പുത്രനിൽനിന്നുള്ള പടിശ്ശുലാത്മാവിന്റെ പുറപ്പാട്, ഇരുസ്വഭാവവിശ്വാസം, ശുദ്ധീകരണമലം, അമലോദരവം മുതലായ വിശ്വാസങ്ങൾ പാഷണ്ഡ്യപദേശങ്ങളാണെന്നും, കത്തോലിക്കസഭ പുതുതായി ഇവ കണ്ടുപിടിച്ചതാണെന്നുമുള്ള സലാമറന്യാന്റെ വാദങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഇവ. ഇവയ്ക്കുള്ള മറുപടി മുകളിൽ 129-208 വരെയുള്ള പുറങ്ങളിൽ കാണുക.

3. യാക്കോബായസഭയോടു വിശ്വാസൈക്യമുള്ള സഭകളാണു കോപ്റ്റിക (ഇഴഗുപ്തായ), അബിസ്സീനിയൻ, അർമേനിയൻ എന്നീ സഭകളെന്നു കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു (പുറം 5) സലാമറന്യാന്റെയും അഭിപ്രായം ഇതുതന്നെയാണ് (പുറം 26)

മറുപടി. യാക്കോബായ, ഇഴഗുപ്തായ, അബിസ്സീനിയൻ, അർമേനിയൻ എന്നീ നാലു സഭകളും എവൃത്തിക്കോസിന്റെ ഏക സ്വഭാവവാദത്തിൽനിന്നു തടവിച്ച സഭകളാകയാൽ ഇവ "Monophysite Churches" (ഏക സ്വഭാവവാദസഭകൾ) എന്ന പൊതുവായ പേരിൽ വിളിക്കപ്പെടുന്നു (മുകളിൽ പുറം 114-115 കാണുക). വിഭിന്ന ഭരണാഭ്യർത്ഥന

ഉള്ള സഭകളാണു ഇവ. തന്നിമിത്തം ഇവ ഒരു സഭ
 യല്ല. പാത്രിയർക്കീസു കക്ഷിയും ഓത്തോഡോക്സ
 കക്ഷിയും ഒരു സഭയ്ക്കണെന്നു ഇക്കാലത്തു പറഞ്ഞാൽ
 എത്ര അബദ്ധമാണോ അതുപോലെയാത്രേ ഈ സഭ
 കളെല്ലാം ഒന്നാണെന്നു പറയുന്നതും. ഈ സഭകൾ
 തമ്മിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട വിശ്വാസവിഷയങ്ങളിൽ ത
 ന്നെയും ഭിന്നതയുണ്ടു്. ഇതഗ്ലോയക്കാരും അബി
 സ്സീനിയക്കാരുമാം എവുത്തിക്കോസിന്റെ പാഷ
 ണേയാപദേശം (കടുത്ത ഏകസ്വഭാവവാദം) ഇ
 ച്ചോഴും സ്വീകരിക്കുന്നു. യാക്കോബായക്കാർ ക്രിസ്തു
 വിൽ ഒരു സ്വഭാവമേ ഉള്ളവെന്നു പറയുന്നുണ്ടെങ്കി
 ലും എവുത്തിക്കോസിന്റെ ഉപദേശത്തെ പാഷ
 ണേയാപദേശമായി ശപിക്കുന്നു (മുകളിൽ പുറം
 140-141). അർമ്മേനിയൻ സഭക്കാർ കത്തോലിക്ക
 റെച്ചോലെ ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുണ്ടെന്നു ഇ
 ക്കാലത്തു വ്യക്തമായി പറയാറുണ്ടു്. ഇതഗ്ലോയ
 കാരും യാക്കോബായക്കാരും മഹാ വേദപണ്ഡിത
 ന്നായി പരിഗണിച്ച ബഹുമാനിച്ചവരുന്ന മാ
 ബോഗിലെ ഹീലക്ലിനോസ്, യാക്കോബ് ബർസാ
 നാ, അലക്സാണ്ട്രിയാ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന തെ
 ഓസോസ്റ്റോസ് എന്നിവരെപ്പറ്റി അർമ്മേനിയർ ഒ
 ന്നും പറയാറില്ല. അബിസ്സീനിയൻ സഭയിൽ ബ
 ഹുദായ്യാതപം സർവ്വസാധാരണമാണു്. ഇത്രയ്ക്കു സാ
 ന്നാർഗ്ഗികമായി അധഃപതിച്ച ഒരു ക്രൈസ്തവസഭ
 ലോകത്തിലില്ലെന്നു പറയാം. പീലാത്തോസിനെ
 യും അദ്ദേഹത്തെച്ചോലെയുള്ള മറ്റു പലരെയും അ
 വർ പുണ്യവാന്മാരായി കരുതുന്നു. മാമ്മോദീസായ്ക്കു
 പുറമേ മഹമ്മദീയരെച്ചോലെ പരിമോദനവും അ

വർ സ്വീകരിക്കുന്നു. * ഈ സഭകളെല്ലാം വിശ്വാസ സൈക്യമുള്ളതാണെന്നു കോർ. എപ്പിസ്കോപ്പായും സലാമറമ്പാനും പറയുന്നതു വായനക്കാരെ തെറ്റി ഖരിപ്പിച്ചു, “ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടമായ” യാക്കോബായസഭ വളരെ വലുതാണെന്നു കാണിക്കുവാനല്ലാതെ എന്തിനായിരിക്കാം?

4. “മലങ്കരസഭ ക്നാനായിതോമ്മായുടെ കാലം മുതൽ തന്നെ പരിശുദ്ധ അന്ത്യോപ്പ്യൻ സിംഹാസനത്തിൽ കീഴിലാണെന്നും, ആദിമുതൽ തന്നെ സഭ്യവിശ്വാസത്തിൽ പുലർന്നുപോന്നിരുന്നുവെന്നുമുള്ള ചരിത്രവസ്തുതയെപ്പോലും കോട്ടിമറിക്കുകയും, ഹൈന്ദവവിശ്വാസത്തിൽ അടിയറച്ചു നിൽക്കുന്നവരെ പതരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ ഒരു പ്രധാനപങ്കു വഹിച്ചുവരുന്നതു ഇന്നത്തെ രീത്തുകാരാണ് (യാക്കോബായസഭയിൽ നിന്നും മറ്റും പുനരെ കൃഷ്ട കത്തോലിക്കർ). അവരുടെ പേരു പുലർത്താനും വിദേശധനം സമാർജ്ജിക്കുവാനും അതിന്റെ ആവശ്യം ഉണ്ടായിരിക്കാം. എങ്കിലും സത്യത്തിന്റെ നേരെ വാൾ വീശുന്ന പതിവു എത്രയും അപഹാസ്യവും പാപകരവുമാണെന്നു തീർത്തുപറയാം.” (പുറം 5-6).

മുഖപടി. ക്നാനായിതോമ്മാ കേരളത്തിൽ വന്നു തുടങ്ങിയ സമയം നികുട്ടി സുനഹദോസിനുശേഷം 20 കൊല്ലം കൂടി കഴിഞ്ഞു, അതായതു 345-ൽ ആണ്. യാക്കോബായസഭ ഭൂമുഖത്തു ഉരുവിടുന്ന

---

* “ആന്ത്യോപ്പ്യൻ സഭയും യാക്കോബായസഭയും” എന്ന ഏന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ വിഷയം സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണുക.

തു 451-ൽ നടന്ന കൽക്കുടാനായാ സുന്നഹദോസി
 നശേഷം 6-ാം ശതാബ്ദത്തിലാണ്. 345-ൽ കേ
 രളത്തിൽ വന്ന കുന്നായിരോമ്മായുടെ കാലത്തു
 ആരാംതറാണ്ടിൽ മാത്രം വിദേശത്തുണ്ടായ യാ
 കോബായ സഭയുണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതു മ
 കൻ അപ്പൻമുന്യണ്ടായിരുന്നെന്നു പറയുന്നതുപോലെ
 യുള്ള "ചരിത്രവസ്തു"യല്ലേ? 1665-ൽ മാർ ഗ്രിഗോ
 റിയോസിന്റെ വരവോടുകൂടി മാത്രമാണ് കേരള
 ത്തിൽ യാക്കോബായ സഭയുണ്ടാകുന്നത്. വി. പ
 ത്രോസ് സ്ഥാപിച്ച അന്ത്യോക്യാ സിംഹാസനത്തി
 നോടു യാക്കോബായസഭയ്ക്കു യാതൊരു ബന്ധവുമി
 ല്ല. പുരാതനകാലത്തു അന്ത്യോക്യായിലെ യഥാർത്ഥ
 പാത്രിയർക്കീസുമാർ റോമ്മാസിംഹാസനത്തിന്റെ
 ഐക്യത്തിലിരുന്നതിനാൽ അക്കാലങ്ങളിൽ മലങ്കര
 സഭയെ ഭരിക്കാൻ അന്ത്യോക്യായിൽ നിന്നോ ബാ
 ബേലിൽനിന്നോ വന്ന മെത്രാന്മാർ യാക്കോബായ
 മെത്രാന്മാരല്ല, കത്തോലിക് മെത്രാന്മാരായിരുന്നു.
 റോമ്മാ പാത്രിയർക്കീസ് എല്ലാ പാത്രിയർക്കീസുമാരു
 ടെമേലും രൂപവനാണെന്നു യാക്കോബായക്കാരുടെ
 ഇടയകാനോരും അറബികാനോനാകളും പറയ
 ന്വോൾ പുരാതനകാലത്തു മലങ്കര സഭയിൽ അധികാ
 രമുണ്ടായിരുന്ന ബാബേൽ-അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയ
 ക്കീസുമാർ മാർപ്പാപ്പായുടെ ഐക്യത്തിലല്ലേ ഇരുന്ന
 ത്തു? (എന്റെ തെങ്ങേലിപ്രസംഗം പുറം, 20-65;
 മുകളിൽ പുറം 38-54; 100-101 കാണുക). ഇങ്ങ
 നെ ചരിത്രസംഭവങ്ങളെയെല്ലാം കീഴ്മേൽ മറിച്ചെ
 ഴുതുന്ന കയ്യൻ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായും സലാമ
 റമ്പാനും മറ്റുമാണോ കത്തോലിക്കരാണോ "സത്യ
 ത്തിന്റെ നേരെ വാൾ വീശി" ചരിത്രവസ്തു

തയെ കോട്ടിമറിക്കുന്നതും ആളുകളെ വഴിപുറിക്കുന്നതും തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്നതുമാണ് "എന്റെ തെങ്ങേലിപ്രസംഗം" എന്ന ഗ്രന്ഥവും ഈ ഗ്രന്ഥവും സത്യാനുഷ്ഠികൾക്കു അനിഷേധ്യമായി തെളിയിച്ചുകൊടുക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അല്ലോൻസുലിഗോരിയുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു ആഹാദ് റമ്പാൻ (ഇപ്പോഴത്തെ യാക്കബ് പാത്രിയർക്കീസ്) നൽകിയിട്ടുള്ള ഉദ്ധരണികൾ എല്ലാം വ്യാജമാണെന്നു എന്റെ തെങ്ങേലിപ്രസംഗം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഞാൻ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. (മുകളിൽ പുറം 19-30) ആഹാദ് റമ്പാന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അതേ വ്യാജങ്ങളെ തന്നെ പകർത്തിയെഴുതിയിട്ടുള്ള ഒന്നുണ്ടു സലാമൻറമ്പാന്റെ ഗ്രന്ഥം. ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ വാനോളം വാഴ്ത്തി അവതാരിക എഴുതിയിട്ടുള്ള കോർഎപ്പിസ്കോപ്പായ്ക്കു, സലാമൻറമ്പാന്റെ ഈ ഗ്രന്ഥം ഇറങ്ങുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ "എന്റെ തെങ്ങേലിപ്രസംഗം" എന്ന ഗ്രന്ഥം പാരിതോഷികമായി ഞാൻ നൽകിയിട്ടുള്ളതാണ്. ആ ഗ്രന്ഥം വായിച്ചെന്നു കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ എന്നോടു നേരിട്ടു പറയുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ എന്റെ ഗ്രന്ഥം വായിച്ച സത്യവസ്ഥ അറിഞ്ഞിട്ടും സലാമൻറമ്പാന്റെ ഗ്രന്ഥത്തെ കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ ഇത്രയധികം പുകഴ്ത്തി അവതാരികയെഴുതിക്കൊടുത്തതിൽ കാണിക്കുന്ന സത്യസന്ധതയും, വായനക്കാരെ സത്യമാതും ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ശുഷ്കന്തിയും എത്ര മഹത്തരം, എത്ര അഭിനന്ദനീയം, എത്ര അനുകരണയോഗ്യം!

വന്ദ്യദിവ്യശ്രീ കുർച്ചൻ കോർഎസ്കോപ്പാ സത്യത്തെ എത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്ന ആളാണെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ “മലങ്കര സുറിയാനി സഭാചരിത്രം” ത്തെ വിമർശിക്കയിൽ “എന്റെ തെങ്ങോലിപ്രസംഗം” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പല തെളിവുകൾ നൽകി ഞാൻ വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ തന്റെ ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയ അധ്യയൻ ഫൊർട്ടെസ്ക് എന്ന പണ്ഡിതന്റെ “The Orthodox Eastern church” (പെത്രസ് തൃ ഓത്തലോക് സഭ) എന്ന ഗ്രന്ഥം എന്റെ കൈവശം അന്ന് ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു കോർഎപ്പിസ്കോപ്പായുടെ കൃത്രിമത്തെ മുഴുവനായി വായനക്കാരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെന്നു എന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (പുറം 164). ഫൊർട്ടെസ്കിന്റെ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം ഇപ്പോൾ എന്റെ കൈവശം വന്നുചേർന്നതുകൊണ്ടു കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ ഉൾപ്പെടെയിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള കൃത്രിമം വിശദമാക്കാം. അപ്പോൾ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യസന്ധത വായനക്കാർക്കു ബോദ്ധ്യമാകും.

അഡ്വിയൻ ഫൊർട്ടെസ്ക് വിഎച്ച്. ഡി., ഡി. ഡി. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റൻട് സഭയിൽനിന്നു കത്തോലിക്കസഭയെ ആശ്ളേഷിച്ച മഹാപണ്ഡിതനായ ഒരു വൈദികനാണ്. സഭാപരമായി അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ഒന്നാണ് “പെത്രസ് തൃ ഓത്തലോക് സഭ” എന്ന ഗ്രന്ഥം. 450-ൽ അധികം പുറങ്ങളുള്ള വിപുലമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണു ഇതു്. അപ്പോസ്തോലികകാലം തുടങ്ങി റോമ്മാസിംഹാസനത്തിന്റെ ഐക്യത്തിൽ

നിന്നിരുന്ന ഗ്രീക്കുസഭ 9-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ഫോസിയോസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കാലത്തു റോമാ സിംഹാസനത്തിന്റെ ഐക്യത്തിൽനിന്നു ഭിന്നിക്കുന്നതിനു ഇടയാക്കുന്നതും, 1054-ൽ ചെരുളാരിയൂസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കാലത്തു ഈ ഭിന്നിപ്പു പുത്തിയായി മാർപ്പാപ്പായുടെ അധികാരത്തിൽ നിന്നു നിശ്ശേഷം പിന്മാറി ഒരു സ്വതന്ത്രസഭയായെന്നും, പിന്നീടു ഗ്രീക്കുസഭ അലക്സാണ്ട്രിയ, അന്ത്യോക്യാ, ജരൂസലേം, സൈപ്രസ്, റഷ്യാ, ജോർജ്ജ്യാ ആദിയായി 16 വാഭാഗങ്ങളായിത്തീർന്നെന്നും (ഫൊട്ടെസ്കീന്റെ കാലത്തു 16, ഇപ്പോൾ 20 ഉണ്ടു്) ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചു് ഓരോ-സഭയുടെയും ചരിത്രം ആധുനികസ്ഥിതി, വിശ്വാസവിഷയങ്ങൾ, ആചാരമതാദികൾ എന്നിവയെല്ലാം അദ്ദേഹം വിവരിക്കുന്നു. മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു പൌരസ്ത്യസഭയ്ക്കു അധികാരമില്ലെന്നു അഡ്രിയൻ ഫൊർട്ടെസ്റ്റ് പറയുന്നതായി വായനക്കാരെ ധരിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കുത്യൻ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വാചകങ്ങൾ ഫൊർട്ടെസ്റ്റിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലെ 2-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ നിന്നാണു്. 47 പുറങ്ങളുള്ള ഈ അദ്ധ്യായം തുടങ്ങുന്നതുതന്നെ ഇങ്ങനെയാണു്:-

CHAPTER II.

ROME AND THE EASTERN CHURCHES.

The relation of the Eastern Bishops to the West means practically their relation to the Pope at Rome. With other Western bishops they had little to do.....

All the more important was their relation to the Pope himself. It was not always a friendly one. During the second half of these eight centuries especially, there was plenty of friction..... Nevertheless, during this period the Eastern Churches acknowledged the Primacy of the Pope, and when at last the schism came, it was they who made the change by rejecting it, not the Latins who went on maintaining it." (Adrian Fortescue, The Orthodox Eastern Church, 1908, P. 51)

പരിഭാഷ.

റോമ്മായും പൌരസ്ത്യസഭകളും.

“പൌരസ്ത്യമെത്രാന്മാർക്കു പാശ്ചാത്യ ഭേദത്തോടുള്ള ബന്ധമെന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം പ്രായോഗികമായി റോമ്മായിലെ മാർപ്പാപ്പായോടു അവർക്കുള്ള ബന്ധമാണ്. പാശ്ചാത്യഭേദത്തേ മറ്റു മെത്രാന്മാരോടു അവർക്കു യാതൊരു കാര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.....

മാർപ്പാപ്പായോടു തന്നെയുള്ള അവരുടെ ബന്ധമാണ് എല്ലാവരിലും കൂടുതലായി പ്രധാന്യം അർഹിക്കുന്നത്. അതു എപ്പോഴും സൗഹൃദപരമായ നെല്ലായിരുന്നു. ഈ ഏഴു ശതാബ്ദങ്ങളുടെ ചിതറിയാലകാലത്തു പ്രത്യേകിച്ചു ധാരാളം ഉരസിച്ചുകൊടുത്തു ഉണ്ടായിരുന്നു..... എന്നിരുന്നാലും ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ പൌരസ്ത്യസഭകൾ മാർപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരത്തെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു, ഒടുവിൽ ശീ

ശ്മ വന്നപ്പോൾ പരമാധികാരത്തെ തള്ളിക്കളഞ്ഞുകൊണ്ട് പെത്രസ് ത്വരാണു മാറ്റം വരുത്തിയതും, ലത്തീൻകാർ മാറ്റം വരുത്താതെ പരമാധികാരത്തെ പാലിച്ചുകൊണ്ടുപോന്നു." (അഡ്രിയൻ ഫൊർട്ടെസ്ക്, ഓക്തഡോക്സ് പെത്രസ്സ്യസഭ, 1908, പുറം 51)

തുടർന്നു ഫൊർട്ടെസ്ക് പെത്രസ്സ്യ സഭയിലെ വി. ഇഗ്നാത്തിയോസ്, വി. ബസേലിയോസ്സ്, വി. അലോ, വി. ക്രിസോസ്റ്റോം, വി. ഗ്രിഗറി നസ്യാൻസൻ, വി. എപ്പിഫാനിയോസ്, അലക്സാണ്ടർ റിയായിലെ വി. ക്രിലോസ് അടിയായവരുടെ അനേകസാക്ഷ്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചശേഷം * പറയുന്നു:

"We have, then, as the belief of these Fathers that (1) Peter was the Prince of the Apostles and the Rock, (2) the Roman Pontiffs succeed him in this office, (3) therefore the Roman Bishop has jurisdiction over the whole Church of Christ, (4) and the faith of his Church is the standard of Orthodoxy for all Christians. And these four points make up exactly what catholics believe about the Pope". (P. 61).

പരിഭാഷ. "ഈ പിതാക്കന്മാരുടെ വിശ്വാസമായി നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഇവയാണ്."

- 1) പത്രോസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ പ്രഭുവും പാറുമാകുന്നു.
- 2) ഈ ഉദ്യോഗത്തിൽ റോമ്മാ മാർപ്പാപ്പാമാർ പത്രോസിന്റെ അനുഗാമികളായിത്തീരുന്നു.

---

* വിസ്താരമേറാതെയാണ് ഈ സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഇവിടെ ചേർക്കാത്തതും.

3) അകയാൽ റോമ്മാമെത്രാനും ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭമഴുവനിലും അധികാരമുണ്ട്.

4) റോമ്മാമെത്രാന്റെ സഭയുടെ വിശ്വാസമടക്കമുള്ള എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ മാനദണ്ഡം. ഈ നാലുകാര്യങ്ങളും മാർപ്പാപ്പായെ സംബന്ധിച്ച കത്തോലിക്കർക്കുള്ള വിശ്വാസം എന്തെന്നു ശരിയായി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു." (പുറം 61)

അനന്തരം ഫൊർട്ടെസ്ക് പെരസ്ട്ര്യദേശങ്ങളിൽനിന്നു മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു പുരാതനകാലങ്ങളിൽ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അപ്പീലുകൾ, നിക്യാ, കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ, എഫേസസ്, കൽക്കദോനിയം ആദിയായ പൊതുസൂനഹദോസുകളിലെ നടപടികൾ എന്നിവയെ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ച റോമ്മാമെത്രാനു പുരാതനകാലത്തു പെരസ്ട്ര്യദേശത്തുണ്ടായിരുന്ന പരമാധികാരത്തെ അനിഷേധ്യമായി സ്ഥാപിക്കുന്നു (പുറം 67-86)

പിന്നീട് ആ ഗ്രന്ഥകാരൻ "Ill-feeling towards Rome in the East" (റോമ്മായെ സംബന്ധിച്ച പെരസ്ട്ര്യദേശത്തുള്ള അസുഖമനോഭാവം) എന്ന ശീർഷകത്തിൽ പറ്റു പുറങ്ങൾ എഴുതുന്നു. ഇതിൽ നിന്നാണു കയ്യൻ കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാതന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന ഉദ്ധരണി എടുത്തിട്ടുള്ളത്. ഫൊർട്ടെസ്കിന്റെ ആശയങ്ങളും കോർഎപ്പിസ്കോപ്പായുടെ കൃതിമവു വായനക്കാർ ശരിയായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള വാചകങ്ങളെയും ഉദ്ധരിക്കാതെ വിട്ടുകളഞ്ഞ പല പ്രധാനപ്പെട്ട വാചകങ്ങളും

ഉള്ള ഫെർട്ടിസിറ്റിയിൽ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നു
താഴെ ചേർക്കുന്നു:-

"Ill-feeling towards Rome in the East.

But there is also another side to the question. It is certain that the whole body of Eastern orthodox Christians would not have so easily fallen away from the communion with the West and with the Pontiff whom they had so often acknowledged as their chief, if everything had been going quite smoothly till the 9th century ... It is true that long before Photius was born an ill-feeling against Latins and against the Latin Patriarch had been growing up at Constantinople. This ill-feeling shows itself most plainly during the last three centuries before the schism, during the Byzantine period, since Justinian. But even earlier there was often friction. *In the first place we do not often find among these Eastern bishops the same enthusiasm for Rome as among Latins: (1) *they acknowledged its primacy, but more coldly. Words like St. Jerome's impassioned appeal to Pope Damasus (Ep. 15. ad Damasum) are the expression of the feelings of a Latin surrounded by*

---

*ഇതുവരെയുള്ള വാചകങ്ങളെല്ലാം വിട്ടിട്ടു നക്ഷത്രചിഹ്നം കഴിഞ്ഞുവരുന്ന ഈ വാചകം തുടങ്ങിയാണ്. കോർ ഏപ്പിസ്കോപ്പാ തന്റെ ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതു് (പുറം 88).

(1) ഇറാഖിക്സിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള ഈ രണ്ടു വാചകങ്ങൾ കോർ ഏപ്പിസ്കോപ്പാ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉദ്ധരിക്കാതെ വിട്ടിരിക്കുന്നു. ഇറാഖിക്സു് ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ഇട്ടതാണു്.

Greeks and Syrians. To Christians of the Eastern Churches the Pope was always more of a stranger. He was not their Patriarch. Whereas he governed, guided, advised his own Latin bishops continually, sent his Pallium to arch-bishops, was appealed to in every sort of difficulty.* Eastern Christians in similar cases looked to their own patriarchs. (2) *True, they could appeal from them to the first see, the Synod of Sardica had said so (P. 69), and we have seen a number of cases; but such appeals were rather the exception, brought about by some flagrant injustice.* The normal life of those Churches went on without much reference to Rome? (P. 87).

പരിഭാഷ.

റോമ്മായെ സംബന്ധിച്ച പെത്രസ് തൃ
ദേശത്തുള്ള അസുഖമനോഭാവം.

എന്നാൽ ഈ പ്രശ്നത്തിന് വേറെ ഒരു വശം കൂടിയുണ്ട്. 9-ാം ശതാബ്ദംവരെ എല്ലാ സംഗതികളും വളരെ പ്രശാന്തമായി പോയിരുന്നെങ്കിൽ പാശ്ചാത്യദേശത്തോടും തങ്ങളുടെ നേതാവായി എത്രയും അധികം പ്രാവശ്യം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള മാർപ്പാപ്പായോടുമുള്ള ഐക്യത്തിൽ നിന്ന് പെത്രസ് തൃ കാത്താഡോക്സ് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സമൂഹം മുഴുവൻ എടുപ്പത്തിൽ പിന്മാറിപ്പോകയില്ലായിരുന്നെന്ന് തീർച്ചയാണ്...ഫോസിയസ് ജനിക്കുന്നതിന് വളരെ

* An example of this is the correspondence between St. Gregory the Great and St. Augustine of Canterbury.

2) ഇറാഖിലിക്ചേത്തിട്ടുള്ള ഈ വാചകങ്ങളും കോർക്കപ്പിസ്കോപ്പോ ഉദ്ധരിക്കാതെ വിട്ടിരിക്കുന്നു.

കാലം മുന്പുതന്നെ ലത്തീൻകാരോടും ലത്തീൻ പാ
 ത്രിയർക്കിടയിലും ഒരു അസുഖമനോഭാവം കോൺ
 സ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിൽ വളർന്നുവന്നിരുന്നതുകൊണ്ടു
 വാസ്തവംതന്നെ. ഈ അസുഖമനോഭാവം ശീശ്മ
 യ്ക്കു മുന്പുള്ള മൂന്നുനൂറ്റാണ്ടിൽ (ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ)
 അതായതു ജസ്റ്റീനിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കാല
 തോടുകൂടിയുള്ള ബിസന്റയിൻ കാലഘട്ടത്തിൽ
 എത്രയും വ്യക്തമായി സ്വയമേദശ്യമായി. എ
 ന്നാൽ ഇതിനു മുമ്പും പലപ്പോഴും ഉരസൽ ഉണ്ടായിട്ടു
 ണ്ടു്. * ഒന്നാമതായി ലത്തീൻ റീത്തുകാരുടെ ഇട
 യിൽ ഉള്ളതുടവാലെയുള്ള അതേതീർപ്പ് ഈ പര
 രസ്ത്യമെത്രാന്മാർക്കു റോമ്മായോടു പലപ്പോഴും ഉള്ള
 തായി നാം കാണുന്നില്ല. (2) [അവർ റോമ്മായുടെ
 പരമാധികാരം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു; എന്നാൽ വലി
 ച്ച നിരന്തരതയോടെയാണു്. വി. ജറോം ഭാമ
 സ്യസ് മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു അയച്ച ആവേശഭരിതമായ
 അപ്പീലിലേതുപോലെയുള്ള വാക്കുകൾ ഗ്രീക്കുകാരാ
 ലും സുറിയാനിക്കാരാലും വലയം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ല
 ത്തീൻകാരന്റെ അനുഭവപ്രകടനങ്ങൾതന്നെയാണു്.
 ഭാമസ്യസ് മാർപ്പാപ്പായ്ക്കുള്ള ലേഖനം, 15] പെര
 രസ്ത്യസഭകളിലെ ക്രിസ്ത്യാനിക്കർക്കു മാർപ്പാപ്പാ
 പലപ്പോഴും ഒരു അപരിചിതന്റെ പ്രതീതി കൂടുത

---

* ഇതുവരെയുള്ള വാചകങ്ങളെല്ലാം വിട്ടിട്ടു് നക്ഷത്ര
 ചിഹ്നം കഴിഞ്ഞുവരുന്ന ഈ വാചകം തുടങ്ങിയാണു് കോർ
 ഏപ്പിസ്കോപ്പാ തന്റെ ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉദ്ധരിക്ക
 നതു്.

2) ചതുരവലയത്തിൽ ഇട്ടിരിക്കുന്ന മൂന്നുവാചകങ്ങൾ
 കോർ ഏപ്പിസ്കോപ്പാ ഉദ്ധരിക്കാതെ വിട്ടിരിക്കുന്നു. ചതു
 രവലയം ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ഇട്ടതാണു്.

ലായി ഉളവാക്കിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം അവരുടെ പാ
 ത്രിയർക്കിസല്ല. എന്നാൽ തന്റെ ലത്തീൻറീത്തുകാ
 രായ മെത്രാന്മാരെ നിരന്തരമായി അദ്ദേഹം (മാർപ്പാ
 പ്ലാ) ഭരിക്കുകയും, നിയന്ത്രിക്കുകയും, ഉപദേശിക്കുകയും,
 മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്ക് 'പാല്ല്യം' (സ്ഥാനവസ്ത്രം)
 നല്ല കയ്യും ചെയ്തിരുന്നു. എല്ലാ വിഷമതയിലും അ
 വർ മാർപ്പാപ്പായുടെ അടുക്കൽ അപ്പീൽ ബോധിപ്പി
 ച്ചിരുന്നു. * പെരസ്ട്ര്യ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇങ്ങ
 നെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ അവരുടെ സ്വന്തം പാത്രിയ
 ക്കീസിന്റെ പക്കലേക്കാണ് ഒഴുകി തിരിച്ചിരുന്ന
 ത്. (3) [എന്നാൽ അവർക്ക് (പെരസ്ട്ര്യ ക്രിസ്ത്യാ
 നികൾക്ക്) അവരുടെ അടുക്കൽനിന്നു (പെരസ്ട്ര്യ
 പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ അടുക്കൽ നിന്നു) ഒന്നാമ
 ത്തേ സിംഹാസനത്തിലേക്കു (റോമ്മാ സിംഹാസ
 നത്തിലേക്കു) അപ്പീൽ ബോധിപ്പിക്കാമായിരുന്നു
 എന്ന് ഉള്ളതു വാസ്തവം തന്നെ. സാർദിക്കാ സൂനഹ
 ദേ. സ്പ് അങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങ
 നെ പല സംഭവങ്ങൾ നാം കാണുകയും ചെയ്തു. +
 എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള അപ്പീലുകൾ അധികവും ക
 ട്വത അനീതി നിമിത്തം അപവാദമായി വന്നിട്ടു

* മഹാനായ വി. ഗ്രിഗോറിയോസ് മാർപ്പാപ്പായും
 കാർദർബറി മെത്രാപ്പോലീത്തായായ വി. ആഗസ്റ്റിനോസും
 തമ്മിലുള്ള ഏഴുതുറുക്കുതുറുക്കൾ ഈ അപ്പീലിന്റെ ഒരു ഉദാഹ
 രണമത്രേ.

3) ചതുരവലയത്തിലുള്ള വാചകങ്ങളൊന്നും കോർ
 ഏപ്പിസ്കോപ്പാ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടില്ല.

+ പുസ്തകത്തിന്റെ മുകളിലത്തേ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ഇങ്ങ
 നെ റോമ്മായിലേക്കു പെരസ്ട്ര്യ ദേശത്തുനിന്നു പല അ
 പ്പീലുകൾ അയച്ചു കാര്യങ്ങൾ ഫൊർട്ടെസ്ക് വിവരിക്ക
 ന്നുണ്ട്.

കൂതാണ്.] ഈ സഭകളുടെ (പൗരസ്ത്യ സഭകളുടെ) സാധാരണ ജീവിതം റോമ്മായിലെ സഭയെ അധികം ആശ്രയിക്കാതെ കഴിഞ്ഞുപോയിരുന്നു.”

(ഓത്തോഡോക്സ് പൗരസ്ത്യസഭ, പുറം 87)

ഫൊർട്ടെസ്കിന്റെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആകെ പതിനാലു അദ്ധ്യായങ്ങളാണുള്ളത്. സുവീർഷമായി അദ്ദേഹം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളുടെയെല്ലാം സംഗ്രഹം, 'Summary' എന്നു തലവാചകം കൊടുത്തു പതിമൂന്നു അദ്ധ്യായങ്ങളുടെയും ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം നൽകുന്നുണ്ട്. “റോമ്മായെ സംബന്ധിച്ച പൗരസ്ത്യദേശത്തുള്ള അസുഖമനോഭാവം” എന്ന രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ സുവീർഷമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള ഈ സംഗതികളുടെയെല്ലാം സംഗ്രഹം അദ്ദേഹം ആ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ഒടുവിൽ നൽകുന്നതിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:-

Summary.

“In this chapter we have considered the relations between Rome and the Eastern Churches. We have seen, first of all, that those Churches acknowledged the Primacy during the first eight centuries. The great Greek Fathers believed that St. Peter was the foundation of the Church, the chief of the Apostles, that he always lives and reigns in his successors the Bishops of Rome, that therefore the Roman See is the foundation of all sees, that her bishops are the chiefs of all bishops. This same conviction lasted through the Byzantine period (since Justinian, 527) till the schism. The Eastern Churches acknowledged the Pope as the highest judge and

his see as the last court of appeal in their affairs too; their bishops constantly used this right of appealing to Rome. The Pope's Primacy is confirmed by ail the councils that Catholics and Orthodox agree in considering Oecumenical, except by the two that were irregular in every-thing but the papal confirmation. On the other hand we have seen that there were causes of friction and ill-feeling between East and West long before the final schism broke out". (P. 67).

പരിഭാഷ

സംഗ്രഹം

“ഇത അല്പായത്തിൽ റോമ്മായം പെരസെ” തൃസഭകളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെയാണു നാം പരിശോധിച്ചത്. എല്ലാറ്റിലും ആദ്യമായി നാം കണ്ടത് ഇത സഭകളെല്ലാം ആദ്യത്തേ എട്ടു ശതാബ്ദങ്ങളിൽ (റോമ്മായുടെ) പരമാധികാരത്തെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. ഗ്രീക്കുകാരായ മഹാപിതാക്കന്മാർ വി. പത്രോസ് സഭയുടെ അടിസ്ഥാനമാണെന്നും, അപ്പൊസ്തോലന്മാരുടെ തലവനാണെന്നും, അദ്ദേഹം (വി. പത്രോസ്) തന്റെ പിൻഗാമികളായ റോമ്മാ മെത്രാന്മാരിൽ എപ്പോഴും ജീവിക്കുകയും ഭരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നും, ആകയാൽ റോമ്മാസിംഹാസനം എല്ലാ സിംഹാസനങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനമാണെന്നും, അവളുടെ (റോമ്മായുടെ) മെത്രാന്മാർ എല്ലാ മെത്രാന്മാരുടെയും തലവന്മാരാണെന്നും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഇതേ മനോബോദ്ധ്യം ബിസന്റയിൽ കാലഘട്ടത്തിലൂടെയും (ജസ്റ്റീനിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലമായ 527 തുടങ്ങിയുള്ള കാലത്തിൽ) ശീശ്മവരെ നീണ്ടുനിന്നു. പെരസെ തൃസഭകൾ മാർപ്പാപ്പായെ ഏറ്റവും വലിയ വിധികർത്താ

വായം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തെ തങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങളിലും അവസാനത്തേ അപ്പീൽ കോടതിയായും സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. അവയുടെ (പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ) മെത്രാന്മാർ രോമ്മായിലേക്കു അപ്പീൽ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള തങ്ങളുടെ ഈ അവകാശത്തെ നിരന്തരമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. കത്തോലിക്കരും ഓത്തോഡോക്സുകാരും പൊതുസുനഹദോസുകളായി കരുതി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലാ സുനഹദോസുകളും—മാർപ്പാപ്പായുടെ അംഗീകരണമൊഴിച്ചു മറുക്കുവയിലെല്ലാം നിയമവിരുദ്ധമായിട്ടുള്ള രണ്ടു സുനഹദോസുകൾ ഒഴിച്ചുള്ള സുനഹദോസുകൾ—മാർപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരത്തെ ഉറപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതേസമയംതന്നെ ശീശ്മ അവസാനമായി പൊട്ടിപ്പറപ്പെടുന്നതിനു വളരെ മുമ്പുതന്നെ പാശ്ചാത്യദേശവും പൗരസ്ത്യദേശവും തമ്മിൽ ഉരസലും അസുഖമനോഭാവവും ഉണ്ടാകുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നെന്നു നാം കണ്ടു.” (പുറം. 97)

അഡ്രിയൻ ഫൊർട്ടെസ്കിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നു കയ്യൻ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ തന്റെ ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഏതാനും വാചകങ്ങൾക്കു മുമ്പുള്ള അനേക പുറങ്ങളിലും, പിമ്പുള്ള ഈ സംഗ്രഹത്തിലും രോമ്മാ മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു പൗരസ്ത്യ സഭകളിൽ പുരാതനകാലത്തുടങ്ങി പരമാധികാരമുണ്ടായിരുന്നെന്നും, പൗരസ്ത്യ സഭകളിൽ ഒന്നായ ഗ്രീക്കുസഭ 9-ാം ശതാബ്ദംവരെ ഈ പരമാധികാരത്തെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നെന്നും, അതുകഴിഞ്ഞാണു ഗ്രീക്കുസഭ ശീശ്മയുണ്ടാക്കി രോമ്മാമെത്രാന്റെ ഐക്യത്തിൽനിന്നു വേർപെട്ടതെന്നും ഫൊർ

ഒട്ടേറെ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി ആദ്യമുതൽ ഇതുവരെ ഉദ്ധരിച്ച സാക്ഷ്യങ്ങളിൽ നിന്നു വായനക്കാർക്കു മനസ്സിലായിട്ടുള്ളല്ലോ. ഈ സാക്ഷ്യങ്ങളിലെ ആശയങ്ങളെല്ലാം വായനക്കാരിൽ നിന്നു മറച്ചുവെച്ചിട്ടാണു 6-ാം ശതാബ്ദം തുടങ്ങി രോമ്മായോടു ഗ്രീക്കുസഭയ്ക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള അസുഖമനോഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ച ഫെർട്ടെസ്റ്റ് പറയുന്നകാര്യംമാത്രം കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ ഉദ്ധരിച്ച വായനക്കാരെ വഞ്ചിക്കുന്നതു്.

മക്കൾക്കു അപ്പനോടു ഉരസലും അസുഖമനോഭാവവുമുണ്ടായി എന്നൊരാൾ പറഞ്ഞാൽ മക്കളുടെ മേൽ അപ്പനുള്ള അധികാരമെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി എന്നർത്ഥമുണ്ടോ? ഇതുപോലെ വെതാം ശതാബ്ദത്തിലോ അതിനു മുമ്പോ പൌരസ്ത്യ മെത്രാന്മാർക്കു മാർപ്പാപ്പായോടു ഉരസലും അസുഖമനോഭാവവുമുണ്ടായി എന്നു ഫെർട്ടെസ്റ്റ് പറയുമ്പോൾ മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു പുരാതനകാലംതുടങ്ങിയങ്ങായിരുന്നതും ഒൻപതാം ശതാബ്ദംവരെ പൌരസ്ത്യസഭകൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്നതുമായ അധികാരത്തിനു എന്തെങ്കിലും കുറവുണ്ടായി എന്നാണോ അർത്ഥം? മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള 2-ാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തു തന്നെ ഉരസൽ ഉണ്ടായിട്ടും പൌരസ്ത്യ മെത്രാന്മാർ ഒൻപതു ശതാബ്ദങ്ങളോളം മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ പരമാധികാരം സ്വീകരിച്ചിരുന്നെന്നും, ഉരസൽ ഉണ്ടാക്കി പുരാതനമായ ഈ വിശ്വാസത്തെ തള്ളിക്കളഞ്ഞതു പൌരസ്ത്യരാണെന്നും, ലത്തീൻക്രിസ്ത്യാനികളാവട്ടെ ആ പുരാതന വിശ്വാസത്തെ പാലിച്ചുപോന്നുവെന്നും ഫെർട്ടെസ്റ്റ് എത്രയും സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. (മുകളിൽ പുറം 241-242)

കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ ഉൾപ്പെടെ സാക്ഷ്യത്തിനു നേരേ മുകളിൽ പ്രതിപാദ്യവിഷയത്തിന്റെ ആഭ്യന്തരതന്നെ ഫോർട്ടെസ്ക് പറയുന്നതുപെരുസ്ത്യദേശത്തിനു പാശ്ചാത്യദേശത്തോടു ഉൾപ്പെടെ ഉണ്ടാകാതെ സംഗതികളെല്ലാം വളരെ പ്രശാന്തമായി പോയിരുന്നെങ്കിൽ പെരുസ്ത്യ ക്രൈസ്തവ സമൂഹം 9-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ മാർപ്പാപ്പായുടെ ഐക്യത്തിൽ നിന്നു പിന്മാറുകയില്ലായിരുന്നു എന്നാണല്ലോ. ഗ്രീക്കു സഭക്കാർക്കു റോമ്മായോടു പിൽക്കാലത്തു ഉൾപ്പെടെ അസുഖമനോഭാവവും ഉണ്ടാകാൻ പ്രധാന കാരണം കോൺസ്റ്റന്റിനോപ്പിളിൽ ചില കാലങ്ങളിൽ വാണിരുന്ന പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെ ദുരാഗ്രഹവും, ലത്തീൻ റീത്തിലെ ചില ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളോടുള്ള അവജ്ഞയുമാണെന്നു ഫോർട്ടെസ്ക് പറയുന്നു (പുറം 28, 95).

“It was, moreover, this ambition of the bishops of the Imperial City (Constantinople) that far more than anything else caused and fostered friction with Rome (p 28) “രജകീയ നഗരത്തിലെ (കോൺസ്റ്റന്റിനോപ്പിളിലെ) മെത്രാന്മാരുടെ ഈ ദുരഹങ്കാരമാണു മറ്റെല്ലാ റീനൈക്കാരി ഉപരിയായി റോമ്മായോടു ഉൾപ്പെടെ അതിന്റെ വർദ്ധനവിന്നു കാരണമാക്കിയതു്. (പുറം 28). “But undoubtedly the chief cause of all ill-feeling was the ambition of Constantinople” (p. 89) (എന്നാൽ എല്ലാ അസുഖമനോഭാവത്തിന്റെയും പ്രധാനകാരണം കോൺസ്റ്റന്റിനോപ്പിളിന്റെ ദുരാഗ്രഹമാണെന്നുള്ളതു നിസ്സംശയമത്രേ. (പുറം. 89) ഇതിൽ നിന്നും വ്യക്തം ശതം

ബുദ്ധമതം പെരുകുന്ന സഭ റോമ്മയുടെ ഐക്യത്തിലായിരുന്നു സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നതെന്നു തെളിയുന്നു. കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ ഉദ്ധരിക്കുന്ന സാക്ഷ്യത്തിൽതന്നെയും പെരുകുന്നതുമെത്രാൻമാർ ഉരസൽ ഉണ്ടായശേഷവും നിരസാഹരേതോടെയാണെങ്കിലും മാർപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരം സ്വീകരിച്ചിരുന്നെന്നും, കടുത്ത അനീതകർ നേരിട്ടപ്പോൾ പെരുകുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ റോമ്മാസിംഹാസനത്തിൽ അപ്പിസ്ബോധിപ്പിച്ചിരുന്നെന്നും എത്രയും സ്വപക്ഷമായി പറയുന്നുണ്ട്. പ്രധാനപ്പെട്ട ഈ വാചകങ്ങളെല്ലാം കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ ഇടയ്ക്കു നിന്നു വിട്ടിട്ടാണു ഉരസലിനെ പ്രധാനമായി ഉദ്ദേശിച്ചെഴുതിയിട്ടുള്ള വാചകങ്ങൾമാത്രം ഉദ്ധരിക്കുന്നത്. എന്തിന്? പെരുകുന്ന സഭകളിൽ പുരാതനകാലത്തു മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു അധികാരമൊന്നുമില്ലെന്നു അധ്യയൻ ഫോട്ടെസ്കുതന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു വായനക്കാരെ ധരിപ്പിക്കുവാൻ. ഇതു സ്വപക്ഷമായ വഞ്ചനയും കൃത്രിമവുമല്ലേ?

“ലത്തീൻ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും മേല്പട്ടക്കാരുടെയുംമേൽ മാർപ്പാപ്പാ കൂടക്കൂടെ അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നതുപോലെ പെരുകുന്ന സഭകളുടെമേൽ മാർപ്പാപ്പാ അധികാരം പ്രയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. മാർപ്പാപ്പായെ ആശ്രയിക്കാതെ സ്വന്തം പാത്രീയർക്കീസുമാർ വഴിപെരുകുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ കാര്യങ്ങൾ നേടിവന്നിരുന്നു. പെരുകുന്ന സഭകളുടെ സാധാരണ ജീവിതം റോമ്മായിലെ സഭയെ അധികം ആശ്രയിക്കാതെ കഴിഞ്ഞുപോയിരുന്നു” എന്നിങ്ങനെ ഫോർട്ടെസ്കു പറയുന്നതിൽനിന്നു കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ അനുമാനിക്കുന്നതുപോലെ മാർ

പ്ലാപ്പായുടെ അധികാരത്തെ പെരസ്ട്രൂർ സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല എന്നർത്ഥമില്ല. ലത്തീൻകാരുടെമേൽ പലപ്പോഴും അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നത് മാർപ്പാപ്പാ അവരുടെ സ്വന്തം പാത്രീയർക്കീസായതുകൊണ്ടാണ്. പെരസ്ട്രൂർക്കു മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു വിധേയനായ അവരുടെ സ്വന്തം പാത്രീയർക്കീസുള്ളതുകൊണ്ടാണ് മാർപ്പാപ്പാ പെരസ്ട്രൂർ സഭയുടെ എല്ലാക്കാര്യത്തിലും പ്രവേശിക്കാത്തത്. എന്നാൽ അത്യാവശ്യമുള്ളപ്പോഴെല്ലാം പെരസ്ട്രൂർ മെത്രാന്മാർ റോമാ സിംഹാസനത്തിൽ അപ്പീൽ ബോധിപ്പിച്ചിരുന്നെന്നു ഫെർട്ടെസ്ക് പ്രത്യേകം പറയുന്നതിനാൽ അവരുടെ മേൽ മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു പരമാധികാരമുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ള കാര്യം സുവ്യക്തമത്രേ. "പെരസ്ട്രൂർ ഔത്തഡോക്സ് സഭ" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ളതിനെക്കാൾ പുരാതനകാലത്തേ പിതാക്കന്മാരുടെയും പെരസ്ട്രൂർ സഭയുടെയും നിരവധി സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ പ്രതിപാദിച്ചും മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു ഗ്രീക്കു, സുറിയാനി ആദിയായ പെരസ്ട്രൂർ സഭകളിലെല്ലാം പുരാതനകാലത്തു അധികാരമുണ്ടായിരുന്നെന്നു സ്ഥാപിച്ച "Early Papacy" (പുരാതനകാലത്തേ പാപ്പാധിപത്യം) എന്നൊരു ഗ്രന്ഥം ക്രിസ്റ്റോഫർ ഫെർട്ടെസ്ക് രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു മഹാ കത്തോലിക്ക പണ്ഡിതനെയുണ്ടാക്കി പെരസ്ട്രൂർ സഭയിൽ മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു പരമാധികാരമില്ലായിരുന്നെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായി വെറുപതു ശതകത്തിൽ ക്രിസ്റ്റോഫർ ഫെർട്ടെസ്ക് വായനക്കാരുടെ മുമ്പിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത്! (പുറം 88). കണ്ണിരിക്കെ കൃഷ്ണമണി അടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന വിദ്യയ

ല്ലേ ഇതു? അഡ്രിയൻ ഫൊർട്ടെസ്സ് ഇന്നു ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഈ കൃത്രിമത്തിനും വഞ്ചനയ്ക്കും കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായെ പ്രതിയാക്കി അപകീർത്തിക്കേസു കൊടുത്ത ശിക്ഷ അനുഭവിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ലേ? “ചരിത്രവസ്തുതകളെ കോട്ടി മറിക്കയും സത്യാന്വേഷികളായ വായനക്കാരെ പതറിക്കയും, സത്യത്തിന്റെ നേരെ വാൾ വീശുകയും ചെയ്യുന്ന അപമാന്യവും പാവകരവുമായ ഈ നയം” “റിത്തുകാക്കോ” അതോ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായ്ക്കും കൂട്ടുകൾക്കുമോ ഉള്ളതെന്നു വായനക്കാർതന്നെ വിധിച്ചാലും.

കൃത്രിമങ്ങളും വ്യാജങ്ങളും അധികേപങ്ങളും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ സലാമറമ്പാന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ തദനുസരണമായ ഒരവതാരിക ലഭിച്ചതു സമുചിതമത്രേ. “ചക്കിക്ക ശോജിച്ച ശങ്കരൻ”. ‘Birds of the same feather flock together; Diamond cuts diamond’ (ഒരേ ഇനം തുവലുള്ള പക്ഷികൾ ഒരുമിച്ചുകൂടുന്നു; കള്ളനേ കള്ളന്റെ കാൽ അറിയാവൂ) എന്നീ ആപ്തവാക്യങ്ങൾ സ്തരണീയമാണ്. കാളകൂടം (കടുത്തവിഷം) നിറഞ്ഞ ഒരു കുപ്പിയുടെ പുറത്തു “നരംതേൻ” എന്നെഴുതിയ ഒരു “ലേബൽ” (പരസ്യം) ഒട്ടിക്കുന്നതു എത്ര വഞ്ചനാപരമാണോ അതുപോലെ വായനക്കാരെ വഞ്ചിക്കുന്ന ഒന്നത്രേ സലാമറമ്പാന്റെ ക്ഷുഗ്രഗ്രന്ഥത്തെ മുക്കുകയും പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കണിയാമ്പറമ്പിൽ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ ഈ അവതാരികയും.

ആകെ 92 പുറങ്ങളാണു സലാമറമ്പാന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിനുള്ളതു്. ഈ ഗ്രന്ഥം മുഴുവൻ പരിശോധിച്ചാൽ ഇതിലെ പ്രസ്താവനയുടേ, അവതാ

രികയും പുറത്താളും പുസ്തകം മുഴുവനും വായനക്കാ
 റെ തെറ്റിലാരിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നു ബോദ്ധ്യമാ
 കം. ക്രിമിമമോ, വ്യാജപുസ്തകവനയോ, അധി
 ക്ഷേപമോ, ദുർവ്യാഖ്യാനമോ എന്നിങ്ങനെ ഏ
 തെങ്കിലും ഒന്നില്ലാത്തതായി ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വി.
 സഭ എന്നാൽ എന്തു എന്നതിനെ സംബന്ധി
 ച്ച ആദ്യപുറത്തു എഴുതിയിരിക്കുന്ന 19 വരി
 കൾ മാത്രമേയുള്ളൂ. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പുറകു
 ടലാസിന്റെ ആദ്യവശത്തു “ചെറിയ അജക്രട്ടമേ”
 ഇത്യാദിവേദവാക്യം ഉദ്ധരിച്ചു വായനക്കാരെ തെറ്റി
 ലാരിപ്പിക്കുന്നു. പുറകുടലാസിന്റെ മൂന്നാംപുറത്തു ‘ഒരു
 സംഭവകഥ’ എന്നു തലക്കെട്ടിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു:
 “ഒരിക്കൽ വത്തിക്കാണിലേക്കു വളരെയധികം ലീറാ
 (ഒരു ഇറാഖിയൻ നാണയം) വരുമാനം വന്നു.
 മാർപ്പാപ്പായുടെ സെക്രട്ടറിയും മറ്റും കൂടി അതെല്ലാം
 എണ്ണിക്കൂട്ടുകയായിരുന്നു. അതു കാണാൻ മാർപ്പാ
 പ്സാ അവരുടെ മുറിയിലേക്കു ചെന്നു. ഇത്രയേറെ
 നാണയങ്ങൾ കണക്കുകൂട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നതു കണ്ടു സന്തോ
 ഷിച്ച മാർപ്പാപ്പാ പറഞ്ഞു:—‘വെള്ളിയും പൊന്നും
 എനിക്കില്ല’ എന്നു ശുദ്ധമാന പത്രോസ് പറഞ്ഞ
 കാലമല്ലല്ലോ തിരു സഭയ്ക്കു ഇപ്പോൾ. ഉടനെ സെക്രട്ട
 റിപറഞ്ഞു:—‘അതേ പീതാവേ! എന്നാൽ നസ്രായ
 നായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ എഴുന്നേറു
 നടക്കു എന്നു പറഞ്ഞ കാലവുമല്ലല്ലോ ഇപ്പോൾ’. ഇ
 തു വായിച്ചാൽ വായനക്കാർക്കു മാർപ്പാപ്പാ വലിയ
 പണക്കൊതിയനാണെന്നും, മാർപ്പാപ്പാ പണത്തി
 ന്റെ മുകളിൽ കിടന്നു ഉരുളുകയാണെന്നും, സെക്രട്ട
 റിമാർപ്പാപ്പായോടു കോപവാക്കു പറഞ്ഞു ഒരു ഗുസ്തി
 നടത്തിയെന്നുമല്ലേ തോന്നുക? എന്നാൽ വാസ്തവം എ

നാണ്? കത്തോലിക്ക സഭയിലെ മഹാ വേദശാസ്ത്രജ്ഞനും ചിന്തകനും പുണ്യവാനമായ തോമ്മസ് അക്വിനാസ് മാർപ്പാപ്പായെ ഒരിക്കൽ സന്ദർശിക്കാൻ ചെന്നപ്പോൾ മാർപ്പാപ്പായുടെ മേശപ്പുറത്തു ഏതാനും സ്വർണ്ണനാണയങ്ങളും വെള്ളിനാണയങ്ങളും കിടന്നിരുന്നു. അവ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു മാർപ്പാപ്പാ ഫലിതരൂപത്തിൽ “വി. പത്രോസിനെപ്പോലെ പൊന്നും വെളിയും എന്ന ക്ഷീല എന്ന് പറയുവാൻ സാധിക്കയില്ല” (നട. 3,6) എന്നു വി. അക്വിനാസിനോടു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹമാകട്ടെ അതു കേട്ടിട്ടു അതേ ഫലിതരൂപത്തിൽ “തിരുമനസ്സിലേക്കു അതിനു താഴെയുള്ള വാക്യം അതായതു, ‘നസ്രായനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ നി ഏഴുനേരം നടക്കുക’ എന്നുള്ള വാക്യം പറയുവാനും സാധിക്കയില്ലല്ലോ” എന്നു വിനീതനായി മറുപടി പറഞ്ഞു. വി. തോമ്മസ് അക്വിനാസിന്റെ വിനയത്തിന്റെയും ഹൃദയപരമാർത്ഥതയുടെയും പാരമ്യം ലോകപ്രസിദ്ധമാണ്. വത്തിക്കാണിൽ കുന്നുകന്നായി പണം വരുണെങ്കിൽ മാർപ്പാപ്പായുടെ സ്വന്തം ആവശ്യത്തിലേക്കല്ല, ലോകത്തിന്റെ പൊതുവായ നന്മയ്ക്കു വേണ്ടി അതു വിതരണം ചെയ്യുകയാണ് എന്നുള്ള വിവരവും അറിയാത്തവരായി ലോകത്തിൽ ആരുമില്ല. ഇങ്ങനെ റമ്പച്ചന്റെ ഈ പുസ്തകം മുഴുവൻ—നഖശിഖന്തം—സത്യാന്വേഷികളായ വായനക്കാരെ രാജിയിടുന്നതിനുപേങ്ങിമാത്രം നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നാണെന്നു പറയുന്നതിനു ഒട്ടും ശങ്കിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലതന്നെ.

വാസ്തവം ഇങ്ങനെയെല്ലാമാണെങ്കിലും സലാമറമ്പാൻ മഹാപണ്ഡിതനാണെന്നും വിജ്ഞാനകേന്ദ്രമാണെന്നും, ഈ തലമുറയിൽ മലങ്കരസഭയുടെ അഭി

മാനസ്സുംഭമാണെന്നും, ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ഇങ്ങനെയുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ഇനി അന്വേതം മലങ്കരയിൽ ഉണ്ടാകണമെന്നും അവതാരികാ കർത്താവായ കുയ്യാൻ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പോ പറയുന്നു. ഇതുപോലെ കൃതികളും വ്യാജങ്ങളും ഭൂവ്യാഖ്യാനങ്ങളും മറ്റും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ ഗ്രന്ഥങ്ങളാണു യാക്കോബായ സഭയിലെ ഒന്നാംതരം പണ്ഡിതന്മാരിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ—യാക്കോബായ സഭയെ കൃതികളും കള്ളങ്ങളും മറ്റുംകൊണ്ടു മാത്രമേ ആ സഭയിലെ പണ്ഡിതന്മാർക്കും അഭിമാനസ്സുംഭങ്ങൾക്കും പോലും താങ്ങിനിറുത്താൻ സാധിക്കയുള്ളവെങ്കിൽ—ആ സഭയുടെ സ്ഥിതി എത്ര ശോചനീയം, അതിന്റെ അധഃപതനം എത്ര പരിതാപകരം! യാക്കോബായ സഭാംഗങ്ങൾ തങ്ങളുടെ സഭയുടെ സത്യാവസ്ഥ അറിയണമെന്നു് ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ അതിലെ മേല്പട്ടക്കാരും പട്ടക്കാരും നേതാക്കന്മാരും വ്യാജങ്ങളും കൃതികളും നിറഞ്ഞ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവരുടെ കൈവശം കൊടുക്കണം! തങ്ങളുടെ മേല്പട്ടക്കാരുടെയും പട്ടക്കാരുടെയും ഉപദേശങ്ങളെ ഇപ്പോഴും വേദവാക്യങ്ങൾ പോലെ പരിഗണിച്ചു സ്വീകരിക്കുന്ന നിർദ്ദോഷികളുണ്ടോ ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ കുഴപ്പങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം! മക്കൾ അപ്പം ചോടിക്കുമ്പോൾ കല്ലിനെയും മീൻ ചോടിക്കുമ്പോൾ പാമ്പിനെയും, മുട്ടചോടിക്കുമ്പോൾ തേളിനെയും കൊടുക്കുന്നതുപോലെ കടം കൈയല്ലേ ഇതു്? (ലൂക്കോ. 11, 11-12). വിചാർത്തി നിവർത്തു കൊച്ചുകട്ടികൾക്കു കൊടുക്കുന്നതുപോലെ ഭയങ്കരമല്ലേ ഇതു്? ഇങ്ങനെയുള്ള പുസ്തകങ്ങളും കൊണ്ടു കഴന്താലിക്കസഭയെ അടിപ്പെടുത്താമെന്നു കരുതി യാക്കോബായക്കാരും മറ്റും കന്തോലിക്ക

രോട്ട തീവ്രമായ വാടപ്രതിപാടത്തിനു വരുമ്പോൾ, ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലും എന്റെ മറ്റു പല ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ചുണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ കൃത്രിമങ്ങളെയും വ്യാജപ്രസ്താവനകളെയും മറ്റും അഭ്യസ്തവിദ്യരായ ചില കത്തോലിക്കർ അകത്തോലിക്ക സഹോദരങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്താൽ അവിടെയിരുന്ന് അവർ വിയർക്കുകയല്ലാതെ എന്തു മറുപടിനൽകും? ഇങ്ങനെ തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ധർമ്മസങ്കടത്തിലാക്കത്തക്ക ഗ്രന്ഥങ്ങളെഴുതുന്നതോ അഭിമാനകരം? യാക്കോബായ സഭയിലെ നേതാക്കന്മാർ ഇതുപോലെയുള്ള ധാരാളം ഗ്രന്ഥങ്ങളെഴുതി ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചാൽ സത്യത്തിൽനിന്നും നീതിയിൽനിന്നും അവരെ വഴിതെറ്റിച്ചു അസത്യത്തിന്റെയും കൃത്രിമങ്ങളുടെയും ഭൂവ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെയും വഴിയിൽക്കൂടി നടക്കുവാനല്ലേ അവർക്കു ഇടവരുത്തുന്നത്? ഇങ്ങനെ യാക്കോബായ നേതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ സഭയിലുള്ള സത്യാന്വേഷികളായ ഹൃദയപരമാത്മികളെയും നിർദ്ദോഷികളെയും മനഃപൂർവ്വം വഞ്ചിച്ചു അന്ധന്മാരാക്കി ഏക സത്യസഭയായ കത്തോലിക്കസഭയിൽനിന്നു ബഹുദൂരം അവരെ വഴിപുറിപ്പിച്ചു സഞ്ചരിപ്പിച്ചാൽ "കപടഭക്തരായ നിയമജ്ഞരേ, പ്രിശരേ! നിങ്ങൾക്കു ഹാ! കഷ്ടം! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങൾ മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ സ്വസ്തരാജ്യം അടച്ചുകളയുന്നു. എന്തെന്നാൽ നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുന്നുമില്ല, പ്രവേശിക്കുവാൻ പോകുന്നവർ പ്രവേശിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കുന്നുമില്ല" (മ

ത്താ. 23, 14) എന്നിങ്ങനെ യഹൂദപ്രമാണികളെ സംബന്ധിച്ച കർത്താവു പറഞ്ഞ ശാപവാക്യങ്ങൾ തങ്ങളിൽ അന്വതഥമാകയില്ലേ എന്നു അവഗാഹം ചെയ്തിരിക്കേണ്ടതത്രേ.

11. ഉപസംഹാരം.

കത്തോലിക്കസഭയുടെ സത്യാവസ്ഥയെ സംബന്ധിച്ച മനോബോദ്ധ്യം വന്നതിന്റെ ഫലമായി ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു് ഓരോരോ കാലത്തു അവികലോക പ്രതിലായ അസംഖ്യം പണ്ഡിതന്മാരും ചിന്തകന്മാരും സാഹിത്യകാരന്മാരും അകത്തോലിക്ക സഭകളിൽനിന്നു കത്തോലിക്ക സഭയെ ആശ്ലേഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കർദ്ദിനാൾ ന്യൂമാൻ, കർദ്ദിനാൾ മാനിങ്ങ്, സ്റ്റോഡാർഡ്, ജി. കെ. ചെസ്സർട്ടൻ, ആർഡോൾഡ് ലൺ, മോൺസിഞ്ഞോർ നോക്സ്, മാർട്ടിൻ ഡെയിൽ, വെണ്ണൻ ജോൺസൺ, പപ്പിനി, ഡോക്ടർ ഒർച്ചാർഡ് ആദിയാരവർ ഇങ്ങനെ യുള്ളവരിൽ ചിലരാണു്. ഇവരിൽലൺ, പപ്പിനി എന്നിവർ മതബോധം തീരെ നശിച്ചു് മിക്കവാറും നിഘിഷ്ഠന്മാരോ യകതിവാദികളോ ആയിത്തീർന്നുപോയിരുന്നു. സുപ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരനായ ചെസ്സർട്ടൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്, മനുഷ്യരെ ജീവനോട കടിച്ചുതിന്നുന്ന കാട്ടാളന്മാരോടുകൂടിയോജിക്കുന്നതിനുള്ള ചിന്ത തനിക്ക ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ കത്തോലിക്കസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവനുള്ള ചിന്ത തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ആരംഭകാലത്തോ പിന്നീടു അനേക കൊല്ലുത്തക്കോ

ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നാണ്. കത്തോലിക്കസഭയെ സംബന്ധിച്ച് അന്വേഷണവും പഠനവും നടത്തിയതിന്റെ ഫലമായി ഈ പണ്ഡിതന്മാരെല്ലാം കത്തോലിക്കസഭയിൽ ചേരുന്നതിനിടയായി. ജനിച്ചുസഭയെ ഉപേക്ഷിച്ചു കത്തോലിക്കസഭയിൽ പ്രവേശിച്ച ഇവരെല്ലാം മനസ്സാക്ഷിക്ക വിരുദ്ധമായും പണം മോഹിച്ചും, ആത്മരക്ഷയിൽ ശുഷ്ണിയില്ലാഞ്ഞിട്ടുമാണ് കത്തോലിക്കസഭയിൽ വന്നതെന്നു പറഞ്ഞാൽ സാധാരണക്കാർ വിശ്വസിച്ചേക്കാമെങ്കിലും മാനുഷനാശയെ അഭ്യസ്തവിദ്യരുടെയും ഇടയിൽ ആ അഭിപ്രായത്തിനു വല്ല വിലയുമുണ്ടായിരിക്കുമോ? വിശ്വസങ്ങളിൽ കത്തോലിക്കസഭയിൽ ചേരുന്ന നല്ലവരുകളും ചിന്തകന്മാരും പണ്ഡിതന്മാരും ധാരാളമുണ്ടെങ്കിൽ നമ്മുടെ നാട്ടിലും അങ്ങനെയുള്ളവർ ഉണ്ടാകുക അസാദ്ധ്യമോ?

മലങ്കരയിൽ 1930-ൽ സമാരംഭിച്ച പുനര്രെക്യൂപ്പറേഷനത്തോടുകൂടി യാക്കോബായ സഭയിൽ പേരും ചെറുമയും ആഭിജാത്യവും സംസ്കാരവും വിദ്യാഭ്യാസവുംകൊണ്ടു ഒന്നാംകിടയിൽ നില്ക്കുന്ന പല ചേല്പട്ടക്കാരും പട്ടിക്കാരും അൽമായരും കത്തോലിക്കസഭയിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ അടുത്ത കാലത്തു വന്ദ്യവിവൃശ്രീ വി. സി. ഗീവരഗീസ് കോർ ഏപ്പിസ്കോപ്പാ ബി. എ. യെക്കൂടാതെ ആലുവാ യൂണിയൻ കോളേജിൽ റിർഷകാലം പ്രൊഫസറായിരുന്ന റവ. ഫാദർ. റി. വി. ജോൺ എം. എ., എൽ റി., അവിടെത്തന്നെ വേറൊരു പ്രൊഫസറായിരുന്ന റവ. ഫാദർ സി. എ. ഏബ്രഹാം എം. എ., ബി. ലിററ്, (ഓക്സൺ) എന്നിവർ കത്തോലിക്കസഭയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഇവരൊക്കെ ആഭിജാ

ത്വമോ, സംസ്കാരമോ, വിദ്യാഭ്യാസമോ ഇല്ലാത്തവരും ആത്മാവിനെ പണത്തിനായി വിറുത്തിനുന്ന നിസ്സാരന്മാരും ആയിരിക്കുമോ? അട്ടയെ പിടിച്ചു കടിക്കുകയോ, അടുപ്പിൽനിന്നു തീവാരി കളിക്കാൻ മുതിരുകയോ ചെയ്യുന്ന പ്രായമോ, അപക്വ ബുദ്ധിയോ അല്ലല്ലോ ഇവർക്കുള്ളത്. ഇങ്ങനെയുള്ളവരൊക്കെ കത്തോലിക്കസഭയിൽ ചേരുന്നവർ യാക്കോബായ സഹോദരങ്ങൾ വല്ലാതെ ക്ഷോഭിക്കയും, മനോബോധ്യമില്ലാതെ പണം മോഹിച്ചും മറുമാണ് ഇവരൊക്കെ കത്തോലിക്കവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചതെന്നല്ലാം പറഞ്ഞു ഇവരെയും അതോടുകൂടി കത്തോലിക്കസഭയെയും നീചനീചമായി അധിക്ഷേപിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നപതിവാണ് ഇതുവരെ മലങ്കരയിൽ കണ്ടുവരുന്നത്. ഗീവരഗീസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ കത്തോലിക്കസഭയെ ആഗ്രേഷിച്ചശേഷം “കത്തോലിക്കസഭയിൽ ഞാൻ ചേർന്നത് എന്തുകൊണ്ട്?” എന്ന ഗ്രന്ഥം എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അതു കണ്ടപ്പോൾ സലാമറമ്പാൻ ചിത്തപരയുന്ന ആപഴയപതിവു മുടക്കേണ്ടാ എന്നുകരുതി ഒരു ഗ്രന്ഥമെഴുതി. അതിനെയാണ് ഇതുവരെ നാം വിമർശിച്ച സത്യാവസ്ഥയെല്ലാം ഗ്രഹിച്ചത്.

ഗീവരഗീസീസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ കത്തോലിക്കസഭയിൽ ചേരാനുണ്ടായ കാരണങ്ങളെ വിവരിക്കുകയിൽ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:—“ഇന്നത്തേ ലോകത്തിലെ വലിയ വിപത്തു ഭൗതികവാദവും നാസ്തികത്വമാണെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നാറുള്ളത്. അവയെല്ലാതിരായി ഒരു സാക്ഷികരണജീവിതം നടത്തുവാൻ ഭിന്നിച്ചതകരുന്ന ഒരു ക്രിസ്തീയ വകുപ്പിനു സാധിക്കുമെന്ന് എനി

കാശയില്ലാതായി. കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ വിശുദ്ധന്മാരുടെ ജീവചരിത്രം എന്നെ അത്യധികം ആകർഷിച്ചു. ഈ നൂറ്റാണ്ടിലും അതിൽ വിശുദ്ധന്മാർ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്നെ കണ്ണുതുറപ്പിച്ചു. കത്തോലിക്കാസഭയിലെ തത്വങ്ങളെക്കാൾ അതിലെ വിശുദ്ധന്മാരുടെ സ്മരണമാണ് എന്നെ വശീകരിച്ചത്. അതോടുകൂടി ഞാൻ കത്തോലിക്കാസഭയെപ്പറ്റി തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരുന്ന അനേകസംഗതികൾ വേദാനുസരണമായും യുക്താനുസരണമായും എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ കത്തോലിക്കാസഭയെ ആശ്ശേഷിക്കുവാൻ കഴിവുണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു" (പുറം 6-7). "ചലകര യാക്കോബായ സഭയിൽ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു ചിന്ത വളരെ കയറിപ്പറ്റിയിട്ടുണ്ട്.....ജനാനുരൂപങ്ങളുളള തന്റെ മക്കൾക്കു ആർശ്യമായ ഭക്ഷണം കൊടുപ്പാൻ യാക്കോബായസഭ അപ്രാപ്തയായി...സ്വന്തം വീട്ടിൽ വിശപ്പുമാറുവാൻ പഴുക്കുത്തിപ്പോലും ഇല്ലെന്നുവന്നപ്പോൾ അയൽവീട്ടിലെ കുഞ്ഞിവെള്ളം കുടിക്കുവാൻ വിശക്കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഇറങ്ങിപ്പോയി" (പുറം 13). "കേടുവന്ന കപ്പലിലേ ഇരിപ്പിടങ്ങൾ നന്നാക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു എത്രഫലം? കീറിയിട്ടുകൂടിയിൽ മണ്ണും പിടിച്ചിട്ടാൽ എത്ര വിശേഷം?" (പുറം-14). "യാക്കോബായ സഭയ്ക്കു ഞാൻ നോക്കിയിട്ടു കാണുന്ന രക്ഷാമാർഗ്ഗം അതു ഏതിൽനിന്നു വേർപെടുവോ, ആ പഴയ സിംഹാസനവുമായി പുനരുകൃഷ്ടപ്പെടുക എന്നതുതന്നെ. മുന്വേ ചേരുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ" (പുറം 16). "ഒരു നിവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ യാക്കോബായ സഭയെ ഞാൻ വിട്ടുകയില്ലായിരുന്നു. അങ്ങനെ മനഃപൂർവ്വം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. എനിക്കതു വിട്ടുവാൻ

ലൈകലിക് പ്രകാരം ഇഷ്ടമില്ലായിരുന്നു; പ്രയാസവുമായിരുന്നു. ദൈവം എന്നെ സത്യസഭയിലേക്കു അത്ര ആകർഷിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ ഇരുന്നിടത്തു തന്നെ ഇരുന്നു മരിക്കുമായിരുന്നു" (പുറം 19). "പ്രോട്ടസ്റ്റന്റിസം തെരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ട് ഞാൻ സഭകളിൽ വീണ്ടും അലയുമായിരുന്നു" (പുറം 26). "എന്നെ ദൈവം വിധിക്കുന്നത്", എന്നിങ്ങനെ തന്നെ പെട്ടിച്ചമനസരിച്ചുകൊണ്ട് തന്മൂലം എന്റെയും അനേകരുടെയും പ്രതീക്ഷയ്ക്കു വിപരീതമായി എന്നിങ്ങനെ തോലിക്ക സഭയിൽ അംഗമായിത്തീരേണ്ടിവന്നു." (പുറം 58).

ഇങ്ങനെ ഗീവറഗിസ് കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ യാക്കോബായ സഭയെ ഉപേക്ഷിച്ചു കത്തോലിക്കാ-സഭയെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയതു കത്തോലിക്കസഭ മാത്രമാണു ഏക സത്യസഭ എന്നു മനോബോദ്ധ്യം വന്നതു നിമിത്തമാണെന്നു എത്രയും ഹൃദയസ്ഫുർത്തകരമായ വാക്കുകളിൽ ഭംഗിയായി വിവരിക്കുമ്പോൾ സലാമ റമ്പാൻ പറയുന്നു, "യൂസസ്കറിയാത്തായേ പ്ലോലെ പണംമോഹിച്ചും, ഏഴു അശുലാത്താക്കർ ആവസിച്ചുകൊണ്ടുമാണു് അദ്ദേഹം കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേർന്നതെന്നു്. ആരെ നാം വിശ്വസിക്കുന്നു? "കണ്ട നി നിൽക്കു്, കേട്ടു ഞാൻ പറയട്ടെ" എന്നതുപോലെ അല്ലേ ഇതു്?"

എന്തെല്ലാം വിഷമം നേരിട്ടാലും ജനിച്ച സഭയിൽതന്നെ ഉറച്ചു നിൽക്കണമായിരുന്നു എന്നത്രേ സലാമ റമ്പാൻ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായ്ക്കു കൊടുക്കുന്ന സഭപദേശം (വിശ്വാസത്യാഗി, പുറം 2). രക്ഷാസൈന്യക്കാർ നിൽക്കുന്ന സഭയിൽ മാമ്മോദീസാപോലുമില്ല. ഈ സഭയിൽ ജനിച്ചവർ അതിൽ

ഉറച്ചുനിന്നാൽ രക്ഷകിട്ടുമോ? നെസ്തോറിയൻ സഭയിൽ ജനിച്ചവർ ആ സഭയിൽ നിന്നാൽ മരിയെന്നാണോ റമ്പാച്ചന്റെ അഭിപ്രായം? യാക്കോബായ സഭ കേടുവന്നു കപ്പലാണെന്നു കോർ എല്ലിസ് കോപ്പായ്ക്കു മനോബോദ്ധ്യം വന്നെങ്കിൽ ആ കപ്പലിൽതന്നെ ഇരുന്നാൽ കടലിലെ ഉപ്പു വെള്ളംകുടിച്ചു പള്ളുവീത്തു അദ്ദേഹം ചാകയില്ലേ? വീടിനു തിപിടിപ്പാൽ "ഇത്രനാളും ഞാൻ ഇതിൽ താമസിച്ചതാണ്ല്ലോ" എന്നു പറഞ്ഞു അതിൽതന്നെ ഇരുന്നു കരിഞ്ഞു ചാമ്പലാകുന്നതാണോ ബുദ്ധിമാന്റെ ലക്ഷണം? ക്രിസ്തുവിനു സഭയെ മാത്രമേ ലോകത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അതു യാക്കോബായ സഭയല്ലെന്നും, കത്തോലിക്കസഭയാണെന്നും ഒരാൾക്കു പരിപൂർണ്ണ ബോദ്ധ്യം വന്നാൽ പിന്നെയും യാക്കോബായസഭയിൽ തന്നെ നിൽക്കുന്നവൻ മനസ്സാക്ഷിക്കു വിരുദ്ധമായിട്ടല്ലേ അതിൽ നിൽക്കുന്നതു? അങ്ങനെയുള്ള ഒരാൾ ഏങ്ങനെ ദൈവസന്നിധിയിൽ ന്യായീകരിക്കപ്പെടും? എങ്ങനെ നിത്യരക്ഷയ്ക്കു അർഹനായി ഭവിക്കും?

ഇപ്രകാരം മനസ്സാക്ഷിയും മനോബോദ്ധ്യവുമനുസരിച്ചു കത്തോലിക്കസഭയിൽ ചേരുന്നവരെ അധികേഷപിക്കയും, അതോടുകൂടി ഇല്ലാത്ത കാരങ്ങളെല്ലാം കത്തോലിക്കസഭയിൽ ആരോപിച്ചു പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ആ സഭയെ താറടിച്ചു കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു യാക്കോബായസഭയാണു ഏക സത്യസഭയെന്നു തെളിയുമോ? സലാമ റമ്പാന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലും, അതുപോലെയുള്ള മറ്റു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കത്തോലിക്കസഭയെ ആക്ഷേപിക്കുകയല്ലാതെ യാക്കോബായസഭ മാത്രമാണു സത്യസഭയെന്നുള്ളതിനു ഏതെങ്കിലും തെളിവുകൾ നൽകി ആരും ഇതു

വരെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. വേദവാക്യങ്ങളെ കോട്ടിമാട്ടിയും, വ്യാജപ്രസ്താവനകൾ നടത്തിയും, കൃത്രിമങ്ങൾ കാണിച്ചും, ഇരിക്കും കമ്പുവെട്ടിയും, ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നടത്തിയും, വായനക്കാരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചും വഞ്ചിച്ചും മാത്രമേ അകത്തോലിക്കർ കത്തോലിക്ക സഭയെ സംബന്ധിച്ച എപ്പോഴും എഴുതുവാനും പറയുവാനും സാധിക്കുകയുള്ളുവെങ്കിൽ * എന്താണ് അതിന്റെ അർത്ഥം? കത്തോലിക്കസഭമാത്രമാണു വാസ്തവത്തിൽ സത്യസഭയെന്നും, പണ്ഡിതന്മാരുടെ ഇടയിൽ വിലപ്പോകുന്ന യാതൊരായുധവും ആർക്കും അതിനെതിരായി പ്രയോഗിക്കുവാൻ ഒരിക്കലും സാധിക്കയില്ലെന്നുമല്ലേ?

കത്തോലിക്കസഭയ്ക്കെതിരായി അകത്തോലിക്കർ എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളെ വിമർശനപഠനത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു ഇരുപതു കൊല്ലമായി ഞാൻ വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സലാമറമ്പാൻ വലിയ ഒരു പണ്ഡിതനാണെന്നു യാക്കോബായക്കാർ പറഞ്ഞു നേരത്തേ ഞാൻ കേട്ടിരുന്നു. തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലെങ്കിലും കൃത്രിമങ്ങളും വ്യാജപ്രസ്താവനകളും ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും അധികേഷപങ്ങളും മറ്റും കാണുകയില്ലെന്നു വിചാരിച്ചാണു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകം വായിച്ചുതുടങ്ങിയത്. എന്റെ അനുഭവമോ? "പട

---

* "എന്റെ തെങ്ങിലിപ്രസംഗം", "ഫാദർ കെ. റി. സഖറിയായിന്റെ വിതണ്ഡാപാദങ്ങൾ" എന്നീ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ആദ്യനും ഇക്കാർക്കുൾ പ്രതിപാദിച്ചു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

പേടിച്ചു പന്തളത്തു ചെന്നപ്പോൾ പന്തവും കുത്തി പട" എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ.

സലാമ റമ്പാൻ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉപസംഹാരത്തിൽ പറയുന്നു:—“സഭയ്ക്കു (യാക്കോബായ സഭയ്ക്കു) എതിരായി കുലുചരണങ്ങൾ നടത്തുകയും .....വ്യാജപ്രസ്താവനകൾകൊണ്ടു ജനങ്ങളെ തെറ്റിക്കുകയും ചെയ്യാൻ അച്ചന്തം (കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായും) കൂട്ടരും ഇനിയും മുതിരുന്നപക്ഷം ഞങ്ങൾ നിശ്ചയമായും മാപടി പറയുന്നതാണ്” (II പുറം 39). 1940-ൽ വന്യദിവ്യശ്രീ അബൂൽ ആഹാദ് റമ്പാൻ (ഇപ്പോൾ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസ്) എഴുതിയ “മാർ തോമ്മാ ദീയസ്കോറോസിന്റെ തിരുസഭ” എന്ന കൃതിയിലും ഇപ്രകാരമൊരു ഭീഷണിപ്രയോഗം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. “റോമ്മാ സഭയുടെ സകല മലിനതകളെയും വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അവർ ഇതുകൊണ്ടും മെന്തമാകാതെ വീണ്ടും യാക്കോബായ സഭയുടെ സത്യവിശ്വാസങ്ങൾക്ക് എതിരായി വ്യാജപ്രസ്താവനകൾക്കു ഒരുങ്ങുന്നകിൽ, ആദിമുതൽ ഇന്നുവരെയുള്ള റോമ്മാസഭയുടെ നഗ്നതകളെ വീശുക മാക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ നിർബന്ധിതരായേക്കും” (പുറം 12). പായുവാൻ സാധിക്കുന്നിടത്തോളം ചീത്തകൾ പറഞ്ഞിട്ടാണ് ഈ മാതിരി പ്രാസ്താവനകൾ ഇവർ നല്കുന്നത്. കന്യതികളായ കുട്ടികൾ തമ്മിൽ വഴക്കുണ്ടാക്കിയിട്ടു പഠിച്ച ചീത്തകളെല്ലാം അന്വേദനയും പറഞ്ഞു അവസാനിപ്പിച്ചശേഷം അവസാനിക്കുകയായി “നഗ്നത” വെളിപ്പെടുത്താറുണ്ട്. അക്കാലമാണു ഇവിടെയും ഈ വൈദികശ്രേഷ്ഠന്മാർ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള ചെല്ലപ്പാവു

കളെ കണ്ടു കത്തോലിക്കർ ഭയപ്പെട്ടു നിശ്ശബ്ദാക
 ണംപോലും! കത്തോലിക്കരായ ഞങ്ങൾക്കു ചത്ത
 യല്ല കേൾക്കേണ്ടതു്. കൃത്രിമങ്ങളും, വ്യാജങ്ങളും, ഭ
 വ്യാഖ്യാനങ്ങളും മറ്റും ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു ഞങ്ങൾ പറ
 യുന്ന തെളിവുകളെ അനീഷേധ്യമായി വണ്ഡിച്ചെ
 ഴ്റുന്ന ഒറ്റ പുസ്തകമെങ്കിലുമാണു കാണേണ്ടതു്.
 അങ്ങനെ ഒരു പുസ്തകമെങ്കിലും അകത്തോലിക്ക
 സഹോദരങ്ങൾ ഇതുവരെ എഴുതിയിട്ടില്ല. എന്റെ
 ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനും മറുപടിയായി കൃത്രിമങ്ങളും ഭർ
 വ്യാഖ്യാനങ്ങളും അധിക്ഷേപങ്ങളും പ്രയോഗിച്ച സ
 ലാമറമ്പാനോ, മറ്റാരെങ്കിലുമോ ഗ്രന്ഥം എഴുതി
 യെക്കാം. വായനക്കാരെ വഞ്ചിക്കാതെ സത്യാവ
 സ്ഥമെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളാണു ഞങ്ങൾക്കു
 കാണേണ്ടതു്.

പണ്ടൊരു മന്ത്രകാലൻ തന്റെ ഭാര്യയോടു കോ
 പിക്കുമ്പോഴൊക്കെ "ഈ കാലുകൊണ്ടു ഞാൻ നി
 ന്നെ തൊഴിച്ചു മലത്തിക്കളയും" എന്നു പറഞ്ഞു അ
 വളെ പേടിപ്പിച്ചിരുന്നു. 'കാൽ വലുതാകകൊണ്ടു
 തൊഴികൊണ്ടാൽ വലിയ അപകടമുണ്ടാകുമെന്നു
 വിചാരിച്ചു' ഭാര്യ വല്ലാതെ ഭയപ്പെട്ടു. എന്നാൽ
 ഒരു ദിവസം കോപം സഹിക്കവയ്യാതെ മന്ത്രകാ
 ലൻ അവന്റെ ഭാര്യയെ തൊഴിച്ചു. തലയണ
 കൊണ്ടു അടിക്കുന്നതുപോലെ ബഹുസുഖമായിട്ടാ
 ണു അവൾക്കു ആ തൊഴി തോന്നിയതു്. അന്നു
 തുടങ്ങി അവളുടെ ഭയവും പമ്പകടന്നു് ഭർതാ
 വിന്റെ തൊഴി കൂടക്കൂടെ കൊള്ളണമെന്നായി അ
 വളുടെ ആഗ്രഹം. അകത്തോലിക്ക സഭകളിൽ ഉ
 ന്നതസ്ഥാനങ്ങളെ അലങ്കരിക്കുന്നവരും ഏറ്റവും വ
 ലിയ പണ്ഡിതന്മാരും പോലും ഇതുവരെ എഴുതിയി

കൂടുതൽ ഗ്രന്ഥങ്ങളും, അവർ കത്തോലിക്ക സഭയ്ക്കെതിരായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രസ്താവനകളും, കൃത്രിമങ്ങൾ, വ്യാജങ്ങൾ, അധികക്ഷേപങ്ങൾ മുതലായവ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞതാണെങ്കിൽ ഇതുപോലെ ഇരിക്കയില്ലേ ഇനി വരുവാൻ പോകുന്ന കൃതികളും? കത്തോലിക്കർക്കു എന്താണു അതിൽ ഭയപ്പെടാനുള്ളത്? അനേകന്മാർ റാണ്ടുകളായി, പ്രത്യേകിച്ചു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു സഭയുടെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി കത്തോലിക്കസഭ ഇവയെല്ലാം അഭിമുഖീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. മന്തു കാലന്റെ തൊഴിലോലെയേ ഇവയാകൂ എന്നവർ നല്ലതുപോലെ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തു ദൈവപുത്രനാണെന്നുള്ളതിനു ഏറ്റവും വലിയ തെളിവുകൾ അവിടുന്ന് പ്രവർത്തിച്ച നിരവധി അത്ഭുതങ്ങളും, പ്രത്യേകിച്ചു മൂന്നാം ടിവാസമുണ്ടായ അവിടുത്തെ ഉയിർപ്പുമാണ്. ഇവയുടെ ശക്തിയെത്തന്നെയും നശിപ്പിക്കുന്നതിനു യഹൂദപ്രമാണികൾ നിശ്ചയിച്ചു. പിശാചിന്റെ ശക്തിയാലാണ് ആ അത്ഭുതങ്ങൾ നടന്നതെന്നു പറഞ്ഞു. ക്രിസ്തു ഭ്രാന്തനാണ്, ജനങ്ങളെ ഇളക്കുന്നവനാണ്, വഞ്ചകനാണ്, കേസറിനു കല്പം കൊടുക്കരുതെന്നു പറഞ്ഞ രാജ്യഭോധിയാണ് എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞു. ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അവർ തെറ്റിലാരുണകൾ പ്രചരിപ്പിച്ചു. ഒടുവിൽ ക്രിസ്തുവിനെ കുരിശിൽ തറച്ചു കൊന്നു. അവിടുത്തെ മഹത്വമേറിയ ഉയിർപ്പിനെ വ്യാജമെന്നു വരുത്തുവാൻ വേണ്ടി യഹൂദപ്രമാണികൾ ധാരാളം പണംകൊടുത്തു ശിഷ്യന്മാർ ശവശരീരം രാത്രിയിൽ മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി എന്നും കാവൽക്കാരെക്കൊണ്ടു പ്രസ്താവിച്ചു. പക്ഷേ ഫലമോ? സഭ പ്രചരിച്ചു. യഹൂദന്മാരിൽനിന്നും പുറജാതികളിൽ

നിന്നും ആളുകൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി സഭയിൽ ചേർന്നു സഭ അനുഭവം അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചു. അപ്പിരേണി ഗിഗനങ്ങളെ നിറച്ചു. ഇതുപോലെ കത്തോലിക്ക സഭയെ റൂഷിച്ച് അകത്തോലിക്ക സഹോദരങ്ങൾ എത്രമാത്രം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതുകയും വ്യാജപ്രസ്താവനകൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അത്രയ്ക്കു കൂടുതലായി കത്തോലിക്കസഭയുടെ സത്യാവസ്ഥയും സുസ്ഥിതിയും മഹാത്മ്യങ്ങളും സത്യാന്വേഷികൾക്കും ഹൃദയപരമാത്മികൾക്കും ചിന്തകന്മാർക്കും ബോധപ്പെടുകയും, അതേസമയംതന്നെ അകത്തോലിക്കസഭകളുടെ അസ്ഥിവാദങ്ങൾ തകർന്നു തരിപ്പണമാകുമെന്നു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് ഇതുവരെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കത്തോലിക്ക സഭാമന്ദിരം നിലകൊള്ളുന്നതു ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തുതന്നെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഉറച്ചു പാറപ്പറത്താണ്. "മഴപെയ്യുകയും, നദികൾ ഒഴുകിവരികയും, കാറ്റുകൾ ഉഴുകുകയും, അവ ആ വീട്ടിന്മേൽ തട്ടുകയും ചെയ്തു, എങ്കിലും അതു വീണില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ പാറമേൽ വെയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു" (1). അന്ധകാരശക്തികളുടെ പരാക്രമങ്ങൾ ഈ പാറമേൽ തട്ടിത്തകരുന്നതല്ലാതെ തെക്കൊഴുത്തും ഈ ഭവനത്തെ നശിപ്പിക്കയില്ല. ഉദിച്ചുയരുന്ന പുണ്യ ചന്ദ്രനെ കണ്ടുകൊണ്ടു പട്ടി കറച്ചാൽ ആ പട്ടി വശംകെടുകയല്ലാതെ ചന്ദ്രന്റെ കാന്തിക്കു എന്തെങ്കിലും കുറവു വരുമോ?

തന്റെ സ്നേഹമണവാളനെപ്പോലെ കത്തോലിക്ക സഭയും തന്നെ ചേർന്നു കഴിയുന്ന ഇതര മതസ്ഥരുടെ

---

1) മത്താ. 7, 25.

ടെ ആക്ഷേപങ്ങളും വീഡുകളും നിന്ദനങ്ങളും നേരി
 ച്ചു കരിശിൽ തുടന്നു. എന്നാൽ അരവർക്കു ഒരി
 ക്കും പരാജയമുണ്ടാകുന്നില്ല. ക്രിസ്തു ഉയിർത്തു
 പോലെ അവളും ശത്രുക്കളെ അടിച്ചു പിറക്കട്ടെ റെ
 ടിച്ചുകൊണ്ടു മഹത്വത്തോടെ ഉയിർത്തു വിജയശ്രീ
 ലാളിതയായി സൂര്യസമനം ലോകരംഗത്തു പരില
 സിക്കുന്നു. ഏല്പാക്കാലത്തു മുള്ള ഹൃദയപരമാത്മിക
 ളായ നത്യാനേപജകതം ചിന്തകനാരം അ വളെ ക
 ണ്ടുപിടിച്ചു അവളുടെ മതം ലതനയരായിത്തീൻ
 പരമാനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നു. ഇതുപോലെയുള്ള മ
 ഹാഭാഗ്യം അനുഭവിച്ചു ആനന്ദിക്കുന്നതിനുവേണ്ട
 നൽവരങ്ങളും ദൈവാനുഗ്രഹസമൃദ്ധിയും അവളെ
 ഭോഷിച്ചു അവഹേളിക്കുന്നവർക്കും കരുണയുള്ള ക
 ത്താവു ഏനെങ്കിലും നൽകി അവരുടെ ബോധങ്ങളെ
 പ്രകാശിപ്പിച്ചു ശുദ്ധീകരിക്കുമാറാകട്ടെ.

ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഇതരകൃതികൾ.

---

1. എന്റെ തെങ്ങേലിപ്പുസംഗം.

യാക്കോബായ, ഓരോത്താഡോക്സ്, മരതോമ്മാ ആദിയായ സഭകളുടെയും ബുദ്ധിയിലെ നേതാക്കന്മാരുടെയും യഥാർത്ഥസ്ഥിതി ചിത്രീകരിക്കുന്നതും, ഒരു വിജ്ഞാനഭണ്ഡാഗാരമെന്നും നോവൽ പോലെ രസാവഹമെന്നും സർവ്വസമ്മതി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു വിമർശനഗ്രന്ഥം. 520 പുറങ്ങൾ—വില 2 രൂപ.

	രൂ. ണ. പ.
2. ദൈവമുണ്ടോ?	0 5 0
3. എല്ലാ മതങ്ങളും ശരിയോ?	0 2 0
4. ഏകസത്യസഭ.	0 6 0
5. നിത്യരക്ഷ എന്തു സഭയിൽ?	0 3 0
6. നിത്യരക്ഷയ്ക്കു വിശ്വാസം മാത്രം മതിയോ?	0 3 0
7. യാക്കോബായക്കാർ എന്തുകൊണ്ടു കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേരണം?	0 3 0
8. മലങ്കര യാക്കോബായക്കാർ ഏകസ്വഭാവവാദികളോ?	0 8 0
9. കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസ് (12-ാം പീയൂസ് മർപ്പാപ്പായുടെ "നിത്യരാജൻ" എന്ന തിരുവെഴുത്തിന്റെ മലയാള പരിഭാഷ)	0 3 0
10. ഫാദർ കെ. റി. സഖറിയാസിന്റെ വികണ്ഡവാദങ്ങൾ.	0 4 0
11. ക്രിസ്തൻകുരിശുസത്യം.	0 2 0

അദ്ധ്യക്ഷിക്കോണ്ടും മേൽവിലാസം:—
മാനേജർ,
കത്തോലിക്ക ബുക്കഡിപ്പോ,
തിരുവല്ല.